

รายงานวิจัยโครงการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
ตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์:
กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

Development and Integration of Principle of Sufficiency Economy
According to the Role of Local Government in Buriram Province :
A Case Study of Chumhet Municipality, Chumhet Sub-District,
Mueang District, Buriram Province

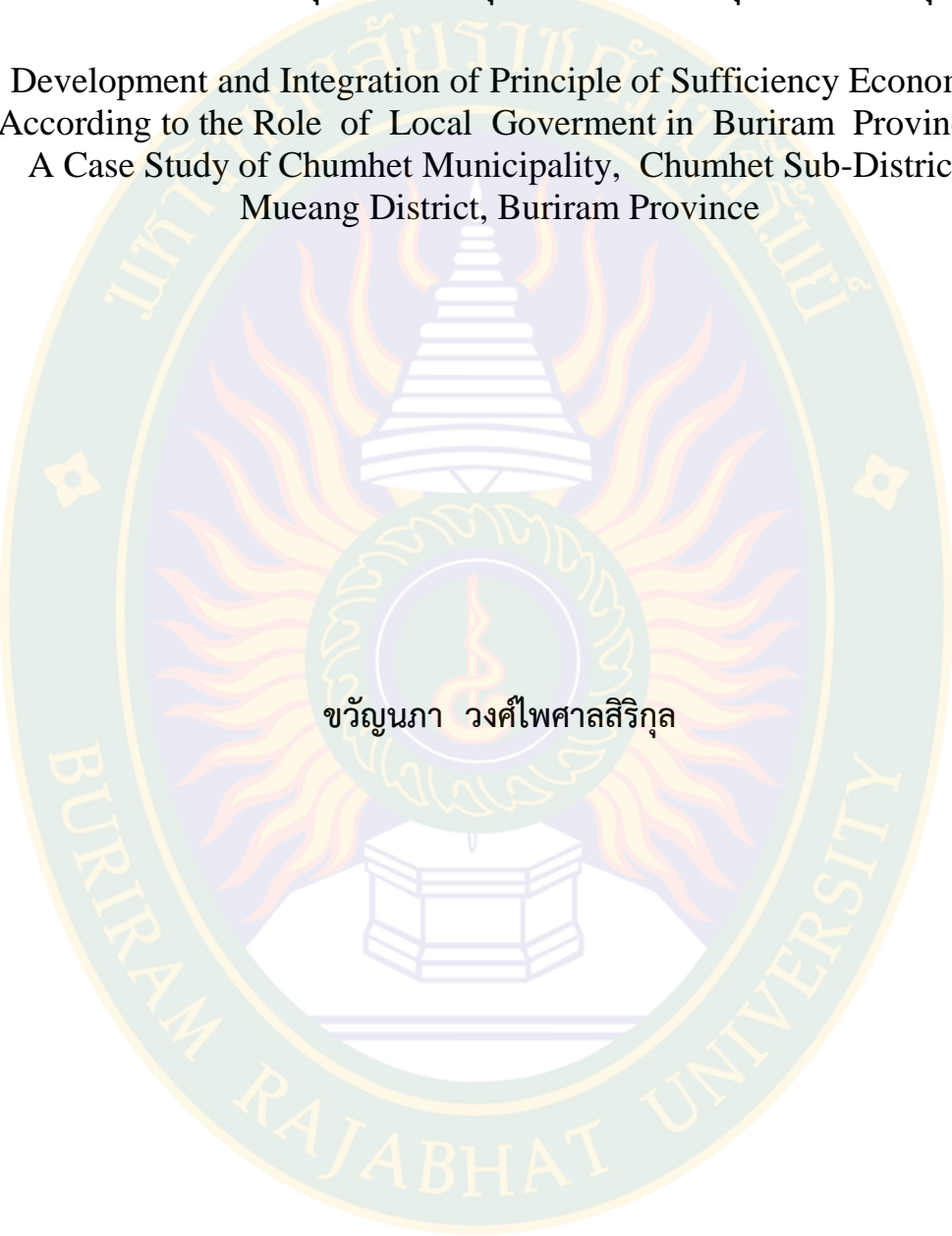
ขวัญนภา วงศ์ไพศาลสิริกุล

สนับสนุนงบประมาณโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ปีงบประมาณ 2555

รายงานวิจัยโครงการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
ตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์
กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

Development and Integration of Principle of Sufficiency Economy
According to the Role of Local Government in Buriram Province :
A Case Study of Chumhet Municipality, Chumhet Sub-District,
Mueang District, Buriram Province

ขวัญนภา วงศ์ไพศาลศิริกุล

สนับสนุนงบประมาณโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ปีงบประมาณ 2555

หัวข้อวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้วิจัย นางสาวขวัญภา วงศ์ไพศาลสิริกกุล

หน่วยงาน สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ปีงบประมาณ 2555

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทชุมชน ศักยภาพ ยุทธศาสตร์ การพัฒนา แนวทางการพัฒนาปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด และประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วิธีเก็บข้อมูลมี 2 ประเภท คือ การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ประชากร ได้แก่ ประชาชน 22 หมู่บ้าน จำนวน 17,238 คน และผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ดและพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวน 70 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชน 394 คน ผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ดและพนักงานเจ้าหน้าที่ 8 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สร้างข้อสรุปแบบอุปนัยและเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า **1. ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด** พบว่า เทศบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาในด้านการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามมาตรฐานของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 17 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านการส่งเสริมอาชีพ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมกีฬา การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชน

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี การพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ ด้านสาธารณสุขมูลฐาน ด้านการจัดการศึกษาด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการดูแลสุขภาพที่ สาธารณประโยชน์ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และด้าน การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2. ด้านความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ สาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด พบว่า ความพึงพอใจของ ประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวม 17 ด้าน โดยมีความ พึงพอใจด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาอาชีพ อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี อยู่ใน ระดับมาก ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสาธารณสุขมูลฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดการ การศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการดูแลที่ สาธารณประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมการกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการ ดำเนินงานด้านเอดส์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล อยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ด้านผลสัมฤทธิ์การ ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในระดับ ชุมชนและครัวเรือน พบว่า ประเด็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 1 ประเด็น ดังนี้ ครัวเรือนที่ มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น (81%) ประเด็นที่อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 9 ประเด็น ดังนี้ ครัวเรือนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น (77%) คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น (72%) ครัวเรือนที่มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น (72%) มีการจัดทำแผนและมีการนำเสนอ แผนชุมชนสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น (63%) อัตราการป่วยในหมู่บ้านลดลง (68%) อัตราคดีเกี่ยวกับความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง (72%) จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้านลดลง (63%) ผู้สูงอายุ ผู้พิการและเด็กถูกทอดทิ้งลดลง (68%) ครัวเรือนที่มีพื้นที่มีน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก ลดลง (63%) ประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย 7 ประเด็น คือ รายได้ทางการเกษตรของ ครัวเรือนในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น (54%) ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินของตนเองไม่ต้องเช่าเพิ่มขึ้น (59%) ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพิ่มขึ้น (59%) ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน เพิ่มขึ้น (50%) อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับลดลง (50%) ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อพ่อค้าลดลง (59%) คนมีอายุ 15-60 ปีเต็ม และไม่มีการประกอบอาชีพและรายได้ลดลง (50%) ประเด็นที่อยู่ใน ระดับน้อย ประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ รายได้ทางอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (45%) ครัวเรือนทำ

การเกษตรปลอดสารพิษเพิ่มขึ้น (40%) หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือนเพิ่มขึ้น (36%) ประชาชนผู้รู้ในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น (31%) ประเด็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (18%) ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนเพิ่มขึ้น (27%) ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการบริหารจัดการ 8 ด้าน ดังนี้ การจัดการระบบข้อมูล การจัดข้อมูลสื่อสาร การจัดการระบบตัดสินใจ การบริหารจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุล การจัดการระบบการมีส่วนร่วม การจัดการระบบการให้บริการ และการจัดการระบบติดตามและประเมินผล

Research project : Development and Integration of Principle of Sufficiency Economy
According to the role of Local Government in Buriram province:
A case study of Chumhet Municipality, Chumhet Sub-District, Mueang
District, Buriram Province

Researcher : Miss Kwuannapa Wongphaisalsirikul.
Institution : The Department of Social Development, Faculty of Humanities
and Social Sciences, Buriram Rajabhat University.
Year : 2012

Abstract

Research project entitled 'the development and integration of principle of sufficiency economy according to the role of Local Government in Buriram Province' aimed to study the community's context, capacity, strategies and tactics of development, problems and needs of the people in the area of the Chumhet Municipality, to study efficiency and effectiveness of the public services and good governance in the local development of the Chumhet Municipality, to evaluate the public satisfaction toward the public service and good governance of the Chumhet Municipality and to evaluate the application of the philosophy of sufficiency economy in local development of the Chumhet Municipal in three levels: household, community and local government. The data were collected in two ways: the questionnaire was used to collect quantitative data and the interview was used to collect qualitative data. The population consisted of 17,238 people from 22 villages, and 70 local administrators and officers. The samples of research consisted of the 394 people and 8 administrators and officers. The research tool used in this study was questionnaire, interview and key performance Indicator of application of principle of sufficiency economy. The statistics used in the analysis of quantitative data included frequency, percentage, mean and standard deviation. The qualitative data were analyzed by content analysis, inductive inference and comparison. The Findings of Research were as follows: 1. In aspect of the efficiency and effectiveness of the public services and good government of the Chumhet Municipality, the result showed that the Chumhet Municipality had strategies and tactics of the local development in the aspect of public service and good government in accordance with the standards of the Department of Promotion of Local Administration in the following 17 aspects, namely, the career promotion, the prevention and mitigation of public hazard, The promotion of sports, the development of the Pre-Childhood Development Center, The development of children and youth, The promotion and development of women, the development and support of Disabled people, the development of Welfare of the elderly, the Aids Working, The primary health Care Development, the Management of education, promotion of religion, Arts, culture and local customs, the good government, The maintenance of the public property , the environmental management , the management of recreation facility and management of solid waste and sewage. 2. In aspect of the public satisfaction toward the public services and good government of the Chumhet Municipality,

the result showed that the satisfaction of people toward the public service and good government in 17 aspects can be arranged in the following order: the public satisfaction on the welfare of the elderly was at highest level. The career development was at a high level. The development of children and youth was at a high level. The development of women was at a high level. The development of the disabled people was at a moderate level. The Primary Health Care was at a moderate level. The environmental management was at a moderate level. The Good Government was at a moderate level. The Management of Pre-child development center was at a moderate level. The management of education was at a moderate level. The promotion of religion, culture and local customs was at a moderate level. The prevention and mitigation of public hazard was at a moderate level. The maintenance of the public property was at a moderate level. The promotion of sports was at a moderate level. The Aids working was at a moderate level. The management of solid waste and sewage was at a moderate level. The recreational facility was at a moderate level. 3 In aspect of effectiveness of the application of the principle of sufficiency economy in local development of the Chumhet Municipality, the result showed that in the community level and the household level, there was one aspect that was at a highest level, namely, increasing of household with sufficient water throughout the year. There were nine aspects that were at a high level, namely, increasing of the village with people participating in activities of environmental conservation, increasing of the household with sufficient drinking water throughout the year, increasing of the village with local planning and implementation of local planning, decreasing of the rate of illness of people in the village, decreasing of the rate of the criminal case on safety in property and life of people, decreasing of the number of the drug addicted people, decreasing of the elderly people, decreasing of the disable people and children who were unattended, decreasing of the household with area of insufficient water for crop. There were seven aspects that were at moderate level, namely, increasing of the agricultural income of household in village, increasing of the household with their own lands without renting, increasing of the household that used agricultural credit corporations, increasing of the household who became the member of corporation fund, decreasing of the household who used the commercial credit, decreasing of the rate of people who do not complete compulsory education, decreasing of the people at 15-60 years of age who do not have any work and income. There were four aspects that were at a low level, namely, increasing of the industrial income in the village, increasing of the household with organic agriculture, increasing of the village with household industrial income, increasing of the philosopher in the village. There were two aspects that were at a lowest level, name, increasing of the village with tourism promotion activities, increasing of the village with learning center. In aspect of application of Principle of Sufficiency Economy in the local government level, the result showed that the Chumhet Municipality applied the principle of sufficient economy in the eight managements, namely, data management, communicative management, decision making system, checking and balancing system, participation management, service system and monitoring and evaluating system.

กิตติกรรมประกาศ

ในโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์” ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเชิงบูรณาการและการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชน ที่กรุณาสนับสนุนข้อมูลอันเป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ นำโดย นายสมศักดิ์ แมนไธสง นายกเทศมนตรี คณะผู้บริหาร และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดทั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชน 22 หมู่บ้านในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.ฐากร บุญญขันธุ์ แห่งมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ดร.สมศักดิ์ พันธุ์ศิริ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และ ดร.อินทัย ประสาน อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณ รศ. ดร. จรัส สว่างทัฬห ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ได้คำแนะนำอันมีประโยชน์ต่องานวิจัยทำให้งานวิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบคุณ นักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติ สาขาวิชาการพัฒนาสังคม และ นักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ได้เป็นผู้ช่วยนักวิจัยในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้ที่ได้จากผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบุคคลผู้ที่สนใจเพื่อที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น

ขวัญณา วงศ์ไพศาลสิริกุล

กันยายน 2556

สารบัญเนื้อหา

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	
บทคัดย่อภาษาไทย	
Abstract	
สารบัญเนื้อหา	
สารบัญตาราง	
สารบัญภาพ	
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 ทบทวน วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของการพัฒนา	8
ความหมายของการบูรณาการ	15
การพัฒนาอย่างบูรณาการ	18
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	21
การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	23
ตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	27
บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	35
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการให้บริการ	47
ความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการ	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	71

สารบัญเนื้อหา (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
บริบทชุมชน เทศบาลเมืองชุมเห็ด	72
ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง	72
ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน	73
ลักษณะสภาพแวดล้อม	75
ลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ	75
ลักษณะทางด้านสังคม	76
โครงสร้างส่วนราชการเทศบาลเมืองชุมเห็ด	78
วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	79
การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน	89
การวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	90
สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน	91
ความต้องการของประชาชน	93
ปัญหาและความต้องการของชุมชน	95
บทที่ 5	120
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสาธารณะ และบริการจัดการบ้านเมืองของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	121
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารจัดการ บ้านเมืองของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	194
ผลการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของ เทศบาลเมืองชุมเห็ดใน 3 ระดับ	218
บทที่ 6	234
สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	
สรุปผล	234
อภิปรายผล	255
ข้อเสนอแนะ	274
บรรณานุกรม	276

สารบัญเนื้อหา (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านการบริการสาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	283
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	343
ภาคผนวก ค ค่า IOC แบบสัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	354
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาลเมือง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	362
ภาคผนวก จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล	364
ภาคผนวก ฉ แสดงภาพกิจกรรม	373
ประวัตินักวิจัย	386

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตาราง 1	แสดงข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด	67
ตาราง 2	แสดงข้อมูลจุดมุ่งหมายการพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	80
ตาราง 3	แสดงข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	82
ตาราง 4	แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	121
ตาราง 5	แสดงข้อมูลด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	125
ตาราง 6	แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	126
ตาราง 7	แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	131
ตาราง 8	แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชนของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	141
ตาราง 9	แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	143
ตาราง 10	แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	153
ตาราง 11	แสดงข้อมูลด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	159
ตาราง 12	แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานต้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	163
ตาราง 13	แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	167
ตาราง 14	แสดงข้อมูลด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	176
ตาราง 15	แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	180
ตาราง 16	แสดงข้อมูลด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	184
ตาราง 17	แสดงข้อมูลด้านการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	187
ตาราง 18	แสดงข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	189
ตาราง 19	แสดงข้อมูลด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	190
ตาราง 20	แสดงข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองชุมเห็ด	192
ตาราง 21	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	194
ตาราง 22	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	196
ตาราง 23	แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการ จัดการภาครัฐ	218
ตาราง 24	แสดงข้อมูลการประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขต เทศบาลเมืองชุมเห็ด	228
ตาราง 25	แสดงการเปรียบเทียบข้อมูล กชช. 2 ค ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 และปี พ.ศ. 2555 - 2556	231

สารบัญภาพ

ภาพที่
ภาพ 1 แสดงแผนที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด

หน้า
73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาของประเทศไทยตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี ที่ผ่านมา มีจุดมุ่งหมายหลักคือการมุ่งนำพาประเทศไปสู่ภาวะความมั่งคั่งและความทันสมัย โดยเฉพาะการนำเกณฑ์ค่าตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจในเรื่องของรายได้ที่เป็นตัวเงิน หรือ GDP มาเป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการพัฒนาประเทศโดยรวม หมายความว่าภายในช่วงระยะเวลา 1 ปี หากประเทศผลิตสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงว่าประชาชนโดยรวมมีความมั่งคั่งมากขึ้น แต่หากพิจารณาโดยละเอียดพบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของค่าใช้จ่ายและความสูญเสียด้านต่างๆ เช่น ด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา ปัญหาอาชญากรรม อุบัติเหตุและอุบัติเหตุ ปัญหาสังคมและความแตกร้างในครอบครัว ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและ การนำมาใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความพอดี โดยขาดการคำนึงถึงหลักคุณธรรม จริยธรรม ล้วนนำมาซึ่งความทุกข์ ดังนั้นแม้ว่าผลิตภัณฑ์มวลของชาติจะเพิ่มมากขึ้นก็ได้เป็นหลักประกันว่าสมาชิกในสังคมจะมีความสุขเพิ่มขึ้น (อภิชัย, 2549: 27)

วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเป็นบทเรียนของการพัฒนาที่ไม่สมดุลและไม่มีเสถียรภาพ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่คำนึงถึงระดับความเหมาะสมกับบริบทของประเทศภูมิสังคม หรืออัตลักษณ์ขององค์กรจึงหวังพึ่งความรู้เทคโนโลยี เงินลงทุนหรือตลาดจากภายนอกประเทศมากเกินไป โดยไม่เตรียมสร้างพื้นฐานภายในประเทศให้มั่นคงและเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี เพื่อให้สามารถพร้อมรับความเสี่ยงจากความผันผวนของปัจจัยภายในและภายนอกในขณะเดียวกันปัญหาซึ่งทับถมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ได้ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการกระจายทุน กระจายความเจริญ กระจายรายได้ระหว่างกลุ่มคน ระหว่างพื้นที่และผลประโยชน์จากการพัฒนา รวมทั้งเกิดปัญหาทางสังคมความย่อหย่อนทางศีลธรรม ความเสื่อมถอยของวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย ตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันนำไปสู่การพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน

ที่มาของการพัฒนาที่ไม่สมดุลและไม่ยั่งยืน เกิดจากการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตลอดเวลากว่าสี่ทศวรรษที่ผ่านมาที่ได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดเศรษฐกิจเสรีนิยมมุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความ

มั่งคั่งและรายได้มาสู่ประเทศเป็นหลักใช้การเติบโตของรายได้ต่อหัวเป็นเครื่องมือวัดผลสำเร็จของการพัฒนาด้วยความคาดหวังว่าการเพิ่มปริมาณสินค้าและบริการ การเพิ่มการจ้างงานและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจจะสามารถกระจายไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศทำให้ปัญหาความยากจนหมดไปที่สุดในที่สุดแนวคิดและวิวัตการพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าว ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจได้รับการเอาใจใส่มากกว่าความสมดุลและความยั่งยืน ในขณะที่การพัฒนาเศรษฐกิจที่จะทำให้เติบโตต่อเนื่องระยะยาวได้นั้น ต้องมีขีดความสามารถในการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี มีการพัฒนาคุณภาพคนในเชิงสติปัญญาความรอบรู้ มีความพอเพียงของสินค้าและบริการสำหรับการดำรงชีวิตของประชาชนมีความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในชาติ ความมั่นคงความสงบสุขในสังคม มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ให้เสื่อมสลายไป (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10, ปฐมบท: ข)

บทเรียนจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประชาชนคนไทยทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน นักวิชาการ ย้อนกลับมาพิจารณาและทบทวนวิถีการดำเนินชีวิตและยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาและหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและดำรงชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จนเกิดกลุ่มนักคิดและนักปฏิบัติจากหลายหน่วยงานและหลายอาชีพ ทั้งในระดับรากหญ้าและส่วนกลางที่หันมาให้ความสนใจศึกษา ค้นคว้าพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในเชิงกรอบแนวคิดทางทฤษฎี และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ตระหนักถึงความสำคัญของพระราชดำริดังกล่าว จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ มาร่วมกันพิจารณากลับกรองพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานในโอกาสต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง สรุปออกมาเป็นนิยามความหมาย “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่เป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2542 โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้อัญเชิญมาเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาและบริหารประเทศ มุ่งวางรากฐานการพัฒนาระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก รวมทั้งความสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, ปฐมบท: ก)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำริชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี และเป็นแนวทางที่มีความสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนในชนบทจำนวนมากปฏิบัติต่อเนื่องกันมาตั้งแต่อดีตในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้มีกระบวนการขับเคลื่อนให้ปรัชญานี้ นำทางการพัฒนาของประเทศไทยเพื่อปรับทิศทางและแนวทางการพัฒนาให้เกิดความสมดุลยิ่งขึ้น ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้พูดถึงวิธีการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่พูดถึงกรอบคิดในการตัดสินใจเพื่อให้การพัฒนาเกิดประโยชน์ที่สูงสุดต่อทุกคน จากมุมมองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพึ่งตนเองได้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นที่สุดสำหรับอนาคตที่มั่นคง การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องเกิดจากกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไปที่ละขั้นตอนและต้องเป็นการระเบิดจากภายในมากกว่าการผลักดันจากภายนอกการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดผลสำเร็จ จะต้องอาศัยหลักสำคัญ 3 ประการในการประเมินความเป็นไปได้ต่างๆ และการตัดสินใจได้แก่ การเลือกทางสายกลางด้วยหลักความพอประมาณ หลีกเลี่ยงการกระทำที่สุดโต่ง ความมีเหตุผลรอบคอบเกี่ยวกับสิ่งที่กระทำตลอดจนผลที่จะตามมาอย่างถ่องแท้และการตระหนักถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นที่ต้องหามาตรฐานป้องกันและทุเลาผลกระทบ นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องที่สำคัญได้แก่ความรอบรู้ การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาความซื่อสัตย์สุจริตและความวิริยะอดทน (คริส เบเกอร์, 2550: 76)

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้กำหนดเป็นพันธกิจในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานและการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่ความเข้มแข็งในการจัดบริการสาธารณะสู่ประชาชน เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริหารและการพัฒนาทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน โดยมีทิศทางและแนวทางการดำเนินงานด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้จัดทำแนวทางส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นในปี 2553 โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายหน่วยงานภายใน บุคลากรหรือคณะทำงานรับผิดชอบเพื่อส่งเสริมบทบาทของประชาชนในการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ

ครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 24 สิงหาคม 2553)

ต่อมาปี พ.ศ. 2554 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยศูนย์อำนวยการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำกรอบแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยรับฟังความเห็นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการนำสู่การปฏิบัติราชการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารและการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและกำหนดใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2554-2557 และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงาน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 27 กันยายน 2554)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้รับรางวัลประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการบริหารจัดการที่ดี ปี 2550 (รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี 2546-2552, ออนไลน์) และหนึ่งในโครงการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปี 2547 คือ โครงการกำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นนวัตกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยระดับชาติ ภายใต้โครงการวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยเรื่องวิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย นำโดย ศ.ดร. จรัส สุวรรณมาลา (นามานุกรมนวัตกรรมท้องถิ่นไทย , 2547 : 21) และต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ได้ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมืองชุมเห็ด โดยมีได้ผ่านการเป็นเทศบาลตำบลมาก่อน เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2555 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยประกอบกับ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยรายสาขา ด้านการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. 2555-2559 มีวิสัยทัศน์การวิจัย คือ การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทยให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน มีพันธกิจของการวิจัย คือ การส่งเสริมการวิจัยด้านประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการขับเคลื่อนในภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม (ยุทธศาสตร์การวิจัยรายสาขา : ด้านการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. 2555-2559 : ออนไลน์)ผู้วิจัยต้องการทราบการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการบริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองของเทศบาลเมืองชุมเห็ดว่ามียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในลักษณะบูรณาการตามแนวทางการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างไร ที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติที่ได้กำหนดโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้นำเสนอโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาและบูรณาการแนวทาง

เศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์” เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติของเทศบาลเมืองชุมเห็ดในการพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาท้องถิ่นตามนโยบายดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาบริบทชุมชน ศักยภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

1.2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ดด้านการบริการสาธารณะและด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

1.2.3 เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

1.2.4 เพื่อประเมินผลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือนระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

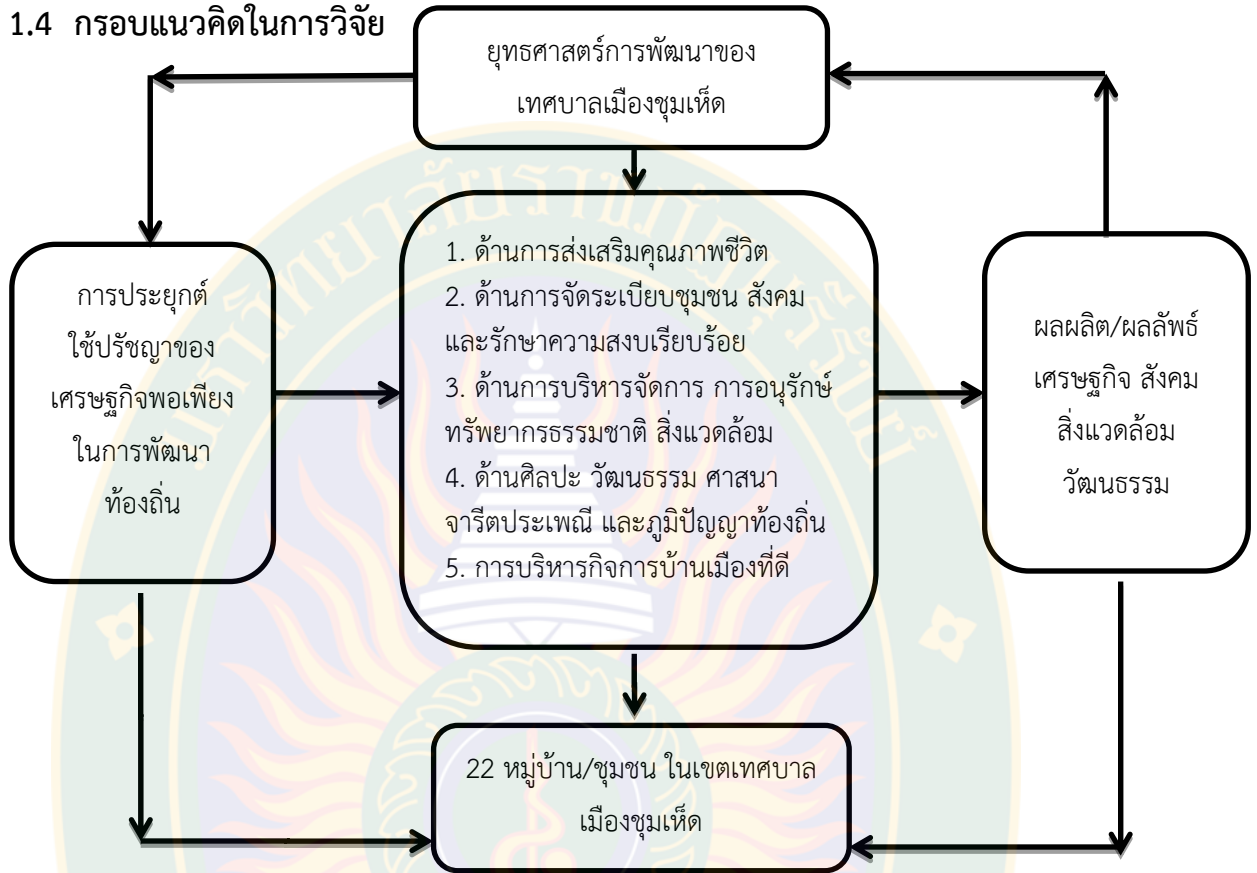
1.3.1 ด้านพื้นที่ ได้แก่ หมู่บ้าน 22 หมู่บ้าน ในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และสำนักงานเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

1.3.2 ด้านประชากร ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด และประชาชนในเขตในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองตำบลชุมเห็ด

1.3.3 ด้านเนื้อหา ได้แก่ การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ดใน 5 ด้าน คือ 1. ด้านคุณภาพชีวิต 2. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย 3. ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม 4. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 5. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.3.4 ด้านเวลา ได้แก่ งบประมาณปี 2555

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ได้ทราบเกี่ยวกับบริบทชุมชน ศักยภาพ ยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

1.5.2 ได้ทราบแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ดด้านการบริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ดตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

1.5.3 ได้ทราบความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

1.5.4 ได้องค์ความรู้จากการวิจัยในด้านการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ดเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน

1.5.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการหน่วยงานให้ดีขึ้นได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การพัฒนาหมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง หรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้า ซึ่งทิศทางที่กำหนดขึ้นจะต้องเป็นของดีสำหรับกลุ่มหรือชุมชนที่สร้างขึ้น

1.6.2 การบูรณาการหมายถึง การทำให้สมบูรณ์หรือการทำให้หน่วยย่อยๆ หรือหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่กระจัดกระจายกัน และมีความสัมพันธ์กัน มาร่วมกันทำหน้าที่ อย่างผสมกลมกลืน เป็นองค์รวมประสานกัน เพื่อให้เกิดความครบถ้วน สมบูรณ์ในตนเอง

1.6.3 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึง ปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

1.6.4 บทบาทหน้าที่หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ถูกผู้อื่นคาดหวังว่าจะต้องแสดงออกให้สอดคล้องเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงานของบุคคลนั้น ซึ่งมีอยู่ 4 ด้าน ด้วยกันคือ 1.การเสริมสร้าง 2.การดำเนินการ 3.การเปลี่ยนแปลงพัฒนา 4.การหล่อหลอม

1.6.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในโครงการวิจัย “การพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์” ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

- 2.1 ความหมายของการพัฒนา
- 2.2 ความหมายของการบูรณาการ
- 2.3 การพัฒนาอย่างบูรณาการ
- 2.4 แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.5 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.6 ตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.7 บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.8 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการให้บริการ
- 2.9 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการพัฒนา

คำว่า การพัฒนา ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Development ถูกนำมาใช้เป็นคำเฉพาะและใช้ประกอบคำอื่นได้เช่น การพัฒนาประเทศการพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง การพัฒนาข้าราชการ เป็นต้น การพัฒนาจึงถูกนำไปใช้กันโดยทั่วไปและมีความหมายแตกต่างกันออกไป ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้หลายความหมาย ทั้งที่สอดคล้องกันและแตกต่างกัน ซึ่งอาจจำแนกได้ 10 ลักษณะ คือ

ความหมายจากรูปศัพท์ ความหมายทั่วไป ความหมายทางเศรษฐศาสตร์ ความหมายทางพัฒนาบริหารศาสตร์ ความหมายทางเทคโนโลยี ความหมายทางการวางแผน ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติ ความหมายทางพุทธศาสนา ความหมายทางสังคมวิทยา และความหมายด้านการพัฒนาชุมชน

สนธยา พลศรี (2542: 1) ได้สังเคราะห์ทัศนะของนักปราชญ์ด้านต่างๆที่นิยามความหมายของการพัฒนาไว้ ดังต่อไปนี้

ความหมายตามรูปศัพท์ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทีละน้อยๆ โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่างๆไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมกว่าเดิม หรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ (ปกรณัม ปรียากร, 2538: 5)

ความหมายทั่วไป ได้แก่ การทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพที่เป็นอยู่อย่างเป็น (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2526: 1)

ความหมายทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ความเจริญเติบโต โดยเน้นความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เช่น ผลผลิตรวมของประเทศเพิ่มขึ้น รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น รายได้เฉลี่ยต่อหัวคนของประชากรเพิ่มขึ้น (ณัฐพล ชันธไชย, 2527: 2)

ความหมายทางพัฒนาบริหารศาสตร์ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในตัวระบบกระทำการให้ดีขึ้นอันเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านคุณภาพเพียงด้านเดียว และ เป็นกระบวนการเปลี่ยนในตัวระบบกระทำการทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นพร้อมๆกัน

ความหมายทางเทคโนโลยี ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงระบบอุตสาหกรรม และการผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (นิรันด จงวุฒิเวศย์, 2534: 95)

ความหมายทางการวางแผน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเตรียมการของมนุษย์ไว้ล่วงหน้า ในลักษณะของแผนและโครงการ แล้วบริหารหรือจัดการให้เป็นไปตามแผนและโครงการจนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ยูเนสโก, 1982: 305)

ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติ ได้แก่ การชักชวนหรือกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิบัติตามแผนและโครงการอย่างจริงจังและเป็นลำดับขั้นต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นวงจร (นิรันด จงวุฒิเวศย์และพูนศิริวัจนะภูมิ, 2534: 13)

ความหมายทางพุทธศาสนาได้แก่ การพัฒนาคนเรียกว่า ภาวนา กับการพัฒนาสิ่งอื่น ที่ไม่ใช่คน เช่นวัตถุและสิ่งแวดล้อมต่างๆเรียกว่า พัฒนา เป็นเรื่องการเพิ่มพูนทำให้มากหรือทำให้เติบโตขึ้นในทางวัตถุ (พระราชมุนี, 2530: 16-18)

ความหมายทางสังคมวิทยา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคม ได้แก่ คน กลุ่มคน การจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคม ด้วยการจัดสรรทรัพยากรของสังคมอย่างยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ (จิตยา สุวรรณขภูมิ, 2527: 354)

ความหมายทางการพัฒนาชุมชน ได้แก่ การที่คนในชุมชนและสังคมโดยส่วนร่วมได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเอง และร่วมกันเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของตนเอง ชุมชนและสังคมให้ดีขึ้น (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2525: 179)

กี รัชชช และคณะ (2539: 18) ได้สรุปความหมายของการพัฒนาจากทัศนะของนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศไว้ว่าการพัฒนา หมายถึง สิ่งเหล่านี้

- (1) ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโต งามงามทำให้งามและมากขึ้น เช่น เจริญทางไมตรี
- (2) ความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี มักแยกออกเป็นด้านการพัฒนาต่างๆเช่น การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางการเมือง การพัฒนาทางสังคม และการพัฒนาทางการบริหาร
- (3) ความพยายามอย่างแข็งขันของประเทศ สถาบันและบุคคลทั้งภายในและภายนอก ในการปฏิบัติการใด ๆ ให้บังเกิดผลดีในทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวิทยาการเพื่อให้สังคมก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว
- (4) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างสำคัญ เปลี่ยนสภาพรัฐที่มีสภาพความเป็นอยู่ของคนในชาติในลักษณะหนึ่งไปสู่ลักษณะอื่นที่มีคุณค่ามากกว่าเดิม โดยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองประกอบกัน

ในทำนองเดียวกัน กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2552:3-4) ได้สรุปความเห็นของนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ดังต่อไปนี้

- (1) การกระทำให้เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า

(2) การทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข ความสะดวกสบาย ความอยู่ดีกินดี ความเจริญทางศิลปวัฒนธรรมและจิตใจและความสงบสันติ

(3) การเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมไปสู่สภาพใหม่ที่ก้าวหน้าหรือเป็นไปในเชิงบวก โดยวิธีการหรือกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

(4) กระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่สถานะที่พึงประสงค์หรือการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่ดีขึ้น

(5) การกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีกว่าสภาพที่เป็นอยู่ โดยเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ

(6) การขจัดความยากจน ความอดอยาก ความเจ็บไข้ได้ป่วย โดยมุ่งเน้นให้มีรายได้ มีงานทำ มีเสรีภาพขั้นพื้นฐาน มีโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะต่างๆ หรือการสร้างสภาพการณ์ด้านต่างๆ เพื่อปรับปรุงเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(7) การเพิ่มพูนสมรรถนะของคนในการควบคุมสมาชิกของสังคม เช่น การเพิ่มความสามารถในการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างพลังอำนาจของบุคคลทางการเมือง การเมืองมีเสถียรภาพในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(8) การเพิ่มพูนขีดความสามารถของสังคม โดยไม่คำนึงถึงเรื่องขอบเขต ซึ่งถูกกำหนดโดยเป้าหมายและโครงสร้างพื้นฐานของสังคมในขณะนั้น การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ต่อเป้าหมายที่มีอยู่ หรือวิถีทางที่ใช้อยู่ในการกระทำสิ่งต่างๆ เป็นเรื่องของการส่งเป้าประสงค์ที่วางไว้

(9) กระบวนการหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภายใต้การแบ่งโลกออกเป็น โลกที่พัฒนาและไม่พัฒนา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 สถานะ ได้แก่ การพัฒนาในฐานะที่เป็นกระบวนการ การพัฒนาในฐานะที่เป็นการปฏิสัมพันธ์ การพัฒนาในฐานะที่เป็นการปฏิบัติการ

นอกจากนี้แล้ว เท็ดชาย ช่วยบำรุง (2554: 12-14) ได้สังเคราะห์ความหมายของการพัฒนาตามความเห็นของนักวิชาการด้านต่างๆไว้ดังต่อไปนี้

(1) การเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทางหรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้า

(2) เปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงในตัวระบบที่ทำการ โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพ

(3) การเปลี่ยนแปลงที่ต้องการและได้กำหนดทิศทาง และมุ่งที่จะควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงด้วย

(4) การทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมี ความสุข ความสะดวกสบาย ความอยู่ดีกินดี ความเจริญทางศิลปวัฒนธรรม และจิตใจและความสงบสันติ ซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทาง วัตถุ เพื่อสนองความต้องการของร่างกายแล้ว ประชาชนยังต้องการพัฒนาทางด้านการศึกษาสิ่งแวดล้อมที่ ดี การพักผ่อนหย่อนใจ การพัฒนาทางวัฒนธรรม และจิตใจด้านต่างๆ ด้วย ความต้องการทั้งหมดนี้ บางครั้งเรียกว่า การพัฒนาคุณภาพเพื่อให้เห็นว่าการพัฒนาไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเพิ่มปริมาณสินค้าหรือ การเพิ่มรายได้เท่านั้นหากอยู่ที่การเพิ่มความพอใจความสุขของประชาชนมากกว่า

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าการพัฒนา หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน เชิงบวกในระดับต่างๆ ดังนั้น การพัฒนาท้องถิ่น จึงหมายถึงการกระทำที่ส่งผลให้ท้องถิ่นเกิดความ เปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นในด้านต่างๆ อาทิ คุณภาพชีวิตของคน สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและอื่นๆ

จากแนวคิดดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น เทิดชาย ช่วยบำรุงจึงได้สรุปความเห็นว่าการพัฒนาของไทย อยู่บนฐานคิดของการก้าวสู่ความทันสมัยเช่นตะวันตก แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาของไทยใน ระยะแรก จึงเอนเอียงไปในลักษณะการเดินตามตะวันตกและปรับเปลี่ยนไปในช่วงหลังภายใต้แนวคิดและ ทฤษฎีมากมาย ได้แก่

2.1.1 ทฤษฎีภาวะทันสมัย เป็นแนวความคิดเศรษฐศาสตร์เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญ มีฐานคิดที่ว่าเมื่อเศรษฐกิจเจริญเติบโตประเทศชาติก็เจริญก้าวหน้าด้วย

2.1.2 ทฤษฎีการพึ่งพาเริ่มเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคม การพัฒนาจึงต้องให้ความสำคัญ ทั้งด้าน เศรษฐกิจและสังคมควบคู่กัน เป็นทฤษฎีที่เกิดขึ้นเพื่อการพัฒนาประเทศโลกที่สามเป็นหลัก โดยมองว่าทั้งเศรษฐกิจและสังคมของโลกมีความเชื่อมโยงแนบแน่นกับประเทศโลกที่สาม ดังนั้นประเทศ โลกที่สามควรยึดทฤษฎีการพึ่งพาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศของตน

2.1.3 ทฤษฎีภาวะด้อยพัฒนาการพัฒนาในประเทศด้อยพัฒนาเป็นไปตามเงื่อนไขของระบบทุน นิยมโลก

2.1.4 ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมเป็นการเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมแบบ ง่ายๆ ไปเป็นโครงสร้างที่หลากหลายมีความซับซ้อนมากขึ้น

2.1.5 ทฤษฎีความล่าช้าทางวัฒนธรรม เป็นสภาวะการรับวัฒนธรรมวัตถุได้เร็วกว่าวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุทำให้เกิดช่องว่างหรือปัญหาขึ้น

2.1.6 ทฤษฎีการขึ้นและลงของสังคมการมองทิศทางของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมว่ามีทั้งที่เจริญก้าวหน้าและเสื่อมถอยลง จนสิ้นสุดเหมือนกับวงจรของสิ่งมีชีวิตหรือมนุษย์ที่มีการเกิดการเจริญเติบโตตามวัยและสิ้นอายุขัยไปในที่สุด

2.1.7 ทฤษฎีว่าด้วยศักยภาพของวิวัฒนาการ มีความเชื่อว่าสังคมและวัฒนธรรม เมื่อเจริญก้าวหน้าจนถึงจุดสูงสุดแล้วก็จะเสื่อมถอยลง สังคมที่ดีอยกว่าจะเจริญก้าวหน้ามาแทนที่

2.1.8 ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม เป็นการขยายตัวของนวัตกรรมหรือวัฒนธรรมใหม่ จากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่ง

2.1.9 ทฤษฎีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามลำดับขั้น เป็นการพัฒนาจากความล้าสมัยไปสู่ความเจริญก้าวหน้าหรือความทันสมัยอย่างเป็นขั้นตอน

2.1.10 ทฤษฎีฝนหล่นจากฟ้ามุ่งพัฒนากลุ่มคนที่มีความพร้อมมากที่สุดในสังคมก่อนเพื่อให้ผ่านกลุ่มคนเหล่านี้ไปสู่กลุ่มคนอื่นๆ ต่อไป

2.1.11 ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเน้นการพัฒนาคนที่ด้อยกว่าก่อนเพื่อป้องกันการผูกขาดทางเศรษฐกิจโดยคนเพียงกลุ่มเดียว

2.1.12 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานเน้นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 4 ด้าน คือ ความมั่นคงปลอดภัย สวัสดิภาพของชีวิต เอกสิทธิ์และเสรีภาพ

2.1.13 ทฤษฎีความสมดุลและนิเวศวิทยาเน้นการพัฒนาที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืนเน้นการพัฒนาที่เพียงพอกับความต้องการของมนุษย์ ในปัจจุบันภายใต้ทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด โดยไม่เบียดบังหรือลดทอนโอกาสในการพัฒนาอย่างพอเพียงกับความต้องการของชนรุ่นต่อไปในอนาคต การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะต้องคำนึงถึงมิติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันโดยมีคนเป็นศูนย์กลาง

จากความเห็นของนักวิชาการด้านต่างๆที่ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา สนธยา พลศรี (2542: 6-7) ได้สรุปลักษณะของ การพัฒนาไว้ 10 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เช่น ด้านคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อมของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้นหรือให้มีความเหมาะสม อันเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงในด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวเท่านั้น
2. มีลักษณะเป็นกระบวนการ คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้น ขั้นตอนและอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละขั้นตอนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นลำดับไม่สามารถข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งได้
3. มีลักษณะเป็นพลวัต คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาไม่หยุดนิ่งแต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะเป็นแบบรวดเร็วหรือช้าๆ ปริมาณมากหรือน้อยก็ได้
4. เป็นแผนและโครงการ คือ เกิดขึ้นจากการเตรียมการไว้ล่วงหน้าว่าจะเปลี่ยนแปลงใคร ด้านใด ด้วยวิธีการใด เมื่อไร ใช้งบประมาณมากเท่าใด ใครรับผิดชอบ เป็นต้น
5. เป็นวิธีการ การพัฒนาเป็นมรรควิธี หรือกลวิธีที่นำมาใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น การพัฒนาสังคม การพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาชุมชน ต่างก็เป็นวิธีการพัฒนาแบบหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง
6. เป็นปฏิบัติการ คือ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ไม่เป็นเพียงแนวคิด หรือ เป็นเพียงรายละเอียดของแผนและโครงการเท่านั้น เพราะการพัฒนาเป็นวิธีการที่ต้องนำมาใช้ปฏิบัติจริง จึงจะเกิดผลตามที่ต้องการ
7. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ เพื่อประโยชน์ของมนุษย์เพราะมนุษย์เป็นสัตว์โลกประเภทเดียวที่สามารถจัดทำแผน โครงการ และคิดค้นวิธีการพัฒนาตนเองและสิ่งต่างๆได้ การเปลี่ยนแปลงใดก็ตามถ้าไม่ได้เกิดจากการกระทำของมนุษย์แล้ว จะไม่ใช่การพัฒนา แม้ว่าจะมีลักษณะอื่นๆ เหมือนกันกับการพัฒนาก็ตาม
8. ผลที่เกิดขึ้นมีความเหมาะสมหรือพึงพอใจ ทำให้มนุษย์และสังคมมีความสุข เพราะการพัฒนาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมนุษย์นั่นเอง
9. มีเกณฑ์หรือเครื่องชี้วัด คือ สามารถบอกได้ว่าลักษณะที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการพัฒนาหรือไม่ ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น เปรียบเทียบกับสภาพเดิมก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการชี้วัดในด้านต่างๆ
10. สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การพัฒนานอกจากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อมนุษย์สังคมและสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์แล้ว รูปแบบ กระบวนการ และวิธีการพัฒนาเองก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากมนุษย์และสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลของการพัฒนา

จะเห็นได้ว่า ลักษณะทั้ง 10 ประการนี้ เป็นลักษณะรวมของการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงที่ขาดลักษณะหนึ่งลักษณะใดจะไม่ใช่การพัฒนา เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบหนึ่งที่มีความหมายใกล้เคียงกับการพัฒนาเท่านั้น

2.2 ความหมายของการบูรณาการ

สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน (2556: 2-16) ให้ความหมาย ประโยชน์ และลักษณะของการบูรณาการ ไว้ดังต่อไปนี้

2.2.1 คำว่า “บูรณาการ” เป็นการผสมผสานทรัพยากรที่มีอยู่มาจัดการร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือทำให้ดีขึ้น หมายความว่า การบูรณาการนั้นไม่มีสูตรสำเร็จรูปตายตัว แต่ผลที่เกิดขึ้นที่ได้ออกมานั้นจะต้องดีกว่าเดิม ฉะนั้นคุณสมบัติของผู้บริหารแบบบูรณาการจึงต้องมีทั้งศาสตร์คือความรู้ภูมิปัญญา ความชำนาญและมีศิลป์ คือความสามารถในการประสานความสัมพันธ์ของคนและทรัพยากรในหน่วยงานได้อย่างเหมาะสมให้สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยความราบรื่น มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ดังนั้นระบบการบริหารแบบบูรณาการจึงหมายถึงการรวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งของโครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ในการจัดสรรทรัพยากรกระบวนการตรวจและประเมินครอบคลุมการกำหนดและจัดทำ ดังนี้ 1) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ 2) กระบวนการทำงาน 3) การบริหารและจัดสรรทรัพยากร ความรู้ความสามารถและเทคโนโลยี 4) การปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาของชุมชน

2.2.2 ประโยชน์จากการทำระบบการบริหารแบบบูรณาการ ได้แก่ 1) เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน 2) สามารถใช้ทรัพยากรต่างๆ บุคลากรใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 3) พนักงานทำงานโดยง่าย สะดวกมีประสิทธิภาพพร้อมที่จะปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 4) ลดความสูญเปล่าซ้ำซ้อนในการบริหาร 5) ลดค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตามและตรวจประเมิน 6) สร้างภาพลักษณ์ที่มีแก่องค์กร

2.2.3 การบูรณาการงานสามารถมองได้ 2 มิติ คือ 1) การบูรณาการงานภายใน และ 2) การบูรณาการงานภายนอกหมู่บ้าน ซึ่งพอขยายความได้ดังนี้

2.2.3.1 การบูรณาการงานภายใน มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

(1) การสร้างทีมงานบูรณาการเพื่อทำหน้าที่เชื่อมโยงงานและกิจกรรมต่างของหมู่บ้าน เพื่อให้เห็นความเป็นภาพรวมของหมู่บ้าน กำหนดกติกาทีมงาน มีการเทใจของทุกคนมาร่วมกัน เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

(2) การสำรวจข้อมูลและกิจกรรมสำคัญในหมู่บ้านเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการบูรณาการหรือในการพัฒนาหมู่บ้านซึ่งสามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วนำมารวบรวมจัดหมวดหมู่เพื่อเป็นภาพรวมของหมู่บ้าน

(3) การวางแผนการทำงาน โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลแต่ละด้านมาพูดคุยกันในที่ประชุม วางแผนการทำงานร่วมกันและกำหนดทิศทางการพัฒนาหมู่บ้านเพื่อให้เห็นเป้าหมายการพัฒนาหมู่บ้านร่วมกัน

2.2.3.2 การบูรณาการงานภายนอก มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

(1) การวิเคราะห์เพื่อเลือกกิจกรรมหลักในการบูรณาการ เช่น ดุศัลยภาพของกลุ่ม/องค์กร กิจกรรมของกลุ่มว่ามีอะไรบ้าง มีกิจกรรมไหนที่สามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นได้ เช่น การสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพ โดยอาศัยเงินทุนหมุนเวียนจากกลุ่มออมทรัพย์กชคจกทบ. และกลุ่มองค์กรอื่นๆที่มีทุน

(2) การนำกิจกรรมไปใช้ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ เพื่อสร้างรายได้ ด้านสังคมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและลดความขัดแย้งของชุมชน ด้านการเรียนรู้เพื่อพิจารณากิจกรรมที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ประเพณีและห้วงแหวนวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

2.2.4 สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2554: 18-22) ได้ให้ความหมายของคำว่า “บูรณาการ” ไว้ว่าเป็นคำที่แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Integration” ซึ่งหมายถึงการทำสิ่งที่บกพร่องให้สมบูรณ์โดยการเพิ่มเติมส่วนที่ยังขาดอยู่เข้าไปหรือการนำส่วนประกอบย่อย ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปมารวมกันเพื่อทำให้เป็นส่วนหนึ่งของส่วนทั้งหมดและได้สังเคราะห์ความเห็นของนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของการบูรณาการในหลายมิติดังนี้

2.2.4.1 การบูรณาการ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งพึ่งพาอาศัยกันและกันการร่วมมือกันเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ในระบบ ซึ่งแต่ละหน่วยงานไม่สามารถทำได้โดยลำพัง โดยหน้าที่หลักของการรวมกลุ่มมี 3 ประการ คือ (1) เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น (2) เพื่อให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และ (3) เพื่อให้ได้มาซึ่งภาพพจน์ของตนและเอกลักษณ์ในบทบาทใหม่

2.2.4.2 การบูรณาการหมายถึง การเชื่อมโยงสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งเข้าเป็นส่วนประกอบของอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้สิ่งนั้นเกิดความสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งมักเป็นการรวมกันของส่วนประกอบย่อยที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่ 2 องค์ประกอบขึ้นไป ให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของแกนหลัก หรือส่วนทั้งหมดที่ใหญ่กว่า ทั้งนี้องค์ประกอบย่อยดังกล่าวปกติแยกกันอยู่ อาจดูเหมือนไม่สามารถเข้ากันได้หรืออาจมีลักษณะที่ขัดแย้ง แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เข้าด้วยกันใหม่ภายใต้แกนร่วมเดียวกันกลับสามารถรวมความแตกต่างเหล่านั้นเข้าด้วยกันได้ และส่งผลให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

นอกจากนี้ สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังยังได้จำแนกองค์ประกอบของการบูรณาการไว้ 2 ประการได้แก่ การบูรณาการเชิงรูปธรรม และ การบูรณาการเชิงนามธรรม ซึ่งสามารถขยายความได้ดังนี้

(1) การบูรณาการสิ่งที่มีอยู่ตามสภาพความเป็นจริง หรือการบูรณาการเชิงรูปธรรม โดยการนำสิ่งที่มีความแยกส่วนมาทำให้เป็นระบบที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยกระบวนการรวมตัวกันขององค์ประกอบตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เช่น ระบบ องค์กร บุคคล เป็นต้น ทั้งนี้ในการจัดโครงสร้างใหม่ หรือปรับกระบวนการทำงานใหม่ตามหน้าที่ต้องมีการประสานอย่างเชื่อมโยงกัน เพื่อให้ห้องค์ประกอบบรรลุถึงสภาพที่ดีกว่าสภาพก่อนบูรณาการ

(2) การบูรณาการความคิดรวบยอด หรือการบูรณาการเชิงนามธรรม โดยการบูรณาการแนวความคิด เช่น กระบวนการสร้างแผนงาน สมมติฐาน ทฤษฎี กระบวนทัศน์ โครงการ แผนงาน เป็นต้น หรือการใช้สองแนวความคิดขึ้นไป ซึ่งมีข้อมูลบางส่วน หรือแนวความคิดบางส่วนที่ขัดแย้งกัน นำมาบูรณาการก่อรูปใหม่ ด้วยการนำองค์ประกอบย่อยที่ดูเหมือนว่าแตกต่างกันมาผสมกลมกลืนกันได้ผลลัพธ์ คือ มูลค่าเพิ่มที่พึงพอใจมากขึ้น

ภูวนิดา คุณผลิน (อ้างถึงใน สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2554: 19) ได้กล่าวถึงหลักการบูรณาการของภาครัฐไว้ 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ผนึกกำลังของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาของพื้นที่ และปัญหาของกลุ่มเป้าหมายเดียวกันอย่างเป็นระบบ และสามารถเห็นผลได้จริง และหลักการที่สอง เพื่อประสานการทำงานในเรื่องเดียวกันไม่ให้ซ้ำซ้อน เป็นการประหยัดเวลา กำลังคนและงบประมาณ

ข้อที่ 2 ค้นหาปัญหาความต้องการและกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนว่าคืออะไร และกลุ่มเป้าหมายเป็นใครบ้าง

ข้อที่ 3 พิจารณากำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา และกำหนดงานโครงการพัฒนาว่า
จะต้องมีหน่วยงานใดเข้าไปร่วมดำเนินการบ้างตามภารกิจที่รับผิดชอบ

ข้อที่ 4 กระบวนการดังกล่าวอาศัยหลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ คือ การมีส่วนร่วม
จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

จะเห็นได้ว่า แนวคิดการบูรณาการภาครัฐมี 3 แนวคิดหลัก คือ (1) ปรับการบริหารงาน
และวิธีการทำงาน จากลักษณะ ต่างคน ต่างทำ มาเป็น ร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อให้มีการระดมความคิดมุ่งไปสู่
เป้าหมายการพัฒนาที่ตรงกัน (2) กระจายอำนาจการตัดสินใจในการตัดสินใจแก้ปัญหาและการพัฒนา
ให้กับหน่วยงานเพื่อนำไปปฏิบัติในระดับพื้นที่เป็นผู้มีอำนาจเต็มในการพิจารณา (3) ยึดหลักประชาชน
คือเป้าหมายการพัฒนาร่วมกัน แทนการยึดหลัก หน่วยงานหรือ ภารกิจของหน่วยงานเป็นตัวตั้งโดย
การบูรณาการใช้หลักพื้นที่ ภารกิจและการมีส่วนร่วมในการบูรณาการ คือ หลักการที่หนึ่งต้องมีการ
วางแผนให้ชัดเจนในเรื่องพื้นที่ว่าพื้นที่ใดที่จะลงไปดำเนินการตามระบบบริหาร ซึ่งอาจจะเป็นพื้นที่ระดับ
ตำบลหรือระดับอำเภอ จังหวัดที่มีอำนาจในการบริหารงาน โครงการและงบประมาณ

2.3 การพัฒนาอย่างบูรณาการ

ประเวศ วะสี (2555: 24-28) ได้กล่าวถึงการพัฒนาอย่างบูรณาการไว้ว่า “การพัฒนาอย่าง
บูรณาการ” เป็นการพัฒนาที่แยกส่วนไม่ได้ ไม่ได้เอากรมของหน่วยงานราชการต่างๆเป็นตัวตั้ง เพราะ
ว่ากรมของหน่วยงานราชการต่างๆแยกเป็นกรมที่ทำงานคนละเรื่อง ถ้าเอากรมของหน่วยงานต่างๆมา
เป็นตัวตั้งจะเป็นการพัฒนาอย่างแยกส่วน ส่วนการพัฒนาอย่างบูรณาการต้องเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง พื้นที่คือ
ชุมชน ท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด เมื่อเอาพื้นที่เป็นตัวตั้งแล้ว ก็ต้องพัฒนาอย่างบูรณาการกล่าวคือ เศรษฐกิจ
สังคม สิ่งแวดล้อม ต้องบูรณาการเข้ามาสู่วัตถุประสงค์เดียวกันเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุระหว่างคน
กับคน และระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมเป้าหมายของการพัฒนาอย่างบูรณาการ มีองค์ประกอบเพื่อการอยู่
ร่วมอย่างสมดุล 10 ประการ ได้แก่

- (1) การมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่
- (2) การเป็นสังคมที่คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน
- (3) การเชื่อมโยงผู้บริโภคเมืองกับผู้ผลิตในชนบทให้เกื้อกูลกัน
- (4) ระบบสุขภาพชุมชนที่ดีที่สุด

(5) ป้องกันภัยพิบัติ

(6) พลังงานชุมชน

(7) วิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สร้างพิพิธภัณฑ์ ศูนย์ศิลปะ ศูนย์กีฬา ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

(8) มีสถาบันการเงินชุมชนระดับตำบล

(9) มีต้นไม้เพิ่มขึ้นร้อยละต่อตำบล

(10) ปฏิรูปการศึกษาเพื่อชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 10 ประการ เหล่านี้สามารถขยายความสังเกตได้ดังต่อไปนี้

2.3.1 การมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่สัมมาชีพหมายถึงอาชีพที่ไม่เบียดเบียนตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่เบียดเบียนสิ่งแวดล้อม และมีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้ คำว่า สัมมาชีพจึงไม่ได้หมายถึงเศรษฐกิจเท่านั้น แต่หมายถึงสังคม สิ่งแวดล้อมและศีลธรรม เมื่อมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่เป็นเป้าหมายร่วม การพัฒนาทุกชนิด ต้องพุ่งไปสู่การมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจ พลังงาน สิ่งแวดล้อม สุขภาพ การศึกษาการศึกษาไม่ควรจะลอยตัวออกจากการสร้างสัมมาชีพ การเรียนรู้จากการทำงานและมีรายได้เป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ

2.3.2 การเป็นสังคมที่คนไทยไม่ทอดทิ้งกันทุกพื้นที่ที่สามารถสำรวจว่าใครอยู่ในข่ายที่จะถูกทอดทิ้งบ้างเช่น คนแก่ เด็กกำพร้า คนพิการ และจัดให้มีอาสาสมัครดูแลทุกคน มีการเชื่อมโยงทางวิชาการเข้ามาช่วยให้การดูแลมีคุณภาพขึ้นและมีกองทุนเข้ามาสนับสนุน

2.3.3 การเชื่อมโยงผู้บริโภคในเมืองกับผู้ผลิตในชนบทให้เกื้อกูลกัน พลังผู้บริโภคคือพลังเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ยิ่งใหญ่ ถ้าเกษตรกรผลิตอาหารแบบอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อม ที่เรียกว่า วนเกษตรหรือเกษตรผสมผสานหรือเกษตรยั่งยืน ถ้าผู้บริโภคอาหารในเมืองบริโภคอาหารจากการผลิตของเกษตรกรที่ทำเกษตรยั่งยืนโดยไม่ใช้ยาฆ่าแมลง นอกจากได้บริโภคอาหารที่เป็นผลดีต่อสุขภาพแล้วยังมีผลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.3.4 ระบบสุขภาพชุมชนที่ดี ปัจจุบันเรามีโครงสร้างครบถ้วน ถ้าตั้งเป้าหมายและการมีจัดการที่ดี เราสามารถมีระบบสุขภาพชุมชนที่ดีได้ นอกจากจะสร้างระบบสุขภาพที่ดีแล้วยังสร้างสัมมาชีพได้เป็นจำนวนมากอบต. สามารถร่วมกับวิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ผลิตพยาบาลชุมชน เพื่ออยู่ประจำในชุมชน เพื่อให้บริการใกล้บ้าน ผู้สูงอายุมีมากขึ้นเรื่อยๆ และเจ็บป่วยเรื้อรัง ควรจะมีคนดูแลถึงบ้าน ซึ่ง

อาจเป็นพยาบาลเยี่ยมบ้าน อาสาสมัครและผู้บริบาล ระบบสุขภาพชุมชนต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างชุมชน ท้องถิ่น และหน่วยงานวิชาการ เช่น โรงพยาบาลชุมชน

2.3.5 ป้องกันภัยพิบัติ ทุกชุมชนท้องถิ่นต้องสามารถป้องกันและจัดการภัยพิบัติได้

2.3.6 พลังงานชุมชน แต่ละชุมชนต้องพยายามผลิตพลังงานใช้เองให้พอเพียง ด้วยวิธีต่างๆทั้งทำให้เป็นการสร้างอาชีพด้วยและทำให้สิ่งแวดล้อมดีด้วย

2.3.7 วิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สร้างพิพิธภัณฑ์ ศูนย์ศิลปะ ศูนย์กีฬา ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน ทุกท้องถิ่นควรจัดให้มีการวิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจะช่วยการรวมตัวของคนในท้องถิ่น ควรมีพิพิธภัณฑ์ตำบล รวมทั้งศูนย์ศิลปะ ศูนย์กีฬา และส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

2.3.8 มีสถาบันการเงินชุมชนระดับตำบล อบต. กับ ธกส. สามารถร่วมมือกันดำเนินการให้มีสถาบันการเงินของชุมชนระดับตำบล เพื่อเป็นเครื่องการออม การลงทุน และการจัดการสวัสดิการสถาบันการเงินชุมชนระดับตำบลที่ประสบความสำเร็จกลายเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการกระตุ้นการเรียนรู้ การประกอบอาชีพและกิจการสังคม

2.3.9 มีต้นไม้เพิ่มขึ้นในตำบล มีการกำหนดเป้าหมายจำนวนต้นไม้ที่จะให้มีเพิ่มต่อตำบล ต่ออำเภอ ต่อจังหวัด ถ้าเป็นไปได้มีป่าไม้ถึง 50 % ของพื้นที่ เพื่อให้ความสมดุลของธรรมชาติกลับคืนมา ป้องกันความแห้งแล้งและน้ำท่วม การมีต้นไม้มากๆ แล้วเลือกตัดไปทำประโยชน์ไม่เสียความเป็นป่า จะให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจมหาศาล

2.3.10 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อชุมชนท้องถิ่นการศึกษาในปัจจุบันคับแคบและแยกเป็นส่วนเรื่องของโรงเรียน ครู และวิชาการ เมื่อแยกเป็นส่วนก็บีบคั้นทุกส่วน ทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร กลายเป็นการศึกษาที่ก่อความทุกข์ยากให้กับคนทั้งแผ่นดิน การศึกษาที่เป็นเครื่องมือแก่ทุกข์ที่มนุษย์สามารถจะเรียนรู้ได้จากทุกสิ่งทุกแห่งหน ไม่ใช่จากครูและโรงเรียนเท่านั้น ต้องปรับเปลี่ยนตัวตั้งของการศึกษาจากการเอาวิชาการเป็นตัวตั้ง แยกส่วนไปจากชีวิตมาเป็นเอาชีวิตและการอยู่ร่วมกันเป็นตัวตั้ง มีชีวิตที่ไหนมีการเรียนรู้ที่นั่น การปฏิรูปการศึกษาเพื่อชุมชนท้องถิ่นเช่นนี้ โรงเรียน ผู้นำชุมชน ประชาคม ต้องเข้ามาสนใจอย่างจริงจัง เพราะเป็นเครื่องมือใหญ่ของการพัฒนา

องค์ประกอบ ทั้ง 10 ประการนี้ เป็นเป้าหมายของการพัฒนาอย่างบูรณาการในจังหวัด แต่ในความเป็นจริงแล้วภาคีพัฒนาจังหวัดอาจเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่นได้ตามที่เห็นสมควร

2.4 แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (2550: 2-3) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริสื้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี และได้ทรงเน้นย้ำแนวทางพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤติให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆสศช. ในฐานะหน่วยงานหลักในการวางแผนของประเทศตระหนักถึงความสำคัญ ของแนวคิดดังกล่าว จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆมาร่วมกันพิจารณากลับกรองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเศรษฐกิจพอเพียง สรุปออกมาเป็นนิยาม ความหมาย “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” จากนั้น สศช. ได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำบทความดังกล่าวไปเผยแพร่เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับ มีความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทานทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตตามที่ขอพระมหากรุณาเมื่อ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2542 และ สศช. ได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) รวมทั้งได้เสริมสร้างความเข้าใจไปยังภาคส่วนต่างๆเพื่อให้เกิดความเข้าใจเห็นคุณค่าและน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตต่อไป

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่นักวิชาการสาขาต่างๆ ได้ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่พระราชทานในวโรกาสต่างๆรวมทั้งพระราชดำริอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนทั่วไปนั้น มีสาระสำคัญดังนี้

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดี

พอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจในทุกๆ ระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง (2548: 14-17) ได้สรุปว่าหลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น มีหลักสำหรับใช้พิจารณาอยู่ 5 ส่วนดังต่อไปนี้

2.4.1 กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยวิกฤติเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2.4.2 คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติตนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

2.4.3 คำนิยาม ความพอเพียง จะต้องประกอบด้วย 3คุณลักษณะพร้อมๆ กันดังนี้

2.4.3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

2.4.3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

2.4.3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

2.4.4 เจื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้ง ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

2.4.4.1 เจื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องอย่าง รอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และ ความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

2.4.4.2 เจื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

2.4.5 แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

2.5 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง(2550: 11-30)ได้เสนอแนะแนวทางในการ ประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ดังต่อไปนี้

การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง สามารถกระทำได้ ใน 2 ทาง คือ ในระดับและในกลุ่ม ต่างๆ นั่นคือ (ก) ระดับบุคคลและครอบครัว ระดับชุมชน ระดับประเทศ และ (ข) กลุ่มเกษตรกร กลุ่มนัก ธุรกิจ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มครูและอาจารย์ ซึ่งสามารถขยายความโดยสังเขปได้ ดังต่อไปนี้

2.5.1 การประยุกต์ใช้ในระดับบุคคล ชุมชน และประเทศ

2.5.1.1 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว

เริ่มต้นจากการเสริมสร้างคนให้มีการเรียนรู้วิชาการและทักษะต่างๆที่จำเป็น เพื่อให้สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ พร้อมทั้งเสริมสร้างคุณธรรม จนมีความเข้าใจและ ตระหนักถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และอยู่ร่วมกับระบบนิเวศอย่างสมดุล เพื่อจะได้ละ เว้นการประพตมิชอบ ไม่ตระหนี่ เป็นผู้ให้เกื้อกูลแบ่งปัน มีสติยั้งคิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่จะ ตัดสินใจหรือกระทำการใดๆ จนกระทั่งเกิดเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำรงชีวิต โดยสามารถคิดและกระทำ บนพื้นฐานของความมีเหตุผล พอเหมาะพอประมาณกับสภาพบทบาทและหน้าที่ของแต่ละบุคคลใน

แต่ละสถานการณ์ แล้วเพียรฝึกปฏิบัติเช่นนี้จนสามารถทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนเองได้และเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ในที่สุด

2.5.1.2 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงระดับชุมชน

ชุมชนพอเพียง ประกอบด้วย บุคคลและครอบครัวต่างๆ ที่เฝ้าหาความก้าวหน้าบนพื้นฐานของปรัชญาแห่งความพอเพียง คือ มีความรู้ และคุณธรรมเป็นกรอบในการดำเนินชีวิตจนสามารถพึ่งตนเองได้ บุคคลเหล่านี้มารวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิสังคมของแต่ละชุมชน โดยพยายามใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผ่านการร่วมแรงร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลหลายสถานภาพในสิ่งที่จะสร้างประโยชน์สุขของส่วนร่วม และความก้าวหน้าของชุมชนอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยสติปัญญา ความสามารถของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และบนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต อดกลั้นต่อการกระทบกระทั่ง ขยันหมั่นเพียร และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือแบ่งปันกันระหว่างสมาชิกชุมชน จนนำไปสู่ความสามัคคีของคนในชุมชน ซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของชุมชนนำไปสู่การพัฒนาของชุมชนที่สมดุลและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จนกระทั่งสามารถพัฒนาไปสู่เครือข่ายระหว่างชุมชนต่างๆ

2.5.1.3 การประยุกต์ใช้ระดับประเทศ

แผนการบริหารจัดการประเทศ ส่งเสริมให้บุคคล/ชุมชนต่างๆ มีวิถีปฏิบัติ มีความร่วมมือและการพัฒนาในสาขาต่างๆ ตามแนวทางของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและดำเนินการตามแผนดังกล่าวอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอน โดยส่งเสริมให้ประชาชนส่วนใหญ่สามารถอยู่อย่างพอมีพอกินและพึ่งตนเองได้ด้วยมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และมีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร เอื้อเฟื้อแบ่งปัน และใช้สติปัญญาในการตัดสินใจและดำรงชีวิตพร้อมทั้งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ จากหลากหลายภูมิสังคมหลากหลายอาชีพ หลากหลายความคิด ประสบการณ์เพื่อสร้างความเข้าใจและรู้ความเป็นจริงระหว่างกันของคนในประเทศ จนนำไปสู่ความสามัคคี และจิตสำนึกที่จะร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างสอดคล้องสมดุลกับสภาพความเป็นจริงของคนในประเทศอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเป็นลำดับๆต่อไป

2.5.2 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มต่างๆ

2.5.2.1 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจในกลุ่มเกษตรกร

กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ มีขั้นตอนปฏิบัติอยู่ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เป็นแนวทางการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมในระดับครอบครัวที่สอดคล้องสมดุลกับระบบนิเวศเพื่อให้พออยู่พอกิน สมควรแก่อัตภาพในระดับที่ประหยัดและเลี้ยงตนเองครอบครัวได้ ขั้นตอนที่ 2 การรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ร่วมมือกันในการผลิต จัดการตลาดและพัฒนาสวัสดิการของชุมชนในรูปแบบต่างๆ เป็นการสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่น และเตรียมความพร้อมก่อนก้าวสู่โลกภายนอก ขั้นตอนที่ 3 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดหาทุน วิชาการความรู้เทคโนโลยีจากธุรกิจเอกชน เช่น ธนาคาร บริษัท ห้างร้าน เอกชน ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ มูลนิธิต่างๆ มาช่วยในการลงทุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยสรุปแนวพระราชดำริส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้และมีการรวมกลุ่มกันและเชื่อมโยงเครือข่ายในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าไปอย่างสมดุลกับสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่นที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอนโดยประยุกต์ใช้ความรู้ ภูมิปัญญาและทรัพยากรด้านต่างๆ ที่มีอยู่อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร อื้อเพื่อแบ่งปัน การใช้สติปัญญาตัดสินใจและดำเนินชีวิต

2.5.2.2 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มนักธุรกิจ

นักธุรกิจพอเพียงจะคำนึงถึงความมั่นคงและยั่งยืนของการดำเนินธุรกิจมากกว่าการแสวงหาผลประโยชน์ระยะสั้น ดังนั้นจึงต้องมีความรอบรู้ในธุรกิจที่ตนดำเนินการอยู่ และมีการศึกษาข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มีความรอบคอบในการตัดสินใจในแต่ละครั้งเพื่อป้องกันข้อบกพร่องเสียหายต่างๆ ไม่ให้เกิดขึ้นและต้องมีคุณธรรม คือมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพ ไม่ผลิตหรือค้าขายสินค้าที่ก่อโทษหรือสร้างปัญหาให้กับคนในสังคม และสิ่งแวดล้อม มีความขยันหมั่นเพียรอดทนในการพัฒนาธุรกิจไม่ให้ความบกพร่องและก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การปรับปรุงสินค้าและคุณภาพให้ทันกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในขณะเดียวกันต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบนิเวศในทุกขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ โดยการรักษาสมดุลในการแบ่งปันผลประโยชน์ของธุรกิจ ในระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ อย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่ผู้บริโภค พนักงาน บริษัทคู่ค้า ผู้ถือหุ้น และสังคมวงกว้าง รวมถึงสิ่งแวดล้อม

2.5.2.3 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มนักการเมือง

นักการเมืองที่มีหลักคิดและหลักปฏิบัติบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องเป็นตัวอย่างของผู้นำที่มีความเข้มแข็งทางด้านคุณธรรม จริยธรรมมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิดแม้เพียงเล็กน้อย เนื่องจากการกระทำของผู้นำส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และในขณะเดียวกันนักการเมืองในทุกระดับจะต้องรู้จักสังคม ชุมชนที่แต่ละคนเป็นผู้แทนอย่างถ่องแท้มีความเข้าใจระบบการปกครองและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ตามกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม รอบรู้และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยมุ่งที่จะดำเนินวิถีทางการเมืองเพื่อให้ท้องถิ่นประเทศชาติมีความก้าวหน้าไปอย่างสมดุลในทุกๆ ด้าน คนในท้องถิ่นประเทศชาติ อยู่อย่างพอเพียงสมัครสมานสามัคคีปรองดองกัน การกำหนดนโยบาย การออกกฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ ต้องยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง โดยบำรุงรักษาสิ่งที่ดีมีอยู่แล้ว เช่น ค่านิยมองค์ความรู้ สิ่งแวดล้อมที่ดี ให้คงอยู่ พร้อมทั้งปรับปรุง แก้ไข ยกเลิก ส่วนที่ไม่ดีที่เป็นเหตุให้เกิดความไม่สมดุล ไม่พอเพียงในสังคม ให้กลับมาสู่แนวทางปฏิบัติที่มุ่งสู่ความสมดุลและสนับสนุนให้เกิดสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมแต่ยังขาดอยู่ เช่น ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี การพัฒนาฝีมืออาชีพต่างๆ ให้เกิดขึ้นอย่างสมดุลกับศักยภาพ ระดับการพัฒนาของท้องถิ่นประเทศชาติ เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองได้ของคนชุมชนในทุกๆ ระดับ

2.5.2.4 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ

เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเริ่มต้นสร้างความพอเพียงให้เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลก่อนโดยตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการเป็นผู้ให้บริการแก่สังคม และร่วมเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมและอยู่ร่วมกับระบบนิเวศได้อย่างสมดุล มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีสติยั้งคิด ใช้ปัญญาพิจารณาอย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิต และปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของความมีเหตุมีผล พอประมาณกับศักยภาพและสถานภาพของแต่ละบุคคล ในแต่ละสถานการณ์ และหมั่นเสริมสร้างความรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อจะได้มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การเตรียมนโยบาย แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ต้องสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยมุ่งให้ประชาชน/ชุมชน สามารถพึ่งตนเองและสามารถเป็นที่พึ่งของสังคม/ประเทศชาติได้ในที่สุด เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรสั่งการหรือชี้นำประชาชน/ชุมชนมากเกินไป แต่ควรสนับสนุนให้ประชาชน/ชุมชนสามารถช่วยตนเองกำหนดทิศทางการพัฒนาหรือแผนงาน

กิจกรรมที่ยื่นอยู่บนขาตนเอง พึ่งพาตนเองได้ แล้วให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาช่วยสนับสนุนให้แผนงานกิจกรรมนี้เป็นจริงขึ้นมา ตามหลักการพัฒนาช่วยเหลือประชาชน/ชุมชนเพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้

2.5.2.5 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มครูและอาจารย์

ครูและอาจารย์จะต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนและนักศึกษา ในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงให้ได้ก่อน จึงจะสามารถถ่ายทอด ปลูกฝังอบรม และทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนและนักศึกษา ให้เข้าใจเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถูกต้องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของแต่ละคน ผ่านการบูรณาการในสาระเรียนรู้วิชาต่างๆตลอดจนสอดแทรกในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างๆ การดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง ต้องเริ่มจากการตระหนักถึงความจำเป็นของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และอยู่ร่วมกับระบบนิเวศได้อย่างสมดุลเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้จนเห็นว่าเป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติที่จะเสริมสร้างให้สังคมเกิดสันติสุข มีความเจริญก้าวหน้าอย่างสมดุลและยั่งยืน คนในสังคมมีความสามัคคีปรองดองกัน แล้วฝึกปฏิบัติตนให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต มีสติยั้งคิด ใช้ปัญญาพิจารณาอย่างรอบคอบ ในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของความมีเหตุผลพอประมาณกับศักยภาพและสภาพของแต่ละบุคคล ในแต่ละสถานการณ์และหมั่นเสริมสร้างความรู้ในด้านต่างๆให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เนื่องจากความรู้และความมีเหตุผลมีความสำคัญยิ่ง ครูและอาจารย์จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในเรื่องนี้

2.6 ตัวชี้วัดการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายให้หน่วยงานภาครัฐนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางหลายหน่วยงานภาครัฐ มีความเพียรพยายามที่จะส่งเสริมการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติอย่างกว้างขวางตามนโยบายของรัฐบาล และเพื่อสร้างมาตรฐานที่เป็นกลางในการปฏิบัติ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงได้จัดทำตัวชี้วัดในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่หน่วยงานภาครัฐที่สมควรกล่าวถึงมี 3 หน่วยงานหลัก คือ (1) สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และ (3) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)

2.6.1 สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในปีพ.ศ. 2552 สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมกับศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการศึกษาแนวทางการประเมินผล การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจากศูนย์บริการวิชาการจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ขอสรุป ตัวชี้วัดที่จะนำมาใช้ ประเมินผลการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวชี้วัดใน ระดับผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลจากระบบข้อมูล กชช. 2 ค. ของกรมการพัฒนา ชุมชนมี 24 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. รายได้ทางการเกษตรเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
2. รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือนเพิ่มขึ้น
3. อัตราการป่วยในหมู่บ้านลดลง
4. อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับลดลง
5. อัตราคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง
6. จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้านลดลง
7. ผู้สูงอายุพิการและเด็กถูกทอดทิ้งในหมู่บ้านลดลง
8. คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น
9. ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินของตนเองและไม่ต้องเช่าเพิ่มขึ้น
10. ครัวเรือนที่มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น
11. ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น
12. ครัวเรือนที่มีพื้นที่ที่มีน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกเปรียบเทียบกับพื้นที่ทำ การเกษตรลดลง
13. ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเพิ่มขึ้น
14. ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อบ่อค้าลดลง
15. ครัวเรือนทำการเกษตรผสมผสานเพิ่มขึ้น
16. ครัวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษเพิ่มขึ้น
17. หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือนเพิ่มขึ้น
18. คนอายุ 15-60 ปีเต็ม ที่ไม่มีการประกอบอาชีพและไม่มีรายได้ลดลง
19. หมู่บ้านมีกิจกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

20. ครั้วเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุนเพิ่มขึ้น
21. ผู้รู้ในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
22. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพิ่มขึ้น
23. ครั้วเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น
24. มีการจัดทำแผนชุมชนและมีการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติเพิ่มขึ้น

(ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552: 14-15)

2.6.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ในปี พ.ศ. 2553 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อเป็นการสนองต่อนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐทุกส่วนนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้จึงได้จัดทำแนวทางการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดทำตัวชี้วัดใน 3 ระดับ คือ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับชุมชน และระดับครั้วเรือน ได้แก่

ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. กำหนดการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น
2. การสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ฝ่ายบริหารฝ่ายสภาข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
4. นำหลักการทรงงานมาเป็นแนวทางการบริหารงานทุกระดับ
5. แผนพัฒนาท้องถิ่นมีการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
6. การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานภายในสำนักงาน
7. การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับตำบล หมู่บ้าน ชุมชน
8. การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก

การส่งเสริมระดับชุมชน

1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มพัฒนาที่หลากหลาย
2. ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้
3. มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีระบบการออมทรัพย์หรือสวัสดิการชุมชน

4. ส่งเสริมให้ชุมชนมีกิจกรรมที่นำไปสู่ความสามัคคี

การส่งเสริมระดับครัวเรือน

1. มีกิจกรรมส่งเสริมการลดรายจ่าย การลดละเลิกอบายมุข
2. มีการส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มรายได้
3. มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้การดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผล เช่น การดูแลสุขภาพ
4. มีกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
5. มีกิจกรรมด้านการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน
6. การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานทั้งเครือข่ายภายในและภายนอก
(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , 2554: 148-150)

2.6.3 สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)

ในปี พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เช่น มูลนิธิชัยพัฒนา กองทัพอากาศ กระทรวงมหาดไทย สำนักงบประมาณ และสำนักวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดประกวดผลงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้จัดขึ้นทั้งหมด 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2550 และครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2552 และได้จัดทำตัวชี้วัดการประเมินหน่วยงานภาครัฐตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ดังต่อไปนี้

ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร

1. นโยบายน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาขับเคลื่อนในหน่วยงาน/องค์กร
2. การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในภารกิจหลักของหน่วยงาน/องค์กร
3. หลักการบริหารจัดการหน่วยงาน/องค์กรที่ดี
4. การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร หรือเลือกใช้เทคโนโลยีอื่นที่เหมาะสมกับการเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงาน/องค์กร
5. การบริหารจัดการทรัพยากรในหน่วยงาน/องค์กรอย่างประหยัดคุ้มค่าและพอเพียงร่วมกัน
6. การส่งเสริม สนับสนุนผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจของหน่วยงาน/องค์กร

7. การติดตามประเมินผลความสำเร็จในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงนโยบายของหน่วยงาน/องค์กร

ด้านงบประมาณและการบริหารการเงิน

1. แผนงบประมาณของหน่วยงาน/องค์กรที่สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงาน/องค์กรใช้ความรู้และมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงบประมาณ
2. การดำเนินการตามแผนงบประมาณของหน่วยงาน/องค์กร ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงบประมาณ พร้อมข้อเสนอด้านการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณ
4. การบริหารการเงินเป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการอย่างสุจริต
5. การบริหารการเงินนอกเหนือจากงบประมาณ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากร ภายในหน่วยงาน/องค์กร

ด้านการพัฒนาบุคลากร

1. มีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบโดยให้ความรู้และทักษะแบบสหวิทยาการที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติได้จริง
2. มีการจัดสื่อหรือช่องทางการให้ความรู้/ข้อมูลข่าวสารในหลายรูปแบบหรือหลายช่องทาง และสามารถเข้าถึงได้ทั้งบุคลากรภายในหน่วยงาน/องค์กรและประชาชนทั่วไป
3. มีการถ่ายทอดนโยบาย ให้ความรู้และเสริมสร้างวิถีชีวิตเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอหลายช่องทาง และทั่วถึงอย่างเป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน/องค์กร
4. มีโครงการหรือแผนงานส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรมในองค์กรหรือมีการกำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่
5. มีโครงการหรือกิจกรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิตแบบพอเพียง เรียบง่าย
6. มีคณะผู้บริหารองค์กรหรือมีกลุ่มต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติและปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีผู้ปฏิบัติตาม

7. มีโครงการส่งเสริมหรือกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน/องค์กรทำประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะ

8. มีการติดตามหรือประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน/องค์กรตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหรือการประเมินความผาสุกของเจ้าหน้าที่ในองค์กร

ด้านผลสัมฤทธิ์

1. องค์กรได้ดำเนินการและพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. บุคลากรในหน่วยงาน/องค์กรปฏิบัติงานและปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงาน/องค์กรมากยิ่งขึ้น
4. มีแผนงานหรือแนวทางในการส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและมั่นคง (สำนักงาน กปร., 2553: 76-88)

2.6.4 ตัวชี้วัดของผู้วิจัย

ในปี พ.ศ. 2554 ศ.ดร. วรเดช จันทรรุ ได้เขียนบทความ เรื่อง การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐในด้านต่าง ๆ 8 ด้าน ได้แก่ การจัดการระบบข้อมูล การจัดการระบบสื่อสาร การจัดการระบบตัดสินใจ การบริหารจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุล การจัดการระบบการมีส่วนร่วม การจัดการระบบการให้บริการ การจัดการระบบติดตามและประเมินผล การจัดการความเสี่ยงซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าบทความดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรภาครัฐ จึงได้สร้างตัวชี้วัด การจัดการภาครัฐตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มเติมขึ้นจากงานวิจัยดังกล่าวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียด พอสังเขปต่อไปนี้

การบริหารจัดการระบบข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ

1. ความครอบคลุมของระบบข้อมูล
2. ความถูกต้องของระบบข้อมูล
3. การมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง
4. ความทันสมัยของระบบข้อมูล
5. ความสามารถในการเชื่อมโยง
6. ความรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์

การบริหารจัดการระบบการสื่อสารของหน่วยงานภาครัฐ

1. ระบบการสื่อสารภายในและภายนอกหน่วยงาน
2. ระบบการสื่อสารสองทาง
3. เนื้อหาการสื่อสารที่เน้นสารประโยชน์
4. การนำเสนออย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆ
5. การบริหารจัดการระบบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐ
6. ระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักประชาธิปไตยรับฟังความเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่

ผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารและหน่วยงานข้างเคียง

7. ระบบการตัดสินใจที่ใช้โครงสร้างการมอบอำนาจและกระจายอำนาจ
8. ระบบการตัดสินใจที่มุ่งสัมฤทธิ์ผล ทันต่อสถานการณ์ เป็นธรรม ถูกต้อง เกิด

ประโยชน์ต่อสาธารณะ

การบริหารจัดการระบบการตรวจสอบถ่วงดุลของหน่วยงานภาครัฐ

1. ระบบการตรวจสอบถ่วงดุล
2. การตรวจสอบแผนงาน
3. การตรวจสอบผลงาน
4. การตรวจสอบภายใน
5. ระบบผู้ตรวจการและการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

การบริหารจัดการระบบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ

1. ระบบการมีส่วนร่วมจากผู้รับบริการและสภาพแวดล้อมภายนอก
2. ระบบการมีส่วนร่วมจากสมาชิกองค์กรและผู้บริหาร

การบริหารจัดการระบบการบริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

1. ระบบการบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ค่าบริการที่เหมาะสมพอคุ้มทุน
ไม่หวังผลกำไร
2. ระบบการบริการประชาชน พร้อม 24 ชั่วโมง บริการด้วยความทั่วถึง เพียงพอและ
ต่อเนื่อง
3. ระบบการบริการประชาชน ที่ประชาชนพอใจ สำรวจความต้องการและสนองตอบ
ต่อกลุ่มเป้าหมาย
4. ระบบการบริการประชาชน ที่มีคุณภาพ เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ ขยายโอกาส
ให้ผู้ด้อยโอกาส

การบริหารจัดการระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

ภาครัฐ

1. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านประสิทธิภาพ
2. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านประสิทธิผล
3. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านความก้าวหน้า
4. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านความประหยัด
5. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านความพึงพอใจ
6. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านความสอดคล้อง
7. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านสัมฤทธิ์ผล
8. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านผลกระทบ
9. ระบบการติดตามและประเมินผลด้านความยั่งยืน

การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานภาครัฐ

1. ศึกษาและระบุความเสี่ยง
2. วางแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติการตามแผนและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
3. สร้างความพร้อมให้กับหน่วยงานในการจัดการสภาวะวิกฤติ (วรเดช, 2554: 1-18)

2.7 บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2552: 59-67) กล่าวถึง ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่าการกระจายอำนาจในการจัดทำภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น ซึ่งในปัจจุบันมีกฎหมายให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยสามารถดำเนินกิจกรรมหรือการให้บริการสาธารณะต่างๆ ค่อนข้างกว้างขวาง ลักษณะของภารกิจตามกฎหมายแบ่งได้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง และภารกิจที่กฎหมายเปิดโอกาสให้กับท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดทำได้หากท้องถิ่นมีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอ ดังนั้นจำนวนภารกิจที่ท้องถิ่นดำเนินการได้จะเป็นตัวสะท้อนถึงระดับของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่ส่วนกลางจะเข้าไปแทรกแซงหรือควบคุมกำกับดูแลเพียงเพื่อให้เป็นไปโดยชอบธรรมตามกฎหมายเท่านั้น

ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับลักษณะของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระรวมทั้งความเป็นสถาบันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นตัวสะท้อนถึงระดับของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีมากน้อยเพียงใด กล่าวคือถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำภารกิจอย่างกว้างขวาง ย่อมจะสะท้อนให้เห็นถึงระดับการกระจายอำนาจที่มีสูง เช่นเดียวกับความเป็นอิสระในการดำเนินภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากรัฐส่วนกลางเข้าไปแทรกแซงน้อยหรือกำกับควบคุมดูแลแต่เพียงกว้าง ก็สะท้อนให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีความเป็นอิสระสูง เป็นต้น

2. ภารกิจหน้าที่เป็นตัวสะท้อนถึง ระดับความเป็นสถาบันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยว่ามีความสำคัญต่อสังคมโดยรวมมากน้อยเพียงใด หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดการภารกิจที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ก็จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อสังคม และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาสถาบันทางการเมืองการปกครองของประเทศ

3. ภารกิจหน้าที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการกำหนดโครงสร้างของระบบการปกครองท้องถิ่น กล่าวคือ การกำหนดชั้นภายในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะอยู่ในโครงสร้างส่วนบนและประเภทใดจะอยู่ในโครงสร้างส่วนล่าง การพิจารณาตามพื้นที่นั้นต้องรวมไปถึงการจัดแบ่งตามภารกิจหน้าที่ด้วย เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในโครงสร้างส่วนบน ก็จะทำหน้าที่ดูแลพื้นที่ที่กว้างใหญ่ มักจะจัดทำภารกิจที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมชุมชนหลายแห่ง และต้องอาศัยศักยภาพในการจัดทำสูง ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในโครงสร้างส่วนล่างก็จะดูแลและดำเนินภารกิจเฉพาะชุมชนของตนเอง เป็นต้น

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้ส่งผลต่อภารกิจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ ในประการแรก คือ การมุ่งถ่ายโอนภารกิจหน้าที่เดิม ที่ดำเนินการจัดทำโดยส่วนราชการต่างๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการถ่ายโอนดังกล่าวกระทำพร้อมๆ กับการถ่ายโอนทรัพยากรทางการบริหาร เช่น งบประมาณ บุคลากร เป็นต้น

ในประการต่อมา ได้แก่ การมุ่งจัดระบบภารกิจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เพื่อลดความซ้ำซ้อนและสับสนในการจัดทำภารกิจ โครงสร้างภายในระบบการปกครองท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่ระบบสองชั้น คือในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีภารกิจที่มุ่งเน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ขนาดใหญ่ครอบคลุมหลายชุมชน ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กจะมีกิจกรรมที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการเฉพาะภายในชุมชนตนเองเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้ข้อบัญญัติกฎหมายซึ่งระบุถึงภารกิจหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำได้ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
2. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
3. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
4. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

5. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

ฉะนั้น เมื่อประมวลบทบัญญัติต่างๆ ทั้งที่ปรากฏในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เข้าด้วยกัน จะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในเวลานี้จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับภาระงานซึ่งสามารถสรุปภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคนี้ หรือยุคหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ ภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำและภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ

ภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ หมายถึง ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำหรือจัดให้มีขึ้นภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง

ภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ หมายถึง กลุ่มภารกิจที่กฎหมายเปิดโอกาสให้กับท้องถิ่นสามารถจะดำเนินการจัดทำได้หากท้องถิ่นมีศักยภาพเพียงพอ

นอกจากนี้ยังมีภารกิจบางประเภทที่รัฐถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะมอบหมายให้จัดทำแทน เป็นภารกิจที่ถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐแต่ได้มอบหมายโดยโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน รายละเอียดมีดังนี้

2.7.1 ภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ

ภารกิจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) มีดังนี้

2.7.1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน ซึ่งมีลักษณะของภารกิจหน้าที่แตกต่างจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่นๆ กล่าวคือ ภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นภารกิจหน้าที่ที่ไม่เน้นการให้บริการสาธารณะเฉพาะพื้นที่หรือชุมชนหนึ่งๆ หากแต่มีขอบข่ายของบริการกว้างขวาง ขณะเดียวกันก็หน้าที่ช่วยประสานงานและช่วยเหลือการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับล่างให้มีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้มากที่สุด

นอกจากนี้ ภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีการแบ่งแยกภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ และภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำเหมือนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ดังนั้นภารกิจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีลักษณะกว้าง

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีหน้าที่ดังนี้

1. ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
3. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ประสานงานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
5. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น
6. อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล
7. คุ้มครอง ดุแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
9. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2.7.1.2 เทศบาล

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับล่าง ดังนั้นภารกิจและหน้าที่ของเทศบาลจึงแตกต่างจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้เทศบาลมีภารกิจหน้าที่ดังต่อไปนี้

เทศบาลตำบลมีภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ ดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมถึงการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. ให้ความรู้ได้รับการศึกษาอบรม
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

เทศบาลเมืองมีภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ ดังนี้

1. กิจการตามที่กฎหมายระบุให้เทศบาลตำบลต้องกระทำ
2. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
3. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บ
5. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
6. ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

เทศบาลนครมีภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ ดังนี้

1. กิจการตามที่กฎหมายระบุให้เทศบาลตำบล และเทศบาลเมืองต้องกระทำ
2. ให้มีและบำรุงสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
4. การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมสหและสถานบริการอื่น

5. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
6. จัดให้มีการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
7. การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
8. การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

2.7.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลก็มีลักษณะเช่นเดียวกับเทศบาล กล่าวคือ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่างเช่นกัน ดังนั้น กฎหมายจึงระบุภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้อย่างชัดเจน ซึ่งมีการกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ ดังนี้

- 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 7) คุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2.7.1.4 กรุงเทพมหานคร

เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และเป็น การปกครองในเขตนครหลวงซึ่งมีจำนวนประชากรมาก อีกทั้งยังเป็นศูนย์รวมในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครจึงมีมากตามไปด้วย

นอกจากนี้หน้าที่ของกรุงเทพมหานครก็ไม่ได้มีการแบ่งออกเป็นภารกิจหน้าที่ที่ ต้องจัดทำและอาจจะจัดทำตามแบบเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล หากแต่ภารกิจหน้าที่ของ กรุงเทพมหานครได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่ามีหน้าที่ใดบ้างที่ต้องดำเนินการ ซึ่งมีทั้งหมด 27 ประการ ดังนี้

- 1) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร และตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

- 2) การทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด
- 3) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 5) การผังเมือง
- 6) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 7) การวิศวกรรมจราจร
- 8) การขนส่ง
- 9) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
- 10) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 11) การควบคุมอาคาร
- 12) การปรับปรุงชุมชนแออัดและจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 15) การสาธารณสุข
- 16) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 17) การจัดให้มีการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 18) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 19) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 20) การควบคุมความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัยใน
โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- 21) การจัดการศึกษา
- 22) การสาธารณสุข
- 23) การสังคมสงเคราะห์
- 24) การส่งเสริมการกีฬา
- 25) การส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- 26) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร
- 27) หน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด
นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
มอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

2.7.1.5 เมืองพัทยา

เมืองพัทยามีลักษณะคล้ายกับกรุงเทพมหานคร คือเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีลักษณะพิเศษบางประการที่ไม่สามารถทำให้เมืองพัทยาใช้รูปแบบการปกครองรูปแบบทั่วไปได้ ในทางภารกิจก็เช่นกัน ภารกิจหน้าที่ของเมืองพัทยามีลักษณะที่แตกต่างไปจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น แต่เมืองพัทยาก็ไม่ได้มีลักษณะเหมือนกับกรุงเทพมหานครในทุกประการ

ข้อแตกต่างที่สำคัญที่สุดก็คือ เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานครเป็นการปกครองคนละระดับกัน โดยที่กรุงเทพมหานครเป็นการปกครองท้องถิ่นที่มีระดับเดียวโดยไม่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล่างภายในกรุงเทพมหานครอีก ในขณะที่เมืองพัทยาเป็นการปกครองท้องถิ่นระดับล่าง ภายใต้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับบน

ดังนั้นเมืองพัทยาจึงเป็นการผนวกเอาลักษณะของความเป็นท้องถิ่นรูปแบบพิเศษกับความเป็นท้องถิ่นระดับล่างเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งส่งผลต่อภารกิจหน้าที่ของเมืองพัทยา

ภารกิจหน้าที่ของเมืองพัทยาดำเนินการตามกฎหมายกำหนดมี 14 ประการดังต่อไปนี้

- 1) การรักษาความสงบเรียบร้อย
- 2) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 4) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- 5) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
- 6) การจัดการจราจร
- 7) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 8) การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
- 9) การจัดการให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- 10) การจัดการให้มีการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และที่จอดรถ
- 11) การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ

และสถานบริการอื่น

- 12) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว
- 13) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่น

14) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

จากภารกิจหน้าที่ข้างต้นจะเห็นได้ว่า ภารกิจหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำนั้น ส่วนใหญ่เป็นภารกิจหน้าที่ขั้นพื้นฐานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีเพื่อเป็นการให้บริการแก่คนในท้องถิ่นและเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นว่าจะได้รับบริการสาธารณะในระดับพื้นฐานจากรัฐสำหรับในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกรุงเทพมหานครและเมืองพัตยานั้น กฎหมายมิได้ระบุแยกประเภทของภารกิจหน้าที่ไว้ให้แตกต่างกันระหว่าง “ภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ” และ “ภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ” เนื่องจากมีลักษณะพิเศษบางประการ และจุดมุ่งหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทแตกต่างกัน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาจึงต้องทำภารกิจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

2.7.2 ภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ

กฎหมายกำหนดประเภทของภารกิจหน้าที่เป็น “ภารกิจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ” และ “ภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ” สาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ ศักยภาพและความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งแตกต่างกันในท้องถิ่นที่มีความเจริญสูง จำนวนประชากรมากย่อมส่งผลให้รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสูง ในขณะที่ท้องถิ่นที่มีประชากรน้อย ระดับความเจริญและการพัฒนาทางเศรษฐกิจยังเป็นไปอย่างจำกัดรายได้ขององค์กรปกครองท้องถิ่นก็ต่ำไปด้วย เมื่อรายได้และฐานะทางการคลังขององค์กรปกครองท้องถิ่นแตกต่างกันก็เป็นผลให้ศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งย่อมแตกต่างกันตามไปด้วย ดังนั้นเมื่อกฎหมายกำหนดให้มีภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำก็เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นที่มีศักยภาพสูงสามารถจัดทำภารกิจต่างๆ ได้มากและหลากหลายขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่ใช่เป็นการบังคับท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กให้ต้องแบกรับภาระมากเกินไป

2.7.2.1 เทศบาล

เทศบาล มีสามระดับ คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร มีภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ ดังต่อไปนี้

เทศบาลตำบลมีภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ ดังนี้

- 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- 2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- 3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 9) เทศพาณิชย์

เทศบาลเมืองมีภารกิจหน้าที่ที่อาจจะจัดทำ ดังนี้

- 1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- 5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
- 6) ให้มีสาธารณูปการ
- 7) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
- 8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
- 9) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา
- 10) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
- 12) เทศพาณิชย์

เทศบาลนครมีหน้าที่ที่อาจจะจัดทำเช่นเดียวกับเทศบาลเมือง

นอกจากนี้ กฎหมายเทศบาลยังได้กำหนดให้เทศบาลสามารถจัดทำภารกิจในกลุ่มนี้ได้ อีกภายใต้ 2 เงื่อนไข ได้แก่ เงื่อนไขการทำกิจการนอกเขตเทศบาล และเงื่อนไขการทำกิจการร่วมกับ บุคคลอื่นโดยการก่อตั้งเป็นบริษัทหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด

2.7.2.2 องค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลอาจจะทำภารกิจหน้าที่ได้ ดังต่อไปนี้

- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้ามกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

2.7.2.3 กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครมีลักษณะคล้ายกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด กล่าวคือ กฎหมาย ไม่ได้กำหนดแยกประเภทของภารกิจหน้าที่ไว้แต่อย่างใดหากแต่เพียงระบุให้กรุงเทพมหานครต้องกระทำ ภารกิจใดบ้าง อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ได้เปิด โอกาสให้กรุงเทพมหานครให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการ ส่วนท้องถิ่นโดยเรียกเก็บค่าบริการได้ อีกทั้งกรุงเทพมหานครยังอาจดำเนินการนอกเขตกรุงเทพมหานคร ได้หากกิจการนั้นจำเป็นและเกี่ยวข้องกับกรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภา

กรุงเทพมหานครและได้รับความยินยอมจากผู้ว่าราชการจังหวัดราชการส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้กรุงเทพมหานครอาจทำกิจการร่วมกับบุคคลอื่นได้อีกด้วย

2.7.2.4 เมืองพัทยา

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาได้เปิดโอกาสให้เมืองพัทยาให้บริการแก่บุคคล หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นโดยมีค่าตอบแทนได้และเมืองพัทยาอาจดำเนินการนอกเขตเมืองพัทยาได้ เมื่อกิจการนั้นจำเป็นและเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาหรือเป็นประโยชน์แก่เมืองพัทยา

2.7.3 ภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยกฎหมายต่างๆ

สืบเนื่องมาจากรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่แตกต่างกัน โดยที่รัฐบาลมีหน้าที่ดูแลภารกิจในภาพกว้างของประเทศ ภารกิจที่ต้องการความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ภารกิจที่ต้องใช้เงินงบประมาณลงทุนเป็นจำนวนมาก ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเน้นการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นและเป็นภารกิจที่อาศัยความรวดเร็วและใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติเป็นเรื่องซับซ้อนและยุ่งยากมากในการที่จะกำหนดได้อย่างชัดเจนและแน่นอนว่าภารกิจหน้าที่ใดเป็นของรัฐและภารกิจใดเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะรัฐอาจกระทำกิจการบางอย่างอยู่แต่เดิมแล้ว และในขณะเดียวกันก็ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดทำภารกิจดังกล่าวได้ด้วย เหตุนี้เองจึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกันระหว่างการจัดทำภารกิจระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น หน้าที่ในการจัดทำทะเบียนเรือที่มีการกำหนดให้ทั้งรัฐและท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการด้วยกันทั้งคู่ หน้าที่ในการจัดการศึกษา หน้าที่ในการจัดบริการระบบสาธารณสุข เป็นต้นอย่างไรก็ตามก็ได้มีความพยายามที่ทำให้ภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นมาตรฐานโดยทั่วไป จึงได้แยกประเภทภารกิจหน้าที่ที่ท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากรัฐตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทของไทยมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐได้และเป็นภารกิจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐ ผ่านเครื่องมือทางด้านภารกิจหน้าที่นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีภารกิจหน้าที่ที่จะต้องกระทำอีกมากมาย ซึ่งเป็นภารกิจที่ถูกกำหนดโดยกฎหมายเฉพาะต่างๆ มีพระราชบัญญัติพระราชกฤษฎีกาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 531 ฉบับ

2.7.4 ภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 เป็นต้นมา บทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากขึ้น อันเป็นผลมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผลจากกฎหมายเหล่านี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่สำคัญๆ ในหลายประการ และภารกิจที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนของแผนปฏิบัตินั้น มีการกำหนดการถ่ายโอนภารกิจอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน ซึ่งได้กำหนดประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องรับการถ่ายโอน กำหนดหน่วยงานที่ถ่ายโอน รวมไปถึงภารกิจและระยะเวลาที่จะต้องถ่ายโอนอีกด้วย ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีภารกิจหน้าที่ที่เกิดขึ้นจากการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคขึ้นอีก

2.8 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการให้บริการ

เบญจนาฏ ดวงจิว และ คณะ (2547: 13-14) ได้สังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการด้านต่างๆที่ได้ให้ความหมายคำว่า ประสิทธิภาพ ไว้ในมิติต่างๆที่สอดคล้องต่อกัน ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพ เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ในการทำงาน กล่าวคือ การทำงานโดยสิ้นเปลืองเวลาและเสียพลังในการทำงานน้อยที่สุด (นันทนา ธรรมบุศย์, 2540: 25)

ประสิทธิภาพ หมายถึง การสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลดีมากที่สุด โดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด (ดิน ปรัชญาพฤทธิ, 2535: 130)

ประสิทธิภาพ คือ ผลสัมฤทธิ์ของผลผลิตที่ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด (ชาญชัย อาจิณสมภาร, 2539: 2-3)

ประสิทธิภาพ คือ การสามารถสร้างผลงานหรือผลสำเร็จออกมา โดยที่ผลงานที่ได้มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรที่ใช้ไป (ธงชัย สันติวงษ์, 2532: 14)

ประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานใดๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างรวดเร็ว ประหยัดต้นทุนทรัพย์และแรงงาน และเกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง (วีระ ไชยธรรม, 2536: 38)

ประสิทธิภาพ คือ ผลงานของคนในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งใช้เป็นเครื่องวัดว่ามีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างเหมาะสม (วิทยากร เชียงกุล, 2536: 48)

ประสิทธิภาพ คือ การตรวจสอบว่า ผลงานที่ได้เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรที่ใช้เป็นอย่างไร (ประวิตร นิลสุวรรณกุล, 2534: 48)

สรุปได้ว่า จากความหมายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประสิทธิภาพ จึงหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยการใช้เวลาและทรัพยากรเหมาะสมที่สุด

ในทำนองเดียวกัน จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์ (2552: 37-40) ได้สังเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ให้ความหมายเกี่ยวกับคำว่าประสิทธิภาพ ไว้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงาน ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้กับประชาชน โดยพิจารณาจาก (1) การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (2) การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (3) การให้บริการอย่างเพียงพอ (4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (5) และ การให้บริการอย่างก้าวหน้า (จอห์น ดี มิลเล็ท, 1954: 4)

ประสิทธิภาพ เป็น สิ่งที่วัดได้หลายด้านตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา (1) ในด้านค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนการผลิต ได้แก่ การใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยีที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด (2) ในด้านกระบวนการบริหาร ได้แก่ การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม (3) ในด้านของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทันเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและบริการ เป็นที่พอใจของลูกค้าหรือผู้มารับบริการ (ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์, 2538: 2)

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ และประโยชน์แก่มวลมนุษย และยังคงพิจารณาถึงคุณค่าทางสังคมด้วย (อุทัย หิรัญโต, 2525: 123)

ประสิทธิภาพ หมายถึง กิจกรรมทางด้านการบริหารบุคคลที่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีการ ซึ่งหน่วยงานพยายามที่จะกำหนดให้ทราบแน่ชัดว่า พนักงานของตนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด (ธงชัย สันติวงษ์, 2526: 198)

ประสิทธิภาพ เป็น เครื่องชี้วัดความเจริญก้าวหน้า หรือความล้มเหลวขององค์กร ผู้บริหารที่เชี่ยวชาญจะเลือกการบริการที่เหมาะสมกับองค์กรของตน และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (วีรัช สงวนวงศ์วาน, 2531: 86)

นอกจากนั้น ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(2546: 15) ได้สังเคราะห์ความเห็นของนักวิชาการด้านต่างๆที่ให้ความหมายเกี่ยวกับคำว่าประสิทธิภาพ ไว้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การทำงานที่ต้องการให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และการที่จะพิจารณาว่างานใดมีประสิทธิภาพหรือไม่ก็จะพิจารณาจากผลงาน (ธราธิป, 2533)

ประสิทธิภาพ คือ การสามารถสร้างผลสำเร็จออกมาโดยที่ผลงานที่มีคุณค่าสูงกว่าทรัพยากรที่ใช้ไป หรือกล่าวได้ว่าเป็นอัตราส่วนของรายได้ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ธงชัย, 2531)

ประสิทธิภาพ เป็นการเปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นตัวป้อน ในการผลิต ทั้งหมดต่อผลผลิต ที่ได้รับทั้งหมดในรูปของระบบโดยมีกระบวนการผลิตขององค์กรเป็นหน่วยกลางในการแปรปัจจัยให้เป็นผลผลิต และ เป็นระดับของผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน (ภรณ์, 2529)

ประสิทธิภาพ เป็นการวัดเชิงปริมาณ โดยพิจารณาจากความสามารถในการบริหารงานของส่วนราชการ ว่าสามารถใช้ทรัพยากรด้านต่างๆที่มีอยู่อย่างจำกัดไปเพื่อก่อให้เกิดผลได้มากน้อยเพียงใดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรที่ใช้กับผลผลิตของงานหรือโครงการ ประสิทธิภาพ จึงแสดงถึงความสามารถในการผลิตและความคุ้มค่าของการลงทุน ซึ่งมีวิธีการวัดอยู่ 2วิธี (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2547, อ้างถึงใน จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกาศิริสันติสมฤทธิ์, 2552: 37-38)ได้แก่

1) วัดจากต้นทุน เป็นการวัดความสัมพันธ์ของต้นทุนกับผลผลิต แสดงความคุ้มค่าของการลงทุน ประสิทธิภาพจากจำนวนผลผลิตหารด้วยจำนวนต้นทุน หรืออาจใช้ต้นทุนต่อหน่วยสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการทำงาน โดยกลับสัดส่วนข้างต้นต่อหน่วย วัดจากจำนวนต้นทุน หารด้วยจำนวนผลผลิต เช่น อัตราการใช้จ่ายต่อคนในการผลิต

2) วัดจากแรงงาน เป็นการวัดความสัมพันธ์ของแรงงานที่ใช้ผลผลิต แรงงานที่ใช้ ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่หรือเวลาที่ใช้ในการผลิต การวัดแสดงถึงความสามารถในการผลิต

ในการทำงานเดียวกันศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวถึงวิธีการวัดประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการขององค์กร ซึ่งมีอยู่ 3 วิธี ดังต่อไปนี้

1) การวัดงาน เป็นการวัดปริมาณงานต่อหน่วยเวลาของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ต่อชั่วโมง ต่อวัน ต่อสัปดาห์ เป็นต้น และนำมาเปรียบเทียบกับปริมาณงานต่อหน่วย เวลามาตรฐาน เช่น ภายในระยะเวลา 1 ปี ศาลล้มละลายกลางควรที่จะสะสางคดีได้ 100 คดี แต่ในระยะเวลา 1 ปี ทางศาลล้มละลาย สามารถสะสางคดีได้ 80 คดี ซึ่งหมายความว่าศาลล้มละลายกลางสามารถทำงานได้ร้อยละ 80 ของมาตรฐาน

2) การวัดต้นทุนต่อหน่วย เป็นการศึกษถึงความสัมพันธ์ของปริมาณงานและจำนวนเงินที่ทำให้เกิดปริมาณงานนั้นโดยคิดเป็นต่อหน่วย ซึ่งอาจพิจารณาจากต้นทุนทั้งหมดภายในระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับปริมาณงานทั้งหมดในช่วงเวลาเดียวกันนั้น

3) การวัดค่าใช้จ่ายมาตรฐาน เป็นการพิจารณาหลังจากการวัดงานและการวัดต้นทุนต่อหน่วย ว่าผลผลิตหรือผลงานที่ผลิตออกมาได้นั้นได้ใช้เวลามาตรฐานหรือไม่ หรือมีการประหยัดเวลาหรือไม่ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงการประหยัดของค่าใช้จ่ายโดยจะพิจารณาผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อผลผลิตที่ออกมาเพื่อให้ทราบว่าเป็นค่าใช้จ่ายมาตรฐานหรือไม่ นั่นคือ ผลผลิตที่ผลิตออกมาสูงสุด โดยมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำเท่าที่เป็นไปได้

เบญจนาฏ ดวงจิโน และคณะ (2547: 14-15) ได้สังเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการของไทยที่ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับความหมายของ ประสิทธิภาพในหลายมิติแต่สอดคล้องกัน ไว้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพ หมายถึง การบริหารงานได้ตามสัมฤทธิ์ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และตามเป้าหมายของหน่วยงาน (สมเดช สีแสง, 2543: 308)

ประสิทธิภาพ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและความต้องการที่ผู้รับบริการพึงประสงค์รวมทั้งความพึงพอใจของผู้รับบริการและภาพพจน์ที่ดีขององค์กร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532: 33)

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของหน่วยงานในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (รุ่ง แก้วแดง และ ชัยณรงค์ สุวรรณสาร, 2536: 7)

จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์ ได้สังเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผล ไว้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิผล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้บริหาร เพื่อให้ผลงานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามความคาดหวัง งานของนักบริหารจะต้องเน้นอยู่ที่ประสิทธิผล คือ ต้องทำงานให้ได้ผล ประสิทธิผลของการบริหาร มีส่วนสัมพันธ์กับผลงาน หรือผลผลิตที่นักบริหาร ได้กระทำในสถานการณ์หนึ่ง โดยใช้วิธีการปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลงานมากขึ้นเรื่อยๆ หรือให้ได้ผลงานมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ (เรตติน, 1971)

ประสิทธิผล คือ ผลของการดำเนินงานขององค์กรนั้น เพื่อที่จะมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร การดำเนินงานที่เรียกว่า ก่อให้เกิดประสิทธิผลนั้น ก็คือ การดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (เชสเตอร์: 1938)

ประสิทธิผล หมายถึง เครื่องแสดงความสำเร็จของเป้าหมาย ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน สิ่งที่เราได้ตัดสินใจการกระทำ (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง, 2529)

ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารที่บรรลุถึงเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิผลเพียงแต่พิจารณาถึงผลงานที่ได้รับเท่านั้น ลักษณะการบริหารที่มีประสิทธิผล คือ การบรรลุเป้าหมาย แต่ การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างประหยัด เกิดผลรวดเร็ว (อุทัย หิรัญโต, 2531)

ประสิทธิผล หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จตามความคาดหวัง ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิผลนั้น อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัด หรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา (ประพันธ์ สุริหาร, 2533)

ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546: 16) ได้สังเคราะห์ทัศนะของนักวิชาการของไทยในด้านต่างๆที่ให้ความหมายเกี่ยวกับประสิทธิผล ไว้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิผล หมายถึง ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นในขณะที่พยายามรักษาต้นทุนให้คงที่ (ทววงมหาวิทยาลัย, 2545)

ประสิทธิผล หมายถึง การพิจารณาว่าผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงตามความต้องการ หรือที่คาดหวังไว้ (ธราธิป, 2544)

ประสิทธิผล หมายถึง ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน โดยวัดจากระดับความพอใจของผู้ที่ได้รับบริการทางธุรกิจและผลกำไรสุทธิจากการดำเนินธุรกิจ (อรพินท์, 2536)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(2547: 9-10, อ้างถึงใน จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์, 2552: 37-38)กล่าวว่า ประสิทธิผล เป็น การวัดเชิงคุณภาพที่สามารถปฏิบัติงานได้ผลลัพธ์ตามพันธกิจของส่วนราชการ ได้ดีอย่างน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1) ประสิทธิภาพเชิงต้นทุน เป็นความสัมพันธ์ของต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ประสิทธิภาพเชิงต้นทุน วัดได้จากผลลัพธ์ของการทำงานหารด้วยจำนวนต้นทุน วิธีการวัดประสิทธิภาพแบบนี้ เป็นการวัดถึงความคุ้มค่าของการลงทุน

2) ประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของการทำงานกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การวัดประสิทธิภาพแบบนี้ ไม่คำนึงถึงทรัพยากรหรือต้นทุนที่ใช้ วัดได้หลายแบบ เช่น การติดตามผลลัพธ์ของการทำงาน การวัดความพึงพอใจของผู้บริหาร การสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการหรือการเรียนเกี่ยวกับการให้บริการ เป็นต้น

ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(2546: 18) ได้เสนอแนะวิธีการวัดประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการขององค์กรไว้ 2 วิธี ดังต่อไปนี้

1. ตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน เป็นการพิจารณาว่างานที่ทำสำเร็จบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งตัวชี้วัดความสำเร็จของงานนี้มีอยู่ 2 ประเภทคือ ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ ซึ่งแสดงออกมาเป็นตัวเลขชัดเจน เช่น จำนวนสิ่งทีุ่ดสร้างได้สำเร็จ และตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ซึ่งไม่ได้แสดงออกมาเป็นตัวเลข เช่น ความพอใจของเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ที่ผ่านการปรับโครงสร้างหนี้ เป็นต้น

2. เงื่อนไขความสำเร็จของงาน เป็นปัจจัยต่างๆที่ทำให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเงื่อนไขความสำเร็จของงานมีทั้งที่สามารถควบคุมได้ ทั้งนี้เนื่องจากอยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาหรือภายใต้การควบคุมและเงื่อนไขความสำเร็จของงานที่ไม่สามารถควบคุมได้

2.9 ความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการ

วรรณวิมล จงจรรยาสุกุล (2551: 9) ได้สังเคราะห์ความเห็นของนักวิชาการหลายท่าน เช่น วิมล สิทธิ ทรายางกูร (2526) พิณ ทองพูน (2529) หลุย จำปาเทศ (2533) ที่ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับ “ความพึงพอใจ” ไว้ดังต่อไปนี้

1) ความพึงพอใจ เป็น การให้ค่าความรู้สึกของเราและมีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว-ดี-พอใจ-ไม่พอใจ-สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

2) ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกชอบหรือยินดีเต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางวัตถุและด้านจิตใจ

3) ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

4) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี มีความชอบพอใจ มีความเต็มใจ มีความสบายใจ ได้รับการยกย่อง

จิตตินันท์ และ คณะ (2542, อ้างถึงใน วรรณวิมล จงจรรยาสุกุล, 2551: 9-10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในระบบกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการและสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับจริงจากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่ง ซึ่งระดับของความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้

จิตตินันท์ ยังได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ประการ ได้แก่

1) การรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ คือ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าคุณภาพที่บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจการบริการแต่ละประเภทที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด

2) การรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ คือ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่ามีวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะมีความสะดวก

ในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของการให้บริการตามบทบาทหน้าที่และปฏิบัติการการตอบสนองการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการในด้านความรับผิดชอบต่องาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541, อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551: 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหลังจากรับบริการของบุคคล อันเป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ต่อการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการ ถ้าผลที่ได้รับจากการบริการต่ำกว่าความคาดหวัง ทำให้ผู้รับบริการเกิดความไม่พอใจ ถ้าระดับของผลที่ได้รับจากการบริการตรงกับความคาดหวังของผู้รับบริการ ก็จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และถ้าผลที่ได้รับจากการบริการสูงกว่าความคาดหวังที่ผู้รับบริการตั้งไว้ ก็จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ

กิตติธัช อิมวัฒน์กุล (2553: 8) ให้ความหมายของ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการบริหารงานราชการ โดยเกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไปใช้บริการในสถานบริการนั้น และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการ

ไมเคิล เบียร์ (1965, อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551:7) ให้ความหมายของ ความพึงพอใจว่าเป็น แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ต่อการประเมินผลงานขององค์กรที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใดจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติองค์กร หรือการทำงานขององค์กรนั้นรวมกัน ความคาดหวังที่เขาคาดหวังไว้ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจสูง แต่ในทางกลับกัน ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องาน และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะต่ำไปด้วย

สตอมบอร์ค (1984, อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551: 10) เสนอแนะวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา ซึ่งมีวิธีการที่นิยมกันโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

- 1) การสัมภาษณ์ ซึ่งวิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

- 2) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสีย

คือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสภาพที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตราอันดับ

ในทำนองเดียวกัน ชานนท์ ถ้าภู (2545, อ้างถึงใน กิตติธัช อิมวัฒน์กุล, 2553: 9-10) กล่าวถึงวิธีการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการบริการ ไว้ว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกรู้สึกของผู้รับบริการของแต่ละบุคคล หากจะวัดความพึงพอใจในการใช้บริการสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และ การสังเกต

1) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการ สามารถแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้ เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ เช่น ลักษณะของการให้บริการ สถานที่ให้บริการ และ บุคลากรที่ให้บริการ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง

3) การสังเกต เป็นวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการ และหลังจากการได้รับการบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา บุญยังและคณะ (2552: บทสรุปผู้บริหาร) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อศึกษานโยบายการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติและเพื่อเสนอแนวทางการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานของอบต.

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ด้านการวางแผนของ อบต. มีกระบวนการที่ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักผ่านกระบวนการประชาคม อย่างไรก็ตามในแต่ละตำบลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ตลอดจนความสนใจของประชาชนในตำบล นอกจากนี้กระบวนการวางแผนในบางอบต. นั้นได้เริ่มใช้กระบวนการวิจัยเข้ามาช่วยสนับสนุนการ

วางแผนพัฒนาอบต. โดยจะได้รับความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาในการศึกษาปัญหาของพื้นที่อย่างเป็นระบบ การทำประชาคมอย่างต่อเนื่องช่วยให้อบต. มีแผนงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง อุปสรรคของอบต. คือ ส่วนใหญ่มีงบประมาณไม่เพียงพอและปัจจุบันประชาชนยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาสาธารณูปโภคด้านต่างๆ มากกว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งแนวทางการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานของ อบต. ในด้านการวางแผนกล่าวคือ 1) อบต. ต้องจัดทำฐานข้อมูลของชุมชนเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานอันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการพัฒนาโดย 2) แผนที่กำหนดขึ้นต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรภายในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชุมชน 4) ประชาสัมพันธ์แนวคิดที่จะนำมาใช้ในการบริหารงานให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง 5) เงื่อนไขสำคัญในการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหาร คือ (1) ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ในการบริหาร มีจริยธรรม และความรับผิดชอบ (2) มีฐานข้อมูลของพื้นที่ที่เชื่อถือได้และทันสมัย และ (3) กำหนดแผนให้อื้อประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริงด้านการจัดองค์การและการจัดระเบียบงาน พบว่า การจัดโครงสร้างการบริหาร ลักษณะงานและภาระงานของแต่ละตำแหน่งที่ชัดเจน ทำให้ขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยุ่งยากซ้ำซ้อน อบต. บางแห่งได้จัดองค์การโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของคณะกรรมการเป็นตัวแทนภาคประชาชนให้เข้ามาทำงานควบคู่กับ อบต. นอกจากนี้ อบต. ได้จัดระบบการให้บริการแก่ประชาชนที่ต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอกเช่น NGOs หรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้การวางแผนของ อบต. มีความครอบคลุม มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

ด้านความรู้ และคุณธรรม พบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจต่อการให้บริการประชาชนเป็นอย่างดี อบต. มีระเบียบการทำงานที่ยืดหยุ่น การออกกฎระเบียบยึดหลักความถูกต้องและเป็นธรรม แต่บางครั้งความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานอาจส่งผลต่อหลักนิติธรรม อย่างไรก็ตามการบริหารงานที่มีความยืดหยุ่นจะสามารถดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานราชการได้มากขึ้น ซึ่งแนวทางการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานของ อบต.

ด้านการจัดองค์การและการจัดระเบียบงาน พบว่า 1) โครงสร้างอบต. ต้องมีความยืดหยุ่นให้อำนาจในการจัดตั้งหน่วยงานที่จะทำให้การบริหารงานสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานรวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม 2) เงื่อนไข คือ บุคลากรของอบต. ต้องมีความรอบรู้ในระบบการ

ทำงานและการให้บริการแก่ประชาชนเป็นอย่างดี มีความยุติธรรมในการบังคับใช้กฎหมายด้านการดำเนินงาน ในภาพรวม อบต. ดำเนินงานต่างๆ ตามแผนงานที่ได้มีการวางแผนร่วมกับประชาชน โดย อบต. จะเป็นผู้ดูแลการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แม้ว่า การดำเนินงานของ อบต. ยังมีปัญหาเรื่องของบุคลากร และงบประมาณ ที่มีจำนวนจำกัด นอกจากนี้ใน สถานการณ์ของงบประมาณที่จำกัด อบต. จำเป็นต้องสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การสนับสนุนงบประมาณ รวมทั้ง อบต. ยังต้องวางแผนเพื่อรองรับกับปัญหาความล่าช้าจากการ จัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางโดยสรุปแล้วการดำเนินงานของ อบต. ยึดหลักความมีเหตุผลทั้งนี้ เนื่องจากการดำเนินงานจะดำเนินงานตามแผนงานที่ได้วางแผนไว้ซึ่งเป็นผลจากความต้องการของ ประชาชนซึ่งอยู่ในกระบวนการทำประชาคม อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงานคือการ ขาดหลักความพอเพียง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากกระบวนการลงทุนด้านอาคารสถานที่ซึ่งส่วนใหญ่จะ มิได้ใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งแนวทางการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ บริหารงานของ อบต.

ด้านการดำเนินงาน พบว่า 1) อบต. ต้องดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้โดยคำนึง ถึงความมี ประสิทธิภาพและความคุ้มค่า ทั้งในเรื่องบุคลากรงบประมาณ และทรัพยากรอื่นๆ 2) มีความยืดหยุ่นใน การดำเนินงาน 3) เงื่อนไข คืออบต. ต้องมีการทบทวนแผนงานและการสนับสนุนให้บุคลากรมีความเข้าใจ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของอบต. และการดำเนินงานต่างๆ ต้องมีความเสมอภาคด้านการติดตามและ ประเมินผลการบริหารงานของ อบต. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม โดยได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนและสถาบันการศึกษาเข้ามามีส่วนในการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ด้วย ระเบียบทางราชการที่กำหนดให้การดำเนินงานต่างๆ จะต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม กระบวนการประเมินก็มีส่วนทำให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการติดตามสอดส่องการปฏิบัติงานของ อบต. ช่วยให้การดำเนินงานของ อบต. มีความโปร่งใส แต่ยังคงขาดการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงโครงการหรือกิจกรรมต่างๆซึ่งแนวทางการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ บริหารงานของ อบต.

ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า 1) การประเมินภายในอบต. ต้องแต่งตั้งบุคคลที่มีหน้าที่ ประเมินผล พร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ประเมินผล ตลอดจนตัวชี้วัดความสำเร็จของแต่ละ กิจกรรมให้ชัดเจนสามารถวัดได้จริง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนคัดเลือกตัวแทนเข้ามาเป็นผู้ติดตาม

ประเมินผล 2) การคัดเลือกผู้ที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผล อบต. ต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความรอบรู้ มีความเข้าใจ และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะต้องทำการประเมิน หรือต้องอธิบายให้ความรู้ในเรื่องนั้นๆ เพื่อให้สามารถประเมินได้อย่างมีประสิทธิภาพ3) อบต. ต้องเพิ่มบทบาทการติดตามประเมินผลของหน่วยงานภายนอกให้มากขึ้นเพื่อให้ทราบมุมมองหรือข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารงานของอบต. ได้อย่างถูกต้องและยั่งยืน 4) ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้มีคุณธรรมมีจริยธรรมและมีความยุติธรรมเพื่อให้ผลการประเมินผลมีความตรงไปตรงมาปัจจัยแห่งความล้มเหลวซึ่งเป็นอุปสรรคหรือข้อจำกัดของ อบต. ในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงาน แบ่งออกเป็น 1) ปัจจัยภายใน อบต. ได้แก่ ผู้นำของ อบต. ขาดวิสัยทัศน์ ทักษะคติเชิงลบของ อบต. ในการให้บริการแก่ประชาชน รูปแบบการทำงานของบุคลากรใน อบต. เป็นแบบตั้งรับ ไม่กล้าเปลี่ยนแปลง 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจนของนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความพยายามใช้อำนาจในทางมิชอบของกลุ่มผลประโยชน์ขาดการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหารจากภาครัฐการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

1. การส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้จากการศึกษา พบว่า อบต. มีแผนงานในการส่งเสริมให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตที่เป็นรูปธรรมและไม่เป็นรูปธรรม ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และ อบต. มากกว่าครึ่งไม่มีการสอดแทรกหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในกิจกรรม โครงการต่างๆ ในกรณี อบต. ที่มีนโยบายในการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติ นั้น จะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนหรือสมาชิกกลุ่มต่างๆ พึ่งตนเองโดยผลักดันผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในรูปแบบของกลุ่มเครือข่ายต่างๆ และอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติ ส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของความสำเร็จของกลุ่มให้สามารถเลี้ยงตนเองได้มีรายได้ มีการถ่ายทอดความรู้ และเกิดเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการจัดการ พบว่า

ด้านโครงสร้างองค์กร อบต. ส่วนใหญ่ไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่ คือ คณะผู้บริหาร นายก อบต. รองนายกอบต. รองลงมาได้แก่ สมาชิก อบต. และปลัดอบต. กลไกสำคัญในการส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ มากกว่าร้อยละ 50 คือ การสนับสนุนจากหน่วยงาน

ภายนอก กลยุทธ์ที่ใช้ในการส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ให้ประชาชนทราบ คือ การประชาสัมพันธ์ การจัดศูนย์การเรียนรู้และกลยุทธ์การเป็นแบบอย่างที่ดีให้ประชาชน ด้านบุคลากร พบว่า บุคลากรของ อบต. เต็มใจและมีความรับผิดชอบในการส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี ด้านงบประมาณ พบว่า อบต. มากกว่า ร้อยละ 50 จัดสรรงบประมาณปี 2550 และ 2551 เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีแนวโน้ม จัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ อบต. ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณของ อบต. เอง ด้านสถานที่ พบว่า อบต. มี สถานที่ในการเผยแพร่ความรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชนน้อยมาก โดยจัดศูนย์การเรียนรู้ใน รูปของศาลาอ่านหนังสือ ห้องสมุดประชาชนและแปลงนาสาธิต เพียงร้อยละ 4.32 , 3.86 , 2.50 และ 1.82 ตามลำดับ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า อบต. ส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.14 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือไม่เพียงพอ โดยสื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ใช้เสียงตามสาย และแผ่นพับ

2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของ อบต. ในการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารของ อบต. พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง การมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และพยายามผลักดันนโยบายไปสู่ การปฏิบัติอย่างจริงจังมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้ประชาชนปฏิบัติตาม ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม พบว่า อบต. ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอน เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ในความเป็นเจ้าของกิจกรรม เกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมทำให้ประชาชนสามารถพึ่งพาและใช้ ประโยชน์ได้ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า อบต. ประชาสัมพันธ์โครงการเศรษฐกิจพอเพียงสู่ ชุมชนโดยการออกเสียงตามสาย การจัดศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และแปลง นาสาธิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

3. สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน พบว่า ประสพปัญหาแทบด้านโครงสร้างองค์กร ขาดผู้รับผิดชอบงานโดยตรงอบต. มี งบประมาณจำกัด ขาดวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ รวมถึงบุคลากรก็ยังคงขาดความรู้ความสามารถที่จะ ถ่ายทอดให้ประชาชนได้เข้าใจ ดังนั้น อบต. จึงต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ (1) จัดอบรมให้แก่บุคลากรของ อบต. (2) จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถมาถ่ายทอด ความรู้ให้แก่ประชาชน (3) จัดสรรงบประมาณเฉพาะกิจเพื่อสนับสนุนด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยตรงกลไกการส่งเสริมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงการส่งเสริมให้ อบต. นำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตนั้น อบต.และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเร่งผลักดันอย่างจริงจัง คือ (1) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีระบบการติดตาม ตรวจสอบอย่างจริงจัง (2) เตรียมความพร้อมของผู้ที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรของอบต. ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำงานและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนได้อย่างถูกต้อง (3) พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม โดย อบต. ต้องมีบทบาทสำคัญในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความพร้อมให้แก่ประชาชนในการเข้าร่วมกับ อบต. โดย อบต. ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารได้หลากหลายช่องทางมากขึ้น (4) ผู้บริหารของ อบต. ต้องแสดงบทบาทในการขับเคลื่อนการบริหารงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจัง (5) ผู้บริหารต้องสร้างการมีส่วนร่วมและพัฒนารูปแบบการประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานรับรู้การทำงานของ อบต. ทราบความต้องการของพื้นที่และความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาร่วมกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับ อบต. อย่างจริงจัง (6) ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องประชาสัมพันธ์และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในพื้นที่

กรณีศึกษา เกิดศรี (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดิน ศึกษากรณี ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาาระดับความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดินตำบลนิคมกระเสียวเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดินตำบลนิคมกระเสียวเพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีผลไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของชุมชนและผู้นำเกษตรกรตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภาวะผู้นำ ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่าง

เกษตรกร การประสานงาน การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เมื่อวัดด้วยสถิติที่ใช้วัดความแกร่งของความสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับความร่วมมือ ความร่วมมือกับความรู้ การสนับสนุนกับการประสานงาน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับความรู้ การประสานงานกับความร่วมมือ ความร่วมมือกับความสำเร็จ ความรู้กับความสำเร็จ การแลกเปลี่ยนกับความสำเร็จการสนับสนุนกับภาวะผู้นำการประสานงานกับการแลกเปลี่ยน การสนับสนุนกับความสำเร็จการประสานงานกับภาวะผู้นำการสนับสนุนกับความรู้การสนับสนุนกับการแลกเปลี่ยน ภาวะผู้นำกับความสำเร็จ ความร่วมมือกับภาวะผู้นำ ภาวะผู้นำกับความรู้ และการแลกเปลี่ยนกับภาวะผู้นำ ตัวแปรที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ในการอธิบายความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดิน มี 4 ตัวแปร ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 นั่นคือเมื่อวัดจากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุ ซึ่งพยากรณ์ความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ดีที่สุดและมีผลในทางบวกต่อความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจ ภาวะผู้นำ และการประสานงานเรียงตามลำดับความสำคัญ ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ไม่สัมพันธ์และไม่ช่วยในการอธิบายความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประมาณร้อยละ 7.5

ข้อเสนอแนะของเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดิน คือ จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้สนใจหรือกลุ่มเป้าหมายอย่างจริงจัง ภาครัฐควรมีความต่อเนื่องในการให้ความสนับสนุน และตอบสนองความต้องการและภูมิปัญญาของชุมชน จะต้องมีการวางแผนร่วมกันของหน่วยงานต่างๆและมีการทำงานร่วมกันเชิงบูรณาการข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย คือ ควรสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้สนใจหรือกลุ่มเป้าหมายก่อนดำเนินงาน ภาครัฐควรมีความต่อเนื่องในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างจริงจัง การสนับสนุนและการทำงานของภาครัฐจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และ มนตรี เกิดมีมูล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตในระบบเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนในเขตพื้นที่ อบต.และผู้บริหารของ อบต. ที่มีต่อแนวทางการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เพื่อศึกษาความสามารถในการพึ่งพาตนเองตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในด้านจิตใจด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจเพื่อศึกษาความสอดคล้องของการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ อบต. กับแนวทางของปรัชญาและระบบเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินชีวิตของตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตพื้นที่ อบต. ตามแนวทางในระบบเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องของความสามารถในการพึ่งตนเองใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถอย่างเพียงพอครบทุกด้าน แม้ว่าจะอยู่ในระดับไม่สูงมากนักก็ถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีจิตสำนึกในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงพอสมควร และในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับแนวทางปรัชญาของระบบเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 71.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าการดำเนินชีวิตของตนเองสอดคล้องกับแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.6 ที่รับรู้เกี่ยวกับแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยส่วนใหญ่รับรู้จากสื่อ โทรทัศน์และวิทยุมากกว่าจากหน่วยงานราชการหรือจาก อบต. หลักการที่สำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ มากที่สุด คือเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักการมุ่งลดรายจ่ายเป็นสำคัญ และยึดหลักพออยู่ พอกิน พอใช้ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงการดำรงชีวิตโดยยึดสายกลางอยู่ได้ตามฐานะ ไม่เดือดร้อนและมีอิสรภาพ และการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย การยึดความประหยัดประกอบอาชีพโดยสุจริต และละเลิกแก่งแย่งผลประโยชน์

นภาพรรณ วงศ์มณี (2553: 93-94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำแนวทางปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา ชุมชนทรายทอง ตำบลเจริญเมือง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนทรายทอง ตำบลเจริญเมือง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ได้แก่ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีค้ำกันที่ดีในตัว เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในชุมชนทรายทอง เพื่อเปรียบเทียบการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีค้ำกันที่ดีในตัวของประชาชนในชุมชนทรายทองที่มีเพศ อายุ ระดับ การศึกษาและรายได้ต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) การนำแนวปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมไปใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการนำแนวปฏิบัติด้านความพอประมาณ ไปใช้น้อยที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้ควรสนับสนุนส่งเสริมให้หลักการด้านนี้ให้มากขึ้น (2) การนำแนวปฏิบัติด้านความพอประมาณตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการลดรายจ่ายครัวเรือน ลดรายจ่ายในการเกษตรกรรม และลดการใช้ปุ๋ยเคมี ในระดับ ปานกลาง ดังนั้นหากต้องการปรับปรุงในส่วนนี้ จึงควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการลดค่าใช้จ่ายเหล่านี้ โดยอาจส่งเสริมให้ประชาชนรู้ใช้พืชสมุนไพรทำน้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้าทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และใช้อินทรีย์แทนการใช้ปุ๋ยเคมี (3) การนำแนวปฏิบัติด้านความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่คะแนนในข้อเปรียบเทียบสัดส่วนรายจ่ายกับรายรับให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมนั้นมีคะแนนน้อยที่สุด ดังนั้นหากต้องการปรับปรุงในส่วนนี้ จึงควรให้ความรู้และส่งเสริมให้ประชาชนรู้ว่าสัดส่วนที่เหมาะสมของรายรับรายจ่ายของตนควรเป็นอย่างไร (4) การนำแนวปฏิบัติด้านความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในทุกข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งสิ้นแต่คะแนนในข้อการออมเงิน 1 ใน 3 ของรายได้มีคะแนนน้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักจัดการรายได้และการออมอย่างเหมาะสม

เอื้องทิพย์ เกตุกราย (2551:61-62) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ความพอประมาณ และความมีเหตุผล ส่วนการประยุกต์ใช้เงื่อนไขของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า เงื่อนไขคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเงื่อนไขความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน อายุ

แตกต่างกัน อาชีพแตกต่างกัน โดยภาพรวมมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญประชาชนที่รายได้ต่างกัน โดยภาพรวมมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ไม่ต่างกัน ในด้านการเปรียบเทียบแหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างแหล่งความรู้จากโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนที่มีแหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากวิทยุ มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับประชาชนที่มีแหล่งความรู้จากโทรทัศน์ ในด้านการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างระดับระหว่างระดับน้อยที่สุด ปานกลาง มาก และมากที่สุด พบว่า ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากที่สุด มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกับประชาชนที่มีระดับความรู้ปานกลาง

พุฒิศร จิรายุสและคณะ (2554:63-64) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจ ของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีต่อการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนด้านความพอประมาณ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้านความพอประมาณอยู่ระดับปานกลาง ทั้งในด้านการบริโภคต่อระดับรายได้ การทำบัญชีรายรับรายจ่ายของตัวเอง การบังคับตนเองด้านวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม การบริหารจัดการเพื่อไม่ให้เกิดหนี้ การลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในตัวเอง ด้านความมีเหตุผล โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด การวางแผนการใช้จ่ายของตัวเองในชีวิตประจำวันอยู่ระดับปานกลาง ในด้านการทำบัญชีรายรับรายจ่ายอยู่ในระดับมาก การบังคับตนเองด้านวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมอยู่ด้านการมีภูมิคุ้มกันโดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้านการมีภูมิคุ้มกันอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในด้านการสร้างครอบครัวให้อบอุ่น อยู่ระดับมากที่สุด การหมั่นฝึกสมาธิให้มั่นคงเที่ยงธรรม และตั้งมั่นอยู่ในหลักศีลธรรม เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับตนเอง อยู่ระดับปานกลางการวางแผนระยะยาวอยู่ในระดับปานกลาง การสร้างวินัยในตัวเองอยู่ในระดับน้อย การใช้เวลาว่างในการทำอาชีพเสริมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้และคุณธรรม โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก แต่ในด้านการเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสาร ทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ในปัจจุบัน อยู่

ในระดับมากที่สุด การพยายามทำความเข้าใจให้ถูกต้องเพียงธรรมชาติ มั่นคงในเหตุผล และพัฒนาองค์ความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและประเมินผล การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ใช้ความรู้ในด้านต่างๆในการดำเนินชีวิตและมีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับมากที่สุด ใช้แนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นวิถีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

ชูชาติ ปุษยะนาวิน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการของการนำนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการนำนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า (1) กระบวนการนำนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของกรุงเทพมหานครประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (ก) การแปลงนโยบายไปสู่แผนหลักโดยสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล (ข) การจัดทำโครงการสนับสนุนแผนโดยสำนักพัฒนาสังคม (ค) การนำโครงการไปปฏิบัติโดยสำนักพัฒนาสังคมและสำนักงานเขต (2) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล พบว่า การนำนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของกรุงเทพมหานคร ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากว่า ปัจจัยมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ในประเด็นการกำหนดมาตรฐานในการวัดผลงานต่างกัน บุคลากรไม่พอเพียง การเลื่อน ลด ปลด ย้าย ข้าราชการยังไม่โปร่งใสกระทบต่อขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติ และการประชาสัมพันธ์ล้มเหลวส่งผลให้การรับรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนมีน้อย ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกโดยเฉพาะปัจจัยด้านการเมืองเกิดความวุ่นวาย ส่งผลให้มีการชะลอโครงการตามนโยบาย บางโครงการเพื่อรอให้เหตุการณ์คลี่คลาย และปัจจัยด้านสังคมที่ประชาชนยึดติดอยู่กับกระแสบริโภคนิยมและมีแนวโน้มที่จะไม่น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต แต่ด้วยความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จึงรับฟังและเข้าร่วมในโครงการตามนโยบายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแต่มิได้นำปฏิบัติอย่างจริงจังยั่งยืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัย “เรื่องการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์” ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ เอกสารชั้นปฐมภูมิ และเอกสารชั้นทุติยภูมิ เครื่องมือวิจัยใช้แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ และตัวชี้วัด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การตีความและเปรียบเทียบการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ระเบียบวิธีในการวิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (1) ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน จำนวน 17,238 คน ตามข้อมูลประชากรตำบลชุมเห็ด ปี พ.ศ. 2555 ของสำนักบริหารการทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ (2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้านใน 22 หมู่บ้านของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 22 คน (3) คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ด และพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 70 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ (1) ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบความน่าจะเป็น ตามตารางของ ทาโร ยามาเน่ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนไว้ที่ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาทั้งหมด จำนวน 394 คน จากนั้นได้นำมาสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายของการวิจัย โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	บ้านริงกา	691	16
2	บ้านมะค่า	1,367	31
3	บ้านโกรกขี้หนู	884	20
4	บ้านตราดตรวน	1,219	28
5	บ้านหนองไผ่น้อย	1,195	27
6	บ้านหนองไผ่ใหญ่	600	14
7	บ้านเล็บเหยี่ยว	821	19
8	บ้านหนองม่วง	939	21
9	บ้านกุง	638	15
10	บ้านหนองตราดน้อย	626	14
11	บ้านชุมเห็ด	1,192	27
12	บ้านโคกเพ็ก	260	6
13	บ้านยายอ่อน	439	10
14	บ้านหนองถนน	515	12
15	บ้านสระขี้ต้อน	552	13
16	บ้านพันปลา	208	5
17	บ้านชุมทอง	1,006	23
18	บ้านหมื่นพิทักษ์	835	19
19	บ้านเมืองใหม่	1,481	34
20	บ้านโกรกขี้หนูใหม่	484	11
21	บ้านหนองไทรงาม	605	14
22	บ้านพรหมนิมิตร	681	15
รวม (คน)		17,238	394

(2) กำหนด ผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด มีทั้งหมด 22 หมู่บ้าน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 22 หมู่บ้าน (3) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองชุมเห็ดและพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 8 คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน และหัวหน้าส่วนงานราชการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 7 คน ได้แก่ หัวหน้าสำนักงานปลัด 1 คน หัวหน้ากองการคลัง 1 คน หัวหน้าส่วนโยธา 1 คน หัวหน้ากอง

สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 1 คน หัวหน้ากองส่งเสริมการเกษตร 1 คน หัวหน้ากองการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม 1 คน และเจ้าหน้าที่หน่วยตรวจสอบภายใน 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบประเมิน มาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา ด้านการบริหารการเงิน และการคลัง และด้านการบริการสาธารณะ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (สถ.) แบบประเมิน อปท. ดีเด่น ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คู่มือการประเมินการจัดมาตรฐานบริการสาธารณะโดยตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) เพื่อหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมในการประเมินการดำเนินงานเทศบาลเมืองชุมเห็ด เนื่องจากผลของการประเมินการจัดมาตรฐานของ กกถ. ผู้วิจัยได้เสนอแนะต่อผู้บริหารว่าในแบบสอบถามควรเลือกตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น เพราะแต่ละท้องถิ่นยังมีมาตรฐานไม่เท่ากัน ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ภารกิจหน้าที่สำคัญของ อปท.บางแห่งยังไม่ได้มีการถ่ายโอนมาจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

ฉะนั้นเพื่อค้นหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมในด้านต่างๆที่จะนำมาสำรวจและประเมินการดำเนินการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิค การประเมินชนบทแบบเร่งรัด (Rapid Rural Appraisal) และเทคนิคการประเมินชนบทแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารเทศบาลเมืองและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายกเทศมนตรี และ หัวหน้าส่วนราชการของเทศบาลเมือง ผลการดำเนินงาน ได้ข้อสรุปได้ว่า ยกเว้นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดออก เพราะไม่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นนโยบายหลักของ อปท. ที่ต้องจัดให้กับประชาชนอยู่แล้ว ดังนั้น มาตรฐานที่สามารถนำมาประเมินที่ตรงกับบริบทของเทศบาลเมืองชุมเห็ด มี 17 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาอาชีพ (2) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (3) ด้านการส่งเสริมกีฬา (4) ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (5) ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน (6) ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี (7) ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ (8) ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ (9) ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ (10) ด้านงานสาธารณสุขมูลฐาน (11) ด้านการจัดการศึกษา (12) ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น (13) ด้านการดูแลที่สาธารณสุขประโยชน์ (14) ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (15) ด้านที่พักผ่อนหย่อนใจ (16) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (17) ด้านการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นมา 4 ชุด ได้แก่ (1) แบบสอบถามข้อมูลด้านการให้บริการ สาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน โครงการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (2) แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนต่อการ บริการสาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (3) แบบ สัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล เมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชนและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) แบบ สัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาลเมือง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการ พัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากนั้นผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.ฐากร บุญญขันธุ์ ดร.สมศักดิ์ พันธุ์ศิริ และดร.อโนทัย ประสาน ในตรวจสอบความเที่ยงตรงของคำถามเพื่อคำนวณหาค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนรายชื่อที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านดังนี้

คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จากนั้นได้สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน นำมาหาค่าความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 -1.00 มาใช้เป็น คำถามในแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากร ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามผู้บริหารเทศบาลเมือง จำนวน 1 ชุด นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแสลงพัน และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของประชาชน จำนวน 50 ชุด นำไปทดลองใช้กับชุมชนบ้านหนองปรือ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมาหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.98 จากการประมวลผลโดย โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปจัดเก็บข้อมูลในชุมชนและเทศบาลเมืองชุมเห็ดที่เป็น กลุ่มเป้าหมาย

ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า ด้านข้อมูล (data triangulation) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากภาคสนาม และข้อมูลจากเอกสารทุติยภูมิ ที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างเวลา สถานที่ บุคคล และเนื้อหาที่แตกต่างกันว่า ถ้าหากเวลาต่างกันข้อมูลที่ได้เหมือนกันหรือไม่ ข้อมูลที่ได้ต่างสถานที่กันเหมือนกันหรือไม่ และหากบุคคลเปลี่ยนไปข้อมูลที่ได้เหมือนกันหรือไม่ หากได้ข้อมูลเหมือนกันแสดงว่าเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้

การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีการ ข้อมูลด้านต่าง ๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยในการศึกษาจะใช้การจัดเวทีประชาคม ใช้แบบสอบถามควบคู่กับการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งการศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย หากข้อมูลที่ได้มีความแตกต่างกันหรือขัดแย้งกัน ผู้ศึกษาจะเข้าไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้ง และหากข้อมูลที่ได้ทำการตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่เหมือนกัน น่าเชื่อถือว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นจึงจะนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลักษณะของการเขียนรายงานการวิจัยเชิงพรรณนา

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 ประชุมชี้แจง เทคนิคและการวิจัยภาคสนาม ให้กับพนักงาน/เจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด และนักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 4 เพื่อเตรียมความพร้อมในการสำรวจข้อมูลบริบทชุมชนศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน รวมทั้งศึกษาศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

3.3.2 ผู้วิจัยทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการทำการวิจัย กำหนดขอบเขตพื้นที่ เนื้อหาการวิจัย ซึ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นอย่างบูรณาการใน 3 มิติ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาดังกล่าวของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

3.3.3 ใช้วิธีการประเมินชนบทแบบเร่งรัดและการประเมินชนบทแบบมีส่วนร่วม โดยการประชุมกลุ่มย่อยและสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อค้นหามาตรฐานและตัวชี้วัดที่เหมาะสมในการนำมาใช้ประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการตามมาตรฐาน อปท.

3.3.4 นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามข้อมูลด้านการให้บริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าและพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 8 คน (2) แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 394 คน (3) แบบสัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชนและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 22 หมู่บ้าน (4) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาลเมือง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะผู้บริหารของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จำนวน 8 คน

3.3.5 จัดเวทีประชาคมเพื่อคืนข้อมูลสู่ชุมชนและจัดเวทีวิชาการสำหรับเทศบาลเมืองชุมเห็ด และสรุปบทเรียนจากเวทีประชาคมเพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ประมวลสรุปผลในรูปของตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ เช่น ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้จากการสำรวจชุมชน การสัมภาษณ์ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การให้ความหมาย การตีความ การขยายความ ประมวลสรุปผลในรูปการบรรยายความ

บทที่ 4 บริบทชุมชน เทศบาลเมืองชุมเห็ด

ในโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลทุติยภูมิจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนา 3 ปี แผนอัตรากำลัง 3 ปี ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด และจากการสำรวจภาคสนามในปี 2555 มีผลสรุปในประเด็นดังต่อไปนี้

- 4.1 ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง
- 4.2 ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน
- 4.3 ลักษณะสภาพแวดล้อม
- 4.4 ลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ
- 4.5 ลักษณะทางด้านสังคม
- 4.6 โครงสร้างส่วนราชการเทศบาลเมืองชุมเห็ด
- 4.7 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา
- 4.8 การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน
- 4.9 การวิเคราะห์ศักยภาพ ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด
- 4.10 สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน
- 4.11 ความต้องการของประชาชน
- 4.12 ปัญหาและความต้องการของชุมชน

4.1 ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง โดยอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 150 – 180 เมตร สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรมตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ไปทางทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 46 ตารางกิโลเมตร หรือ 28,750 ไร่ โดยมีที่ทำการตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับเทศบาลเมืองชุมเห็ด ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลกลันทา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เทศบาลเมืองบุรีรัมย์และเทศบาลตำบลอิสาน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง และ องค์การบริหารส่วนตำบลบัวทอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาต

4.2 ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน

4.2.1 การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้านใช้การคมนาคมทางบกโดยทางรถยนต์เป็นหลักในการติดต่อและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร โดยมีเส้นทางที่สำคัญดังนี้

4.2.1.1 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 219 เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลชุมเห็ด ตำบลบ้านยาง ตำบลอิสาน ตำบลบัวทอง ตำบลเสม็ด ตำบลสะแกชำ อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4.2.1.2 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2074 เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลชุมเห็ด ตำบลก้นตา ตำบลลุงเหล็ก อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4.2.1.3 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2151 เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลชุมเห็ด ตำบลอิสาน ตำบลหนองตา อำเภอบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4.2.2 การโทรคมนาคม

โทรศัพท์ แม้การให้โทรศัพท์พื้นฐานยังไม่ทั่วถึงแต่จากการที่ประชาชนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กันอย่างแพร่หลาย และเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบลทำให้การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ เป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว 2.ศูนย์อินเทอร์เน็ตตำบล เทศบาลเมืองชุมเห็ด ได้จัดตั้งศูนย์ให้บริการอินเทอร์เน็ต(ความเร็วสูง) ให้แก่ประชาชนทั่วไปไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ ที่ทำการเทศบาลเมืองชุมเห็ด

4.2.3 การประปา

สำนักงานการประปาภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถให้บริการน้ำประปาได้ครอบคลุมพื้นที่ 12 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1,2,4,7,8,9,11,13,17,18,19 และหมู่ที่ 22 ส่วนหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลออกไปให้ใช้บริการระบบน้ำประปาหมู่บ้านและจากแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งทำให้บางพื้นที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

4.2.4 การไฟฟ้า

โดยทั่วไปพื้นที่ที่อยู่ใกล้ตัวเมืองและมีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในพื้นที่ทำให้สามารถให้บริการไฟฟ้าได้ครอบคลุมแทบทุกหลังคาเรือน

4.2.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

4.2.5.1 ทรัพยากรดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินชุดร้อยเอ็ด บางส่วนเป็นดินชุดโคราช บางส่วนเป็นดินชุดสตึก

(1) ดินร้อยเอ็ด เป็นดินที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าเก่า มีการระบายน้ำเร็ว น้ำซึมผ่านได้ช้าถึงปานกลาง เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินร่วนเหนียวปนทราย ดินเหนียวเหมาะสำหรับการทำนาสวนผลไม้

(2) ดินโคราช เป็นดินที่เกิดจากตะกอนเก่าลำนํ้า เป็นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลาง ความสามารถให้น้ำซึมได้ปานกลางถึงเร็ว เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินทรายร่วน ดินร่วนเหนียว เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่ และผักสวนครัว

(3) ดินสตึก เป็นดินที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า เป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี น้ำสามารถซึมผ่านได้ปานกลาง เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินทรายร่วน ดินร่วนเหนียวปนทราย เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่

4.2.5.2 ทรัพยากรน้ำ

ตำบลชุมเห็ดไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติขนาดใหญ่ต้องอาศัยแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นแหล่งน้ำใต้ดิน และน้ำจากลำห้วย ทั้ง 4 สาย ได้แก่

ลำห้วยโกรกขี้หนู	ไหลผ่านหมู่ที่ 3 , 8 , 10 , 14 , 20 , 21
ลำห้วยชุมเห็ด	ไหลผ่านหมู่ที่ 2 , 4 , 7 , 9 , 10 , 11 , 16 , 17 , 19
ลำห้วยชุมแสง	ไหลผ่านหมู่ที่ 5 , 9 , 15
ลำห้วยลุง	ไหลผ่านหมู่ที่ 3 , 4 , 5 , 11 , 15 , 17

4.3 ลักษณะสภาพแวดล้อม

พื้นที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างสภาพสังคมเมืองและชนบทประกอบกับมีพื้นที่ติดกับเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์จึงมีความเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูง ซึ่งความเจริญเติบโตดังกล่าวหากไม่มีมาตรการควบคุมที่ถูกต้องย่อมจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนได้

4.3.1 คุณภาพอากาศ โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีปัญหาด้านมลพิษจากโรงสีข้าวและโรงงานอุตสาหกรรมบ้าง แต่ไม่มากนัก

4.3.2 คุณภาพน้ำ ปัญหาน้ำเน่าเสียจากหมู่บ้านและชุมชนเริ่มมีมากขึ้น ซึ่ง อบต.ชุมเห็ด ได้ยกเรื่องข้อบัญญัติ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันและบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพน้ำที่ส่งจากอาคารบ้านเรือน

4.3.3 ขยะมูลฝอย มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 5 ตันต่อวัน สามารถเก็บขนเพื่อนำไปกำจัดได้ประมาณ 4 ตันต่อวัน โดยนำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบ ณ ศูนย์กำจัดขยะรวมของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ สำหรับขยะส่วนที่เหลือเป็นขยะในหมู่บ้านรอบนอกที่สามารถกำจัดได้ โดยวิธีธรรมชาติหรือย่อยสลายเองได้

4.4 ลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนาข้าวแต่โดยศักยภาพด้านพื้นที่ที่อยู่ชานเมืองติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดทำให้การขยายตัวด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการเป็นไปอย่างรวดเร็ว

4.4.1 ด้านการอุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายแห่ง อาทิ เช่นโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า โรงงานยาสูบ โรงงานทำคอนกรีต โรงงานผลิตน้ำดื่มและโรงงานผลิตไอศกรีม เป็นต้น

4.4.1.1 ด้านพาณิชย์

มีการประกอบกิจการด้านการพาณิชย์กรรม และการบริการจำนวนมาก อาทิเช่นโรงพยาบาลเอกชนบุรีรัมย์ ธุรกิจบ้านจัดสรร ธุรกิจโรงแรมที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร สถานีบริการน้ำมัน

4.4.1.2 ด้านเกษตร

ปัจจุบันราษฎรส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้แก่ การทำนาข้าวแต่พื้นที่บางส่วนได้ทดแทนโดยภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจที่พักอาศัย เช่น โรงงานผลิตน้ำดื่ม บ้านจัดสรร

4.5 ลักษณะทางด้านสังคม

4.5.1 ด้านประชากร

เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีประชากรตามสำเนาทะเบียนบ้านทั้งสิ้น 17,510 (ข้อมูลสำนักบริหารการทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองบุรีรัมย์) แยกเป็นประชากรชาย 8,437 คน หญิง 9,073 คน และประชากรแฝงอีกประมาณ 2,780 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 6,713 ครัวเรือน

4.5.2 ด้านสาธารณสุขและอนามัย

4.5.2.1 โรงพยาบาลเอกชน 1 แห่ง คือโรงพยาบาลเอกชนบุรีรัมย์ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4.5.2.2 ศูนย์บริการสาธารณสุข 1 แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโกรกขี้หนู ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนูตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4.5.2.3 ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 4 นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่นร้อยละ 1 มีศาสนสถานที่สำคัญ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ วัดไตรภูมิวนาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า วัดโกรกขี้หนู ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู วัดหนองไผ่น้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย วัดหนองตราดน้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย วัดหนองม่วงหวนาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ สำนักสงฆ์รุ่งอรุณ ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านตราดตรวน สำนักสงฆ์หนองไผ่ใหญ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่

ใหญ่ สำนักสงฆ์หนองไทรงาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม โบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โบสถ์คริสต์จักรของพระเจ้าบุรีรัมย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 18 บ้านหมื่นพิทักษ์

4.5.3 ด้านการศึกษา

4.5.3.1 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 บุรีรัมย์ จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนกนกศิลป์พิทยาคม ตั้งอยู่หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่ โรงเรียนไตรภูมิวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า โรงเรียนบ้านโกรกขี้หนู ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู โรงเรียนสามัคคีมีชัยวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย โรงเรียนบ้านหนองไผ่ใหญ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองตราดน้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย และโรงเรียนบ้านตราดหนองพลวง ตั้งอยู่หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่

4.5.3.2 ศูนย์เด็กเล็ก จำนวน 2 ศูนย์ รั้งถ่ายโอนมาจากกรมการศาสนา ได้แก่ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดหนองม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดหนองไผ่น้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลชุมเห็ด

4.5.3.3 โรงเรียนเอกชน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 13 บ้านยายอ่อน ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์

4.5.3.4 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ตั้งอยู่เลขที่ 333 ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์

4.5.4 ด้านการเมืองการบริหาร

ตำบลชุมเห็ด แบ่งการปกครองออกเป็น 22 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านรังกา หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู หมู่ที่ 4 บ้านตราดตรวน หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่ หมู่ที่ 7 บ้านเล็บเหยี่ยว หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง หมู่ที่ 9 บ้านกุง หมู่ที่ 10 บ้านตราดตราดน้อย หมู่ที่ 11 บ้านชุมเห็ด หมู่ที่ 12 บ้านโคกเพ็ก หมู่ที่ 13 บ้านยายอ่อน หมู่ที่ 14 บ้านหนองถนน หมู่ที่ 15 บ้านสระขี้ตุ่น หมู่ที่ 16 บ้านพันปลา หมู่ที่ 17 บ้านชุมทอง หมู่ที่ 18 บ้านหมื่นพิทักษ์ หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่ หมู่ที่ 20 บ้านโกรกขี้หนูใหม่ หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม และหมู่ที่ 22 บ้านพรหมนิมิต

4.6 โครงสร้างส่วนราชการเทศบาลเมืองชุมเห็ด

สำนักงานปลัด

ฝ่ายบริหารทั่วไป

1. งานธุรการ
2. งานเลือกตั้งและทะเบียนข้อมูล
3. งานบริการข้อมูลข่าวสาร
4. งานกิจการสภา
5. งานสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
6. งานพัฒนาชุมชน
7. งานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
8. งานอื่นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนใด

ฝ่ายบริหารงานบุคคล

1. งานการเจ้าหน้าที่
2. งานสิทธิสวัสดิการพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง

ฝ่ายนโยบายและแผน

1. งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

งานวิชาการ

2. งานข้อมูลและประชาสัมพันธ์
3. งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์
4. งานจัดทำงบประมาณ

ฝ่ายกฎหมายและคดี

1. งานกฎหมายและคดี
2. งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
3. งานตราข้อบัญญัติและระเบียบ

ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1. งานรักษาความสงบ
2. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

1. งานธุรการ

ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข

2. งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม
3. งานวางแผนสาธารณสุข
4. งานรักษาความสะอาด

ส่วนการคลัง

ฝ่ายบริหารงานคลัง

1. งานธุรการ
2. งานการเงินและบัญชี

ฝ่ายพัฒนาและจัดเก็บรายได้

1. งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียม
2. งานพัฒนารายได้และผลประโยชน์
3. งานควบคุมกิจการค้า

ฝ่ายทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

1. งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
2. งานพัสดุและทรัพย์สิน
3. งานสถิติการคลัง

ส่วนโยธา

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

1. งานธุรการ

ฝ่ายส่งเสริมปศุสัตว์

1. งานวิชาการปศุสัตว์และเทคโนโลยี
2. งานเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์
3. งานควบคุมและป้องกันโรคระบาด

ฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง

1. งานวิศวกรรม
2. งานสถาปัตยกรรม
3. งานควบคุมอาคาร
4. งานสำรวจและออกแบบ

ฝ่ายผังเมือง

1. งานสำรวจและแผนที่
2. งานผังเมือง

ฝ่ายการโยธา

1. งานสาธารณูปโภค
2. งานสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ
3. งานสวนสาธารณะ

ฝ่ายบริการสาธารณสุข

1. งานเผยแพร่และฝึกอบรม
2. งานป้องกันและควบคุมโรค
3. งานสัตว์แพทย์
4. งานส่งเสริมสุขภาพ

ส่วนส่งเสริมการเกษตร

ฝ่ายส่งเสริมการเกษตร

1. งานวิชาการเกษตรและเทคโนโลยี
2. งานส่งเสริมปรับปรุงขยายพันธุ์พืช
3. งานป้องกันและรักษาโรคพืช
4. งานส่งเสริมและแปรรูปผลิตภัณฑ์

ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ฝ่ายบริหารการศึกษา

1. งานธุรการ
2. งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. งานวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

1. งานกิจกรรมเด็กและเยาวชน กีฬาและนันทนาการ
2. งานส่งเสริมประเพณีศิลปวัฒนธรรมและกิจการศาสนา

หน่วยตรวจสอบภายใน

1. งานตรวจสอบภายใน

4.7 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.7.1 วิสัยทัศน์

“ชุมชนเกิดเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น”

4.7.2 พันธกิจ

1. พัฒนาระบบสาธารณสุขปึกแผ่นให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ
2. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชน
3. ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี
4. สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล
5. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
6. สร้างกระบวนการประชาคมให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
7. ส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. จัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
9. สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วม
10. ประชาชนทุกระดับมีความเข้มแข็งและยั่งยืน
11. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชน
12. ประชาชนเห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
13. จัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

4.7.3 จุดมุ่งหมายของการพัฒนา

ตาราง 2 แสดงข้อมูลจุดมุ่งหมายการพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

จุดมุ่งหมายของการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
<p>1. ระบบสาธารณสุขปโภค โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน เพียงพอ ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจ</p> <p>2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ เพิ่มมากขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>3. ลดต้นทุนการผลิตภาค เกษตรกรรม เกษตรกรหันมาใช้ ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมีมากยิ่งขึ้น</p> <p>4. การบริหารจัดการที่ดี</p> <p>5. ประชาคมทุกระดับมีความ เข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>6. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ของประชาชน ประชาชนเห็น คุณค่าและร่วมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>7. มีการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ อยู่อย่างยั่งยืน</p>	<p>1. ร้อยละของประชาชนได้รับ ความสะดวก</p> <p>2. จำนวนสวนสาธารณะหรือ สถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย</p> <p>3. ร้อยละของครัวเรือนที่มี รายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>4. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับ การประกันสุขภาพ</p> <p>5. ร้อยละของเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ย ชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี</p> <p>6. ร้อยละของระดับความพึง พอใจของผู้รับบริการ</p> <p>7. ร้อยละของความคุ้มค่าในการ ใช้ทรัพยากรและงบประมาณ ของอบต.</p> <p>8. ร้อยละของประชาชนที่มี ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน</p> <p>9. ร้อยละของโครงการที่ ประชาชนมีส่วนร่วม</p> <p>10. จำนวนเรื่องที่ประชาชน ร้องเรียนการปฏิบัติงานของ อบต.</p>	<p>1. ประชาชนได้รับความสะดวก ร้อยละ 80 ของทั้งหมด</p> <p>2. มีสวนสาธารณะหรือสถานที่ พักผ่อนออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 2 แห่ง</p> <p>3. ครัวเรือนมีรายรับมากกว่า รายจ่าย ร้อยละ 70 ของครัวเรือน ทั้งหมด</p> <p>4. ประชาชนเข้าโครงการประกัน สุขภาพ ร้อยละ 80</p> <p>5. เกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทน ปุ๋ยเคมีร้อยละ 60</p> <p>6. ประชาชนมีความพึงพอใจการ บริการของ อบต. ร้อยละ 70</p> <p>7. อบต. สามารถใช้ทรัพยากรและ งบประมาณอย่างคุ้มค่าร้อยละ 70</p> <p>8. ประชาชนมีความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ 70</p> <p>9. ประชาชนมีส่วนร่วมใน โครงการของ อบต. ร้อยละ 70</p> <p>10. ประชาชนร้องเรียนการ ปฏิบัติงานของ อบต. ไม่เกิน 2 เรื่องต่อปี</p>

ตาราง 2 แสดงข้อมูลจุดมุ่งหมายการพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

จุดมุ่งหมายของการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
	8. ร้อยละของประชาชนที่เข้าประชุมประชาคมในทุกระดับ 9. ร้อยละของประชาชนจบการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับ 10. ร้อยละของประชาชนที่เห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น 11. ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล 12. ร้อยละของปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการบำบัดก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ 13. ร้อยละของพื้นที่ปลูกป่าเพิ่มขึ้น	1. ประชาชนเข้าร่วมประชุมประชาคม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 2. ประชาชนวัยเรียนจบการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับ ร้อยละ 70 3. ประชาชนเห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 60 4. ครัวเรือนมีการกำจัดขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ร้อยละ 80 5. ปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการบำบัดก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ ร้อยละ 80 6. มีการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่เดิม

4.7.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตาราง 3 แสดงข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำ สะพาน ท่อระบายน้ำ 2. ติดตั้งคอมพิวเตอร์สาธารณะ ขยายเขตไฟฟ้า 3. ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง 4. ขยายเขตประปาภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน 5. พัฒนาแหล่งน้ำ 	-กองช่างเทศบาลเมืองชุมเห็ด -อบจ. เมืองบุรีรัมย์ -การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค -การประปาส่วนภูมิภาค
2. การพัฒนาเศรษฐกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน 2. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี 3. ส่งเสริมพัฒนาความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร 4. ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้แก่ประชาชน 5. ส่งเสริมการพัฒนาการตลาด 	-กองสวัสดิการสังคม กองส่งเสริมการเกษตร เทศบาลเมืองชุมเห็ด -พมจ. บุรีรัมย์ -แรงงานจังหวัดบุรีรัมย์ -สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองบุรีรัมย์
3. การพัฒนาสังคม และความเข้มแข็งของ ชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน 2. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส 3. การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน 4. การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม 5. การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล 6. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 7. ป้องกันและควบคุมโรค 8. ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ 9. ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 10. ส่งเสริมสุขภาพกายและจิตให้แก่ประชาชน 	-กองสวัสดิการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด กองวิชาการ เทศบาลเมืองชุมเห็ด - รพ.สต. โกรกขี้หนู -ปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

ตาราง 3 แสดงข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. การพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน 2. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส 3. การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน 4. การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม 5. การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล 6. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 7. ป้องกันและควบคุมโรค 8. ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ 9. ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 10. ส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกายให้ให้แก่ประชาชน 	<p>-กองสวัสดิการ สำนักปลัด เทศบาลเมืองชุมเห็ด</p> <p>-รพ.สต. โกรกข์ใหญ่</p> <p>-ปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์</p>
4 .การพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน 2. สนับสนุนการศึกษาของเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน 3. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาก่อนปฐมวัย 5. ส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร 	<p>-สำนักปลัด กองการศึกษา เทศบาลเมืองชุมเห็ด</p> <p>-โรงเรียนในเขตพื้นที่ ทั้ง 7 แห่ง</p> <p>-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก</p> <p>-วัดในเขตพื้นที่</p>

ตาราง 3 แสดงข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
5. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ปรับปรุงและจัดท้าวสตูอุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ปรับปรุงและเพิ่มช่องทางการรับรู้ 	-สำนักปลัด กองช่าง หน่วยตรวจสอบภายใน กองสวัสดิการ กองศึกษา กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม กองคลัง กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชุมเห็ด
6. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดทรัพยากรธรรมชาติ	<ol style="list-style-type: none"> ข้อมูลข่าวสารของประชาชน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการพัฒนาภูมิทัศน์ของบ้านเมือง การดูแลที่สาธารณะ 	-สำนักปลัด กอง สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม และกองช่าง เทศบาลเมืองชุมเห็ด

4.7.5 นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

4.7.5.1 นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- 1) ดำเนินการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆที่จำเป็น เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า แหล่งน้ำ สะพานข้ามคูคลอง ในส่วนที่จำเป็นและยังขาดอยู่
- 2) รวมทั้งสร้างเครือข่ายถนนในพื้นที่ตำบลชุมเห็ดให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักและแหล่งเกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม เพื่อให้การเดินทางของประชาชนมีความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น
- 3) ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคที่มีอยู่ให้มีสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดี
- 4) ดำเนินการเร่งรัดปรับปรุงไฟฟ้าแสงสว่างและขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน
- 5) ร่วมมือกับเขตพื้นที่ใกล้เคียงในการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค แบบบูรณาการ

4.7.5.2 นโยบายด้านสังคม

- 1) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด รวมทั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง มุ่งสู่การเป็นศูนย์ปฐมวัยต้นแบบ
- 2) จัดสรรงบประมาณเป็นทุนการศึกษา และอุปกรณ์การศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส
- 3) จัดให้มีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดทำโครงการลานดนตรี ลานวัฒนธรรม จัดกิจกรรมงานประเพณีต่างๆ
- 4) สนับสนุนทุกหมู่บ้านในการร่วมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี
- 5) ร่วมมือกับทางวัดในการจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเป็นศูนย์รวมใจของประชาชน

- 6) พัฒนาปรับปรุงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

4.7.5.3 นโยบายด้านสาธารณสุข

- 1) สนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนสนับสนุนเครื่องออกกำลังกายให้กับทุกหมู่บ้าน ก่อสร้างลานกีฬาให้กับหมู่บ้าน
- 2) ร่วมมือกับศูนย์สุขภาพชุมชน ในการปรับปรุงการให้บริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- 3) พัฒนาปรับปรุงงานด้านการรักษาความสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอยให้ทั่วถึง
- 4) ดำเนินการป้องกันโรคติดต่อ พร้อมอบรมให้ความรู้ในเรื่องการป้องกันโรค
- 5) พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อม ในหมู่บ้านโดยสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา เช่น โครงการหน้าบ้านน่ามอง โครงการบ้านเรือนน่าอยู่ หมู่บ้านสะอาด
- 6) เสริมสร้างบทบาทและศักยภาพของ อสม. ในการจัดบริการสาธารณสุขดูแลรักษาสุขภาพอนามัยในเบื้องต้นของประชาชนในชุมชน

4.7.5.4 นโยบายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- 1) สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตำบลชุมเห็ด (อปพร.) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ
- 2) สนับสนุนกิจกรรมชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเอาชนะยาเสพติดได้อย่างเด็ดขาดและยั่งยืน
- 3) สนับสนุนโครงการซบซึ่ปลอดภัย โดยการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการซบซึ่อย่างถูกต้องและปลอดภัย

4.7.5.5 ด้านส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

- 1) ดูแลและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้มีรายได้น้อย โดยให้การสงเคราะห์สนับสนุนและสร้างโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้
- 2) ให้ความช่วยเหลือ ค้ำครองและได้รับบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

4.7.5.6 นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- 1) การพัฒนารายได้ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด
 - (1) เพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะนำไปพัฒนาในด้านต่างๆ ตามนโยบายที่วางไว้ ในส่วนการจัดเก็บรายได้ จะดำเนินการให้มีการจัดเก็บอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
 - (2) ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำระบบแผนที่ภาษีให้สมบูรณ์ครบถ้วน
 - (3) เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษีมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุนการดำเนินงาน โดยทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงต่างๆ
 - (4) มีการออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้เสียภาษีและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้รวมทั้งให้คำปรึกษาเรื่องภาษีที่เกี่ยวข้อง
 - (5) สร้างทางเลือกใหม่ในการชำระภาษี เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษี โดยไม่ต้องเสียเวลามาชำระภาษี เช่น ชำระภาษีผ่านบัญชีธนาคาร เป็นต้น
- 2) การพัฒนารายได้ของประชาชน
 - (1) ส่งเสริมจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ สนับสนุนส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเน้นเกษตรอินทรีย์ การใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมีเพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร
 - (2) จัดทำโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบเฉลิมพระเกียรติ

(3) สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อให้สามารถแข่งขันในท้องตลาดได้ พร้อมทั้งช่วยจัดการตลาดในการจัดจำหน่าย

(4) จัดอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนและการลงทุนให้กับประชาชนผู้ต้องการประกอบธุรกิจ

4.7.5.7 นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) ดำเนินโครงการชุมเห็ดสีเขียว ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้ โดยจัดกิจกรรมเพื่อให้มีการปลูกต้นไม้อย่างต่อเนื่อง จัดให้มีสวนหย่อม สวนธารณะในตำบล

(2) ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์สองข้างทางตลอดทั้งตำบล โดยเฉพาะถนนสายหลัก เพื่อให้มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงาม

(3) สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.7.5.8 นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

(1) การดำเนินการทางการเมือง จะใช้แนวทางในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ทักท้วงติติงการทำงานของผู้บริหาร ได้ตลอดเวลา

(2) เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการยื่นเรื่องถอดถอนผู้บริหาร และเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

(3) ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในทุกขั้นตอนของการบริหารงานเป็นไปอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ปรับปรุง

(4) ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปรับปรุงประสิทธิภาพ และเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน

(5) เร่งรัดพัฒนาเครื่องมือใช้ในการปฏิบัติงานนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อการบริการประชาชน ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(6) จัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความรู้ความสามารถและพัฒนาให้เกิดจิตสำนึกในการให้บริการ

(7) พัฒนาระบบศูนย์รวมการให้บริการ (one stop service) เพื่อให้ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาในการไปติดต่อราชการในหลายๆที่อันเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของประชาชน

4.8 การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

4.8.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในช่วงปีที่ผ่านมา ยังมีปัญหาความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง มีความต้องการถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทดแทนถนนดินลงหินคลุกหรือถนนดินที่มีอยู่ ประสบปัญหาชำรุดทรุดโทรม ไม่มีท่อระบายน้ำ ไฟฟ้าแสงสว่างไม่ทั่วถึงเพียงพอ ซึ่งแม้เทศบาลเมืองชุมเห็ด ได้เร่งดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในทุกๆปี แต่ข้อจำกัดด้านงบประมาณทำให้ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานยังเป็นปัญหาสำคัญของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

4.8.2 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสะอาด ขยะมูลฝอย น้ำเสียยังเป็นปัญหาสำคัญที่เทศบาลเมืองชุมเห็ดต้องทุ่มงบประมาณจำนวนมากในแต่ละปี เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เทศบาลเมืองชุมเห็ดจึงได้ให้ความสำคัญของกระบวนการสร้างจิตสำนึก และให้ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืนในอนาคตต่อไป

4.8.3 ด้านเศรษฐกิจ ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนทุกคนได้รับผลกระทบแม้ปัจจุบันเศรษฐกิจจะกระเตื้องขึ้นมาก แต่ประเทศชาติกลับต้องประสบภาวะน้ำมันดิบในตลาดโลกมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้น้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศมีราคาแพง ภาคการผลิตต้องประสบกับภาวะต้นทุนที่สูงขึ้น มีการปรับขึ้นราคาสินค้า ประชาชนผู้บริโภค ได้รับผลกระทบอยู่ในภาวะรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เทศบาลเมืองชุมเห็ด จึงได้ให้ความสำคัญการพัฒนารายได้ของประชาชนในรูปแบบต่างๆเช่น การฝึกอบรมอาชีพ การส่งเสริมการประกอบอาชีพ การให้ความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ

4.8.4 ด้านสังคม ในช่วงปีที่ผ่านมา เทศบาลเมืองชุมเห็ดได้ดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล นโยบายจังหวัด และนโยบายของเทศบาลเมืองชุมเห็ด เช่น การช่วยเหลือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ติดเชื้อเอชไอวี การช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น การช่วยเหลือผู้ยากไร้

4.8.5 ด้านการบริหารจัดการ ในช่วงปีที่ผ่านมาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำแผน การป้องกันและควบคุมโรค นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การปรับปรุงและจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ โดยจะจัดให้มีการอบรม อปพร. ซึ่งสิ่งเหล่านี้เทศบาลจะพัฒนาต่อไปให้ดีขึ้น

4.9 การวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (SWOT ANALYSIS)

4.9.1 จุดแข็ง (Strength)

4.9.1.1 มีสภาพสังคมผสมผสานระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบทประชาชนมีอัธยาศัยไมตรีเอื้อเพื่อเกื้อกูลกันและพร้อมให้ความร่วมมือในการพัฒนา

4.9.1.2 มีพื้นที่ติดเขตเทศบาลใกล้เคียง การคมนาคมสะดวก มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง

4.9.1.3 มีโครงสร้างการบริหารที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่

4.9.1.4 มีระบบการบริหารที่ค่อนข้างเป็นอิสระนายกมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ทำให้สามารถบริหารงานโดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

4.9.2 จุดอ่อน (Weakness)

4.9.2.1 กระบวนการประชาคมยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ

4.9.2.3 ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน

4.9.2.4 บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อภารกิจ บางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง

4.9.2.5 เครื่องมือในการปฏิบัติงานยังไม่มีเพียงพอ ส่งผลต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลา

4.9.2.6 การที่นายกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้การบริหารงานหรือการแก้ไขในบางเรื่องต้องคำนึงต่อผลกระทบเรื่องคะแนนเสียง

4.9.2.7 การติดต่อประสานงานหรือการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนยังไม่เพียงพอ

4.9.3 โอกาส (Opportunity)

4.9.3.1 มีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ด้านนโยบายและงบประมาณจากนักการเมืองระดับชาติและระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

4.9.3.2 รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมีการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นทุกปี

4.9.3.3 สภาพพื้นที่สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าปลีกและส่งได้

4.9.3.4 มีแรงงานในพื้นที่จำนวนมาก

4.9.4 อุปสรรค (Threat)

4.9.4.1 พื้นที่ไม่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

4.9.4.2 ประชาชนบางส่วนยังขาดความเข้าใจในระบบการบริหารงานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

4.9.4.3 แรงงานในพื้นที่บางส่วนยังขาดทักษะและการพัฒนา

4.9.4.4 พื้นที่บางส่วนมีสภาพสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท ทำให้แนวทางการพัฒนาไม่เป็นที่ตามทิศทางเดียวกัน

4.10 สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน (ข้อมูลจากเทศบาล)

ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถประมวลและแบ่งออกเป็นด้านต่างๆได้ดังต่อไปนี้

4.10.1 ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. เส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก
2. ถนนหลายสายยังชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ
3. ตู้โทรศัพท์สาธารณะหลายแห่งชำรุด
4. ไม่มีการซ่อมแซมคอมพิวเตอร์สาธารณะไม่เพียงพอ
5. หลายจุดเกิดการชำรุดขัดข้องการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำไม่ทั่วถึง
6. การขยายตัวของชุมชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว
7. น้ำท่วมขังการระบายน้ำไม่สะดวก

8. คลองน้ำตื้นเขินมีวัชพืชปกคลุม เช่น ลำห้วยชุมเห็ด

4.10.2 ปัญหาด้านผลิต การตลาด รายได้และการมีงานทำ

ระบบ

ผลิตภัณฑ์

1. การว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว ไม่มีอาชีพเสริม
2. การสร้างงานในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ เกิดการอพยพแรงงาน
3. ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด ไม่มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ
4. การส่งเสริมด้านเงินทุนในการประกอบอาชีพไม่เพียงพอ เกิดการกู้ยืมเงินนอก
5. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ประชาชนขาดความรู้ในการแปรรูป

4.10.3 ปัญหาด้านสังคม สาธารณสุข และการอนามัย

1. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชน
2. การมีวัชโรคของเด็กและเยาวชน
3. คนชรา คนพิการ ผู้ติดเชื้อและเด็กถูกทอดทิ้งยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ
4. ขยะตกค้าง น้ำเสียจากชุมชน
5. การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก และโรคติดต่อต่างๆ
6. ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากเหตुरบกวอน และเหตุเดือดร้อนรำคาญ

4.10.4 ปัญหาน้ำกิน-น้ำใช้เพื่อการเกษตร

1. การขาดแคลนน้ำสะอาดสำหรับอุปโภค บริโภคในฤดูแล้ง คูคลองตื้นเขิน
2. คุณภาพน้ำจากระบบประปาหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีระบบกรองน้ำ
3. การประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ทั่วถึง

4.10.5 ปัญหาขาดความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

สุขภาพ

1. แหล่งข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแล

2. เยาวชนบางส่วนขาดโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน
3. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างพัฒนาการของเด็ก

4.10.6 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ

1. คู คลองตื้นเขิน ทำให้การระบายน้ำไม่สะดวก
2. น้ำเสียจากชุมชน เช่น หมู่บ้านจัดสรรไหลลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ
3. ขาดการปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทาง
4. การบุกรุกที่สาธารณะ เนื่องจากแนวเขตไม่ชัดเจน
5. การขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. การขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ
7. การจัดเก็บขยะมูลฝอยไม่ทันตามความต้องการของประชาชน ทำให้ขยะตกค้าง

4.10.7 ปัญหาด้านการบริหาร และการจัดการเทศบาลเมืองชุมเห็ด

1. บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และยังขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายต่างๆ
2. การขาดแคลนครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล
3. ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม
4. การจัดเก็บรายได้ไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ สาเหตุหนึ่งมาจากการขาดแคลนบุคลากร

4.11 ความต้องการของประชาชน

4.11.1 ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม โดยก่อสร้างถนน คสล. ลาดยาง
2. ให้มีโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มเติม เร่งซ่อมแซมตู้โทรศัพท์ที่ชำรุด
3. ติดตั้งคอมพิวเตอร์สาธารณะเพิ่มเติม
4. ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึง
5. ขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขิน และวางท่อระบายน้ำเพิ่มเติม

4.11.2 ความต้องการด้านการผลิต การตลาด รายได้ และการมีงานทำ

1. การส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมต่างๆ
2. การฝึกอบรมอาชีพ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์

4.11.3 ต้องการความรู้ด้านการบริหารจัดการ

1. ต้องการสนับสนุนด้านเงินทุนในการประกอบอาชีพ

4.11.4 ความต้องการด้านสังคม สาธารณสุข และอนามัย

1. รณรงค์ให้มีการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมความเข้มแข็ง ความอบอุ่น ของสถาบันครอบครัว
3. เงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้คนชรา คนพิการ ผู้ติดเชื่อ และเด็กถูกทอดทิ้ง
4. ให้มีการแก้ไขปัญหาขยะตกค้าง น้ำเสียจากชุมชน
5. ให้มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่ออย่างต่อเนื่อง
6. ให้มีการควบคุมการก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญอย่างเคร่งครัด

4.11.5 ความต้องการด้านน้ำกิน-น้ำใช้เพื่อการเกษตร

1. ให้มีการขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขิน
2. ให้มีการขยายเขตประปาให้ทั่วถึง
3. จัดให้มีระบบกรองน้ำสะอาด สำหรับประปาหมู่บ้าน

4.11.6 ความต้องการด้านความรู้ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

1. ให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม เช่น ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
2. จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีฐานะยากจน
3. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.11.7 ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติ

1. ขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขิน
2. จัดทำระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ
3. ปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทาง เช่น ปลูกต้นไม้ และกำจัดวัชพืช
4. ให้มีการจัดสร้างสวนสาธารณะประจำตำบล
5. รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน

4.11.8 ความต้องการด้านการบริหาร และการจัดการ

1. จัดหาบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
2. จัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็นให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
3. ส่งเสริมบทบาทของกลุ่มองค์กรต่างๆ
4. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้
5. จัดทำเอกสารเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆให้มากขึ้น

4.12 ปัญหาและความต้องการของชุมชน (ข้อมูลจากการสำรวจ)

หมู่ 1 บ้านรังกา

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาว่างงาน
2. ประชากรในหมู่บ้านมีจำนวนมาก
3. มีการแพร่ระบาดของยุงลายมาก
4. มีขยะค่อนข้างมีจำนวนมาก แต่ถังขยะมีน้อย

ความต้องการของชุมชน

1. ฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชน
2. จัดตั้งโครงการเพิ่มประสิทธิภาพกลุ่มอาชีพเสริม
3. จัดระเบียบความเรียบร้อยในหมู่บ้าน
4. กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำ สถานที่ ที่มีน้ำขัง
5. รณรงค์ให้ประชาชนได้ทราบการกำจัดขยะให้ถูกวิธี

หมู่ 2 บ้านมะค่า

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนชำรุด เป็นบ่อ เป็นหลุม มีน้ำขัง
2. ภายในครอบครัวไม่มีรายได้
3. การเป็นหนี้ในระบบ
4. เยาวชนในหมู่บ้านมีการมั่วสุมกัน
5. มีการก่อความวุ่นวายภายในชุมชน
6. ถึงขยะในชุมชน ไม่เพียงพอ
7. ไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ
8. เกิดจากการว่างงาน
9. ชาวบ้านได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง
10. ไม่มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาส
11. การอพยพไปใช้แรงงานในต่างจังหวัด

ความต้องการของชุมชน

1. ขอบประมาณจากเทศบาลชุมเห็ด ให้เข้ามาดูแล
2. ส่งเสริมให้คนในชุมชน มีอาชีพเสริม เช่น การเพาะเห็ดขาย เลี้ยงไก่
3. อยู่ในช่วงกำลังดำเนินการ โครงการชุมชนอุ่นใจได้ลูกหลานกลับคืน
4. ขอบประมาณจากเทศบาลชุมเห็ด ให้เข้ามาแก้ไขดูแล
5. ส่งเสริมคนในชุมชนมีอาชีพ และรายได้ เพื่อที่จะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการพนัน
6. ขอให้เทศบาลเข้ามาแก้ไขดูแลให้คนในชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารทั่วถึง
7. รวมกลุ่มกันเพื่อฝึกอาชีพทักษะ
8. เข้าฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น

หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู

สภาพปัญหาของชุมชน

1. หมู่บ้านไม่มีถังขยะ
2. เด็กเรียนไม่จบตามหลักสูตรเด็กและเยาวชนไม่ค่อยสนใจในเรื่อง

พระพุทธศาสนา

3. คนในชุมชนไม่มีงานทำอยู่ด้วยความลำบากต้องการการจ้างงาน
4. การเข้าเรียนของเด็กต้องใช้ทุนการศึกษาหรือเงินทุนที่จะศึกษาต่อ
5. มียุ้งลាយอยู่ในหมู่บ้านเป็นจำนวนมาก
6. เด็กและเยาวชนส่วนมากจะออกโรงเรียนเพราะติดยาเสพติดและไม่ศึกษาต่อจึง

ทำให้ขาดการศึกษา

7. ยังมีการเล่นการพนันการในหมู่บ้าน
8. ความรู้การใช้อินเทอร์เน็ต
9. แหล่งน้ำใช้ในครัวเรือนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการที่สูงยิ่งขึ้น
10. น้ำประปาของหมู่บ้านยังมีปัญหาในด้านของความสะอาด
11. ในการทำการเกษตรที่มีความต้องการใช้น้ำตลอดทั้งปีเพื่อทำการเกษตรใน

ฤดูแล้ง

12. การเล่นไก่ชน เล่นพนันมวย เป็นต้น
13. ชาวบ้านยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่

ทันสมัย

ความต้องการของชุมชน

1. ขอถังขยะจากเทศบาลเมืองชุมเห็ดเพื่อให้ได้ถังขยะมาเพิ่มในหมู่บ้าน
2. ของบประมาณจากเทศบาลเมืองชุมเห็ด เพื่อท่อระบายน้ำในหมู่บ้าน
3. ผู้นำหมู่บ้านต้องจัดประชุมให้ลูกบ้านได้รับข้อมูลข่าวสาร ในการจัดหางาน
4. ผู้นำชุมชนต้องหากิจกรรม หรือจัดหางานให้ผู้ที่ว่างงาน หรือผู้ที่ติดสิ่งเสพติด

ทำ เพื่อไม่ให้เกิดเวลาว่าง

5. ต้องกำจัดยุ้งลាយด้วยวิธีพ่นยาในหมู่บ้านและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุ้งลาย

6. ต้องจัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ชุมชน

หมู่ที่ 4 บ้านตราดตรวน

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ประชาชนมีหนี้สินนอกระบบ
2. ขยะเยอะและถังใส่ขยะไม่เพียงพอ
3. การแพร่ระบาดของยุงลาย
4. ประชาชนติดเล่นการพนัน
5. เด็กวัยรุ่นติดเกมส์
6. เยาวชนติดยาเสพติด

ความต้องการของชุมชน

1. จัดทำกองทุนหมู่บ้านเพื่อจัดหาอาชีพเสริมให้แก่ชาวบ้าน
2. เรียกประชุมหาทางแก้ไขให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหนี้สิน
3. ติดต่อขอความร่วมมือกับเทศบาล ขอถังขยะเพิ่ม
4. ให้ส่วนสาธารณสุขออกกำจัดลูกน้ำยุงลาย และการฉีดพ่นยาฆ่ายุง
5. เรียกผู้ปกครองมาปรึกษาแนะนำให้นำเด็กเข้ารับการศึกษ
6. แจ้งให้คำแนะนำในการลด ละ เลิก ของผู้เล่นการพนัน
7. ให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการป้องกันเพื่อลดจำนวนของเด็กที่ติดเกมส์ลง
8. อบรมประชาสัมพันธ์แก่ผู้ปกครองเพื่อแจ้งให้ทราบเพื่อแนะนำทำการบำบัด

หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ชาวบ้านมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย
2. ชาวบ้านทำงานไม่ทัน มีภาระมาก ส่งลูกเรียน
3. เพื่อนบ้านเมาทะเลาะวิวาทกัน
4. ขยะมูลฝอยมีจำนวนมากจัดเก็บไม่ทัน
5. เยาวชนไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงมีฐานะยากจน และขี้เกียจ

6. น้ำไม่พอกิน ไม่พอใช้ ไม่พอทำการเกษตร
7. ที่พักผ่อนสาธารณะไม่เพียงพอ
8. ชาวบ้านดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เสพยาบ้า เล่นการพนัน
9. วัยรุ่นในหมู่บ้านติดยาเสพติด

ความต้องการของชุมชน

1. ถ้ารายได้ไม่พอกับรายจ่ายรับจ้างเสริม ใช้อย่างประหยัด
2. ถ้าเพื่อนบ้านทะเลาะกันผู้นำหมู่บ้านให้เรียกลูกบ้านมาไกล่เกลี่ยกัน
3. ถ้าครัวเรือนไหนมีขยะมูลฝอยจัดเก็บทำความสะอาด
4. ถ้าเยาวชนไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงสนับสนุนให้ศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน
5. ชื่อน้ำบริโภค กักเก็บน้ำฝนเพื่อบริโภคหรือ ขอน้ำเทศบาล
6. ขุดสระน้ำไว้และ ใช้อย่างประหยัด

หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อไม่สะดวกในการเดินทาง
2. ยังไม่มีท่อระบายน้ำ ฝนตกทำให้เกิดน้ำขังบนถนน
3. น้ำไม่เพียงพอในการทำการเกษตร
4. สินค้ามีราคาแพง มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย
5. การรับประทานอาหารสุกๆดิบๆ
6. น้ำที่ใช้ในการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ
7. ดินเสื่อมคุณภาพจากการใช้ปุ๋ยเคมี
8. มีการเล่นการพนันในชุมชน ดื่มสุราให้โทษ
9. การสื่อสารสาธารณะยังไม่ครอบคลุม เช่น ตู้โทรศัพท์สาธารณะ
10. เครื่องมือทางการเกษตรยังไม่ทันสมัย

ความต้องการของชุมชน

1. ใช้ป้ายเตือน, ระวางอันตราย
2. เตรียมความพร้อมและประเมินสถานการณ์ก่อนลงมือปฏิบัติ
3. นำทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชน
4. รณรงค์ให้คนในชุมชนรับประทานอาหารที่ทำสุกๆ ไม่กินดิบ
5. ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยๆ และทนแล้ง
6. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนการใช้ปุ๋ยเคมี
7. ส่งเสริมอบรมอาชีพเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
8. รณรงค์ให้ลด ละ เลิกอบายมุข
9. จัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในชุมชน
10. ส่งเสริมการใช้เครื่องมือที่ทันสมัย ประหยัดเวลา

หมู่ที่ 7 บ้านเลียบเหี้ยว

สภาพปัญหาของชุมชน

1. โคมไฟฟ้าประจำหมู่บ้านมีจำนวนน้อย
2. ท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้านเกิดปัญหาอุดตันไม่ทั่วถึง
3. ถนนในหมู่บ้านบางเส้นทางเป็นหินคลุกที่ชำรุด
4. ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาว่างาน
5. คณะกรรมการไม่มีศักยภาพในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน
6. ปัญหาครอบครัวแตกแยก
7. ไม่มีวัดในหมู่บ้าน
8. ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย
9. ชยะค่อนข้างมีจำนวนมาก ถึงชยะมีน้อย
10. วัยรุ่นในหมู่บ้าน บางกลุ่มติดยาเสพติด
11. ประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ มักชอบเล่นหวยใต้ดิน

ความต้องการของชุมชน

1. ติดตั้งโคมไฟสาธารณะภายในหมู่บ้าน
 2. วางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักรูปตัวยู
 3. ก่อสร้างถนนหินคลุก
 4. ฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน จัดตั้งโครงการเพิ่มประสิทธิภาพกลุ่มอาชีพ
- เสริม
5. จัดตั้งโครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารการจัดการกองทุนหมู่บ้าน
 6. จัดกิจกรรมสายใยรักแห่งครอบครัว ส่งเสริมครอบครัวอบอุ่น
 7. การประกอบกิจ ทางศาสนาประชาชนจะไปประกอบพิธีที่วัดในเขตบ้านมะค่า
 8. จัดการศึกษาของผู้นำชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้ด้อยโอกาส
 9. จัดตั้งธนาคารขยะ ดำเนินการขอถังขยะจากเทศบาลเพิ่มขึ้น
 10. แนะนำให้เลิก ปราบปราม ส่งเสริมความรู้แก่ประชาชน

หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนบางเส้นทางเป็นดินทำให้การเดินทางไม่สะดวกเวลาฝนตกทำให้เป็นหลุม
 2. เวลาฝนตกหนักทำให้น้ำระบายได้ไม่ทันจึงเกิดน้ำขัง
 3. มีบุคลากรที่ดูแลด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอ ทำให้ดูแลได้ไม่ทั่วถึง
 4. ชาวบ้านแบ่งเป็นฝ่ายขาดความร่วมมือกัน
 5. ขาดแหล่งน้ำดื่มที่สะอาด
 6. ขาดแคลนเวลาหน้าแล้งในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน
 7. แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร
 8. ขยะมีจำนวนมากและปัญหาเกี่ยวกับสุนัขเข้ามาคุ้ยเขี่ย
 9. เยาวชนติดสุราเนื่องจากเยาวชนไม่ค่อยเรียนหนังสือและเอาเวลาว่างมั่วสุม
- ดื่มสุรา
10. ชาวบ้านยังไม่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพราะเทคโนโลยียังเข้ามาไม่ถึง

11. ไม่มีอินเทอร์เน็ตแบบสายเข้ามาหมู่บ้าน

ความต้องการของชุมชน

แรก

1. ประสานงานเทศบาลเพื่อขอหินคลุกมาเทเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนก่อน
2. จัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับเทศบาลชุมเห็ดและได้บรรจุไว้ในแผนอันดับ
3. ประสานทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้เปิดรับสมัคร อสม. เพิ่มเติม
4. มีการจัดประชุมหมู่บ้านเพื่อพบปะหารือในด้านต่างๆ
5. ขอความร่วมมือไปทางเทศบาลเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน
6. ให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันประหยัดน้ำ
7. มีการขุดลอกสระเก่าเพื่อให้ลึกเก่าเดิมเพราะบ่อเก่ามันตื้นเขิน
8. มีการรณรงค์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของการดื่มสุรา
9. จัดทำกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
10. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆให้ชาวบ้านในชุมชนได้รับรู้และกระจายข่าวต่างๆให้ทั่วถึง
11. ใช้โทรศัพท์มือถือไปก่อน ดำเนินการแล้วแต่ไม่ได้รับความร่วมมือ

หมู่ที่ 9 บ้านกุง

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ชุมชนมีการเล่นการพนัน
2. เด็กวัยรุ่นติดเกมส์
3. ชุมชนมีความแออัด
4. เด็กขาดโอกาสในทางการศึกษา
5. เรียนไม่จบตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
6. ถนนชำรุด เป็นหลุม มีน้ำขัง มีน้ำสกปรกไหลผ่าน
7. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร
8. ไม่มีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการเกษตร
9. เยาวชนในหมู่บ้านมีการมั่วสุมกัน

10. มีการก่อความวุ่นวายภายในชุมชน
11. เด็กขาดความอบอุ่นจากครอบครัว
12. ทำให้อากาศถ่ายเทไม่สะดวก
13. เด็กไม่เอาใจใส่ในการเรียน
14. ติดเกมส์ ติดเพื่อน ติดยาเสพติด

ความต้องการของชุมชน

ภาคบังคับ

1. ให้เทศบาลเข้ามาดูแลเด็กขาดโอกาสในทางการศึกษาและเรียนไม่จบการศึกษา
2. ให้เทศบาลขุดสระน้ำขนาดเล็ก เจาะน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร
3. ให้มีการเฝ้าระวังยาเสพติด ทุกเดือนภายในชุมชน
4. ส่งเสริมให้เล่นกีฬา จัดกิจกรรม เกี่ยวกับกีฬาภายในหมู่บ้าน
5. ให้มีลานกีฬาออกกำลังกาย
6. ให้ทำความสะอาดบริเวณชุมชน เพื่อความน่าอยู่และอากาศถ่ายเทได้สะดวก
7. ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการบริเวณชุมชน เพื่อความน่าอยู่ยิ่งขึ้น
8. ให้ครอบครัวต้องดูแลเอาใจใส่ให้เด็กมากขึ้น

หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ชาวบ้านรายได้ไม่แน่นอนเพราะขึ้นอยู่กับผลผลิตที่ได้รับ
2. ชาวบ้านเป็นไข้เลือดออกเพราะถูกยุงลายกัด
3. ชาวบ้านกินเหล้าจนเกิดการทะเลาะวิวาท

ความต้องการของชุมชน

1. การทำนาของชาวบ้านกับผลผลิตที่ได้รับยังขึ้นอยู่กับรัฐบาล
2. แจ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากำจัดยุง โดยการพ่นยากำจัดยุงลาย
3. ชื้อน้ำ กักเก็บน้ำฝน ขอน้ำเทศบาล ขุดสระเพื่อการเกษตร

หมู่ที่ 11 บ้านชุมเห็ด

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ขาดไฟส่องสว่างตามถนน
2. ไม่มีท่อระบายน้ำ
3. มีการถมดินเพื่อก่อสร้างบ้าน
4. อาชีพเสริมของชุมชนไม่มี
5. ประชาชนขาดการศึกษา
6. ประชาชนขาดการออกกำลังกาย
7. ไม่มีการคัดแยกขยะมูลฝอย
8. ประชาชนติดการดื่มสุรา
9. ชุมชนยังไม่มีอินเทอร์เน็ตใช้

ความต้องการของชุมชน

1. งบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงติดตั้งไฟส่องสว่างรอบหมู่บ้าน
2. งบประมาณในการสร้างท่อระบายน้ำ เพื่อไม่ให้น้ำท่วมในหมู่บ้าน
3. ออกกฎข้อบังคับไม่ให้ถมดินเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด
4. จัดตั้งกลุ่มหรือชุมชนขึ้นมาในหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนบางส่วนได้มีรายได้
5. จัดอบรมเพื่อแนะแนวทางให้กับผู้ที่ไม่ศึกษาต่อ
6. ทำการคัดแยกขยะออกแต่ละประเภท
7. จัดกิจกรรมการออกกำลังกายในหมู่บ้าน
8. รณรงค์การดื่มสุรา และ ตั้งกฎระเบียบห้ามจำหน่ายแก่เด็กอายุ 18 ปี
9. จัดหางบประมาณ จากชุมชนเพื่อติดตั้งอินเทอร์เน็ตในหมู่บ้าน

หมู่ที่ 12 บ้านโคกเพ็ก

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ที่ดินทับซ้อนกับหมู่บ้านอื่น
2. ประชาชนมีรายได้น้อย
3. มีหนี้สินนอกระบบ
4. โรคไข้เลือดออกแพร่ระบาด
5. ไม่มีโรงเรียนในหมู่บ้าน
6. ไม่มีวัดในหมู่บ้าน
7. สัญญาณการสื่อสารไม่เพียงพอ

ความต้องการของชุมชน

1. รวมหมู่บ้านหนองปรือในส่วนที่ทับซ้อนให้เป็นหมู่บ้านเดียวกันทั้งหมด
2. ส่งเสริมการทำอาชีพเสริม รายได้
3. ส่งเสริมการปลูกผักปลอดสารพิษเพื่อส่งตลาด
4. ธนาคารหมู่บ้านที่ปลดหนี้หรือลดหนี้ให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย
5. กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านร่วมกันหยอดทรายอบเสกทุกๆหนึ่งเดือน
6. ให้เด็กเข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนที่ติดหมู่บ้านใกล้เคียง
7. ใช้ประชาชนสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาที่ใกล้เคียง
8. ให้หมู่บ้านใช้น้ำบาดาลสุขุขขึ้นมากก็เก็บไว้ในถังที่แจกจ่ายน้ำให้ทั่วถึงทุก

ครัวเรือน

9. มีการติดตั้งเสารับสัญญาณภายในหมู่บ้าน

หมู่ที่ 13 บ้านยายอ่อน

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ระบบของท่อระบายน้ำไหลไม่สะดวก
2. มีดินไหลลงไปทับถมและมีขยะมูลฝอยไปอุดตันทำให้น้ำไหลไม่สะดวก
3. ค่าครองชีพสูงขึ้น

วัน

4. รายได้ในการทำมาหากินในแต่ละวันไม่เพียงพอในการใช้จ่ายในชีวิตของแต่ละ

5. บุคคลในชุมชนไม่สามัคคีกัน
6. เยาวชนบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจและโทษภัยของยาเสพติด
7. ขาดการเอาใจใส่ของครอบครัวและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
8. คนในชุมชนยังมีการขัดแย้งในผลประโยชน์ที่มีการทำร่วมกันอยู่
9. งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐบาลไม่เพียงพอต่อทรัพยากรมนุษย์

ชุมชน

10. บุคคลคนในชุมชนแบ่งแยกกันเป็นกลุ่ม ๆ ไม่มีความสามัคคีกันในหมู่บ้าน
11. การทำงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนยากยิ่งขึ้น
12. การขาดการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
13. เด็กในชุมชนไม่รู้จัก ประเพณี วัฒนธรรม ของชาวบ้านที่จัดทำขึ้น
14. คนในชุมชนไม่อนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน
15. ฝนไม่ตกตามฤดูกาลและได้ใช้น้ำจากลำห้วยในบางพื้นที่เท่านั้น
16. ที่ดินสาธารณะประโยชน์เป็นดินทราย
17. มีกลิ่นเหม็นจากฟาร์มหมู RMC และอุศรีรถยนต์ จากการทำสิโรด
18. ถังขยะเพียงพอ เทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ
19. มีตู้โทรศัพท์สาธารณะในชุมชน 1 ตู้ ไม่เพียงพอในการใช้
20. การแก้ไขปัญหาโดยการใช้ความรุนแรง หรือชอบใช้ความรุนแรง
21. ประชาชนในชุมชนยังขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดความสามัคคี
22. ค่าครองชีพสูงขึ้นเนื่องจากราคาน้ำมัน ราคาสินค้าเป็นพื้นฐานสูงขึ้น
23. เยาวชนบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจและโทษภัยของยาเสพติด
24. ขาดการเอาใจใส่ของครอบครัวและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
25. การขาดการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
26. การเสื่อมถอยของศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นกำลังจะสูญหายไป

ความต้องการของชุมชน

1. จัดทำการชุกลอก และวางท่อระบายน้ำใหม่
2. ประชาชนในหมู่บ้านช่วยกันทำความสะอาดช่วยกัน
3. สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้าน
4. ส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาทางสังคม
5. จัดให้มีการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. ควรจะจัดการอบรมให้ประชาชนในชุมชนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น จัดกลุ่มกันทำสินค้า OTOP
7. สนับสนุนการอบรมเยาวชนป้องกันยาเสพติด
8. จัดให้มีระบบการสร้างสุขภาพแบบการมีส่วนร่วมจากชุมชน เพื่อให้เกิดความทั่วถึง
9. สนับสนุนงบประมาณสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสครบทุกคน
10. จัดให้เยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับกิจกรรม เช่น เวทีดนตรี กิจกรรมกีฬา
11. สนับสนุนการฝึกอบรมเยาวชนด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
12. สนับสนุนการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ภายในตำบล
13. แจ้งหน่วยงานภาครัฐสำรวจ และตรวจสอบคุณภาพอากาศจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ เป็นประจำ
14. ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้เพิ่มถังขยะมูลฝอยให้เพียงพอกับครัวเรือน
15. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เป็นของส่วนร่วม
16. ประชาชนในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแลหวายไต้ดิน
17. จัดกิจกรรมเพื่อหารายได้เข้าชุมชน เพื่อซื้อเครื่องใหม่
18. พ่อแม่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว ให้ความรักความอบอุ่นกับสมาชิกในครอบครัว
19. ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของบุตรหลาน จัดการอบรม เข้าวัด ฟังธรรม

หมู่ที่ 14 บ้านหนองถนน

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนที่เป็นซอยบางส่วนในหมู่บ้านที่ยังไม่ทำเป็นคอนกรีตค่อนข้างเดินทางเข้าไปในซอยยาก
2. ได้รับถังขยะจากเทศบาลตำบลชุมเห็ดไม่เพียงพอจึงทำให้หลายครัวเรือนมาที่ขยะที่ถังเดียวกัน
3. หมู่บ้านไม่ค่อยมีร่องระบายน้ำจึงทำให้เกิดน้ำกักขัง
4. ชาวบ้านต้องออกไปรับจ้างเนื่องจากไม่มีที่ดินทำมาหากินเป็นของตัวเอง
5. เยาวชนมีการรวมกลุ่มกันในยามว่างทำให้เกิดการมั่วสุมเกี่ยวกับยาเสพติด
6. หมู่บ้านเป็นป่าไม้และมีแหล่งน้ำกักขังซึ่งเป็นแหล่งเพาะเชื้อของยุง
7. เด็กและเยาวชนส่วนมากจะออกโรงเรียนเพราะมีแฟนและไม่ศึกษาต่อจึงทำให้ขาดการศึกษา
8. เด็กและเยาวชนไม่ค่อยสนใจในเรื่องพระพุทธศาสนาและไม่เข้าวัดฟังธรรม
9. น้ำที่ใช้อุปโภคของหมู่บ้านนั้นค่อนข้างมีปัญหาและการใช้น้ำของทั้งหมู่บ้านก็ไม่ค่อยทั่วถึง
10. น้ำประปาของหมู่บ้านชอบมีปัญหาบ่อยครั้ง และฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล
11. ที่ทำการเกษตรของชาวบ้านส่วนมากเป็นดินเสื่อมโทรม
12. เยาวชนไม่ค่อยเรียนหนังสือและเอาเวลาว่างมั่วสุมกันและเล่นการพนัน
13. ชาวบ้านยังเข้าไม่ถึงด้านเทคโนโลยีมากนัก

ความต้องการของชุมชน

1. ขอบประมาณจากภาครัฐในการทำถนนเข้าไปในซอย
2. ขอความช่วยเหลือจากทางเทศบาลเมืองชุมเห็ดเพื่อขอถังขยะเพิ่ม
3. ทำเรื่องขอบประมาณจากภาครัฐเพื่อขอทำร่องระบายน้ำของหมู่บ้าน
4. ขอความช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อขอให้จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชาวบ้าน

หนองถนน

5. มีการรณรงค์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติดและหากิจกรรมให้กับเยาวชนทำในเวลาว่าง
6. มีการรณรงค์เพื่อให้ชาวบ้านรักษาความสะอาด ค่าภาชนะที่มีน้ำกักขัง
7. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทำการหยอดทรายและพ่นยากันยุงตามหมู่บ้าน
8. มีการบอกกล่าวเพื่อให้ผู้ประกอบการรับทราบและขอความช่วยเหลือจากทางโรงเรียน
9. มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กและเยาวชนเข้าวัด อาทิ การก่อเจดีย์ทรายในช่วงเทศกาลสงกรานต์
10. ขอความช่วยเหลือจากเทศบาลเมืองชุมเห็ดในช่วงที่ขาดแคลนน้ำ
11. ขอความช่วยเหลือจากเทศบาลให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกพืชการเกษตรที่ทนต่อฤดูแล้ง
12. รณรงค์แนะนำให้ชาวบ้านรู้จักการบำรุงดิน
13. มีการรณรงค์เพื่อให้ความรู้ทางด้านกฎหมายและโทษของการเล่นการพนัน
14. มีการประชาสัมพันธ์การกระจายข่าวเกี่ยวกับข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนทราบ

หมู่ที่ 15 บ้านสระขี้ตุน

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนในการสัญจร เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกในการสัญจร
2. เกิดจากการแปรระบาดของยุงลาย
3. งบประมาณไม่เพียงพอทำให้สร้างไม่เสร็จเกิดการค้างคาในการทำท่อระบายน้ำ
4. ไฟฟ้าที่ไว้สำหรับส่องถนนไม่ติดเป็นบางจุด
5. มีการขุดหลอกคลองห้วยอีสานเขียวทำให้มีรถชนดินวิ่งผ่านทางในหมู่บ้านทำให้เกิดฝุ่นละออง
6. ชาวบ้านบางส่วนไม่มีงานทำ
7. ชาวบ้านไม่มีที่ทำกินจึงต้องออกไปรับจ้างเป็นรายวัน

8. หมู่บ้านอยู่ห่างไกลกันในแต่ละคุ้มทำให้ยากต่อการปกครอง
9. บางช่วงฤดูกาลมียุ่งายเป็นจำนวนมากทำให้ประชาชนป่วยเป็นไข้เลือดออก
10. ไม่มีน้ำกินเป็นบางช่วง อาทิ เดือนมีนาคม – เมษายน
11. ในบางช่วงฤดูกาลไม่มีน้ำในการทำนา ทำสวน
12. ดินในการทำเกษตรเป็น กรด ต่าง เปรี้ยว ปลูกพืชพันธุ์ไม่ได้ผลผลิต
- เท่าที่ควร
13. มีกลิ่นเหม็นในบริเวณที่มีฟาร์มเลี้ยงหมูในหมู่บ้าน
14. มีบุคคลจากที่อื่นเข้ามาตีสอนทักบ้ายรุ่นในหมู่บ้านเพื่อที่ต้องการจะขายยา
- เสพติด
15. การต่อต้านของชาวบ้านต่อกลิ่นเหม็นในฟาร์มเลี้ยงหมูในหมู่บ้าน
16. การวิ่งชนดินที่ใช้เส้นทางของหมู่บ้านเป็นทางผ่าน ทำให้เกิดฝุ่นและถนนชำรุด
- ความต้องการของชุมชน**
1. แจ้งไปยังเทศบาลให้ดำเนินการซ่อมแซม จัดทำถนนตามคำสั่งสัญญาที่แจ้งไว้
2. แจ้งไปยังเทศบาลให้ส่งช่างมาซ่อมแซมไฟฟ้า
3. แจ้งไปยังเทศบาลและเทศบาลก็นำรถน้ำมาฉีดเพื่อให้ฝุ่นละอองลดลง
4. จัดอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพต่างๆ
5. จัดให้มีความรู้ให้แก่ชุมชน พัฒนาฝีมือแรงงาน
6. ผู้ใหญ่บ้านเข้าหาประชาชนทุกคุ้มอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ประชาชนสามารถพูดคุยเรื่องต่างๆได้
7. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแจ้งให้ประชาชนคว่ำกะลาที่มีน้ำขัง
8. ธารรงค์ ถางป่า หยอดทรายอบท โดย อสม. และนักเรียนโรงเรียนสามัคคีมีชัยวิทยา
9. ขอบจากเทศบาลให้นำน้ำมาเติมให้
10. ขุดสระไว้ใช้เองสำหรับใช้น้ำในการทำเกษตรต่างๆ
11. ใช้น้ำอินทรีย์ ปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยชีวภาพ

12. นำวัยรุ่นไปอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดได้ทำร่วมกับเทศบาลเมืองชุมเห็ด
13. ทำความเข้าใจกับทางชาวบ้านและผู้ประกอบการเลี้ยงหมู และชนดิน

หมู่ที่ 16 บ้านพันปลา

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ขาดแหล่งน้ำถาวร ขาดระบบชลประทาน ฝนทิ้งช่วง
2. ขาดแคลนงบประมาณในการสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. ราคาน้ำมันแพงราคาสินค้ามีราคาที่สูงขึ้น
4. เยาวชนบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจและโทษภัยของยาเสพติด
5. เยาวชนขาดการเอาใจใส่ของครอบครัวและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
6. คนในชุมชนยังมีการขัดแย้งในผลประโยชน์ที่มีการทำร่วมกันอยู่ขาดความสามัคคีในการทำงาน
7. งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐบาลไม่เพียงพอต่อทรัพยากรมนุษย์ชุมชน
8. เด็กในชุมชนไม่รู้จัก ประเพณี วัฒนธรรม ของชาวบ้านที่จัดทำขึ้น
9. คนในชุมชนไม่อนุรักษ์ภูมิปัญญาที่ชาวบ้าน ด้านการจักสาน การแก้ไขแก้พิษสัตว์กัดต่อย
10. ฝนไม่ตกตามฤดูกาลและไม่ได้ใช้น้ำจากลำห้วย
11. ถึงขยะเพียงพอ เทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ
12. ศาลาประชาคมมีพื้นที่ 2 ตารางวา
13. ไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะในชุมชน
14. ประชาชนบางคนมีความคิดในการแก้ไขปัญหาโดยการใช้ความรุนแรง
15. ประชาชนในชุมชนยังขาดคุณธรรมจริยธรรม
16. ประชาชนยังขาดความสามัคคีกัน

ความต้องการของชุมชน

1. พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อปริมาณการใช้น้ำ
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน
3. ส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาทางสังคม
4. จัดให้มีการแข่งขันกีฬา เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม
5. จัดการอบรมให้ประชาชนในชุมชนทำกิจกรรมร่วมกัน
6. สนับสนุนการอบรมเยาวชนป้องกันยาเสพติด
7. จัดให้มีระบบการสร้างสุขภาพแบบการมีส่วนร่วมจากชุมชน
8. สนับสนุนงบประมาณสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาสครบทุกคน
9. จัดให้เยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม กับกิจกรรมกีฬา
10. สนับสนุนการฝึกอบรมเยาวชนด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
11. สนับสนุนการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ภายในตำบล
12. ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแล เรื่องน้ำใช้
13. จัดหางบประมาณเพื่อขุดสระน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร
14. คนในชุมชนช่วยกันรักษาความสะอาด ทิ้งขยะให้เป็นที่ ปลุกต้นไม้เพื่อให้ความร่มรื่น
15. แจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้เพิ่มถังขยะมูลฝอยให้เพียงพอกับครัวเรือน
16. ประชาชนในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแลเยาวชน
17. พ่อแม่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว
18. ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของบุตรหลาน จัดการอบรม เข้าวัด ฟังธรรม

หมู่ที่ 17 บ้านชุมทอง

สภาพปัญหาของชุมชน

1. กรรมการชุมชนน้อยไป
2. ขาดกรรมการในชุมชนผู้ดูแลในส่วนการพัฒนาหมู่บ้าน
3. ยังไม่ใช้การบริหารส่วนตัวชุมชนยังเป็นของเทศบาลชุมเห็ดอยู่
4. คนในชุมชนยังไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ยังรับจ้างไปวันๆอยู่จึงไม่พอใช้
5. วัยรุ่น นักเรียน นักศึกษาดื่มสุราในหมู่บ้านและส่งเสียงดังรบกวนคนอื่น ๆ
6. ระบายน้ำไม่ทันจึงทำให้น้ำขังน้ำท่วมน้ำเสียมีกลิ่นเหม็น
7. ยังมียุงลายมากอยู่ มีการเกิดโรคในชุมชนบางคน
8. หลายครัวเรือนเด็กยังไม่มีเงินเรียนหนังสือ ทำให้คนในหมู่บ้านขาดผู้มีความรู้ความสามารถ

ความรู้ความสามารถ

9. ยังขาดน้ำในการเกษตรเมื่อถึงเวลาทำการเกษตรในแต่ละช่วงทำให้ขาดน้ำและผลผลิตที่น้อยตามมา

10. ป่าไม้ถูกตัดมากขึ้น เช่น ตามทุ่งนา แลวหมู่บ้าน
11. ขยะในหมู่บ้านยังมากอยู่ ทำให้เกิดน้ำเสียด้วย
12. ปล่อยทิ้งไว้ไม่มีการพัฒนาหรือทำความสะอาดและปรับปรุง
13. มีการเล่นการพนันในหมู่บ้านอย่างแพร่หลายโดยไม่เกรงกฎหมาย
14. เมื่อมีร้านอินเทอร์เน็ตอยู่ในหมู่บ้านทำให้เกิดเด็กติดเกมมากขึ้น
15. การไม่มีงาน ว่างาน ไม่มีเงินใช้ จึงทำให้คิดมาก สภาพจิตไม่ค่อยดี

ความต้องการของชุมชน

1. ให้คนในชุมชนกล้าแสดงออกหรือร่วมมือกันในการแก้ไขทุกปัญหาและหากรรมการชุมชนมากกว่าเดิม
2. ให้มีการบริหารโดยส่วนหมู่บ้านเป็นของตัวเองไม่ใช่รอให้เทศบาลมาจัดการ
3. ลดค่าอาหารของกินของใช้ต่างๆและจากภาครัฐและเพิ่มแรงงานให้ทำ โดยเทศบาลจัดหาให้

4. ให้มีการจัดอบรมวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา เรื่องการดื่มสุร่าบ่อยและมีการตรวจสอบรวมถึงผู้ปกครอง
5. จัดทำโครงการลอกคลองน้ำให้มากกว่าเดิมให้ระบายน้ำเสียง่ายหรือท่อระบายในชุมชน
6. ให้มีการควบคุมโรคไข้เลือดออก กำจัดยุงลายทุก ๖ เดือน
7. ส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ตั้งอยู่ในชุมชนบ้านชุมทอง
8. ให้ส่วนที่เกี่ยวข้องช่วยชาวบ้านได้มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี
9. ให้มีส่วนจัดเก็บขยะโดยส่วนของหมู่บ้านที่แน่นอน
10. หาผู้รับผิดชอบและดูแลเพื่อให้เกิดประโยชน์
11. จัดอบรมเรื่องการเล่นการพนันและอบายมุขต่างๆ
12. จัดกิจกรรมสำหรับคนกลุ่มนี้โดยเฉพาะเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งนี้
13. จัดกลุ่มอาชีพต่างๆที่เหมาะสมสำหรับชุมชนและสภาพแวดล้อม

หมู่ที่ 18 บ้านหมื่นพิทักษ์

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ประชาชนขาดรายได้เสริม
2. สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการได้
3. ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการวางแผนการใช้จ่ายในครอบครัว
4. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียวไม่มีอาชีพเสริมด้านอื่นๆ
5. ขยะล้นการจัดเก็บขยะของเทศบาลไม่ทันเวลา
6. ประชาชนบางส่วนยังติดอบายมุข ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
7. หอกระจายข่าวของชุมชนมีไม่เพียงพอทำให้การสื่อสารไม่ทั่วถึง

ความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมอาชีพและการศึกษาให้กับคนในชุมชน
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายในครัวเรือน

- เพิ่มขึ้น
3. ฝึกอบรมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงานให้กับคนในชุมชนจะได้มีรายได้
 4. รณรงค์ให้ชาวบ้านทิ้งขยะให้เป็นที่ เป็นทาง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับของเทศบาล
 5. รณรงค์ให้มีการลด ละ เลิก อบายมุข
 6. จัดหาหอกระจายข่าวเพิ่มและมีบอร์ดประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง

หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ขาดท่อระบายน้ำ
2. บางคนไม่มีอาชีพที่แน่นอน
3. บางคนเรียนไม่จบหลักสูตร
4. ขยะในหมู่บ้านเยอะ
5. น้ำไม่พอกิน ต้องซื้อน้ำกิน
6. มีปัญหาด้านน้ำไม่ไหล
7. น้ำการเกษตรไม่พอเพียง
8. สภาพดินแห้งแล้ง
9. อากาศร้อนและแออัด
10. ขยะมูลฝอยเยอะ
11. ชาวบ้านยังดื่มสุรากันมาก

ความต้องการของชุมชน

1. เขียนโครงการส่งให้กับทางเทศบาลตำบลชุมเห็ด
2. หาอาชีพเสริมให้กับชาวบ้าน
3. น่าจะมีศูนย์ส่งเสริมการศึกษาของหมู่บ้านหรือห้องสมุด
4. ต้องมีถังขยะเพิ่มทุกซอย
5. ทำถังอ่างเก็บน้ำฝน

6. สร้างน้ำประปาของหมู่บ้าน
7. ขุดลอกคลองเพื่อทำการเก็บน้ำ
8. รณรงค์ไม่เผาป่า ไม่เผาขยะ
9. รณรงค์การปลูกต้นไม้
10. รณรงค์การแยกขยะ
11. ควรกำหนดเวลาในการขายเครื่องดื่มไม่จำหน่ายให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

หมู่ที่ 20 บ้านโกรกขี้หนูใหม่

สภาพปัญหาของชุมชน

1. แหล่งน้ำไม่เพียงพอ
2. ฝนไม่ตกตามฤดูกาล
3. สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
4. ค่าครองชีพสูง
5. ไม่มีกิจกรรมลดค่าใช้จ่าย
6. ประชาชนติดอบายมุข
7. ขาดศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
8. ขาดวิทยากรในการให้ความรู้
9. ขาดหอกระจายข่าว
10. ผู้นำขาดที่มีทักษะการบริหารจัดการชุมชนและขาดภาวะผู้นำ

ความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำปริมาณน้อย
2. รณรงค์ให้ใช้น้ำประหยัดที่สุด
3. ส่งเสริมอาชีพและการศึกษา
4. ส่งเสริมให้ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
5. ส่งเสริมให้ชาวบ้านปลูกผักสวนครัวกินเอง
6. ควรให้หมู่บ้านมีศูนย์ชุมชนเป็นเอกเทศ
7. จัดหาวิทยากรให้ความรู้ในการจัดอบรมต่างๆในหมู่บ้าน

8. จัดฝึกอบรมให้แก่ผู้นำชุมชน
9. ดำเนินการให้เทศบาลทำการเจาะน้ำบาดาลสำหรับใช้
10. รณรงค์ ให้ประชาชน ลด ละ เลิก อบายมุข
11. จัดสร้างหอกระจายข่าวเพิ่มให้แก่หมู่บ้าน

หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ถนนเป็นหลุม สัตว์จรไปมาไม่ค่อยสะดวก
2. น้ำประปาหมู่บ้านไม่สะอาด
3. ไฟฟ้าตามถนนยังไม่พอเพียง
4. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนคับแคบ
5. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ค่าครองชีพสูง
6. การบริโภคนิยม ไม่มีอาชีพเสริมที่แน่นอน ขาดความต่อเนื่องในการผลิต
7. ขายผลผลิตได้ไม่คุ้มการลงทุน ทำให้เป็นหนี้เพิ่มขึ้น เกิดการกู้หนี้ยืมสิน

ระบบเพิ่มขึ้น

8. หาเงินไม่พอใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น ไม่มีเงินออม ขาดรายได้เสริม
9. ยาเสพติดระเบิดเพิ่มมากขึ้น มีการแบ่งพรรค แบ่งพวก
10. การซื้อสิทธิ์ ขายเสียงประชาชนไม่เข้าใจและไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
11. เกิดการลักขโมย ปัญหาครอบครัวไม่อบอุ่น
12. ขาดการมีส่วนร่วมประชาชนในชุมชน
13. ประชาชนถูกเอารัด เอาเปรียบถูกหลอกลวงได้ง่าย
14. ขาดการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี
15. การเข้าวัดฟังธรรมของประชาชนน้อยลง
16. การบันทึกภูมิปัญญา ยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน
17. ขาดวัสดุ อุปกรณ์สื่อการเรียนรู้ในห้องสมุด
18. ขาดโอกาสในการเรียนรู้ การทำงาน เลือกลงาน
19. ขาดการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ชุมชน สังคม
20. ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในชุมชนไม่สามารถถ่ายทอดสู่สาธารณชน

21. ขาดแรงดึงดูดในการเข้าหาความรู้ในท้องถิ่นชุมชน
22. ขาดการออกกำลังกายสุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วยง่าย
23. ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี
24. ประชาชนขาดการเรียนรู้การป้องกันและรักษาโรค
25. เกิดความหวาดวิตก ไม่มีความปลอดภัยในชีวิต
26. ไม่สามารถที่จะค้นหาโรคที่อาจพบ ขาดการควบคุมการรักษาโรค
27. ไม่มีการคัดแยกขยะ ไม่ทิ้งขยะลงถัง
28. ช่วงหน้าแล้งทิ้งช่วงนาน ทำให้ขาดน้ำเพื่อการเกษตร
29. ขาดการอนุรักษ์ป่าไม้ชุมชน ไม่ช่วยกันปลูกต้นไม้เพื่อทดแทนป่าไม้
30. ภูมิทัศน์ไม่ค่อยสวยงาม
31. ประชาชนขาดจิตสำนึกการเป็นเจ้าของร่วมกัน ไม่เห็นค่าของ

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

ความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าชุมชนสู่การตลาด
2. การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไว้จำหน่ายตลาด
3. ฝึกการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ในครัวเรือน
4. ปลูกฝังให้ประชาชนมีนิสัยรักการออม เศรษฐกิจพอเพียง
5. มีการปลูกผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ไว้กินเอง
6. ใช้จ่ายอย่างเศรษฐกิจพอเพียง
7. ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพไว้ใช้เอง
8. มีการฝึกอบรมวิชาชีพให้ประชาชน จะได้มีรายได้เสริม
9. ทหารายได้พิเศษระหว่างว่างงาน
10. ส่งเสริมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา
11. เล่นดนตรี อ่านหนังสือเวลาว่าง
12. ผู้ปกครองต้องเอาใจใส่บุตรหลานให้ดี
13. ขุดร่องน้ำให้ใกล้ที่เกษตร
14. ขุดหนองน้ำให้ใหญ่เพื่อใช้ได้ทุกฤดูกาล

15. ใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี เพื่อลดการพังทลายของดิน

หมู่ที่ 22 บ้านพรหมนิมิตร

สภาพปัญหาของชุมชน

1. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้น้อย
2. ประชาชนคุ้นเคยบริการสะดวกซื้อ ทำให้ไม่สามารถลดรายจ่ายได้
3. ข้าวของ เครื่องใช้ อาหารการกินมีราคาแพง ทำให้มีค่าใช้จ่ายสูง
4. ประชาชนไม่มีงานทำ มีแต่รายจ่ายไม่มีรายรับ
5. บางส่วนติดอบายมุข เช่น หวย สุรา ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
6. แหล่งน้ำอยู่ไกลจากที่ทำเกษตรขาดความอุดมสมบูรณ์
7. ขาดการดูแลสุขภาพ มีการเจ็บป่วยเนื่องจากร่างกายไม่แข็งแรง

ความต้องการของชุมชน

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าชุมชน
2. ส่งเสริมการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไว้ขาย
3. ฝึกการทำบัญชีรายรับรายจ่ายในครัวเรือน
4. ปลูกฝังให้ประชาชนมีนิสัยรักการออม
5. ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ไว้กินเอง และใช้จ่ายอย่างประหยัด
6. ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพไว้ใช้เอง
7. ฝึกอบรมวิชาชีพใช้ประชาชน จะได้มีรายได้เสริม
8. ส่งเสริมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา
9. ขุดร่องน้ำให้ใกล้ที่เกษตร
10. ใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี
11. การประชาสัมพันธ์ ให้ในการดูแลสุขภาพ

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ได้ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ มีผลดังต่อไปนี้

5.1 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

5.2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

5.3 ผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชนและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.1 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการบริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ตาราง 4 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านแผนงานโครงการและการบริหารจัดการ				
1.	มีแผนงาน โครงการ กิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ	✓		สำรวจกลุ่มอาชีพให้การสนับสนุนเพิ่มศักยภาพ
2.	มีการดำเนินการตามแผน ที่กำหนด	✓		กำหนดระยะเวลาดำเนินการให้เหมาะสม
3.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนอาชีพของท้องถิ่น	✓		มีการสำรวจกลุ่ม บูรณาการกลุ่มเกษตร
4.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนวัตถุดิบ หรือปัจจัยการผลิตของท้องถิ่น	✓		สำรวจจากสภาพพื้นที่และการประกอบอาชีพของกลุ่ม
5.	มีการจัดทำข้อมูล ด้านอาชีพในท้องถิ่นและเครือข่ายเชื่อมโยงในพื้นที่ใกล้เคียง		✓	การบูรณาการร่วมทำน้อย
6.	มีการวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน ปัญหาอุปสรรค และโอกาสของท้องถิ่น		✓	ข้อมูลยังน้อย
7.	มีหลักเกณฑ์ การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนด้านการส่งเสริมอาชีพ		✓	สนับสนุนในภาพรวม
8.	มีการจัดลำดับ ความจำเป็นเร่งด่วน ในการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม กลุ่มอาชีพ	✓		การช่วยเหลือให้เกิดประโยชน์สูงสุด/เวลา/ฤดู
9.	มีการส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรของท้องถิ่นมาใช้อย่างมีเหตุ มีผล และเกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า	✓		ประชาสัมพันธ์ อบรมฯ บูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มของชุมชน				
10.	มีการส่งเสริม และสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อดำเนิน กิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้	✓		สำรวจกลุ่มให้การสนับสนุนและหาสถานที่จำหน่าย

ตาราง 4 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
11.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ ต่างๆ ที่มีในพื้นที่ อย่างเป็นระบบ	✓		ให้แต่ละกลุ่มขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสนับสนุน
12.	มีหลักเกณฑ์ของการแบ่งกลุ่มอาชีพตามความต้องการและสภาพปัญหาของกลุ่ม		✓	กลุ่มอาชีพน้อย
13.	มีจำนวนกลุ่มอาชีพที่มีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดี ในท้องถิ่น		✓	กลุ่มอาชีพน้อย
ด้านการส่งเสริมวิชาการ				
14.	มีแผนงาน/โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น จำนวนประเภทอาชีพที่จัดให้มีการฝึกอบรมแก่ ประชาชน จำนวน 6 ประเภทอาชีพขึ้นไป	✓		ส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายรอบด้านในทุกอาชีพ
15.	มีการฝึกอบรม พัฒนาทักษะ การอาชีพของท้องถิ่น	✓		การอบรมอาชีพ การรวมกลุ่มหลายกลุ่มเพื่อบูรณาการร่วมกัน
16.	มีการสำรวจและ/หรือรวบรวมข้อมูลความต้องการการพัฒนาความรู้ของประชาชน	✓		สำรวจความต้องการของกลุ่ม
17.	มีการสำรวจจัดทำทะเบียน ราษฎรชาวบ้าน และพัฒนาระบบข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น		✓	
18.	มีโครงการร่วมมือ ด้านวิชาการในท้องถิ่น ในสถาบันการศึกษาภาคเอกชน		✓	
19.	ให้ความรู้ทักษะการพัฒนากลุ่มอาชีพอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	✓		ให้การอบรมเพิ่มศักยภาพ ติดตามผลการดำเนินงาน
20.	ให้ความรู้ ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพอย่างมีแบบแผน	✓		ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานอย่างมีแบบแผน
ด้านระบบฐานข้อมูล				
21.	การจัดทำทะเบียนข้อมูลด้านอาชีพของประชาชน ในระดับครัวเรือน		✓	กลุ่มอาชีพในระดับครัวเรือนน้อยเกินไป
22.	การจัดทำทะเบียนข้อมูล แยกประเภทตามกลุ่มอาชีพ		✓	กลุ่มอาชีพในชุมชนมีจำนวนน้อยอยู่แล้ว
23.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของการให้การสนับสนุนส่งเสริม ตามความต้องการของประชาชน		✓	การสนับสนุนยังอยู่ในภาพรวม งบประมาณมีจำกัด

ตาราง 4 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
24.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของการให้การสนับสนุนส่งเสริมแยกตามพื้นที่		✓	มีฐานข้อมูลชนบทและชุมชนเมือง
25.	มีการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน	✓		ให้กลุ่มเป็นคนเริ่มคิดแล้วนำมาต่อยอด
26.	มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชนในกลุ่มอาชีพฐานราก	✓		ให้ใช้ภูมิปัญญาของชาวบ้านให้มากที่สุด
27.	มีการวิเคราะห์ ข้อมูล ภาพรวมทั้งระบบของอาชีพในท้องถิ่นเพื่อจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ	✓		จัดสำรวจข้อมูลปัญหา จุดเด่น จุดด้อย การเพิ่มศักยภาพให้ทันการตลาด
29.	มีการจัดทำระบบฐานข้อมูล เศรษฐกิจชุมชน		✓	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจยังไม่แน่นอน
30.	มีการจัดทำระบบข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน		✓	ประชาชนชาวบ้านในพื้นที่แทบไม่มี
31.	มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยน ความรู้ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ	✓		การบูรณาการร่วมกันของแต่ละกลุ่มเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม
32.	มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ		✓	พื้นที่ยังกว้างเกินไป
33.	มีบุคลากรดูแลระบบฐานข้อมูลและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงในงานด้านส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น		✓	ยังมีบุคลากรน้อย
ด้านระบบขนส่ง				
34.	มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบขนส่งสินค้าได้มาตรฐานและประหยัด		✓	กลุ่มอาชีพยังไม่มีปัญหาด้านการขนส่ง
35.	มีการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของต้นทุนการผลิต		✓	ไม่มีปัญหาด้านการขนส่ง

ตาราง 4 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
36.	มีการส่งเสริม และสนับสนุน แผนงาน โครงการบริหารจัดการ อำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง		✓	ไม่มีด้านการขนส่ง
ด้านการส่งเสริมด้านเครือข่าย				
37.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับประชาชน	✓		การรวมกลุ่มอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกัน
38.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ	✓		การทำงานร่วมกับอำเภอ จังหวัด และองค์กรต่างๆ
39.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่		✓	กลุ่มอาชีพยังไม่เข้มแข็งพอ
40.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง		✓	กลุ่มอาชีพยังไม่เข้มแข็งพอ
ด้านการบริหารจัดการ				
41.	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่	✓		การอบรมและจัดให้พบปะกันระหว่างให้สม่ำเสมอ
42.	การสร้างค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง	✓		การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น
43.	จัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา และงบประมาณ	✓		การให้การสนับสนุนที่ตรงกับเป้าหมายและการตลาด
44.	แผนงาน/โครงการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอาชีพของประชาชน	✓		การให้ความรู้เพิ่มศักยภาพให้กลุ่มจะทำให้กลุ่มอาชีพ
45.	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเป้าหมายทราบ	✓		เผยแพร่หาผู้นำชุมชนและหัวหน้ากลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มสตรี แม่บ้าน

ตาราง 5 แสดงข้อมูลด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมในพื้นที่อย่างน้อย 2 ประเภท	✓		แผนภัยแล้ง และแผนภัยหนาว
2.	มีการศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		มีบรรจุอยู่ในแผนป้องกัน
3.	มีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างน้อย 10 คน หรือหมู่บ้านละ 2 คน	✓		อป.พร. จำนวน 245 คน ใน 22 หมู่บ้าน
4.	มีการแต่งตั้งข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัย	✓		มีคำสั่งปัญหาบุคลากรตรงสายงานไม่เพียงพอ
5.	มีการซักซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	✓		ร่วมกับ อปท.หน่วยงานข้างเคียง
6.	มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น เครื่องดับเพลิงชนิดหาคาบหาม รถบรรทุกน้ำ รถดับเพลิง เป็นต้น	✓		รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ /บุคลากรและเครื่องมือไม่เพียงพอ
7.	มีระบบการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัย ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าว เสียงตามสาย เป็นต้น	✓		ผ่านวิทยุชุมชนบ้านโกรกขี้หนู/ยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
8.	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น สถิติสาธารณภัย กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ องค์กรเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลือฯ	✓		บรรจุในแผนป้องกัน
9.	จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและการป้องกันภัย หรือฝึกอบรมในการช่วยเหลือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชนหรือเยาวชน อย่างทั่วถึง		✓	
10.	มีการจัดอบรมทบทวน เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ	✓		อบรม อปพร.ปีละ 1 ครั้ง

ตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1.	มีการประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย	✓		ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ และป้าย รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการเล่นกีฬากลางแจ้ง
2.	จัดให้มีหรือสนับสนุนให้มี ลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะที่จัดพื้นที่เพื่อการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาของประชาชน	✓		มีลานกีฬาประจำหมู่บ้านทั้ง 22 หมู่
3.	มีการจัดกิจกรรมให้มีการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย เป็นประจำสม่ำเสมอ เช่น การเดินแอโรบิค การรำมวยจีน		✓	การจัดโครงการไม่สม่ำเสมอ และทำปีละครั้ง
4.	จัดให้มี หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย เช่น การแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาผู้สูงอายุ กีฬาพื้นบ้าน การจัดค่ายอบรมพัฒนาทักษะด้านการกีฬาประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน	✓		จัดโครงการแข่งขันกีฬาและเยาวชนทุกปี อบรมทักษะกีฬาให้เยาวชน
5.	จัดให้มีหรือสนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือ อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานประจำลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะ และมีระบบการดูแลรักษาอย่างดี	✓		มีโครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาให้หมู่บ้านอื่น
6.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรืออาสาสมัครที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อจัดกิจกรรมด้านการกีฬา หรือการออกกำลังกาย หรือการให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์กีฬา รวมทั้งการให้คำแนะนำ ดูแลรักษา และให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาแก่ประชาชน		✓	ขาดบุคลากร

ตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
7.	จัดให้มี หรือประสาน หรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการตรวจสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย เช่น การชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดความดันโลหิต ฯลฯ รวมทั้งการให้คำแนะนำการดูแลรักษาสุขภาพและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ประชาชน ณ บริเวณสถานที่ที่มีผู้มาออกกำลังกาย	✓		จัดเป็นโครงการให้บริการประชาชน เช่น งานผู้สูงอายุ งานเทศบาลสัญจร เป็นต้น
8.	มีการดำเนินการ หรือสนับสนุนเพื่อจัดให้มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน	✓		มีคลินิกกีฬา โครงการร่วมมือระหว่างเทศบาลเมืองชุมเห็ดกับ สปสช. (กองทุนหลักประกันสุขภาพ)
9.	มีการจัดทำข้อมูลด้านการกีฬา เพื่อการสนับสนุนและพัฒนาด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดทำทะเบียนชมรม สโมสร และกลุ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ข้อมูลการกีฬาของชุมชน ข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกีฬาของชุมชน	✓		มีคณะกรรมการกีฬาชุมชน
10.	มีการประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงด้านการกีฬา หรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายของชุมชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา และสวนสุขภาพ				
11.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับประชาชนเพื่อใช้เป็นที่เล่นกีฬาออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
12.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อใช้เป็นสถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
13.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสนามกีฬากลางแจ้ง เพื่อการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ ในลักษณะชนิด ประเภทกีฬาที่หลากหลาย	✓		สนับสนุนโรงเรียนและหมู่บ้านในการจัดลานกีฬา

ตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
14.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสวนสาธารณะหรือสวนสุขภาพสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคารและสถานที่				
15.	มีอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน		✓	ยังไม่เพียงพอเนื่องจากเทศบาลเมืองชุมเห็ดมีพื้นที่กว้างและประชากร
16.	มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายของชุมชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
17.	ดำเนินการหรือประสานเพื่อสร้างเครือข่ายหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
18.	มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์กีฬาและการออกกำลังกายอย่างครบครัน และเป็นปัจจุบันสามารถตรวจสอบได้	✓		มีบัญชีคุมเกี่ยวกับการยืมอุปกรณ์กีฬา
19.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาหรือชมรมการออกกำลังกายของชุมชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
ด้านบุคลากร				
20.	มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือพนักงาน หรืออาสาสมัครด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำ และต่อเนื่องรวมทั้งติดต่อประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อขอการสนับสนุน หรือการให้คำแนะนำในการดำเนินงานด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน

ตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
21.	มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย หรือมีวุฒิทางการพลศึกษา เพื่อทำหน้าที่ประจำศูนย์		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
ด้านการบริหารจัดการ				
22.	มีการจัดทำแผนพัฒนา และจัดตั้งงบประมาณตามแผนงานประจำปี เพื่อให้การอุดหนุนกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย รวมทั้งการทำนุบำรุงลานกีฬา อาคาร สนามกีฬา และสวนสุขภาพให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
23.	มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการจัดประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอ	✓		มีการประชุมคณะกรรมการกีฬาชุมชน
24.	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายและเพื่อให้ประชาชนรับทราบการดำเนินงานของชมรมสโมสرداریด้านกีฬาและการออกกำลังกาย		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
25.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนเพื่อจัดให้มีการจัดตั้งชมรมหรือสโมสرداریการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ตามความสนใจของประชาชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
26.	มีการจัดทำทะเบียนชมรม สโมสرداری และกลุ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และจัดทำข้อมูลการกีฬาของชุมชน รวมทั้งจัดทำทะเบียนประวัติผู้ที่ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกีฬาของชุมชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
27.	มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร ชมรมสโมสرداریอย่างน้อยปีละครั้ง		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
ด้านการจัดกิจกรรม				
28.	มีการจัดกิจกรรมให้มีเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 30 นาที		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน

ตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
29.	มีการจัดทำตารางกำหนดเวลาการให้บริการอุปกรณ์กีฬาอุปกรณ์การออกกำลังกาย และการใช้สนามกีฬาต่าง ๆ อย่างชัดเจน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
30.	มีการจัดแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวดแข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
31.	มีการขอการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีการตรวจสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย และให้คำแนะนำการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน
32.	มีการจัดค่ายอบรมการพัฒนาทักษะด้านกีฬาประเภทต่างๆตามความสนใจแก่เด็กและเยาวชน ในช่วงปิดภาคเรียน	✓		โครงการผ่องในใส่ใจสุขภาพ (คลินิกกีฬา)
33.	มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชุมชนเป็นประจำทุกปี		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงาน

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านบุคลากร และการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก				
1.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงานด้านการให้การศึกษา และพัฒนาการเด็กเล็ก มีนโยบายแผนและงบประมาณเพื่อการดำเนินงานที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้มีคุณภาพ	✓		ผู้บริหารเป็นคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กร่วมจัดทำแผน และนโยบายด้านการศึกษา
2.	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ผู้ทำความสะอาดมีคุณสมบัติตามที่มาตรฐานกำหนด	✓		มีการส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
3.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการส่งเสริม และพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกด้านอย่างต่อเนื่อง	✓		มีการจัดการประชุมประจำทุกเดือน
4.	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบดูแลบุคลากรและการดำเนินงานภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนงานที่วางไว้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และด้วยความเรียบร้อย เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด	✓		มีการจัดการประชุมประจำทุกเดือน
5.	ผู้ดูแลเด็ก ควรมีบทบาท ปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัย	✓		มีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์
6.	ผู้ดูแลเด็ก จำนวนกำหนดเป็นสัดส่วนต่อเด็กเล็ก 1 : 20 หากมีเศษตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้เพิ่มผู้ดูแลเด็กอีก 1 คน	✓		มีการจัดทำแผนอัตรากำลังระหว่างเด็ก : ครู
7.	กำหนดการจัดชั้นเรียนห้องละไม่เกิน 20 คน หากมีเศษเกิน 10 คน ให้จัดเพิ่มได้อีก 1 ห้อง	✓		

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย				
8.	สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสม และต้องไม่อยู่ในพื้นที่ ซึ่งอาจเสี่ยงต่ออันตราย ได้แก่ บริเวณชนถ่ายแก๊ส น้ำมัน สารเคมี หรือสารพิษ มลภาวะทางอากาศ แสง และเสียงที่มากเกินไป หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องมีมาตรการป้องกันภาวะอุบัติเหตุต่าง ๆ ตามมาตรฐานความจำเป็นและเหมาะสม	✓		มีการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2557 ก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ณ วัดบ้านหนองม่วง และวัดหนองไผ่น้อย
9.	อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรมีจำนวนชั้นไม่เกิน 2 ชั้น นับจากพื้นหากสูงเกินกว่า 2 ชั้น ต้องมีมาตรการป้องกันอัคคีภัย และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามความเหมาะสม และความสูงของตัวห้อง ไม่ควรน้อยกว่า 2.40 เมตร นับจากพื้นถึงเพดาน	✓		ปัจจุบันอาคารเป็นแบบชั้นเดียว
10.	มีทางเข้า - ออก จากตัวอาคาร อย่างน้อย 2 ทาง และแต่ละทางควรมีความกว้างประมาณ 80 เซนติเมตร	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
11.	ประตู - หน้าต่าง ต้องมีความแข็งแรง อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ความสูงของหน้าต่าง ควรอยู่ที่ประมาณ 80.00 เซนติเมตร นับจากพื้น บริเวณประตู - หน้าต่าง ไม่ควรมีสสิ่งกีดขวางใด ๆ มาปิดกั้นช่องทางลม และแสงสว่าง	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
12.	บริเวณพื้นที่สำหรับการนอน จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี ปลอดภัย ไม่มีเสียงรบกวน และแสงสว่างไม่จ้าเกินไป อุปกรณ์เครื่องนอนต่าง ๆ มีความสะอาด โดยนำไปปิดฝุ่น ตากแดด อย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จัดแยกเครื่องนอน หมอน ผ้าห่ม สำหรับเด็กแต่ละคน โดยเขียนหรือปักชื่อไว้ ไม่ใช่ร่วมกัน	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
13.	บริเวณพื้นที่สำหรับการเล่นและพัฒนาเด็ก มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้รวมกลุ่มและแยกกลุ่มย่อยในกิจกรรมการเรียนรู้อิสระ การเล่นสร้างสรรค์ หรือการอ่านหนังสือ เล่นต่อแท่งไม้ที่ต้องการมุมเงียบ มีพื้นที่สำหรับการเล่นที่โล่งหรือเปียก ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นหลัก โดยมีวัสดุอุปกรณ์ที่ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ และมีอุปกรณ์ หรือเครื่องเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ ของเด็ก	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
14.	บริเวณพื้นที่รับประทานอาหาร สะอาด มีแสงสว่างพอเหมาะ มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนเด็ก ทำความสะอาดห้องอาหาร โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้สำหรับรับประทานอาหาร อย่างสม่ำเสมอจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้มีขนาดเหมาะสมกับตัวเด็ก มีสภาพแข็งแรง และใช้งานได้ดี	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
15.	บริเวณที่พักเด็กป่วย ต้องแยกเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ตู้ยา เครื่องเวชภัณฑ์ที่จำเป็น และเด็กต้องอยู่ในสายตาของผู้ดูแลตลอดเวลา กรณีไม่สามารถจัดห้องพักเด็กป่วยเป็นการเฉพาะได้ ต้องจัดให้มีที่พักเด็กป่วยแยกเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสม	✓		มีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น จากนั้นจะแจ้งผู้ปกครองมารับนักเรียน
16.	บริเวณสถานที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ต้องแยกห่างจากบริเวณพื้นที่สำหรับเด็กพอสมควร และมีเครื่องใช้ที่จำเป็น รวมทั้งที่ล้าง และเก็บภาชนะ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ถูกสุขลักษณะ โดยเน้นเรื่องความสะอาด และความปลอดภัย	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
17.	จัดให้มีบริเวณที่ใช้สำหรับทำความสะอาดตัวเด็ก และมีอุปกรณ์ที่จำเป็น อย่างน้อยต้องมีที่ล้างมือ และแปรงฟัน ขนาดและระดับความสูงของสุขภัณฑ์เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทโดยสะดวก และพื้นไม่ลื่น	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
18.	ห้องส้วมสำหรับเด็ก โดยเฉลี่ย 1 แห่งต่อเด็ก 10 – 12 คน โถส้วมมีขนาดเหมาะสมกับตัวเด็ก โดยมีฐานส้วมที่เด็กสามารถก้าวขึ้นได้ง่าย ไม่ลื่น หากมีประตู จะต้องไม่ใส่กลอน หรือกุญแจ และมีส่วนสูงที่สามารถมองเห็นเด็กได้จากภายนอก หากห้องส้วมอยู่ภายนอกอาคาร จะต้องไม่ตั้งอยู่ในที่ลับตาคน	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
19.	ห้องเอนกประสงค์ สำหรับใช้จัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก การรับประทานอาหาร หรือการนอน คำนึงถึงความสะอาด และการจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม หากเป็นอาคารชั้นเดียวต้องมีฝ้าใต้หลังคา หากเป็นอาคารที่มีมากกว่า 1 ชั้น ควรจัดให้ชั้นบนสุดมีฝ้า ใต้หลังคา โดยมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร แต่กรณีที่มีความสูงเกินกว่า 2.40 เมตร อาจไม่มีฝ้าใต้เพดานก็ได้	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
20.	บริเวณพื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูล จะต้องมียพื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูลทั้งภายใน และภายนอกตัวอาคาร โดยมีจำนวนและขนาดเพียงพอ ถูกสุขลักษณะ และมีการกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
21	บันได มีความกว้างแต่ละช่วง ไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ลูกตั้งของบันได สูงไม่เกิน 17.50 เซนติเมตร ลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 20.00 เซนติเมตร บันไดทุกชั้นมีราวและลูกกรงไม่น้อยกว่า 90.00 เซนติเมตร มีราวเตี้ย เหมาะสำหรับเด็กได้เกาะขึ้นบันได และระยะห่างของลูกกรง ต้องไม่เกิน 17.00 เซนติเมตร เครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ควรมีระดับความสูงและขนาดที่เหมาะสมกับ เด็กปฐมวัย ให้เด็กสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง		✓	เป็นอาคารแบบชั้นเดียว

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านสิ่งแวดล้อม				
22.	แสงสว่าง ควรเป็นแสงสว่างจากธรรมชาติ สม่ำเสมอทั่วทั้งห้อง เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ ในการอ่านหนังสือได้อย่างสบายตา ไม่ควรให้เด็กอยู่ในห้องที่ใช้แสงสว่างจากไฟฟ้าต่อเนื่องนานกว่า 2 - 3 ชั่วโมง เพราะจะทำให้เกิดภาวะเครียดและมีผลถึงฮอร์โมนการเติบโตของเด็ก	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
23.	เสียง ต้องอยู่ในระดับที่ไม่ดังเกินไป อาคารควรจะต้องอยู่ในบริเวณที่มีระดับเสียงเหมาะสม	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
24.	การถ่ายเทอากาศ ควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก โดยมีพื้นที่ของหน้าต่าง ประตู และช่องลมรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง กรณีที่เป็นห้องกระจกหรืออยู่ในบริเวณโรงงานที่มีมลพิษ ต้องติดเครื่องฟอกอากาศและมีเครื่องปรับอากาศอย่างเหมาะสม สำหรับบริเวณที่มีเด็กอยู่ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
25.	สภาพพื้นที่ภายในอาคาร ต้องไม่ลื่น และไม่ชื้นแฉะ ควรเป็นพื้นไม้ หรือปูด้วยวัสดุที่มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
26.	รั้ว ควรมีรั้วกันบริเวณให้เป็นสัดส่วน เพื่อความปลอดภัยของเด็ก และควรมีทางเข้า - ออกไม่น้อยกว่า 2 ทาง กรณีมีทางเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
27.	สภาพแวดล้อมและมลภาวะ ควรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งอบายมุข ฝุ่นละออง กลิ่น หรือเสียงที่รบกวน มีการจัดระบบสุขาภิบาล การระบายน้ำ การระบายอากาศ และการจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม ไม่ปล่อยให้เป็นแหล่งเพาะ หรือแพร่เชื้อโรค โดยเฉพาะควรกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน	✓		
28.	พื้นที่เล่นกลางแจ้ง ให้มีพื้นที่เล่นกลางแจ้ง เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.00 ตารางเมตร ต่อจำนวนเด็ก 1 คน จัดให้มีเครื่องเล่นกลางแจ้งที่ปลอดภัย และมีพอสสมควรกับจำนวนเด็ก ให้เด็กปฐมวัยมีกิจกรรมกลางแจ้งอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ในแต่ละวัน	✓		
29.	ระเบียง ความกว้างของระเบียงไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร และหากมีที่นั่งตาม ระเบียงด้วย ระเบียงต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.75 เมตร ขอบระเบียงต้องสูงจากที่นั่งไม่น้อยกว่า 70.00 เซนติเมตร ควรตรวจสอบสภาพความคงทน แข็งแรง และสภาพการใช้งาน ที่ปลอดภัยสำหรับเด็กเสมอ		✓	อาคารเป็นแบบชั้นเดียว
ด้านความปลอดภัย				
30.	ติดตั้งระบบและอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย หรือเครื่องตัดไฟภายในบริเวณอาคาร	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
31.	ติดตั้งเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย 1 เครื่อง ในแต่ละชั้นของอาคาร	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
32.	ติดตั้งปลั๊กไฟให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าติดตั้งต่ำกว่าที่กำหนด ต้องมีฝาปิดครอบ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กเล่นได้ และควรหลีกเลี่ยงการใช้สายไฟต่อพ่วง	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
33.	หลีกเลี่ยงเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยวัสดุที่แตกหักง่าย หรือแหลมคม หากเป็นไม้ ต้องไม่มีเสี้ยนไม้ หรือเหลี่ยมคม	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
34.	จัดให้มีตู้เก็บยา และเครื่องเวชภัณฑ์สำหรับการปฐมพยาบาล วางไว้อยู่ในที่สูง สะดวกต่อการหยิบใช้ และเก็บไว้ในที่ปลอดภัย ให้พ้นมือเด็ก	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
35.	ใช้วัสดุกันลื่น ในบริเวณห้องน้ำ – ห้องส้วม และเก็บสารจำพวกเคมี หรือน้ำยาทำความสะอาดไว้ในที่ปลอดภัย ให้พ้นมือเด็ก	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
36.	ไม่มีหลุม หรือบ่อน้ำ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กในบริเวณโดยรอบตัวอาคาร รวมทั้งไม่ควรปลูกต้นไม้ที่มีหนามแหลมคม	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
37.	มีระบบการล็อค ประตูในการเข้า – ออก บริเวณอาคาร สำหรับเจ้าหน้าที่เปิด – ปิดได้ ควรมีกริ่งสัญญาณเรียกไว้ที่หน้าประตู สำหรับห้องครัว และที่ประกอบอาหาร ควรมีประตูเปิด – ปิด ที่ปลอดภัย เด็กเข้าไปไม่ได้	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
38.	ติดตั้งอุปกรณ์เพื่อป้องกันพาดน้ำโรค และมีมาตรการป้องกันด้านสุขอนามัย	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
39.	มีตู้ หรือชั้นเก็บวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่แข็งแรง มั่นคง สำหรับวัสดุอุปกรณ์ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กนั้น ควรจัดแยกให้พ้นมือเด็ก	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)
40.	เครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ ควรมีระดับความสูงและขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยให้เด็กสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง	✓		จัดอาคารตามมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.)

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน				
41.	มีการฝึกซ้อมสำหรับการป้องกันอุบัติภัยอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง	✓		ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม
42.	มีการฝึกอบรมบุคลากร ในเนื้อหาด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การป้องกันอุบัติภัย และความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก	✓		ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม
43.	มีหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของส่วนราชการต่าง ๆ เช่น สถานีตำรวจ หน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โรงพยาบาล ไว้เพื่อติดต่อได้อย่างทันท่วงที กรณีเกิดเหตุการณ์คับขัน หรือจำเป็นที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก และควรมีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการปฐมพยาบาลติดประจำไว้ในที่เปิดเผย	✓		ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม
44.	มีสมุดบันทึกข้อมูลสุขภาพ และพัฒนาการของเด็กประจำไว้ กรณีอาจต้องพาเด็กไปพบแพทย์	✓		มีสมุดบันทึกประจำตัวเด็กแต่ละคน
ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก				
45.	การศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์	✓		มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนประสบการณ์
46.	การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามสามารถคุณลักษณะตามวัย หรือพัฒนาการตามธรรมชาติ	✓		มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนประสบการณ์

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
47.	การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา	✓		มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผน ประสบการณ์
48.	การจัดกิจกรรมประจำวัน สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี เช่น การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ การพัฒนาสังคมนิสัย การพัฒนาการคิด การพัฒนาภาษา การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	✓		มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผน ประสบการณ์
49.	โภชนาการสำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเด็กตามพัฒนาการ ควรส่งเสริมให้เด็กได้รับสารอาหารครบ 5 หมู่ ให้เด็กปฐมวัยได้ดื่มน้ำสะอาดให้เพียงพอทุก 45 นาที เพื่อให้สมองสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ	✓		มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผน ประสบการณ์
ด้านการมีส่วนร่วม และสนับสนุนจากชุมชน				
50.	จัดให้มีการประชุมชี้แจงให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และชักชวนให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการและช่วยเหลือในระหว่างดำเนินการ	✓		จัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง
51.	จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น	✓		มีการจัดการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาเข้ามาในหลักสูตร
52.	จัดให้มีกองทุนส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเป็นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อมาสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	✓		มีคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีผู้แทนชุมชนเป็นตัวแทน คณะกรรมการ

ตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
53.	จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ในลักษณะไตรภาคี 3 ฝ่าย จากภาคส่วนต่าง ๆ คือ ภาคประชาชน หรือผู้แทนชุมชนในท้องถิ่น หน่วยงานผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำกับดูแลการบริหารงานเชิงนโยบายของศูนย์ฯ	✓		มีคณะกรรมการติดตาม โดยมีตัวแทนในแต่ละภาคส่วน

ตาราง 8 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชนของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องเด็ก เพื่อดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		✓	อยู่ระหว่างการดำเนินงาน
2.	มีการจัดทำแผน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน	✓		มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน
3.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อทำให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัวนับตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
4.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ เด็กเล็ก ทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เช่น การจัดให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การดูแลด้านโภชนาการ สุขอนามัย	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
5.	มีการดำเนินการ หรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
6.	มีการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อ HIV	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
7.	มีการดำเนินการ หรือการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะแก่เด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ เช่น การสอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม สิ่งแวดล้อม	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
8.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณ หรือการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม อย.น้อย	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด
9.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน	✓		อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ตาราง 8 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชนของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
10.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อรณรงค์ให้เด็กได้เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาและพิษภัยทางสังคม เช่น ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เอ็ดส์	✓		จัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการบริหารจัดการ				
1.	มีคณะกรรมการ/คณะทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสตรี เด็กและเยาวชน		✓	บุคลากรยังไม่เพียงพอ
2.	มีแผนภูมิการจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรและมีคำสั่งมอบหมายงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ		✓	บุคลากรยังไม่เพียงพอ
3.	มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน และอื่นๆ	✓		มีคณะกรรมการของแต่ละกลุ่มจากการเลือกตั้ง
4.	มีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเต็มเวลาด้านพัฒนาศรีรับผิดชอบโครงการ กิจกรรมประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับกับการพัฒนาศรี	✓		การมอบหน้าที่แต่บุคลากรยังน้อย
5.	มีการรวบรวมข้อมูลแยกเพศหญิงชายเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนงานรวมทั้งการตัดสินใจและการปรับปรุงงาน		✓	เป็นข้อมูลที่ละเอียดเกินไปไม่มีความสำคัญ
6.	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจต่อนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนงานการพัฒนาศรี	✓		การศึกษานโยบายแนวทางที่จะสนับสนุนให้เต็มที่
7.	มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาศรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำขึ้น	✓		การอบรมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ
8.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างพอเพียงทุกปี ตามแผนที่กำหนดเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาศรี	✓		การช่วยเหลือกลุ่มให้ครอบคลุมส่งเสริมกิจกรรมสตรี
9.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับกิจกรรมการพัฒนาศรีเพิ่มขึ้นทุกปี	✓		การให้ความสำคัญกับสตรีและสตรีและสนับสนุน

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
10.	มีการจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ	✓		การทำแผนในการประชุมกลุ่ม
11.	มีการสัมมนาทางวิชาการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาศรีในท้องถิ่น	✓		จัดอบรมเพิ่มศักยภาพให้ทันเวลาและตลาด
12.	มีการจัดทำกรวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การสร้างแผนการดำเนินงาน อันจะทำให้เกิดการปฏิบัติจริงได้		✓	การทำงานด้านเอกสารกลุ่มยังมีน้อย การจัดทำยังไม่มีความรู้
10.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อณรงค์ให้เด็กได้เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาและพิษภัยทางสังคม เช่น ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เอดส์	✓		จัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
ด้านการบริหารจัดการ				
1.	มีคณะกรรมการ/คณะทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสตรี เด็กและเยาวชน		✓	บุคลากรยังไม่เพียงพอ
2.	มีแผนภูมิการจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นสายลักษณะอักษรและมีคำสั่งมอบหมายงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ		✓	บุคลากรยังไม่เพียงพอ
3.	มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน และอื่นๆ	✓		มีคณะกรรมการของแต่ละกลุ่มจากการเลือกตั้ง
4.	มีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเต็มเวลาด้านพัฒนาศรีรับผิดชอบโครงการ กิจกรรมประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับกับการพัฒนาศรี	✓		การมอบหน้าที่แต่บุคลากรยังน้อย
5.	มีการรวบรวมข้อมูลแยกเพศหญิงชายเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนงานรวมทั้งการตัดสินใจและการปรับปรุงงาน		✓	เป็นข้อมูลที่ละเอียดเกินไปไม่มีความสำคัญ

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
6.	ผู้บริหารและปฏิบัติงานมีความเข้าใจต่อนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนงานการพัฒนาศรี	✓		การศึกษานโยบายแนวทางที่จะสนับสนุนให้เต็มที่
7.	มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาศรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำขึ้น	✓		การอบรมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ
8.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างพอเพียงทุกปี ตามแผนที่กำหนดเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาศรี	✓		การช่วยเหลือกลุ่มให้ครอบคลุมส่งเสริมกิจกรรมสตรี
9.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับกิจกรรมการพัฒนาศรีเพิ่มขึ้นทุกปี	✓		การให้ความสำคัญกับสตรีและสนับสนุน
10.	มีการจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ	✓		การทำแผนในการประชุมกลุ่ม
11.	มีการสัมมนาทางวิชาการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาศรีในท้องถิ่น	✓		จัดอบรมเพิ่มศักยภาพให้ทันเวลาและตลาด
12.	มีการจัดทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การสร้างแผนการดำเนินงาน อันจะทำให้เกิดการปฏิบัติจริงได้		✓	การทำงานด้านเอกสารกลุ่มยังมีน้อย การจัดทำยังไม่มีความรู้
13.	มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการตัดสินใจ		✓	กลุ่มอาชีพยังไม่เข้มแข็งด้วยตนเองพอ
14.	มีสตรี/กลุ่มสตรีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมในทุกกิจกรรมของท้องถิ่น	✓		การแต่งตั้งและมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบ
ด้านสุขภาพอนามัย				
15.	ร้อยละ 100 ของหญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก โดย อสม.หรือ แกนนำชุมชน	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาล สุขภาพตำบลโกรกขี้หนู
16.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-5 ปีที่มีปัญหาทุพโภชนาการได้รับอาหารเสริมและคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาล สุขภาพตำบลโกรกขี้หนู

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
17.	เด็กอายุ 0-5 ปี มีภาวะทุพโภชนาการไม่เกินร้อยละ 7	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
18.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0 – 1 ปี ได้รับวัคซีนตามวัย	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
19.	ร้อยละ 100 ของทารกมีน้ำหนักแรกเกิดไม่ต่ำกว่า 2,500 กรัม	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
20.	ร้อยละ 75 ของทารกได้กินน้ำนมแม่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
21.	ร้อยละ 90 ของหญิงมีครรภ์มีการฝากครรภ์ ได้รับการดูแลก่อนคลอด การทำคลอด และดูแลหลังคลอดจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
22.	ร้อยละ 75 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานและอยู่กับสามีมีการวางแผนครอบครัว	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
23.	ร้อยละ 100 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
24.	ร้อยละ 70 ของวัยรุ่นสตรีมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และการป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรอย่างถูกต้องปลอดภัย	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู
25.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป มีความรู้และพฤติกรรมกรรมการตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นประจำ	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพตำบล โกรกซี้หนู

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
26.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
27.	อัตราการติดเชื้อ HIV ในสตรีลดลงร้อยละ 50 และมีอัตราที่ลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
28.	ร้อยละ 60 ของสตรีอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมกับวัยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
29.	มีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์และประเมินผลการลดละเลิกการสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และยาเสพติดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
30.	จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีแก่สตรีผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
31.	จัดให้มีการให้ความรู้หรือจัดคลินิกเฉพาะสำหรับสตรีวัยทองหรือสูงอายุ	✓		โดยการประสานงานจากโรงพยาบาลสุภาพ ตำบลโกรกขี้หนู
ด้านการศึกษาการเรียนรู้				
32.	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสถานพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนร้อยละ 90 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง
33.	เด็กอายุ 7 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับร้อยละ 100	✓		ประสานงานสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง
34.	เด็กหญิงยากจน หรือพิการ หรือด้อยโอกาสได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม ร้อยละ 70 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การสำรวจข้อมูลและสนับสนุนให้ไปเรียนตามที่ต่าง ๆ

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
35.	เด็กหญิงจบภาคบังคับได้เรียนต่อมัธยมปลาย หรือสายอาชีพ หรือการศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ 80 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	ปัญหาสังคมของกลุ่มวัยรุ่น
36.	เด็กหญิงจบภาคบังคับที่ไม่ได้เรียนต่อและว่างงานได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพร้อยละ 80 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
37.	นักเรียนยากจน เด็กด้อยโอกาส เด็กพิการที่จบการศึกษาภาคบังคับได้ศึกษาต่อร้อยละ 30 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือกับปัญหาครอบครัว
38.	มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้าน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	✓		การสนับสนุนอย่างจริงจังและครอบคลุม
39.	มีการจัดโครงการ กิจกรรมเตรียมความพร้อมแก่สตรีที่เข้าสู่วัยสูงอายุอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
40.	นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ร้อยละ 80		✓	การบูรณาการร่วมกันของทุกฝ่ายยังน้อย
41.	นักเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับออกกลางคันไม่เกินร้อยละ 2		✓	ปัญหาทางสังคม
42.	ร้อยละ 70 ของผู้หญิงได้รับความรู้เรื่องการบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อย่างถูกต้องและปลอดภัย	✓		ประสานงาน อสม. และให้ความรู้กลุ่มสตรี
ด้านเศรษฐกิจ				
43.	มีกิจกรรม /โครงการที่ส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม อย่างน้อยปีละ 5 กิจกรรม/โครงการและควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การจัดกลุ่มออกร้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน
44.	มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด และในจำนวนผู้สูงอายุเท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน	✓		การจ่ายเงินที่ตรงเวลาและเร็วที่สุด

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
45.	ร้อยละ 60 ของกลุ่ม / องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การสนับสนุนการออกร้านและการเพิ่มคุณภาพสินค้า
46.	ร้อยละ 60 ของกลุ่ม/องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องทุกปี และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การอบรมกลุ่มอาชีพเพิ่มศักยภาพ
47.	ร้อยละ 60 ของสตรีในท้องถิ่นได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และตลาดแรงงานในท้องถิ่น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การสร้างอาชีพใหม่ ๆ สถานที่จำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้
48.	ร้อยละ 50 ของเด็กหญิงในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส/ยากจนได้รับทุนการศึกษาให้เรียนต่อในอาชีพที่จะกลับมาทำประโยชน์ให้ชุมชน/ท้องถิ่น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
49.	แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	กลุ่มอาชีพยังไม่ให้ความร่วมมือ
50.	ร้อยละ 60 ของกลุ่มสตรีที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพมีรายได้เสริมในอัตราที่เพิ่มขึ้น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		สนับสนุนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง
51.	มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นและ/หรือในจำนวนผู้สูงอายุที่มากกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานถ่ายโอน	✓		การจ่ายอย่างรวดเร็วให้ผู้สูงอายุได้รับประโยชน์มากที่สุด
52.	สตรีร้อยละ 60 ได้รับการคุ้มครองในการทำงาน ความมั่นคงและเป็นธรรมด้านรายได้ และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		สนับสนุนต่อเนื่อง
53.	สนับสนุน/ส่งเสริมให้สถานที่ทำงานมีสวัสดิการสถานเลี้ยงเด็ก และควรมีการสนับสนุน/ส่งเสริมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
54.	มีการสนับสนุน/จัดสรรเงินทุนสำหรับกลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน เพื่อเยี่ยมไปประกอบอาชีพ และควรมีการสนับสนุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	จัดสรรงบประมาณให้มากขึ้น
ด้านสังคม การเมือง วัฒนธรรม ประเพณี				
55.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีให้ตระหนักถึงคุณค่าของตน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง	✓		การอบรม สนับสนุนกิจกรรมกลุ่มสตรี
56.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีในการเคารพและศรัทธาต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		การอบรม สนับสนุนกิจกรรมกลุ่มสตรี
57.	มีโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	✓		สนับสนุนกิจกรรมให้กลุ่มสตรีอย่างต่อเนื่อง
58.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีในเรื่องการเมืองการปกครอง และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	เรื่องการเมืองเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและค่อนข้างลำบาก
59.	มีกิจกรรม/โครงการรณรงค์ให้ผู้ชายมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพื่อสร้างครอบครัวเข้มแข็ง ปีละ 3 ครั้ง (วันพ่อ วันแม่ และวันเด็ก) และควรมีกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวกับการให้ผู้ชายมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี		✓	กลุ่มเป้าหมายหายาก
60.	มีการรณรงค์ให้สตรีออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นจากที่ผ่านมาในภาคการเมืองทุกระดับทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง		✓	กลุ่มสตรีไม่มีปัญหาด้านนี้
61.	มีการให้ข้อมูลข่าวสารและบริการช่วยเหลือในเรื่องปัญหาความรุนแรงแก่สตรีในท้องถิ่น	✓		การประชาสัมพันธ์ผ่านทางผู้นำสื่อต่าง ๆ

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
62.	อัตราเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กอนาถา เร่ร่อน และเด็กที่ มารดาตั้งครรถ์โดยไม่พึงประสงค์ลดลง อย่างน้อยร้อยละ 20 และควรลดลงอย่างต่อเนื่องในทุกปี	✓		การอบรมให้ความรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง
63.	มีเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัคร เฝ้าระวัง /ติดตาม และสนับสนุนการคุ้มครองในด้านความรุนแรง การทำอนาจาร ช่มชู้ แก่สตรี อย่างน้อย 1 กลุ่ม	✓		จัดตั้งเครือข่ายขึ้นในชุมชน
64.	มีการจัดทำแผนดำเนินงานให้ความคุ้มครองแก่สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสังคม บรรจุในแผนฯของท้องถิ่น	✓		การสำรวจปัญหา แนวทางแก้ไข ผู้รับผิดชอบ
65.	มีกิจกรรมรณรงค์ให้สตรีอาสาสมัครรับเลือกตั้งทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง		✓	เป็นเรื่องของชุมชน
66.	มีการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประสานและรับฟังเรื่องราวปัญหาของสตรี 1 แห่ง	✓		จัดตั้งศูนย์ให้ครอบคลุม ผู้รับผิดชอบ
67.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีมีการพัฒนาศักยภาพทั้งด้านวิชาการและด้านปฏิบัติการ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่น		✓	เรื่องการเมืองเป็นเรื่องของชุมชน
68.	มีการรณรงค์ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ ให้ชุมชนท้องถิ่นได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ ของการที่มีสตรีมีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่น	✓		การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ
69.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนและให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มี ประสิทธิภาพ	✓		การให้กลุ่มสตรีมีส่วนร่วมในกิจกรรม
70.	มีการรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการการมีส่วนร่วมของสตรีในด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การลงสมัครรับเลือกตั้ง การได้รับการเลือกตั้ง และการดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองระดับท้องถิ่น		✓	มีความสำคัญน้อย

ตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
71.	มีการให้การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและการค้ามนุษย์ ทั้งภายในหน่วยงานและกลุ่มเป้าหมายการให้บริการของหน่วยงาน	✓		ตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือ รณรงค์ต่อต้าน
72.	มีการให้ความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไข ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและการค้ามนุษย์	✓		ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ในการแก้ไขปัญหา
73.	มีการติดตามและรายงานข้อมูลข่าวสารการละเมิดต่อสตรีที่เกิดขึ้นในทุกรูปแบบต่อภาคี เครือข่ายอย่างเป็นระบบ	✓		การรวบรวมข้อมูลระดับพื้นที่และรายงาน ผู้เกี่ยวข้อง
ด้านการจัดการทรัพยากร				
74.	มีสายตรวจเฝ้าระวังความปลอดภัยในชุมชนต่อเนื่อง ตลอดเวลา	✓		การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ
75.	มีโครงการ/กิจกรรม สนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	✓		การประสานงานกลุ่มสตรีเข้าเป็นคณะทำงาน
76.	จัดกิจกรรม/โครงการรณรงค์ให้สตรีและเยาวชนมีความรู้เรื่องการจัดการทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม	✓		การบูรณาการเป็นของทุกภาคส่วนในการจัด กิจกรรม

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้พิการ				
1.	สำรวจ ตรวจสอบ ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียน จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการที่ถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน รวมทั้งวางแผนให้ความช่วยเหลือผู้พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	✓		มีการเก็บข้อมูลจัดทำสารสนเทศระดับประเทศ
2.	ดำเนินการประสานงานกับสถานพยาบาลภาครัฐเพื่อดำเนินการด้านการยกเว้นค่ารักษาพยาบาลตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ทำบัตรทองประเภทไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม 30 บาท แก่ผู้พิการ รวมทั้งการประสานการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		✓	ไม่มีอำนาจหน้าที่เพียงพอรวมทั้งงบประมาณน้อย
3.	จัดพาหนะ หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้พิการ กรณีเดินทางไปตรวจรักษาพยาบาล ชุกฉิน หรือไม่มีค่าพาหนะ	✓		ประชาสัมพันธ์การช่วยเหลือให้กลุ่มเป้าหมายทราบ
4.	ประสานความร่วมมือกับสถานพยาบาล เพื่อติดต่อแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่อนามัย มาตรวจสุขภาพที่บ้าน หรือเพื่อส่งต่อผู้พิการไปยังสถานพยาบาลอื่น ๆ เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม		✓	มีการประสานงานกันอยู่
5.	เชิญวิทยากร หรือจัดอบรมความรู้การดูแลสุขภาพแก่ผู้พิการและครอบครัวผู้พิการ		✓	กลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือน้อย
การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจพัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ของผู้พิการในการเลี้ยงดูตนเองอย่างเพียงพอ				
6	สำรวจรายได้/สภาพเศรษฐกิจของผู้พิการและครอบครัว		✓	รายละเอียดมากทำยาก
7	ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด	✓		ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
8	ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพ ของชมรม กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP	✓		การจัดตั้งกลุ่มอาชีพของผู้พิการ การอบรม
9	จัดระบบบริการจัดหางาน ส่งเสริมโอกาสการมีงานทำของผู้พิการ โดยอาศัยความร่วมมือของเครือข่าย องค์กรภาครัฐ เอกชน การส่งเสริมตั้งกองทุน การประกอบอาชีพผู้พิการโดยเฉพาะ	✓		มีการจัดกิจกรรมร่วมกันของทุกภาคส่วน
10	ประสานงานกับสถานประกอบการ ในพื้นที่เพื่อให้โอกาสแก่ผู้พิการเข้าทำงาน ตามที่กฎกระทรวง ฯ กำหนดไว้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม ค้ำครองผู้พิการให้ได้รับรายได้ จากค่าจ้างอย่างเป็นธรรมและปลอดภัยจากการทำงาน		✓	สถานประกอบการไม่ค่อยให้ความร่วมมือ
11.	สนับสนุนให้มีการจ้างงาน หรือการประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น หมู่บ้าน เช่น การให้ทุน สนับสนุน การกู้ยืมประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เลี้ยงปลา เย็บผ้า ขายของ เป็นต้น	✓		การสนับสนุนอาชีพที่ทำงาน ใ้วัสดุในพื้นที่ การรวมกลุ่มย่อย
12.	จัดอบรม เขียววิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์การ ส่งเสริมการตลาด ความรู้ด้านการบริหารจัดการแหล่งเงินทุนแก่ผู้พิการที่สนใจและมีสภาพที่ ประกอบอาชีพได้ โดยให้ครอบครัว ชุมชน ได้มีส่วนร่วมด้วย	✓		การให้ความรู้เพิ่มศักยภาพและการหาแหล่ง เงินจากหน่วยงานรัฐ
13.	การประสานงาน ส่งต่อ ให้ผู้พิการในชุมชนได้ฝึกอาชีพ ในสถาบันการฝึกอาชีพของรัฐและเอกชน หรือสถานประกอบการที่ให้ผู้พิการเข้าทำงาน		✓	สถานประกอบการไม่ค่อยให้ความร่วมมือ
ด้านการส่งเสริมการศึกษา การจัดความไม่รู้หนังสือของผู้พิการ				
14.	สำรวจ ค้นหา จัดทำข้อมูลด้านการศึกษาของผู้พิการ ผู้พิการที่มีศักยภาพเรียนได้ แต่ยังไม่ได้เรียน หรือเข้ารับการศึกษ		✓	ผู้พิการไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
15.	สนับสนุน ประสานงานให้มีการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการทุกประเภท ทุกระดับความพิการ และทุกระดับอายุ ทั้งในระบบการศึกษาแบบเรียนร่วม และโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งภาครัฐและเอกชน		✓	ผู้พิการไม่ให้ความร่วมมือ ผู้พิการส่วนมากอายุมาก
16.	สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการทั้งที่เป็นสถานศึกษา ภาครัฐ เอกชน และกลุ่มผู้พิการที่รวมตัวกัน รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กพิการที่มีความตั้งใจขยันขันแข็ง		✓	งบประมาณไม่เพียงพอ
17.	ร่วมมือ และให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่ ในการพัฒนา ผลิต และอบรมบุคลากรทางการศึกษาสำหรับผู้พิการให้มีมาตรฐาน ตลอดจนจัดให้มีระบบจูงใจในการทำงานด้านการศึกษาสำหรับผู้พิการ		✓	กลุ่มผู้พิการประกอบอาชีพน้อยอยู่
ด้านการจัดที่อยู่อาศัยเหมาะสม และมีสภาพแวดล้อมที่ดี และเอื้อต่อการอยู่ร่วมกับครอบครัวและคนในชุมชนโดยไม่ถูกกีดกัน และเลือกปฏิบัติ				
18.	บริการสาธารณสุขโรค โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น อาทิ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามที่กฎกระทรวงกำหนดแก่ผู้พิการและครอบครัวอย่างเหมาะสม อย่างเสมอภาค ทัวถึง เป็นธรรม เช่นเดียวกับคนทั่วไปในชุมชน	✓		นำแผนงานเหล่านี้เข้าบรรจุในแผนดำเนินการ
19.	ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณสงเคราะห์ด้านการเงินแก่ผู้พิการและครอบครัวที่ยากจนในการปรับปรุงสถานที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงแข็งแรง สะอาด ถูกสุขลักษณะ และมีความสะดวกต่อผู้พิการ	✓		สำรวจข้อมูล แนวทางให้ความช่วยเหลือ/งบประมาณน้อย

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
20.	จัดอบรม เจริญวิทยาการให้ความรู้แก่ผู้พิการ ครอบครัว ผู้นำชุมชน คนในชุมชนเกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกต่อผู้พิการแต่ละประเภท		✓	ผู้พิการเข้าร่วมน้อย
ด้านการส่งเสริมผู้พิการอยู่ร่วมในสังคม อย่างบูรณาการเท่าเทียมและมีศักดิ์ศรี				
21.	ให้การศึกษา และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องผู้พิการแก่สาธารณะ เช่น จัดบอร์ดกิจกรรมเรื่องเกี่ยวกับผู้พิการ ณ สถานที่ราชการ สถานที่ชุมชน อย่างน้อยปีละครั้ง		✓	กิจกรรมผู้พิการยังน้อยมาก
22.	จัดให้มีรายการ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้พิการแก่ครอบครัว ชุมชน ตามสื่อมวลชน วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว อย่างต่อเนื่อง		✓	ผู้พิการคนในชุมชนยังไม่ใส่ใจพอ
23.	สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้พิการมีส่วนร่วม หรือเป็นผู้จัดรายการในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ		✓	ผู้พิการให้ความร่วมมือน้อย
24.	ประสานงานกับสถานศึกษาในท้องถิ่น ในการบรรจุเนื้อหาด้านผู้พิการ/ความพิการที่ถูกต้องเหมาะสมแก่นักเรียนและนักศึกษา และอาจจัดกิจกรรมให้นักเรียน นักศึกษา ได้รู้จักและทำประโยชน์แก่ผู้พิการ		✓	ผู้พิการส่วนมากเป็นผู้สูงอายุและได้รับการดูแลแล้ว
25.	ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ การจัดแข่งขันกีฬา ผู้พิการในชุมชน หมู่บ้าน เป็นต้น	✓		การบรรจุแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
26.	คัดเลือกให้รางวัล นำเสนอต่อสาธารณะเกี่ยวกับผู้พิการตัวอย่างในชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถใช้ชีวิตได้ทัดเทียมคนปกติ มีความสำเร็จในชีวิต อดทน ไม่ย่อท้อ เป็นคนดี มีศีลธรรม		✓	
27.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรตัวอย่างรวมทั้งกระตุ้นให้สถานที่ราชการ สถานที่สาธารณะ เอกชน ในการส่งเสริมให้ผู้พิการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการ โดยการปรับสภาพแวดล้อม สถานที่ อาคาร ให้ผู้พิการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างน้อย 3 ประการ คือ ทางลาด ห้องน้ำ และลิฟท์		✓	ผู้พิการส่วนใหญ่อายุมากและอาศัยอยู่ในชนบทและมีทางบ้านดูแล
28.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้พิการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมผู้พิการ หรือ ครอบครัวยุติธรรมผู้พิการในการดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับผู้พิการ เช่น กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มอาชีพอิสระ		✓	ผู้พิการมีอายุมาก
ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง และการตระหนักรู้สิทธิหน้าที่ของผู้พิการในฐานะพลเมืองของประเทศ				
29.	เผยแพร่ หรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้พิการแก่ผู้พิการ ครอบครัว ชุมชน สังคม และสถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของภาครัฐและเอกชนในชุมชน		✓	การประสานงานบูรณาการยังน้อย
30.	สนับสนุน และจัดทำฐานข้อมูลผู้พิการจดทะเบียนผู้พิการระดับตำบล อำเภอ ท้องถิ่น ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ทันสมัย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกรอบงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ		✓	
31.	จัดบริการ อำนวยความสะดวกในการทำบัตร ประจำตัวประชาชนแก่ผู้พิการ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของชาติ		✓	มีหน่วยงานอื่นรับผิดชอบ

ตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
32.	ส่งเสริมให้ผู้พิการใช้สิทธิทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในการพูด แสดงความคิดเห็น การลงสมัครเลือกตั้ง หรือลงคะแนนเลือกตั้งทั้งระดับการเมืองในท้องถิ่น และระดับชาติ รวมทั้งการให้ความรู้และวิธีการลงคะแนนแก่ผู้พิการที่ไม่คุ้นเคยกับการแสดงออกในสิทธิทางการเมืองดังกล่าว	✓		การให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ เอกสารต่าง ๆ
33.	ให้ผู้พิการ หรือครอบครัวผู้พิการเป็นตัวแทนมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ หรือพิจารณาให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำนโยบายแผนงาน โครงการ การบริการใด ๆ ทั้งที่เป็นกิจการทั่วไปของชุมชน และกิจการที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ	✓		ประชาสัมพันธ์ให้ผู้พิการและชุมชนช่วยกัน รณรงค์

ตาราง 11 แสดงข้อมูลด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการสำรวจและจัดทำข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เพื่อใช้ในการจัดทำแผนและงบประมาณเพื่อการสงเคราะห์	✓		สำรวจข้อมูล แนวทางช่วยเหลือ ติดตามผล
2.	มีการจัดทำแผนพัฒนาผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน	✓		สำรวจข้อมูลรวบรวมปัญหาจากชุมชน แนวทางแก้ไข
3.	มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ พร้อมข้อมูลตามหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพตามระเบียบฯ	✓		การสำรวจข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและถูกต้อง
4.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เช่น จัดหาบุคลากรให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ด้านสุขภาพและสิทธิประโยชน์ให้ผู้สูงอายุทราบ	✓		การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ
5.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น
6.	จัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ผู้สูงอายุในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ เป็นต้น	✓		กำหนดจัดกิจกรรมและบรรจุไว้ในแผนงาน
7.	ส่งเสริมการรวมกลุ่มฯ หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่ม/ชมรม/สมาคม ผู้สูงอายุ	✓		จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ
8.	จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในชุมชน	✓		จัดตั้งกลุ่มและสนับสนุนสวัสดิการ
9.	จัดให้มีการตรวจคัดกรองคนในครอบครัวและชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ	✓		
10.	มีการยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้สูงอายุที่เป็นปูชนียบุคคลในชุมชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้สูงอายุที่มีความรู้ความสามารถและทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน/สังคม		✓	ส่งเสริมระดับอำเภอ

ตาราง 11 แสดงข้อมูลด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล				
11.	จัดให้มีบริการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ
12.	จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่มีความรู้
ตัวชี้วัดด้านรายได้				
13.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด และในจำนวนผู้สูงอายุเท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน	✓		จ่ายตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด
14.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด โดยมีจำนวนผู้สูงอายุมากกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน	✓		จ่ายตามระเบียบอย่างเคร่งครัด
15.	จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ	✓		อบรมอาชีพ หาสถานที่จำหน่าย
16.	จัดให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ		✓	งบประมาณน้อย
17.	สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน		✓	งบประมาณน้อย แต่ผู้สูงอายุมาก
18.	จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งวัฒนธรรมทางท้องถิ่น		✓	พื้นที่ไม่มีสถานที่ท่องเที่ยว
ด้านที่พักอาศัย				
19.	จัดให้มีบริการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง		✓	ผู้สูงอายุมากทำงานลำบาก
20.	จัดให้มีศูนย์บริการผู้สูงอายุโดยการเสียค่าใช้จ่าย		✓	ผู้สูงอายุยังไม่เข้ารับบริการเท่าที่ควร

ตาราง 11 แสดงข้อมูลด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านนันทนาการ				
21.	จัดให้มีกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ	✓		จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
22.	จัดให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปของกลุ่ม ชมรม หรือสมาคมผู้สูงอายุ	✓		ตั้งชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มอาชีพ
23.	จัดให้มีศูนย์บริการผู้สูงอายุในชุมชน		✓	มีอยู่แล้ว
24.	จัดให้มีสโมสรผู้สูงอายุ		✓	การจัดกิจกรรมผู้สูงอายุ
25.	จัดให้มีการบริการทัศนศึกษาตามความสนใจ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยว นอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง		✓	งบประมาณน้อย ผู้สูงอายุ เดินทาง ลำบาก
ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง				
26.	จัดให้มีศูนย์บริการทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ	✓		ตั้งศูนย์ช่วยเหลือ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบ
27.	จัดให้มีบริการเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง		✓	กลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก
28.	จัดให้มีบริการด้านศาสนกิจ	✓		จัดกิจกรรมในวันสำคัญ
29.	จัดให้มีบริการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ อาทิ ทางเดิน ทางเท้า ห้องน้ำ เป็นต้น		✓	ผู้สูงอายุส่วนมากติดหนี้
30.	จัดให้มีการส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ โดยการให้ความรู้และ ข้อมูลแก่ผู้ดูแลผู้สูงอายุเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์	✓		อบรมใช้สื่อประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

ตาราง 11 แสดงข้อมูลด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
31.	จัดให้มีการส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ	✓		จัดกิจกรรมร่วมกันของทุกภาคส่วน
32.	จัดให้มีการรณรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ	✓		จัดกิจกรรมร่วมกันของทุกภาคส่วน
33.	จัดให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต	✓		จัดกิจกรรมร่วมกันของทุกภาคส่วน
ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน				
34.	จัดให้มีบริการชุมชนเคลื่อนที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		สำรวจข้อมูล ประชาสัมพันธ์โครงการ
35.	จัดให้มีบริการกิจกรรมอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		สำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ ตั้งคณะทำงาน
36.	จัดให้มีศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์แก่ผู้สูงอายุ	✓		ตั้งศูนย์บริการชุมชนให้ครบทุกชุมชน

ตาราง 12 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการป้องกันการติดเชื้อรายใหม่				
1.	จัดกิจกรรม/โครงการหรือประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์ และการป้องกันให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปในรูปแบบต่างๆ ให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น การเดินรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เนื่องในวันเอดส์โลก การอบรม สัมมนา จัดนิทรรศการ การเผยแพร่สื่อหรือเอกสารเรื่องเอดส์และการป้องกันให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานสาธารณสุขได้เข้าอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์อย่างต่อเนื่อง	✓		จัดอบรมให้ความรู้
3.	จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน (อสม.)	✓		จัดอบรมให้ความรู้
4.	ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อห่างไกลยาเสพติด อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดปัญหาเอดส์	✓		จัดการแข่งขันกีฬา กิจกรรมต่อเนื่อง
5.	สนับสนุนงบประมาณให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน(อสม.) หรือสถานีนอมนัย ไปดำเนินกิจกรรมในการให้ความรู้และการป้องกันเอดส์ในหมู่บ้าน/ชุมชน	✓		สำรวจข้อมูล สนับสนุนงบประมาณ
ด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาล				
6.	กรณีผู้ป่วยไม่มีสวัสดิการใดๆ และเกิดการเจ็บป่วยขึ้น หรือต้องการยาต้านไวรัส ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานกับสถานพยาบาลเพื่อส่งผู้ป่วยเข้ารับรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเข้าสู่ระบบโครงการด้านการรักษาพยาบาลที่รัฐจัดให้มี		✓	งบประมาณน้อย

ตาราง 12 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
7.	สนับสนุนงบประมาณให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน ตรวจสอบดูแลสถานภาพและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีและผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เปิดตัวต่อสังคมแล้ว	✓		สนับสนุนงบประมาณ บูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น
8.	จัดให้มีอาสาสมัครซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อ ดูแลผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์		✓	ขาดบุคลากร
9.	มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ความรู้ คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว เกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาและการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
ด้านความมั่นคงทางสังคม				
10.	ส่งเสริม คุ้มครอง และรักษาสีทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และเก็บรักษาความลับของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ เช่น เก็บฐานข้อมูลอย่างมิดชิดโดยมีระบบป้องกันบุคคลภายนอก เช่น password หรือเก็บฐานข้อมูลในรายงานในตู้ที่มิดชิด เป็นต้น รวมถึงการเชิดชูเกียรติของผู้กระทำความดีไม่รังเกียจหรือกีดกันสิทธิของ ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์	✓		ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด
11.	ส่งเสริมให้เด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดา หรือ มารดาติดเชื้อ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเท่าเทียมกับเด็กที่มาจากครอบครัวปกติ	✓		ตั้งงบประมาณสนับสนุนผู้ยากไร้
12.	ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์		✓	งบประมาณน้อย
13.	ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่ม/เครือข่ายผู้ติดเชื้อเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
14.	จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ สิทธิต่างๆ ของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ให้แก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และคนในครอบครัว	✓		จัดการอบรม กิจกรรมรณรงค์

ตาราง 12 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
15.	สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดา หรือ/และมารดาติดเชื้อ ในด้านต่างๆ เช่น ทุนการศึกษา เสื้อผ้าค่าใช้ จ่ายในการอุปโภค-บริโภคหรือสิ่งของที่จำเป็นอื่นๆ	✓		ตั้งงบช่วยเหลือผู้ยากไร้
16.	สนับสนุนนมผงให้เพียงพอต่อความต้องการของทารก เนื่องจากมารดาที่ติดเชื้อไม่ควรให้นมบุตร	✓		ตั้งงบช่วยเหลือผู้ยากไร้
17.	จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ระหว่างเยาวชน ผู้ติดเชื้อ ผู้ได้รับ ผลกระทบจากเอดส์ บุคลากรทางการแพทย์ และประชาชนทั่วไป ให้เข้าใจซึ่งกันและกันเพื่อลดการแบ่งแยกในชุมชน ระหว่างผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ กับประชาชนทั่วไป ให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมได้		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
18.	รณรงค์ สร้างค่านิยมให้คนในครอบครัวและสมาชิกในชุมชนของผู้ติดเชื้อ / ผู้ป่วยเอดส์ อยู่คอยดูแล ไม่ทอดทิ้ง ไม่รังเกียจและให้กำลังใจผู้ป่วย		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ
19.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือ ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัวในด้านต่างๆ เช่น การฝึกอาชีพ เงินทุนประกอบอาชีพ อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล	✓		สำรวจข้อมูลประสานขอความช่วยเหลือ
ด้านรายได้และสวัสดิการ				
20.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจน หรือถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ทุกเดือนๆ ตามจำนวนเงินที่ อปท. ได้รับการสนับสนุนตามภารกิจถ่ายโอน	✓		ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด
21.	สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ในด้านต่างๆ เช่นค่าใช้จ่ายในการอุปโภค-บริโภคหรือสิ่งของที่จำเป็นอื่นๆ	✓		ตั้งงบช่วยเหลือผู้ยากไร้
22.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจน หรือถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ โดย อปท. ตั้งงบประมาณสนับสนุนในจำนวนเงินและหรือจำนวนรายเพิ่มเติมจากข้อ 20		✓	ตั้งงบช่วยเหลือผู้ยากไร้

ตาราง 12 แสดงข้อมูลด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
23.	สงเคราะห์การจัดการศพเมื่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิต ตามประเพณีเบื้องต้นตามความจำเป็นหรือเห็นสมควร เช่น ซื้อม้าห่อศพ โลงศพ ค่าใช้จ่ายในการจัดการศพ เป็นต้น		✓	งบประมาณน้อย
24.	สนับสนุนและส่งเสริมในการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว		✓	กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	สนับสนุนหรือจัดให้ อสม. ได้รับการฝึกอบรมฟื้นฟู/พัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		จัดโครงการอบรมศึกษาดูงานสำหรับ อสม. ให้ความรู้ อสม.
2.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้เรื่องสุขภาพให้แก่ชุมชน/หมู่บ้าน	✓		ส่งข้อมูลให้กำนัน ผญบ.และประธานชุมชน ประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว
3.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น	✓		ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
4.	สนับสนุนให้ อสม. หรือแกนนำชุมชนดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่าง ๆ	✓		สปสช.ทม.ชุมเห็ดดำเนินกิจการต่าง ๆ
5.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน และการแปรงฟันหลังรับประทานอาหารแก่เด็กเล็กในชุมชน	✓		จัดโครงการวัยใสยิ้มสวยเพื่อให้เด็กได้รับความรู้
6.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมหรือรณรงค์เพื่อการป้องกันโรคดังกล่าวในชุมชน	✓		จัดโครงการและให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์
7.	มีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ การจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล	✓		ทม.ชุมเห็ดได้ดำเนินการกำจัดขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
8.	ประสานหน่วยงานอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับงานสาธารณสุขมูลฐาน	✓		ประสานการดำเนินงานร่วมกับ รพ. สุขภาพตำบล สสจ.บุรีรัมย์
9.	มีการจัดทำหรือสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน	✓		จัดทำแผนชุมชนทุกปี
10.	มีการรวบรวมข้อมูลของหญิงมีครรภ์และหลังคลอด ข้อมูลเด็กอายุ 0-5 ปี ที่สำรวจโดย อสม. เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน	✓		สปสช.ทม.ชุมเห็ดดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง

ตาราง 13 แสดงข้อมูลดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การสุขศึกษา				
11.	ร้อยละ 100 ของ อสม. ได้รับการฝึกอบรมฟื้นฟู/พัฒนาความรู้ด้านสุขภาพที่สำคัญของท้องถิ่นอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓		อสม. ได้รับการอบรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
12.	ร้อยละ 70 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร และสื่อเกี่ยวกับปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้ในการดำเนินงานสุขศึกษา	✓		กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมส่งข้อมูลเป็นประจำ
13.	ร้อยละ 70 ของครัวเรือน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ แจกข่าวสารด้านสุขภาพ และโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า จาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน และ/หรือสื่อต่าง ๆ ของ อปท.	✓		สปสข.ทม.ชุมเห็ดจัดโครงการสุขภาพให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
14.	ร้อยละ 70 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการดำเนินงานเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขภาพที่เป็นปัญหาสำคัญของชุมชนผ่านทางหอกระจายข่าว หรือวิทยุชุมชน	✓		มีการส่งข้อมูลประชาสัมพันธ์เป็นประจำและต่อเนื่อง
15.	ร้อยละ 70 ของครัวเรือนมีสมาชิกอย่างน้อย 1 คน ที่มีความรู้ด้านสุขภาพและสามารถให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพแก่สมาชิกในครอบครัว	✓		ประชาชนมีความรู้ครัวเรือนละ 1 คนเพื่อดูแลสุขภาพคนในครอบครัว
16.	ร้อยละ 60 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีชมรมสร้างสุขภาพและมีกิจกรรมสร้างสุขภาพ 6 อ. คือ ออกกำลังกาย อาหาร อารมณ์ อนามัยชุมชน และ อบายมุข อย่างสม่ำเสมอ	✓		มีการจัดกิจกรรมสร้างสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ
โภชนาการ				
17.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโภชนาการที่เป็นปัญหาสำคัญในท้องถิ่นให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		อสม. แต่ละชุมชนจัดกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชนเป็นประจำ
18.	ร้อยละ 95 ของเด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการเฝ้าระวังทางโภชนาการ โดย อสม. ทำการชั่งน้ำหนัก เพื่อประเมินภาวะโภชนาการ ทุก 6 เดือน	✓		มีการประเมินภาวะโภชนาการเป็นประจำ

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
19.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-5 ปี ที่มีปัญหาทุพโภชนาการ ได้รับอาหารเสริมและคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาด้านโภชนาการจาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		เด็กอายุ 0-5 ปีที่มีปัญหาด้านทุพโภชนาการได้รับการแนะนำการแก้ปัญหาทางโภชนาการ
20.	เด็กอายุ 0-5 ปี มีภาวะทุพโภชนาการ ไม่เกินร้อยละ 7 ทุพโภชนาการ คือ ภาวะขาดสารอาหาร หรือภาวะโภชนาการเกิน	✓		มีการชั่งน้ำหนักประเมินภาวะโภชนาการเด็กอายุ 0-5 ปีเป็นประจำและต่อเนื่อง
21.	ประชากรมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี	✓		ประชากรมีความรู้เพิ่มมากขึ้นส่งเสริมให้มีความรู้ด้านการบริโภคมากขึ้น
การจัดหาน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล				
22.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการบริโภคน้ำสะอาด โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		อสม.จัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่ให้ความรู้เรื่องสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม
23.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับ น้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ และการจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		อสม.มีการสำรวจข้อมูลน้ำดื่ม น้ำใช้เป็นประจำ
24.	ร้อยละ 90 ของครัวเรือน มีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ	✓		ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีการจัดเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ
การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น				
25.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการพัฒนาศักยภาพ อสม. และ/หรือแกนนำชุมชนในการเฝ้าระวัง และควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญของท้องถิ่น	✓		มีการจัดอบรม อสม.เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเฝ้าระวังโรคติดต่อ
26.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และ/หรืองบประมาณในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น	✓		ทม.ชุมเห็ดได้รับการสนับสนุน งบประมาณ ในการดำเนินงานป้องกันโรคที่สำคัญ

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
27.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคติดต่อในท้องถิ่น โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		ทม.มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้มีการเฝ้าระวังโรคติดต่อเป็นประจำและต่อเนื่อง
28.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการเฝ้าระวังพาหนะนำโรค และผู้ป่วยโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		ทม.มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้มีการเฝ้าระวังโรคติดต่อเป็นประจำและต่อเนื่อง
29.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น โดยประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม	✓		ทม.มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้มีการเฝ้าระวังโรคติดต่อเป็นประจำและต่อเนื่อง
การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค				
30.	ร้อยละ 100 ของผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		สปสช.ทม.ชุมเห็ดมีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
31.	ร้อยละ 100 ของผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการติดตามจาก อสม. และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการให้บริการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามระยะเวลาที่กำหนด	✓		สปสช.ทม.ชุมเห็ดมีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
32.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-1 ปี ได้รับวัคซีนตามวัย เช่น วัคซีนป้องกันวัณโรคเมื่อแรกเกิด วัคซีนป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก โปลิโอ เมื่ออายุ 2, 4 และ 6 เดือน วัคซีนป้องกันหัดและหัดเยอรมัน เมื่ออายุ 9 เดือน	✓		สปสช.ทม.ชุมเห็ดมีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว				
33.	ร้อยละ 100 ของหญิงมีครรภ์ และหลังคลอด ได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก โดย อสม. และ/หรือ แกนนำชุมชน	✓		อสม.มีการติดตามและให้ความรู้เป็นประจำ
34.	ร้อยละ 90 ของหญิงมีครรภ์มีการฝากครรภ์ ได้รับการดูแลก่อนคลอด การทำคลอด และดูแลหลังคลอด จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือผดุงครรภ์โบราณที่ผ่านการอบรม	✓		มีการดูแลเป็นประจำ
35.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีระบบข้อมูลของหญิงมีครรภ์ และหลังคลอด ข้อมูลเด็กอายุ 0-5 ปี ที่สำรวจโดย อสม. เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน	✓		อสม.ดำเนินการเป็นประจำโดยมีข้อมูลทุกหมู่บ้าน
36.	ร้อยละ 100 ของทารกมีน้ำหนักแรกเกิดไม่ต่ำกว่า 2,500 กรัม		✓	บางรายมีน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม
37.	ร้อยละ 75 ของทารกได้กินนมแม่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 เดือน		✓	ผู้ปกครองหลายรายต้องทำงานตจว.ให้นมแม่อย่างเดียวไม่ได้
38.	ร้อยละ 75 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานและอยู่กับสามีมีการวางแผนครอบครัว	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
39.	ร้อยละ 100 ของหญิงและชายวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
40.	ร้อยละ 50 ของหญิงและชายวัยเจริญพันธุ์มีการเตรียมตัวและคัดกรองโรคทางพันธุกรรมก่อนการแต่งงาน	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
การรักษาพยาบาลง่าย ๆ				
41.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มี อสม. ที่ผ่านการอบรมให้มีความรู้และความสามารถในการตรวจคัดกรองโรค และการรักษาพยาบาล การเจ็บป่วยเล็กน้อยในชุมชน	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง

ตาราง 13 แสดงข้อมูลดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
42	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นจากหน่วยงานของรัฐ สำหรับให้ อสม. ใช้ในการจัดบริการตรวจคัดกรองโรค และรักษาพยาบาลการเจ็บป่วยเล็กน้อยในชุมชน	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
43.	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดบริการตรวจคัดกรองโรค และการรักษาพยาบาลการเจ็บป่วยเล็กน้อย โดย อสม.	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
44.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีระบบการส่งต่อผู้ป่วย โดย อสม. จากชุมชนไปยังสถานบริการสาธารณสุข	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
45.	ร้อยละ 30 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มีการให้บริการการแพทย์ทางเลือกเพื่อสุขภาพแก่ประชาชนในชุมชน เช่น บริการนวด อบ ประคบแผนไทย การใช้ยาสมุนไพร	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
การจัดหายาที่จำเป็นในหมู่บ้าน				
46.	ร้อยละ 100 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มียาสามัญประจำบ้านสำหรับให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยเล็กน้อยหรือฉุกเฉินในชุมชน	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
47.	ร้อยละ 80 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มีบริการจ่ายยาโดยอสม.		✓	ไม่มีการดำเนินงาน
สุขภาพจิต				
48.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพจิต โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง
49.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจผู้ป่วยที่มีปัญหา/อาการทางจิตประสาท และส่งต่อผู้ป่วยให้ได้รับการรักษา	✓		

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
50.	ร้อยละ 50 ของวัยรุ่นเป็นสมาชิกชมรม To be number one และมีกิจกรรมต่อเนื่อง	✓		วัยรุ่นเป็นสมาชิก to be number one และมีกิจกรรมต่อเนื่อง
51.	ร้อยละ 30 ของครัวเรือน ได้รับการส่งเสริมให้เป็นครอบครัวอบอุ่น	✓		จัดทำโครงการสายใยรักของครอบครัว
ทันตสาธารณสุข				
52.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องทันตสุขภาพ โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		อสม.มีการจัดกิจกรรมทันตสุขภาพ
53.	ร้อยละ 100 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน มีการสอนและปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน และการแปรงฟันหลังรับประทานอาหาร	✓		ครูสอนเป็นประจำ
54.	ร้อยละ 80 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจปัญหาทันตสุขภาพของประชาชน และส่งต่อผู้ป่วยให้ได้รับการรักษา หรือประสานงานให้มีหน่วยทันตสาธารณสุขเคลื่อนที่มาให้บริการในชุมชน	✓		ทม.ร่วมกับ รพ.สต.โคกขี้หนูดำเนินงานด้านทันตสาธารณสุขเป็นประจำ
การอนามัยสิ่งแวดล้อม				
55.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอนามัยสิ่งแวดล้อม โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		อสม.มีการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมเป็นประจำ
56.	ร้อยละ 80 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมลดมลภาวะ และส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม โดย การมีส่วนร่วมของชุมชน	✓		ทม.ร่วมกับชุมชนจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน
57.	ร้อยละ 50 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีกลุ่มเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมชุมชน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบปัญหา	✓		แต่ละชุมชนมีเครือข่ายดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

ตาราง 13 แสดงข้อมูลดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การคุ้มครองผู้บริโภค				
58.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอาหาร ยา เครื่องสำอางที่ปลอดภัย มีเครื่องหมาย อย. หรือได้มาตรฐาน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน		✓	ยังไม่ครบ 100%
59.	ร้อยละ 50 ของผู้ประกอบการร้านอาหาร แผงลอย ได้รับการฝึกอบรม/พัฒนาเรื่องสุขาภิบาลอาหาร	✓		ผู้ประกอบการได้รับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารเป็นประจำ
60.	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ และดื่มแอลกอฮอล์ โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและโรคไม่ติดต่อ				
61.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอุบัติเหตุ และโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาของชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
62.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และการตรวจมะเร็งเต้านมด้วยตนเอง	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
63.	ร้อยละ 60 ของประชาชนอายุ 40 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง ในชุมชน/หมู่บ้าน	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
64.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไปมีความรู้ และมีพฤติกรรมตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นประจำ	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
65.	ร้อยละ 60 ของประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
66.	ร้อยละ 50 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวังอุบัติเหตุ และช่วยเหลือผู้ประสบภัย	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง

ตาราง 13 แสดงข้อมูลด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์				
67.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่อง เพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ในชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
68.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคเอดส์ให้กับประชาชน โดย อสม. และ/หรือ แกนนำชุมชน	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
69.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ในชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน และประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยและครอบครัว	✓		มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง
70.	ร้อยละ 60 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีบริการแจกถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันการติดเชื้อและแพร่เชื้อเอดส์ในชุมชน โดย อสม.	✓		อสม.มีการแจกถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการเผยแพร่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ตาราง 14 แสดงข้อมูลด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน				
1.	พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีของสังคม พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น	✓		มีการจัดกิจกรรมตามแผนจัดประสบการณ์และเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
2.	พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้สามารถเรียนรู้มีพัฒนาการตามวัย มีความพร้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนในระดับสูงขึ้น	✓		มีการจัดกิจกรรมตามแผนจัดประสบการณ์และเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
3.	พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์	✓		มีการจัดกิจกรรมตามแผนจัดประสบการณ์และเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
4.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กด้อยโอกาสยากไร้ทุพพลภาพและกลุ่มต่างวัฒนธรรมได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน	✓		มีการจัดกิจกรรมตามแผนจัดประสบการณ์และเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
5.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนและประชาชนให้มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	✓		มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเพื่อดำเนินกิจกรรม
6.	พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความสุข พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม	✓		มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเพื่อดำเนินกิจกรรม
ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา				
7.	กำหนดหลักสูตรการพัฒนาครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน	✓		มีการประเมินภายในและภายนอก
8.	ลดภาระงานอื่นที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาได้ทำหน้าที่พัฒนาการศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	✓		นโยบายมีแต่เพิ่มภาระงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา
9.	มีโครงการประสานความร่วมมือกับสถาบันผลิตครูเพื่อให้ผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาในระบบและนอกระบบ	✓		เกิดความร่วมมือกับ กศน.และวิทยาลัยสวนดุสิต

ตาราง 14 แสดงข้อมูลด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
10.	พัฒนาครูให้มีทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓		จัดการอบรมเป็นประจำ
11.	กำหนดหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน	✓		มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น
12.	มีโครงการที่ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อสาธารณชน	✓		มีการพัฒนาบุคลากรของ อบท.ทุกปี
13.	กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม	✓		ดูจากผลงาน การสังเกตและพัฒนา
14.	มีระบบและมาตรการจูงใจให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	✓		มีการประเมินภายในและภายนอก
15.	ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินวิทยฐานะ	✓		มีการประเมินภายในและภายนอก
16.	ใช้เครื่องมือประเมินสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ	✓		ใช้ตามแบบประเมินภายในและภายนอก
ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา				
17.	พัฒนาหลักสูตรการศึกษาของท้องถิ่นให้มีคุณภาพ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตร
18.	หลักสูตรของท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้เกิดอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตร
19.	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ. ชาติที่แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระบบ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตร
20.	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลากหลายทั้งในและนอกสถานศึกษา	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
21.	สร้างความทันสมัยของระบบสารสนเทศ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
22.	สร้างระบบการนิเทศ กำกับติดตามที่มีประสิทธิภาพ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา

ตาราง 14 แสดงข้อมูลด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
23.	บุคลากรด้านนิเทศการศึกษาของท้องถิ่นมีความเพียงพอ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
24.	ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
25.	สร้างกลไกและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาของท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
26.	มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาท้องถิ่น				
27.	จัดโครงสร้างและระบบรวมทั้งพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแนวใหม่เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและคล่องตัว	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
28.	จัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
29.	ปรับปรุงกฎหมายและหลักเกณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
30.	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการศึกษา การวิจัย การพัฒนาครู	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
31.	การสร้างขยายและใช้ภาคีเครือข่ายหลากหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาการศึกษาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา

ตาราง 14 แสดงข้อมูลด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
32.	สนับสนุนให้กระทรวงศึกษาธิการประสานและส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาการด้านวิชาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
33.	สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการนิเทศให้ครอบคลุมระบบการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
34.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบให้ผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
35.	ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจด้านการจัดการศึกษา	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา
36.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดทำแผนบูรณาการการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ	✓		มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา

ตาราง 15 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น โดยมี จำนวนกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา 6 กิจกรรมขึ้นไป จำนวนกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม และประเพณี 8 กิจกรรมขึ้นไปจำนวนกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ศิลปะและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น 5 กิจกรรมขึ้นไป	✓		งานลอยกระทง งานบุญบั้งไฟ งานวันพ่อ งานวันแม่ งานวันเด็กแห่งชาติ งานเข้าพรรษา งานแห่เทียน งานเข้าพรรษา งานทำบุญบ้าน งานสงกรานต์
2.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น	✓		กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
3.	มีการยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
4.	จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงหรือการแบ่งปัน และ เอื้ออาทรต่อกัน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
5.	จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น	✓		ข้อมูลภูมิปัญญา
6.	จัดหรือสนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
7.	จัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีภายในท้องถิ่น และ/หรือระหว่างท้องถิ่น		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
8.	จัดให้มีหรือสนับสนุนการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อต่าง ๆ	✓		มีการประชาสัมพันธ์
9.	จัดให้มีการแต่งกายพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ เช่นให้ข้าราชการ/พนักงาน แต่งกายเป็นตัวอย่างโดยกำหนดวันใดวันหนึ่งในวันราชการ	✓		มีการแต่งกายด้วยผ้าไทยทุกวันอังคาร

ตาราง 15 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
10.	จัดตั้งศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
ด้านการเรียนรู้				
11.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศาสนาที่ตนนับถือ	✓		กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
12.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น	✓		กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
13.	จัดกิจกรรมยกย่อง เชิดชูประชาชนชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ โดยพิจารณาผู้ทรงความรู้จากบุคคลในท้องถิ่น	✓		ผู้สูงอายุ
14.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศิลปะพื้นบ้าน	✓		แผนสภาเด็กและเยาวชน
15.	สนับสนุนหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอดี แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน		✓	
16.	จัดทำฐานข้อมูลด้านศาสนา วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	✓		ทำบัญชีและฐานข้อมูล
17.	จัดให้มีหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำศูนย์/แหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และหลากหลาย	✓		มีแหล่งเรียนรู้ในเขตพื้นที่เข้าร่วมจัดทำหลักสูตร จัดให้มีการมีส่วนร่วมในการทำหลักสูตร
18.	ประสานสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นและประสานสถานศึกษาในท้องถิ่นเพื่อใช้หลักสูตร	✓		ประชุมผู้นำชุมชน
ด้านการมีส่วนร่วม				
19.	จัดกิจกรรมหลักในด้านศาสนาตามวันสำคัญของศาสนา โดยประสานผู้นำศาสนา/ผู้นำชุมชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น	✓		

ตาราง 15 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
20.	ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น โดยประสานองค์กรเครือข่าย ผู้นำชุมชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น	✓		
21.	การจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม		✓	
22.	การจัดประชุมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้แก่เยาวชนหรือประชาชนในชุมชน โดยเชิญผู้ทรงความรู้ ปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำนึกในการที่จะอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีของท้องถิ่น	✓		
23.	ให้ชุมชนองค์กร เครือข่ายและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน	✓		มีแผนชุมชน
24.	ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล	✓		ประชาชนเป็นผู้แทนในการประเมิน
ด้านการสร้างเครือข่าย				
25.	ประสานงานกับผู้นำศาสนาต่าง ๆ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินชีวิต ความรู้ ด้านศาสนาที่ตนนับถือ	✓		ผู้นำทางศาสนาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของทาง ทม.ชุมเห็ด
26.	ประสานงานกับกลุ่มต่าง ๆ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น	✓		ผู้นำทางศาสนาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของทาง ทม.ชุมเห็ด
27.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
28.	จัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายฐานข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ

ตาราง 15 แสดงข้อมูลด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
29.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการศึกษาเพื่อส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจชุมชน		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์				
30.	จัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
31.	การบรรยายหรือกิจกรรมที่ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเพื่อสร้างความสมานฉันท์		✓	ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
32	จัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นจัดกิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างและประสานความเข้าใจ และความร่วมมือระหว่างกัน	✓		มีการประชุม อบรม

ตาราง 16 แสดงข้อมูลด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านนโยบายและการวางแผน				
1.	มีการส่งเสริมการทำงานเพื่อความโปร่งใส	✓		ให้ประชาชนมีส่วนร่วม
2.	นำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนา 3 ปี มาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
3.	นำโครงการ/กิจกรรมที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผนชุมชนมาบรรจุในงบประมาณรายจ่ายประจำปี	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
ด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร				
4.	มีการตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		แต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
5.	มีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรผ่านช่องทางต่างๆ ต่อไปนี้ การติดประกาศ ณ สำนักงาน สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน เว็บไซต์ โทรศัพท์	✓		จัดทำเว็บไซต์
6.	เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การติดประกาศ ณ สำนักงาน เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ ข่าวสารหอกระจายข่าว/หรือเสียงตามสาย /หรือวิทยุชุมชน	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
7.	ได้รายงานข้อมูลสถิติการคลังปีที่ผ่านมาส่งให้จังหวัดภายในเวลาตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
ด้านการบริหารงบประมาณและจัดซื้อจัดจ้าง				
8.	มีการเปิดเผยโครงการ/กิจกรรมจัดซื้อจัดจ้าง	✓		มีการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ จัดส่งข้อมูลให้ ผู้นำชุมชนประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ตาราง 16 แสดงข้อมูลด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
9.	สามารถจัดซื้อจัดจ้างปีงบประมาณที่ผ่านมาได้วงเงินต่ำกว่าที่กำหนดไว้	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
10.	การจัดทำและปรับข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
ด้านการบริหารงานบุคคล				
11.	มีการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหาร	✓		
12.	มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร โดยส่งบุคลากรไปฝึกอบรม จัดอบรมเอง การศึกษาดูงาน จัดองค์ความรู้ในหน่วยงาน	✓		จัดโครงการศึกษาดูงาน
13.	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยประเมินจากข้อตกลงในการปฏิบัติราชการที่ได้ทำไว้	✓		ประเมินผลการปฏิบัติงาน
ด้านการมีส่วนร่วม				
14.	การสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชน สู่การพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการ	✓		ขาดบุคลากรดำเนินงานและงบประมาณ
15.	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	✓		มีการจัดประชุมประชาคมตามหมู่บ้านเพื่อเสนอโครงการต่างๆ
16.	มีประชากรไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป	✓		
ด้านการให้บริการ				
17.	มีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการดำเนินการและประชาชนทราบ	✓		มีการจัดทำตารางในการออกปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขให้ประชาชนทราบว่าจะมีการเก็บขยะหมู่บ้าน เวลาเท่าไร
18.	การให้บริการแก่ประชาชนที่ต้องมีขั้นตอนการพิจารณาเพื่ออนุมัติ อนุญาต หรือให้ความเห็นชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต	✓		

ตาราง 16 แสดงข้อมูลด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการบูรณาการการปฏิบัติงาน				
19.	มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น ในการจัดการบริการให้แก่ประชาชน	✓		ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลและเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมประชุมสภาเทศบาลเมืองชุมเห็ด
20.	มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นในการจัดบริการให้แก่ประชาชน	✓		จัดโครงการตรวจสุขภาพให้กับประชาชนร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลชุมเห็ด
ด้านการติดตามและประเมินผล				
21.	มีการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดบริการ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนโดยมีบุคคลภายนอกร่วมเป็นกรรมการหรือว่าจ้างหน่วยงานภายนอกมาดำเนินการแทนคณะกรรมการ	✓		มีการจัดทำแบบประเมินผลโดยมีคณะกรรมการจากหน่วยงานอื่นหรือเอกชนมาทำการประเมิน เช่น การประเมินโบนัส
22.	มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนไปปรับปรุงงาน	✓		มีการจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อจะนำผลไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นทุกปี

ตาราง 17 แสดงข้อมูลด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการสำรวจที่สาธารณสุขประโยชน์ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีคำสั่งตั้งคณะทำงานสำรวจที่สาธารณสุขประโยชน์ไว้อย่างชัดเจน		✓	นายกได้สั่งให้กองช่างดำเนินการสำรวจเพื่อเป็นข้อมูล
2.	มีการตรวจสอบที่สาธารณสุขประโยชน์ หรือที่รกร้างว่างเปล่า เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหนังสือสอบถามกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่		✓	ทม.ชุมเห็ด ได้ประสานความร่วมมือในการจัดทำข้อมูลสอบถามผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่
3.	การดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณสุขประโยชน์ เช่น ที่ชายตลิ่ง สวนสาธารณะที่เลี้ยงสัตว์ที่สาธารณะประจำตำบล/หมู่บ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2544	✓		ทม.ชุมเห็ด มีการจัดทำของใช้ที่ดินและขึ้นทะเบียนสาธารณสุขประโยชน์ เช่น ทำเลี้ยงสัตว์
4.	การตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์โดยมีการมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		นายกได้มอบหมายให้กองช่างเป็นตัวแทนในการไปชี้ขอบเขตที่ดิน
5.	การจัดทำป้ายบอกเขต ติดตั้ง ณ ที่สาธารณสุขประโยชน์	✓		ยังขาดเรื่องงบประมาณในการจัดทำ
6.	การดูแลรักษาความสะอาดและดูแลที่สาธารณสุขประโยชน์ไม่ให้เสื่อมโทรม เช่น การปลูกหญ้าแฝก หรือพืชอื่นๆ	✓		มีการปลูกหญ้าแฝกในที่สาธารณสุขประโยชน์
7.	มีการพัฒนาที่สาธารณสุขประโยชน์เป็นสนามกีฬาประจำตำบล/หมู่บ้าน	✓		มีโครงการทำสนามกีฬาภายในชุมชน
8.	การปรับเปลี่ยนที่สาธารณสุขประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน หมู่บ้านและตำบล	✓		แต่ละเขตชุมชนมีการจัดทำที่พักผ่อน
9.	การปรับเปลี่ยนเป็นแปลงปลูกพืช หรือทุ่งเลี้ยงสัตว์		✓	กำลังดำเนินการอยู่ในการเกษตร
10.	การปรับเปลี่ยนที่สาธารณสุขประโยชน์ให้เป็นตลาดกลางของชุมชน ตามระเบียบ หรือ หนังสือที่มหาดไทย เรื่อง การใช้ที่ดินสาธารณสุขประจำตำบลและหมู่บ้าน และที่สาธารณสุขประโยชน์		✓	มีโครงการรทสภาพที่ดินเพื่อใช้ในการก่อสร้างศูนย์เด็กเล็กภายในเขต ทม.ชุมเห็ด
11.	มีการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์	✓		จัดให้มีการอบรม จนท.ภายในเขตทม.เพื่อจะได้เข้าใจระเบียบ กฎหมายในการดูแล

ตาราง 17 แสดงข้อมูลด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุขของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
12.	มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณสุขพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแลรักษาที่สาธารณสุข	✓		มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ในการสาธารณสุขของใช้ประโยชน์ในที่สาธารณสุขประโยชน์ให้ประชาชนเข้าใจวัตถุประสงค์ในการขอใช้ที่ดิน
13.	มีการประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณสุข	✓		
14.	กรณีพบผู้บุกรุกที่สาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการกับผู้บุกรุกตามระเบียบและหลักเกณฑ์กำหนด	✓		

ตาราง 18 แสดงข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	การจัดทำแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี / มีการวางแผนป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้น /มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนของ อปท.	✓		จากการจัดเวทีประชาคม
2.	มีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณ	✓		
3.	มีการดำเนินการหรือติดตามหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น	✓		
4.	มีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือด้านลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน	✓		จัดกิจกรรม รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่าง ๆ
5.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ และรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	✓		ดำเนินงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ
6.	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง อปท. หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	✓		
7.	มีการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	✓		
8.	มีความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล	✓		
9.	มีการป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม	✓		
10.	มีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า	✓		

ตาราง 19 แสดงข้อมูลด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร แนะนำและให้บริการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เป็นที่ติดต่อ และศูนย์รวมข้อมูลต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	✓		ไม่เพียงพอต่อการให้บริการในเขตชุมชน
2.	แผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งของสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสามารถทราบว่าจะควรไปจุดใดก่อน		✓	ควรจัดให้มีทำผังแสดงสถานที่ต่าง ๆ ให้ชัดเจน
3.	ป้ายสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามเล่นฟุตบอลในสนาม ห้ามทิ้งขยะ ห้ามเดินลัดสนาม และป้ายบอกสถานที่ภายในสวน เช่น ห้องสุขา อาคารต่าง ๆ		✓	ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่ในสำนักงานและสถานที่สาธารณะ
4.	บริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ	✓		มีแต่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ
5.	เก้าอี้นั่งพักผ่อนตั้งวางอยู่ทั่วบริเวณสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพียงพอกับความต้องการผู้มาใช้ ยึดติดแน่นกับพื้น และควรมีพนักพิง		✓	ควรจัดให้มีสถานที่แต่ต่อน้ำชาดงประมาณ
6.	โทรศัพท์สาธารณะ		✓	อยู่ห่างไกล
7.	สนามเด็กเล่น		✓	ขาดสถานที่สร้างสนาม
8.	ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เช่น ถังขนาดพอเหมาะกับการเก็บรวบรวมทุกวัน ถึงรอบนอกติดตั้งอยู่กับพื้น เคลื่อนย้ายไม่ได้ และมีถังอลูมิเนียม หูหิ้วสวมอยู่ภายใน ตั้งถังไว้ทุก ๆ ระยะ 100 - 200 เมตร ตามถนนและจุดสถานที่ที่ใช้ รับประทานอาหาร หรือ เก้าอี้นั่งพัก	✓		ยังไม่เพียงพอต่อการให้บริการในเขตชุมชน
9.	บริเวณสำหรับการออกกำลังกายกลางแจ้งตามกิจกรรมหรือ ตามความต้องการประชาชน		✓	ควรมีบริเวณออกกำลังกายทุกชุมชน
10.	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	✓		ควรมีเพิ่มมากกว่า 1 คน

ตาราง 19 แสดงข้อมูลด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
11.	ระบบไฟฟ้าแสงสว่างเหมาะสมตามการใช้งาน และความส่องสว่างเพียงพอ ผู้ใช้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	✓		มีแต่ไม่ครอบคลุมพื้นที่
12.	ระบบน้ำรดต้นไม้		✓	ควรจัดให้มีระบบน้ำที่ดีในสำนักงาน
13.	ห้องน้ำ สุขา สะอาด ปลอดภัย ตั้งอยู่ในที่อากาศถ่ายเทสะดวก ลับตาคนพอสมควร แบ่งห้องน้ำชาย - หญิง มีพนักงานทำความสะอาดทุกวัน		✓	ควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะประโยชน์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชุมชน
14.	ห้องน้ำ/สุขาสำหรับผู้พิการ		✓	ควรจัดให้มีห้องน้ำคนพิการ
15.	ศาลาที่พัก บนศาลามีเก้าอี้ติดตั้งตายตัวรอบศาลา มีถังขยะ ไม่อยู่ในที่ลับตา	✓		มีการปรับปรุงศาลาที่พักรอบสำนักงาน
16.	การจัดแสดงนิทรรศการอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง		✓	ควรจัดให้มีบริการประชาชนตามจุดต่าง ๆ
17.	จุดติดตั้งน้ำดื่มสาธารณะ		✓	ควรมีบริการประชาชนที่มาใช้บริการ
18.	สวนสุขภาพ		✓	ขาดงบประมาณในการจัดทำ
19.	ลานเอนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม	✓		มีแต่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ
20.	แยกทางเดิน ทางวิ่ง ทางจักรยาน เป็นสัดส่วนแยกออกจากกัน		✓	ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ
21.	ด้านการดูแลรักษา การเก็บขยะ การกวาดถนน การดูแลต้นไม้ เช่น การปลูกรักษาตัดแต่ง ให้บุคลากรซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน การระบายน้ำ/บำบัดน้ำเสีย	✓		มีแต่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน
22.	ทำรั้วกั้นในบริเวณที่ไม่ปลอดภัย เช่น รั้วกั้นริมแม่น้ำหากส่วนนั้นอยู่ใกล้สนามเด็กเล่น		✓	โดยเฉพาะบริเวณลำห้วยชุมเห็ด

ตาราง 20 แสดงข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม	✓		มีการฝังกลบขยะมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาล
2.	มีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามขั้นตอนที่สามารถเรียกใช้งานได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีการจัดเก็บอยู่ในระบบเดียวกัน ง่ายต่อการสืบค้นข้อมูล ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา	✓		มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง
3.	มีการจัดการขยะชุมชน โดยการส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยการส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยใช้ซ้ำ การส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล การส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด	✓		จัดทำโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4.	ลดหรือควบคุมการผลิตขยะมูลฝอยของประชากรในอัตราไม่เกิน 1.0 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน		✓	มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง
5.	มีระบบคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไป เพื่อนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดของเสียอันตราย		✓	ยังไม่มีระบบการจัดเก็บของเสียที่อันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ
6.	ติดตามตรวจสอบน้ำผิวดิน แหล่งน้ำผิวดินรอบอาณาเขตสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและพื้นที่ใกล้เคียง และรายงานสู่สาธารณชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง		✓	นำขยะมูลฝอยไปกำจัด ณ เทศบาลเมืองบุรีรัมย์
7.	จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด และจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เช่น ลดปริมาณขยะ การนำกลับไปใช้ซ้ำ การแปรรูปขยะ	✓		มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง
8.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบของวัสดุ ที่ใช้แล้วหรือวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	✓		มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง
9.	มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	✓		มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง

ตาราง 20 แสดงข้อมูลด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
11.	จัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของท้องถิ่น และการแก้ไขข้อร้องเรียน	✓		จัดทำข้อมูลอย่างต่อเนื่อง
12.	การนำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนด้านการจัดการขยะมูลฝอย	✓		มีการดำเนินการเป็นประจำและต่อเนื่อง

5.2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ตาราง 21 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	171	43.40
	หญิง	223	56.60
	รวม	394	100.0
อายุ	18-31 ปี	41	10.40
	32-45 ปี	136	34.50
	46-59 ปี	175	44.40
	60 หรือมากกว่า	42	10.70
	รวม	394	100.0
การศึกษา	ประถมศึกษา	174	44.20
	มัธยมศึกษา	179	45.40
	ปริญญาตรี หรือมากกว่า	41	10.40
	รวม	404	100.0
อาชีพ	เกษตรกรกรรม	118	29.90
	รับจ้าง	113	28.70
	ค้าขาย	99	25.10
	รับราชการ	31	7.90
	อื่น ๆ	33	8.40
	รวม	394	100.0

จากตาราง 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 56.60 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 43.40

ส่วนอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีอายุ 46 – 59 ปี มากที่สุด ร้อยละ 44.40 รองลงมา อายุ 32 – 45 ปี ร้อยละ 34.50 อายุ 60 หรือมากกว่า ร้อยละ 10.4 และอายุ 18-31 ปี ร้อยละ 10.40 ตามลำดับ

การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 45.40 รองลงมาในระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 44.20 และระดับปริญญาตรีหรือมากกว่า ร้อยละ 10.40 ตามลำดับ

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มากที่สุด ร้อยละ 29.90 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 28.70 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 25.10 ประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 8.40 และประกอบอาชีพรับราชการ ร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

สเกวการให้ความหมาย

ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	4.24 - 5.00	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	3.43 - 4.23	มีระดับความพึงพอใจมาก
ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	2.62 - 3.42	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	1.81 - 2.61	มีระดับความพึงพอใจน้อย
ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.80	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการพัฒนาอาชีพของประชาชน		3.48	0.73	มาก
1.	มีการจัดทำทะเบียนข้อมูลอาชีพของประชาชนในระดับครัวเรือน	3.64	0.94	มาก
2.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของ การให้การสนับสนุนตาม กลุ่มอาชีพ /ความต้องการของประชาชน / พื้นที่	3.48	1.00	มาก
3.	มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน/สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชน และมีการจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ	3.59	0.88	มาก
4.	มีการจัดทำระบบข้อมูลเศรษฐกิจชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน	3.43	0.99	มาก
5.	มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ /จัดเก็บข้อมูล /มีบุคลากรดูแลระบบได้อย่างทั่วถึงในงานด้านการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น	3.47	0.98	มาก
6.	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบขนส่งสินค้า / ให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า/ โครงการสนับสนุนแผนงาน/โครงการบริหารจัดการด้านขนส่ง	3.29	0.94	ปานกลาง
7.	การสร้างเครือข่ายการส่งเสริมอาชีพระดับประชาชน หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง	3.43	0.94	มาก
8.	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่	3.55	0.88	มาก
9.	มีการสร้างค่านิยมวัฒนธรรมการพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง	3.57	0.85	มาก
10.	มีการจัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา งบประมาณ	3.47	0.97	มาก
11.	มีแผนงาน/โครงการที่ส่งต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอาชีพของประชาชน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนเป้าหมายให้ทราบ	3.36	0.90	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		3.33	0.79	ปานกลาง
12.	แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครอบคลุมในพื้นที่ / การศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย การจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในหมู่บ้าน	3.37	0.97	ปานกลาง
13.	อุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / การแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัยฝ่ายสื่อต่างๆ	3.30	0.91	ปานกลาง
14.	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและการป้องกันภัยหรือฝึกอบรมแก่ประชาชนและเยาวชนอย่างทั่วถึง	3.34	0.92	ปานกลาง
15.	การจัดอบรมทบทวนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ	3.31	0.95	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมการศึกษา		3.29	0.76	ปานกลาง
16.	การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย	3.45	0.93	มาก
17.	จัดให้มีลานกีฬา สวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของประชาชน	3.31	0.97	ปานกลาง
18.	สนับสนุนจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน	3.23	0.92	ปานกลาง
19.	การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่มีความรู้เพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้คำแนะนำ ดูแลรักษาและให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์การกีฬาแก่ประชาชน	3.31	0.94	ปานกลาง
20.	การดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน	3.19	0.90	ปานกลาง
21.	การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงด้านการกีฬาหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชุมชน	3.23	0.86	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		3.35	0.64	ปานกลาง
22.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกด้านอย่างต่อเนื่อง	3.46	0.87	มาก
23.	ผู้ดูแลเด็กมีบทบาทปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัย	3.35	0.85	ปานกลาง
24.	สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสมและไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่ออันตราย	3.40	0.84	ปานกลาง
25.	บริเวณที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ห่างจากบริเวณพื้นที่สำหรับเด็ก และมีเครื่องใช้จำเป็นที่ถูกสุขลักษณะ มีความสะอาดและปลอดภัย	3.25	0.93	ปานกลาง
26.	สภาพแวดล้อมปลอดภัย ถูกสุขลักษณะตั้งอยู่ห่างจากแหล่งอบายมุข ฝุ่นละออง กลิ่นหรือเสียงที่รบกวน มีระบบสุขาภิบาล การระบายน้ำ อากาศจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม มีพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ที่ปลอดภัย และมีพอสสมควรกับจำนวนเด็ก	3.34	0.85	ปานกลาง
27.	มีการฝึกอบรบบุคลากรในเนื้อหาด้านการปฐมพยาบาลการป้องกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก	3.30	0.88	ปานกลาง
28.	จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.36	0.84	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน		3.44	0.69	มาก
29.	การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในเรื่องเด็กเพื่อดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน	3.44	0.85	มาก
30.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน /การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้ พัฒนาเด็กและเยาวชนด้านต่างๆ เช่น สอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น	3.47	0.86	มาก

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
31.	การสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี เป็นต้น	3.45	0.90	มาก
32.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น	3.49	0.81	มาก
33.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน	3.42	0.87	ปานกลาง
34.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อรณรงค์ให้เด็กเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาภัยทางสังคม เช่น เรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น	3.39	0.93	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี		3.43	0.65	มาก
35.	คณะกรรมการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสิทธิสตรี เด็กและเยาวชน	3.41	0.84	ปานกลาง
36.	คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาสตรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชนอื่นๆ	3.49	0.79	มาก
37.	แผนงานการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาสตรีในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น	3.42	0.89	ปานกลาง
38.	การจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างเพียงพอเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาสตรี	3.45	0.89	มาก
39.	การจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ/มีกลุ่มสตรีเข้าเป็นคณะกรรมการร่วมทุกกิจกรรมของท้องถิ่น	3.53	0.92	มาก
40.	หญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็กโดย อสม. และ แกนนำชุมชน	3.42	0.85	ปานกลาง
41.	การจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้านอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	3.46	0.88	มาก

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
42.	จัดกิจกรรม /โครงการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม	3.45	0.86	มาก
43.	องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการหาตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ /แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น	3.36	0.88	ปานกลาง
44.	จัดโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและรักษาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและศาสนา อย่างต่อเนื่องทุกปี	3.49	0.87	มาก
45.	สร้างเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวัง ติดตามและสนับสนุนการคุ้มครองในด้านความรุนแรงการกระทำอานาจาร ช่มชืด แก่สตรีอย่างน้อย 1 กลุ่ม	3.33	0.91	ปานกลาง
46.	การส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ	3.35	0.88	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ		3.42	0.73	ปานกลาง
47.	สำรวจ ตรวจสอบเยี่ยม ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียนรวมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	3.56	0.93	มาก
48.	ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด	3.59	0.91	มาก
49.	ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพของชมรมกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์ตำบล	3.44	0.99	มาก
50.	ประสานงานส่งต่อให้ผู้พิการในชุมชนได้ฝึกอาชีพในสถาบันการฝึกอาชีพของรัฐและเอกชนหรือสถานประกอบการที่ให้ผู้พิการเข้าทำงาน	3.42	0.97	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
51.	สนับสนุน ประสานงานให้มีการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการทุกประเภท ทุกระดับ ความพิการ และทุกระดับอายุ ทั้งในระบบการศึกษาแบบร่วมและโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งภาครัฐและเอกชน	3.34	0.92	ปานกลาง
52.	จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้พิการ ครอบครัว ผู้นำชุมชน คนในชุมชนเกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการแต่ละประเภท	3.26	0.92	ปานกลาง
53.	สนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ การจัดแข่งขันกีฬาผู้พิการในชุมชน หมู่บ้าน เป็นต้น	3.36	0.93	ปานกลาง
54.	เผยแพร่หรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้พิการแก่ผู้พิการ ครอบครัว ชุมชน สังคมและสถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของภาครัฐและเอกชนในชุมชน	3.33	0.96	ปานกลาง
55.	จัดบริการ อำนวยความสะดวกในการทำบัตรประจำตัวประชาชนแก่ผู้พิการ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของชาติ	3.43	0.87	มาก
ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ		3.53	0.68	มาก
56.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำปรึกษาหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บแก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง	3.49	0.89	มาก
57.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง	3.49	0.77	มาก
58.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่มผู้สูงอายุ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ	3.45	0.92	มาก
59.	รณรงค์ให้คนในครอบครัวเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ มีการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้สูงอายุในชุมชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน	3.61	0.90	มาก

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
60.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด	3.66	0.87	มาก
61.	จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ / จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่างๆ	3.49	0.93	มาก
62.	จัดหาหรือประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้บริการเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้	3.53	0.90	มาก
ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์		3.28	0.79	ปานกลาง
63.	จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	3.28	0.94	ปานกลาง
64.	ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อห่างไกลยาเสพติดอันเป็นสาเหตุหนึ่งให้เกิดโรคเอดส์	3.26	0.95	ปานกลาง
65.	มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ความรู้คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว เกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาและการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย	3.33	0.93	ปานกลาง
66.	ส่งเสริมคุ้มครองและรักษาสีทิวของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วย และเก็บรักษาความลับของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่ให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องทราบ	3.27	0.94	ปานกลาง
67.	ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์	3.27	0.95	ปานกลาง
68.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ เช่น การฝึกอาชีพ เงินทุนประกอบอาชีพ ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น	3.23	0.99	ปานกลาง
69.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจนหรือถูกทอดทิ้งไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้	3.29	0.97	ปานกลาง
70.	สงเคราะห์การจัดการศพเมื่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิต ตามประเพณีเบื้องต้น ตามความจำเป็นหรือเห็นสมควร เช่น ผ้าห่อศพ โลงศพ ค่าจัดการศพ เป็นต้น	3.33	0.98	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านงานสาธารณสุขมูลฐาน		3.41	0.65	ปานกลาง
71.	สนับสนุนให้ อสม. ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขอย่างน้อย ปี ละ 1 ครั้ง	3.35	0.85	ปานกลาง
72.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ เกี่ยวกับความรู้เรื่องสุขภาพให้แก่ชุมชน เช่น เอกสาร แผ่นพับ หอกระจายข่าว วิทยุชุมชน	3.51	0.87	มาก
73.	สนับสนุนสนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น	3.47	0.82	มาก
74.	สนับสนุนให้ อสม. หรือแกนนำชุมชนจัดอบรมให้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ขวบในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่างๆ เช่น การสร้างภูมิคุ้มกัน การดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก	3.51	0.77	มาก
75.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน การแปรงฟันหลังอาหารรับประทานอาหารแก่เด็กเล็กในชุมชน	3.40	0.83	ปานกลาง
76.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ รวมทั้งกิจกรรมหรือรณรงค์เพื่อป้องกันโรค	3.42	0.86	ปานกลาง
77.	สำรวจข้อมูลครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ การจัดการบ้านเรือนให้ถูกสุขาภิบาล	3.40	0.85	ปานกลาง
78.	สนับสนุนการทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยประชาชนมีส่วนร่วม	3.29	0.85	ปานกลาง
79.	มีการรวบรวมข้อมูลหญิงมีครรภ์และหลังคลอดข้อมูลเด็ก เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน	3.34	0.82	ปานกลาง
ด้านการจัดการศึกษา		3.35	0.67	ปานกลาง
80.	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพ	3.40	0.83	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
81.	การบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ	3.40	0.83	ปานกลาง
82.	การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา	3.33	0.83	ปานกลาง
83.	การจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายทั้งในระบบและนอกระบบ	3.36	0.84	ปานกลาง
84.	พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู	3.35	0.87	ปานกลาง
85.	การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	3.32	0.90	ปานกลาง
86.	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัย	3.25	0.87	ปานกลาง
87.	การจัดให้มีการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีในการประกอบอาชีพ การจัดการ และการตลาดให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ	3.40	0.87	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น		3.35	0.68	ปานกลาง
88.	จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	3.48	0.84	มาก
89.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน	3.43	0.85	มาก
90.	การยกย่องเชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน	3.37	0.95	ปานกลาง
91.	จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.38	0.95	ปานกลาง
92.	สนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	3.31	0.88	ปานกลาง
93.	จัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่น	3.37	0.95	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
94.	รณรงค์หรือสนับสนุนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อต่างๆ	3.39	0.88	ปานกลาง
95.	จัดตั้งศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.29	0.85	ปานกลาง
96.	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตน	3.36	0.87	ปานกลาง
97.	ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินตามวิถีที่สมดุลทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและความทันสมัย	3.32	0.85	ปานกลาง
98.	จัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	3.32	0.93	ปานกลาง
99.	การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาในท้องถิ่น	3.32	0.84	ปานกลาง
100.	การจัดกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ที่เน้นประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง	3.31	0.86	ปานกลาง
101.	การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	3.39	0.81	ปานกลาง
102.	การจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น	3.39	0.79	ปานกลาง
103.	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นระหว่างท้องถิ่นของตนและท้องถิ่นอื่น	3.36	0.93	ปานกลาง
104.	ส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา ชุมชน สร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญาประเพณีที่ดีงามระหว่างชุมชน	3.35	0.88	ปานกลาง
105.	ส่งเสริมกิจกรรม/โครงการที่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่ององค์ความรู้เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	3.31	0.91	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
106	จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของการไว้เนื้อเชื่อใจกัน การประนีประนอม การสร้างสันติ และความสามัคคี	3.27	0.88	ปานกลาง
ด้านการบริหารจัดการที่ดี		3.36	0.63	ปานกลาง
107.	มาตรการวิธีการทำงานในการจัดการหรือแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.33	0.89	ปานกลาง
108.	มาตรการและการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารและการทำงานตามมาตรฐานจริยธรรมคุณธรรมขององค์กร	3.45	0.83	มาก
109.	กระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการ/ขอรับบริการ/จัดการตามข้อร้องเรียนของประชาชนอย่างครบถ้วนทุกงานอย่างเป็นระบบ	3.35	0.85	ปานกลาง
110.	การประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบของโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงกระบวนการแก้ไขเยียวยาหากมีผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมงานบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.35	0.81	ปานกลาง
111.	มีช่องทางประจำสำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.37	0.82	ปานกลาง
112.	มีการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและมีการประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความเข้าใจของประชาชนต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้เผยแพร่	3.38	0.82	ปานกลาง
113.	มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนในองค์กรมีส่วนร่วมในการบริหารและวางแผน	3.35	0.83	ปานกลาง
114.	มีโครงการที่ได้ร่วมมือกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่นๆ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรภาคประชาชนสังคมต่างๆ	3.35	0.84	ปานกลาง
115.	ความพยายามในการจัดเก็บรายได้ให้ได้ตามเป้าหมายหรือลดรายจ่ายเพื่อเพิ่มรายได้ มีความพยายามในการหารายได้อื่นๆ	3.34	0.82	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
116	มีความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ให้มากที่สุด และมีเหตุผลอันควรในการโอนงบประมาณ	3.37	0.83	ปานกลาง
การดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์		3.33	0.74	ปานกลาง
117	สำรวจที่สาธารณะประโยชน์ในพื้นที่ ดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ประจำตำบล / หมู่บ้าน / ตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณประโยชน์	3.34	0.89	ปานกลาง
118	จัดทำป้ายบอกเขต ติดตั้ง ณ ที่สาธารณประโยชน์/ดูแลรักษาความสะอาด ไม่ให้เสื่อมโทรม /มีการพัฒนาที่สาธารณประโยชน์เป็นสนามกีฬาตำบล/หมู่บ้าน / ปรับเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน	3.31	0.93	ปานกลาง
119	มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแล	3.33	0.85	ปานกลาง
120	กรณีพบผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการกับผู้บุกรุกตามระเบียบและหลักเกณฑ์กำหนด	3.35	0.86	ปานกลาง
ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ		3.15	0.77	ปานกลาง
121	มีศูนย์บริการให้ข้อมูลข่าวสาร แนะนำให้บริการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ /มีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีป้ายบอกสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่	3.30	0.90	ปานกลาง
122	มีบริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ /มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้	3.11	0.93	ปานกลาง
123	มีห้องน้ำสุขา สะอาดปลอดภัย มีพนักงานดูแลความสะอาด มีจุดติดตั้งน้ำดื่มสาธารณะ ลานเอนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม แยกทางเดิน ทาวริง เป็นสัดส่วน	3.17	0.96	ปานกลาง
124	มีการดูแลรักษา เก็บขยะ กวาดถนน ดูแลต้นไม้ ซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน ระบายน้ำเสีย	3.03	0.91	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม		3.38	0.67	ปานกลาง
125	การจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี /มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.32	0.88	ปานกลาง
126	การจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณไว้	3.42	0.85	ปานกลาง
127	การดำเนินการติดตามหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆที่เกิดขึ้น	3.38	0.86	ปานกลาง
128	จัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมหรือด้านลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภาวะโลกร้อน	3.39	0.86	ปานกลาง
129	แต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ	3.43	0.89	มาก
130	สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มต่างๆในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	3.45	0.86	มาก
131	ส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	3.35	0.86	ปานกลาง
132	ความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ	3.35	0.89	ปานกลาง
133	ป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า	3.33	0.85	ปานกลาง
ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล		3.28	0.70	ปานกลาง
134	มีการกักขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม	3.25	0.89	ปานกลาง
135	มีการจัดการขยะชุมชนโดยการ ส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย ลดปริมาณขยะโดยใช้ซ้ำ ลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด	3.25	0.89	ปานกลาง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ประเด็น		\bar{x}	S.D.	ความหมาย
136	มีระบบคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดของเสียอันตราย	3.26	0.90	ปานกลาง
137	จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาดและจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เช่น แปรรูปขยะ เป็นต้น	3.28	0.87	ปานกลาง
138	จัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและแก้ไขข้อร้องเรียน	3.31	0.83	ปานกลาง
139	นำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนจัดการต่อไป	3.27	0.82	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ 17 ด้าน ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (3.53) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาอาชีพ อยู่ในระดับมาก (3.48) ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก (3.44) ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี อยู่ในระดับมาก (3.43) ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ อยู่ในระดับปานกลาง (3.42) ด้านการสาธารณสุขมูลฐาน อยู่ในระดับปานกลาง (3.41) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง (3.38) ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง (3.36) ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง (3.35) ด้านการจัดการการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (3.35) ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง (3.35) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับปานกลาง (3.33) ด้านการดูแลสุขภาพประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง (3.33) ด้านการส่งเสริมการกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง (3.29) ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ อยู่ในระดับปานกลาง (3.28) ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล อยู่ในระดับปานกลาง (3.28) ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อยู่ในระดับปานกลาง (3.15) ตามลำดับ

ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.53) มีประเด็นดังนี้ จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด (3.66) รณรงค์ให้คนในครอบครัวเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ มีการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้สูงอายุในชุมชน เช่น ประชาญ์ชาวบ้าน ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน (3.61) จัดหาหรือประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้บริการเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ (3.53) จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำปรึกษาหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคร้ายไข้เจ็บแก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง (3.49)

จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง (3.49) จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ / จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่าง ๆ (3.49) และสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่มผู้สูงอายุ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ (3.45) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาอาชีพ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.48) มีประเด็นดังนี้ มีการจัดทำทะเบียนข้อมูลอาชีพของประชาชนในระดับครัวเรือน (3.64) มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน/สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชน และมีการจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ (3.59) มีการสร้างค่านิยมวัฒนธรรมการพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (3.57) ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่ (3.55) การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของ การให้การสนับสนุนตามกลุ่มอาชีพ/ความต้องการของประชาชน / พื้นที่ (3.48) มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ / จัดเก็บข้อมูล / มีบุคลากรดูแลระบบได้อย่างทั่วถึงในงานด้านการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น (3.47) มีการจัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา งบประมาณ (3.47) การสร้างเครือข่ายการส่งเสริมอาชีพระดับประชาชน หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง (3.43) มีการจัดทำระบบข้อมูลเศรษฐกิจชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน (3.43) มีแผนงาน/โครงการที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอาชีพของประชาชน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนเป้าหมายให้ทราบ (3.36) และมีการส่งเสริมสนับสนุนระบบขนส่งสินค้า / ให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า/ โครงการสนับสนุนแผนงาน/โครงการบริหารจัดการด้านขนส่ง (3.29) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.44) มีประเด็นดังนี้ การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น (3.49) การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน / การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้ พัฒนาเด็กและเยาวชนด้านต่างๆ เช่น สอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น (3.47) การสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น (3.45) การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในเรื่องเด็กเพื่อดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน (3.44) การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมหรือเศรษฐกิจ

พอเพียงแก่เด็กและเยาวชน (3.42) และการดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อ
 รมรงค์ให้เด็กเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาภัยทางสังคม เช่น เรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน
 เป็นต้น (3.39)

ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.43) มีประเด็นดังนี้
 การจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ/มีกลุ่มสตรีเข้า
 เป็นคณะกรรมการร่วมทุกกิจกรรมของท้องถิ่น (3.53) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาสตรีที่มาจาก
 ตัวแทนของส่วนต่างๆทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชนอื่นๆ (3.49) จัดโครงการ/
 กิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและ
 รัชศิลป์วัฒนธรรมประเพณีและศาสนา อย่างต่อเนื่องทุกปี (3.49) การจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพ
 ให้แก่กลุ่มสตรี แม้บ้านอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง (3.46) การจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างเพียงพอ
 เพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาสตรี (3.45) จัดกิจกรรม /โครงการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่
 กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม (3.45) แผนงานการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริม
 งานการพัฒนาสตรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น (3.42) หญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และ
 คำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็กโดย อสม. และแกนนำชุมชน (3.42) คณะกรรมการของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสิทธิสตรี เด็กและเยาวชน (3.41) องค์กรอาชีพของสตรี
 ได้รับการสนับสนุนการหาตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ /แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการ
 พัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น (3.36) การส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับ
 ท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่น
 ที่มีประสิทธิภาพ (3.35) และสร้างเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวัง ติดตามและสนับสนุนการคุ้มครอง
 ในด้านความรุนแรงการกระทำอานาจาร ช่มชู้ แก่สตรี อย่างน้อย 1 กลุ่ม (3.33) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.42)
 มีประเด็นดังนี้ ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด
 (3.59) สำรวจ ตรวจเยี่ยม ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียนรวมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้
 พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (3.56) ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพของชมรม
 กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์ตำบล (3.44) จัดบริการ อำนวย
 ความสะดวกในการทำบัตรประจำตัวประชาชนแก่ผู้พิการ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของ
 ชาติ (3.43) ประสานงานส่งต่อให้ผู้พิการในชุมชนได้ฝึกอาชีพในสถาบันการฝึกอาชีพของรัฐและเอกชน
 หรือสถานประกอบการที่ให้ผู้พิการเข้าทำงาน (3.42) สนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม

ของชุมชนและสาธารณะ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ การแข่งขันกีฬาผู้พิการในชุมชน หมู่บ้าน เป็นต้น (3.36) สนับสนุน ประสานงานให้มีการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการทุกประเภท ทุกระดับ ความพิการ และทุกระดับอายุ ทั้งในระบบการศึกษาแบบร่วมและโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งภาครัฐและเอกชน (3.34) เผยแพร่หรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้พิการแก่ผู้พิการ ครอบครัว ชุมชน สังคมและสถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของภาครัฐและเอกชนในชุมชน (3.33) และจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้พิการ ครอบครัว ผู้นำชุมชน คนในชุมชนเกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการแต่ละประเภท (3.26) ตามลำดับ

ด้านการสาธารณสุขมูลฐาน มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.41) มีประเด็นดังนี้ สนับสนุนหรือจัดให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆเกี่ยวกับความรู้เรื่องสุขภาพให้แก่ชุมชน เช่น เอกสาร แผ่นพับ หอกระจายข่าว วิทยุชุมชน (3.51) สนับสนุนให้ อสม. หรือแกนนำชุมชนจัดอบรมให้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ขวบในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่างๆ เช่น การสร้างภูมิคุ้มกัน การดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก (3.51) สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น (3.47) สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ รวมทั้งกิจกรรมหรือณรงค์เพื่อป้องกันโรค (3.42) สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน การแปรงฟันหลังอาหารรับประทานอาหารแก่เด็กเล็กในชุมชน (3.40) สำรวจข้อมูลครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ร่วมการกำจัดขยะ การจัดการบ้านเรือนให้ถูกสุขาภิบาล (3.40) สนับสนุนให้ อสม. ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขอย่างน้อย ปี ละ 1 ครั้ง (3.35) มีการรวบรวมข้อมูลหญิงมีครรภ์ และหลังคลอดข้อมูลเด็ก เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน (3.34) และสนับสนุนการทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยประชาชนมีส่วนร่วม (3.29)

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.38) มีประเด็นดังนี้ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มต่างๆในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (3.45) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ (3.43) การจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อม และดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณไว้ (3.42) จัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมหรือด้านผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภาวะโลกร้อน (3.39) การดำเนินการติดตามหรือประสานหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆที่เกิดขึ้น (3.38) ส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (3.35) ความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ (3.35) ป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และมีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า (3.33) และการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี /มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3.32) ตามลำดับ

ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.36) มีประเด็นดังนี้ มาตรการและการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารและการทำงานตามมาตรฐานจริยธรรมคุณธรรมขององค์กร (3.45) มีการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและมีการประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความเข้าใจของประชาชนต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้เผยแพร่ (3.38) มีช่องทางประจำสำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3.37) มีความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ให้มากที่สุด และมีเหตุผลอันควรในการโอนงบประมาณ (3.37) กระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการ/ขอรับบริการ/จัดการตามข้อร้องเรียนของประชาชนอย่างครบถ้วนทุกงานอย่างเป็นระบบ (3.35) การประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบของโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงกระบวนการแก้ไขเยียวยาหากมีผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมงานบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3.35) มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนในองค์กรมีส่วนร่วมในการบริหารและวางแผน (3.35) มีโครงการที่ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่นๆ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรภาคประชาชนสังคมต่าง ๆ (3.35) ความพยายามในการจัดเก็บรายได้ให้ได้ตามเป้าหมายหรือลดรายจ่ายเพื่อเพิ่มรายได้ มีความพยายามในการหารายได้อื่น ๆ (3.34) และมาตรการวิธีการทำงานในการจัดการหรือแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3.33) ตามลำดับ

ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.35) มีประเด็นดังนี้ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกด้านอย่างต่อเนื่อง (3.46) สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสมและไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่ออันตราย (3.40) จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น (3.36) ผู้ดูแลเด็กมีบทบาทปฏิบัติ

หน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัย (3.35) สภาพแวดล้อมปลอดภัย ถูกสุขลักษณะตั้งอยู่ห่างจากแหล่งอบายมุข ฝุ่นละออง กลิ่นหรือเสียงที่รบกวน มีระบบสุขาภิบาล การระบายน้ำ อากาศ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม มีพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ที่ปลอดภัย และมีพอสสมควรกับจำนวนเด็ก (3.34) มีการฝึกอบรมบุคลากรในเนื้อหาด้านการปฐมพยาบาลการป้องกัน อุบัติภัยและความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก (3.30) และบริเวณที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ห่างจาก บริเวณพื้นที่สำหรับเด็กและมีเครื่องใช้จำเป็นที่ถูกสุขลักษณะ มีความสะอาดและปลอดภัย (3.25) ตามลำดับ

ด้านการจัดการการศึกษา มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.35) มีประเด็นดังนี้ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพ (3.40) การบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ (3.40) การจัดให้มีการฝึกอบรม ถ่ายทอด ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีในการประกอบอาชีพ การจัดการ และการตลาดให้แก่เด็ก เยาวชนและ ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ (3.40) การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่ายทั้งในระบบและนอกระบบ (3.36) พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มี คุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู (3.35) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา (3.33) การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (3.32) และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัย (3.25) ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น มีความพึงพอใจภาพ รวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.35) มีประเด็นดังนี้ จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น (3.48) จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและ เยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน (3.43) รณรงค์ หรือสนับสนุนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อ ต่างๆ (3.39) การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีต ประเพณีท้องถิ่น (3.39) การจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น (3.39) จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น (3.38) การยกย่องเชิดชูคนดีหรือ ประชาชนชาวบ้านในโอกาสต่างๆเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน (3.37) จัดตั้งเครือข่ายด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่น (3.37) การให้ความรู้เกี่ยวกับ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตน (3.36) การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ประสบการณ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นระหว่างท้องถิ่นของตนและท้องถิ่นอื่น (3.36) ส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา ชุมชน สร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญาประเพณีที่ดีงามระหว่างชุมชน (3.35) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินตามวิถีที่สมดุลทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและความทันสมัย (3.32) จัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น (3.32) การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาในท้องถิ่น (3.32) สนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น (3.31) การจัดกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ที่เน้นประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง (3.31) ส่งเสริมกิจกรรม/โครงการที่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่ององค์ความรู้เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน (3.31) จัดตั้งศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น (3.29) และจัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของการไว้นับถือเชื่อใจกัน การประนีประนอม การสร้างสันติ และความสามัคคี (3.27)

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.33) มีประเด็นดังนี้ มีแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครอบคลุมในพื้นที่ /การศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย การจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในหมู่บ้าน (3.37) มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและการป้องกันภัยหรือฝึกอบรมแก่ประชาชนและเยาวชนอย่างทั่วถึง (3.34) มีการจัดอบรมทบทวนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ (3.31) และมีอุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย /การแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัย ฝ่ายสื่อต่าง ๆ (3.30) ตามลำดับ

ด้านการดูแลสาธารณประโยชน์ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.33) มีประเด็นดังนี้ กรณีพบผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการกับผู้บุกรุกตามระเบียบและหลักเกณฑ์กำหนด (3.35) สำรวจที่สาธารณประโยชน์ในพื้นที่ ดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ประจำตำบล /หมู่บ้าน /ตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ (3.34) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแล (3.33) และจัดทำป้ายบอกเขต ติดตั้ง ณ ที่สาธารณประโยชน์/ดูแลรักษาความสะอาดไม่ให้เสื่อมโทรม /มีการพัฒนาที่สาธารณประโยชน์เป็นสนามกีฬาตำบล/หมู่บ้าน /ปรับเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน (3.31)

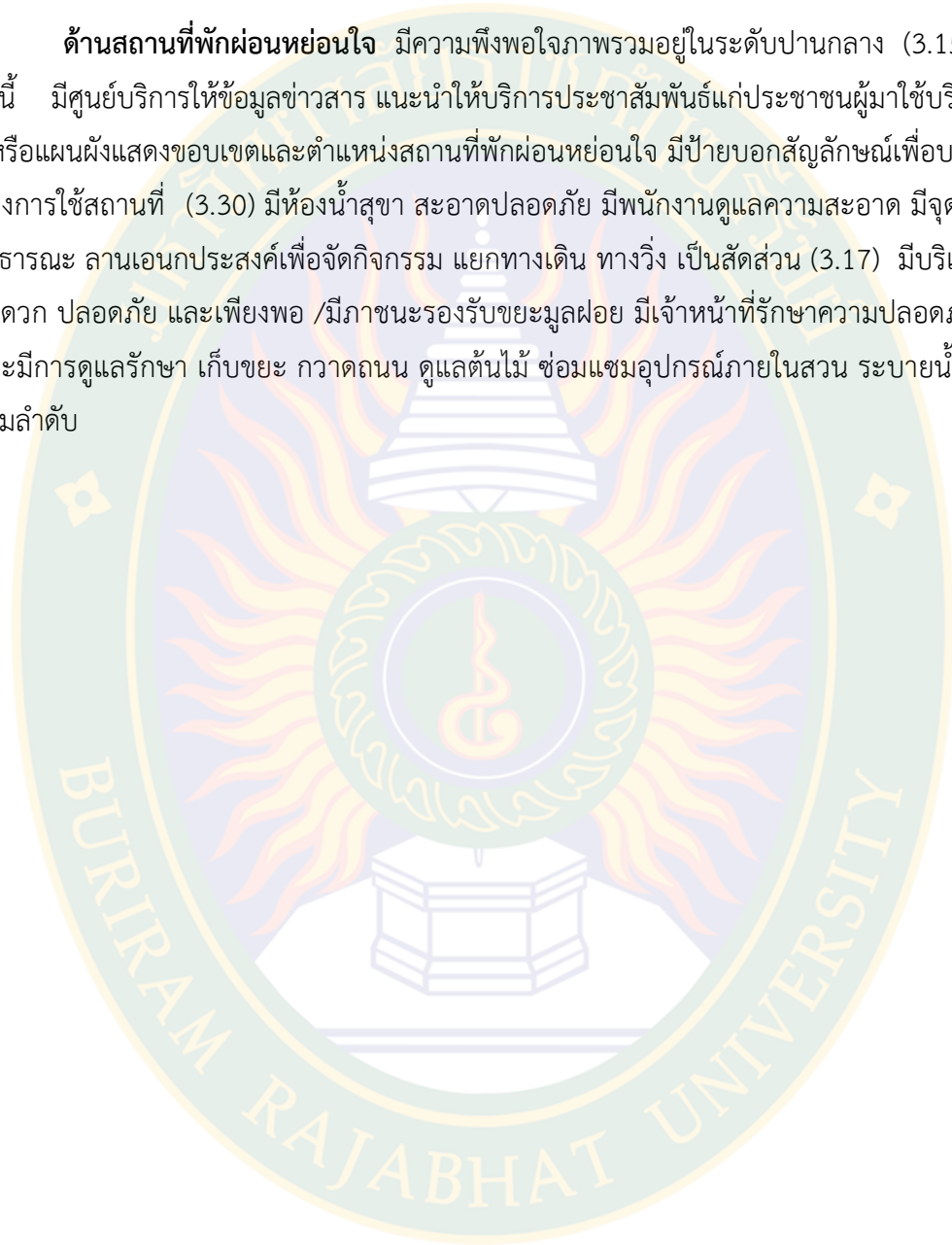
ด้านการส่งเสริมการศึกษา มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) มีประเด็นดังนี้ การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย (3.45) สนับสนุนจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน (3.23) การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงด้านการกีฬา หรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชุมชน (3.23) จัดให้มีลานกีฬา สวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของประชาชน (3.31) การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่มีความรู้เพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้คำแนะนำ ดูแลรักษา และให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์การกีฬาแก่ประชาชน (3.31) และการดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน (3.19) ตามลำดับ

ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.28) มีประเด็นดังนี้ มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ความรู้คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว เกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาและการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย (3.33) สงเคราะห์การจัดการศพเมื่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิต ตามประเพณีเบื้องต้น ตามความจำเป็นหรือเห็นสมควร เช่น ผ้าห่อศพ โลงศพ ค่าจัดการศพ เป็นต้น (3.33) จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจนหรือถูกทอดทิ้งไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ (3.29) จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) (3.28) ส่งเสริมคุ้มครองและรักษาสิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วย และเก็บรักษาความลับของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่ให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องทราบ (3.27) ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ (3.27) ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อห่างไกลยาเสพติดอันเป็นสาเหตุหนึ่งให้เกิดโรคเอดส์ (3.26) และประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ เช่น การฝึกอาชีพ เงินทุนประกอบอาชีพ ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น (3.23) ตามลำดับ

ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.28) มีประเด็นดังนี้ จัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและแก้ไขข้อร้องเรียน (3.31) จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาดและจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เช่น แปรรูปขยะ เป็นต้น (3.28) นำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนจัดการต่อไป (3.27) มีระบบคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไป เพื่อนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดของเสียอันตราย (3.26) มีการกักขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม (3.25) มีการจัดการขยะชุมชนโดยการส่งเสริมการ

ลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย ลดปริมาณขยะโดยการใช้จ่าย ลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด (3.25) ตามลำดับ

ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.15) มีประเด็น ดังนี้ มีศูนย์บริการให้ข้อมูลข่าวสาร แนะนำให้บริการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ /มีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีป้ายบอกสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่ (3.30) มีห้องน้ำสุขา สะอาดปลอดภัย มีพนักงานดูแลความสะอาด มีจุดติดตั้งน้ำดื่มสาธารณะ ลานเอนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม แยกทางเดิน ทางวิ่ง เป็นสัดส่วน (3.17) มีบริเวณที่จอดรถ สะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ /มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ (3.11) และมีการดูแลรักษา เก็บขยะ กวาดถนน ดูแลต้นไม้ ซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน ระบายน้ำเสีย (3.03) ตามลำดับ

5.3 ผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
การส่งเสริมระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
1. กำหนดการใช้เศรษฐกิจพอเพียงในวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น	- ความพอดี พออยู่ พอกิน พอประมาณ กินทุกอย่างที่ปลูก ปลูกทุกอย่างที่กิน เหลือกินแล้ว ก็ขาย แลกเปลี่ยน เก็บ บริจาค
2. การสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา ข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	- ยึดหลักคุณธรรม สร้างศูนย์เรียนรู้ให้ชุมชน
3. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	-นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนกลยุทธ์ และภารกิจหลักของหน่วยงาน
4. นำหลักการทรงงานมาเป็นแนวทางการบริหารงานทุกระดับ	-องค์กรนำหลักการทรงงานมาใช้ประกอบการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดความสามัคคีขององค์กร
5. แผนพัฒนาท้องถิ่นมีการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	-บรรจุการอบรมให้ความรู้กับประชาชน การพัฒนาด้านอาชีพ การพัฒนาด้านเกษตร เช่น โครงการพัฒนาและรณรงค์การปลูกหญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ เป็นต้น
6. การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานภายในสำนักงาน	-แต่งตั้ง ออกคำสั่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนร่วมกันในองค์กร
7. การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับตำบล หมู่บ้าน ชุมชน	-การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ เครือข่ายอาสาเสพติด
8. การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก	-ร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น สถานีตำรวจเมืองบุรีรัมย์ในการร่วมกันแก้ไขปัญหาอาสาเสพติด

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด		หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
การส่งเสริมระดับชุมชน		
9.	ส่งเสริมการรวมกลุ่มพัฒนาที่หลากหลาย	-การตั้งกลุ่มสตรี
10.	ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้	-จัดประชุมประชาคม เน้นการมีส่วนร่วม โดยให้ประชาชนได้มีส่วนแสดงความคิดเห็น ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา
11.	มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีระบบการออมทรัพย์หรือสวัสดิการชุมชน	-ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน การรวมตัวของเกษตรกร กลุ่มอาชีพต่าง ๆ
12.	ส่งเสริมให้ชุมชนมีกิจกรรมที่นำไปสู่ความสามัคคี	-จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด สนับสนุนงานประเพณีทุกระดับ
การส่งเสริมระดับครัวเรือน		
13.	มีกิจกรรมส่งเสริมการลดรายจ่าย การลดละเลิกอบายมุข	-รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ลด ละ เลิก สุรา สารมึนเมาทุกชนิด ช่วงเข้าพรรษา
14.	มีการส่งเสริมกิจกรรมการเพิ่มรายได้	-จัดอบรมจัดตั้งกลุ่มการผลิต เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าวมะลิ 105 , โครงการจัดตั้งกลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมืองพันธุ์ลูกผสม
15.	มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้การดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผลเช่น การดูแลสุขภาพ	-โครงการอบรมให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุด้านการดูแลสุขภาพ
16.	มีกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	-จัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติด้านสิ่งแวดล้อม
17.	มีกิจกรรมด้านการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	-กิจกรรมพัฒนาสำนักงาน กิจกรรมอบรมธรรมะ การดำเนินกิจกรรมในองค์กร
18.	การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานทั้งเครือข่ายภายในและภายนอก	-ประสานความร่วมมือจากกลุ่มคน กลุ่มองค์กรที่สนใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสาร ร่วมกันทำกิจกรรม ภายใต้อาณัติความเคารพสิทธิ์ ความเชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน
ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร		
19.	มีการมอบนโยบายในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในหน่วยงาน	-มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการโครงการเพื่อผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จนเกิดกระบวนการวางแผน โครงการ/กิจกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเริ่มมีการปฏิบัติได้บางส่วน

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

	ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
20.	มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการในการกิจหลักของหน่วยงาน	-นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ แผน กลยุทธ์ ร้อยละ 50
21.	มีการนำหลักธรรมาภิบาลและพื้นฐานของระบบคุณธรรมและจริยธรรมมาใช้ ในการบริหารจัดการหน่วยงานและเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย	-องค์กรพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีคุณภาพสูงขึ้น สามารถลดข้อผิดพลาด ในการบริหารงาน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วขึ้นและจัดระบบการ บริหารความเสี่ยงหรือสร้างภูมิคุ้มกันองค์กร ด้วยแผนงานกิจกรรมที่หลากหลาย
22.	มีการสรรหาและเลือกใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานหรือหลักวิชาการที่เหมาะสม เพื่อการบริหารจัดการหน่วยงานอย่างเหมาะสม	-ขยายผลจากการใช้เทคโนโลยีที่ประสบผลสำเร็จมาใช้กับการบริหารจัดการอย่าง กว้างขวาง ทั้งองค์กรจนสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้ใช้บริการ
23.	มีนโยบายหรือระบบบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรของหน่วยงานตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างประหยัดคุ้มค่า	-บุคลากรในองค์กรใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประสิทธิภาพ มีการประเมินความคุ้มค่า ความคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากร เพื่อแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการจัดการทรัพยากร และ การเสริมสร้างอุปนิสัยที่ดีในการใช้ทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง
24.	มีการเปิดช่องทางให้ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินภารกิจของหน่วยงาน	-ประเมินผลลัพธ์จากกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อ การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ มีส่วนร่วมจนสามารถตอบข้อโต้แย้งและสร้างความ ร่วมมือจากทุกภาคส่วนได้ดี
25.	มีการประเมินผลความสำเร็จในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมา ใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาอุปสรรคปัจจัยต่อความสำเร็จในการ ดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	-นำผลการพิจารณาจากรายงานประเมินผลสำเร็จไปปรับปรุงนโยบาย กระบวนการ การดำเนินงาน การใช้ความรู้ และการพัฒนาแนวทาง ในการขับเคลื่อนและน้อมนำ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายในองค์กรในระยะต่อไปให้ดีขึ้น
ด้านงบประมาณและการบริหารการเงิน		
26.	มีแผนและการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้อง ต่อเป้าหมายและภารกิจของหน่วยงาน	-มีการสร้างภูมิคุ้มกันหรือระบบบริหารความเสี่ยง และคำนึงถึงการใช้งบประมาณที่มี อยู่อย่างคุ้มค่า รวมถึงผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

	ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
27.	มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานอย่างสุจริตประหยัดคุ้มค่าเปิดเผย โปร่งใส และสามารถปฏิบัติงานตามแผนได้เป็นส่วนมาก	-เบิกจ่ายเงินงบประมาณขององค์กรอย่างสุจริต ประหยัด คุ้มค่า เปิดเผย โปร่งใส และสามารถปฏิบัติตามแผนได้ครบถ้วนและมีเงินงบประมาณคงเหลือ
28.	มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงบประมาณพร้อมข้อเสนอแนะ การพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณ	-นำข้อเสนอแนะในระดับนโยบายขององค์กร จนได้ข้อสรุปพร้อมแนวทางในการ จัดทำแผนงบประมาณของหน่วยงานในอนาคตและเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
29.	มีการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทาง ราชการอย่างถูกต้องและสุจริต	-การดำเนินงานของหน่วยงานองค์กรเป็นไปอย่างสุจริต เป็นที่ประจักษ์ต่อ สาธารณชน ไม่พบข้อทุจริตหรือข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือหน่วยงานองค์กร ภายนอก
30.	มีระบบการบริหารจัดการและมีการใช้เงินเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทั่วไปหรือ กิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรในองค์กร	-บุคลากรภายในองค์กรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและกองทุนมีการขยายตัวอย่างมั่นคง
ด้านการพัฒนาบุคลากร		
31.	มีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบโดยให้ความรู้และทักษะแบบสห วิทยาการที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติได้จริง	-มีแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้นและระยะยาวอย่างมีระบบต่อเนื่องกัน โดยให้ ความรู้และทักษะหลากหลายสาขาเพื่อตอบสนองความสามารถที่จำเป็นต่อการ ปฏิบัติตามแผน
32.	มีการจัดสื่อหรือช่องทางการให้ความรู้/ข้อมูลข่าวสารในหลายรูปแบบหรือหลาย ช่องทางและสามารถเข้าถึงได้ทั้งบุคลากรภายในหน่วยงานและประชาชนทั่วไป	-มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายรูปแบบและหลายช่องทาง อย่างน้อย 5 ลักษณะขึ้นไปในการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน องค์กรและประชาชนที่เข้าถึงได้
33.	มีการถ่ายทอดนโยบายให้ความรู้และเสริมสร้างวิถีชีวิตเรื่องปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอหลายช่องทางและทั่วถึงอย่างเป็นกระบวนการ ภายในหน่วยงาน	-มีกลไกภายในหน่วยงานหรือองค์กร ผลักดันนโยบายและจัดการกระบวนการให้ ความรู้ ตลอดจนสนับสนุนให้มีวิธีการเสริมสร้าง วิถีชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงอย่างต่อเนื่องหลายช่องทางอย่างเป็นกระบวนการ และทั่วทั้งหน่วยงาน และองค์กร
34.	มีโครงการหรือแผนงานส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมหรือด้านศาสนาในองค์กร หรือมีการกำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่	-มีโครงการและกิจกรรมในการพัฒนาคุณธรรมของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่องหลาย รูปแบบ ทั้งการอบรม และปฏิบัติธรรมของเจ้าหน้าที่

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

	ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
35.	มีโครงการหรือกิจกรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงเรียบง่ายส่งเสริมรายได้ มีการออมลดอขายมุข มีความสามัคคีและสร้างค่านิยมใหม่ที่สอดคล้องตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-มีโครงการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิต โดยการลด ละ เลิก สิ่งไม่ดี และเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีไปสู่การพอเพียง
36.	มีคณะผู้บริหารองค์กรหรือมีกลุ่มต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติและปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีผู้ปฏิบัติตาม	-มีการกำหนดหรือประกาศกลุ่มคนต้นแบบ ของบุคคลในหน่วยงานที่เป็นแบบอย่างแห่งวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
37.	มีโครงการส่งเสริมหรือกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทำประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะ	-มีโครงการและส่งเสริมกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ที่มีจิตสำนึกต่อสาธารณะและทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและสาธารณชนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
38.	มีการติดตามหรือประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-มีการประเมินพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ และมีการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของบุคลากรในองค์กร
ด้านผลสัมฤทธิ์		
39.	หน่วยงานได้ดำเนินการและพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นส่วนใหญ่	-เป็นหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากหน่วยงานอื่นอย่างกว้างขวาง
40.	บุคลากรส่วนใหญ่ในหน่วยงานปฏิบัติงานและปฏิบัติตนโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐาน	-บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
การจัดการระบบข้อมูล		
41.	สามารถลดปัญหาการให้บริการ/ข้อร้องเรียนและมีแนวทางในการพัฒนาวิธีการ/รูปแบบในการให้บริการไปสู่มาตรฐานที่สูงขึ้น	-การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติงาน ช่วยลดการร้องเรียนของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง
42.	มีแผนงานหรือแนวทางในการส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	-มีการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม ไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถกำหนดทิศทางได้ในอนาคต

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
43. มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ถาวร	-มีหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ถาวร
44. ความครอบคลุมของระบบข้อมูล	-มีกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สำหรับข้อขัดแย้งและคำถามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
45. ความถูกต้องของระบบข้อมูล	-คำนึงถึงข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย ข้อมูลจะต้องถูกต้อง โครงสร้างของข้อมูลที่ออกแบบจะต้องคำนึงถึงภาคการปฏิบัติดำเนินงาน เพื่อให้ได้ความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดและทำให้ผู้บริหารตัดสินใจได้ถูกต้อง แม่นยำมากที่สุด
46. การมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง	-สำรวจและสอบถามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาต้องเป็นข้อเท็จจริง ครบถ้วนทุกด้านเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ
47. ความทันสมัยของระบบข้อมูล	-ความทันสมัยของข้อมูลและทันต่อความต้องการของผู้ใช้ สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้ได้เร็ว ทันต่อเหตุการณ์หรือความต้องการ
48. ความสามารถในการเชื่อมโยง	-การเชื่อมโยงข้อมูลต่อระบบต้องใช้ความรู้เป็นอย่างมากในการเข้าใจว่าต้องการเชื่อมโยงข้อมูลอะไรบ้าง ข้อมูลนั้นเป็นประโยชน์ต่อองค์กรมากเพียงใด ต้องจำกัดกรอบของการเชื่อมโยงในองค์กร
49. ความรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์	-ออกแบบข้อมูลได้กะทัดรัด ชัดเจน สื่อความหมายได้และตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ดังนั้นจึงมีการสำรวจเพื่อหาความต้องการของหน่วยงานเพื่อให้สอดคล้องและรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์
การจัดการระบบสื่อสาร	
50. ระบบการสื่อสารภายในและภายนอกหน่วยงาน	-จัดระบบและนโยบายที่ชัดเจนในการติดต่อ การข้ามสายงาน เพื่อให้การติดต่อสื่อสารเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
51. ระบบการสื่อสารสองทาง	-สื่อสารและสื่อความหมายที่ผู้รับมีโอกาสตอบสนองมายังผู้ส่งได้ทันที โดยที่ต่างฝ่ายต่างผลัดกันทำหน้าที่เป็นได้ทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน เช่น การพูดโทรศัพท์การประชุม

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
52. เนื้อหาการสื่อสารที่เน้นสารประโยชน์	-ให้ความสำคัญกับเรื่องราวที่มีความหมาย และแสดงออกโดยภาษาพูด ภาษาเขียนที่ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันได้
53. การนำเสนออย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆ	-สื่อ วารสารขององค์กร สื่อบุคคล สื่อพื้นบ้าน สื่อมวลชน
การจัดการระบบตัดสินใจ	
54. ระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักประชาธิปไตย รับฟังเสียงประชาชน เจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และหน่วยงานข้างเคียง	-การจัดประชุมสภา โดยเชิญผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนข้าราชการ สท. สจ. เข้าร่วมประชุมและมีการจัดทำรายงานการประชุม
55. ระบบการตัดสินใจที่ใช้โครงสร้างการมองอำนาจและการกระจายอำนาจ	-ความรับผิดชอบและการตัดสินใจส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและมีการกระจายอำนาจตามอำนาจหน้าที่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่ผู้อยู่ระดับล่าง ทำให้เกิดความรวดเร็วในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
56. ระบบการตัดสินใจที่มุ่งสัมฤทธิ์ผล ทันต่อสถานการณ์ เป็นธรรม ถูกต้อง เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ	-ความรักและความศรัทธาในองค์กร ปรับเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีทำงาน
การบริหารจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุล	
57. ระบบการตรวจสอบถ่วงดุล	-มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกันภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันไม่ให้องค์กรมีอำนาจมากเกินไป จนกระทบกระทั่งต่อการปฏิบัติงาน
58. การตรวจสอบแผนงาน	-มีเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จัดทำแผนงานต่าง ๆ ในองค์กรและตรวจสอบแผนงาน
59. การตรวจสอบผลงาน	-มีการจัดทำควบคุมภายในของงานและติดตามประเมินผล
60. การตรวจสอบภายใน	-มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในทำให้งานในองค์กรเป็นระบบ สามารถติดตามงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายได้
การจัดการระบบการมีส่วนร่วม	
61. การบริหารจัดการระบบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ	-ประสานความร่วมมือการจัดทำโครงการจากกิจกรรมภายนอก

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

	ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
62.	ระบบการมีส่วนร่วมจากผู้รับบริการและสภาพแวดล้อมภายนอก ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมปรับปรุงแก้ไขเสนอแนะ	-มีการจัดประชุมการวางแผนพัฒนา 3 ปี โดยคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ร่วมประชุมเพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน ก่อนดำเนินการทุกครั้งต้องมีการประชุม
63.	ระบบการมีส่วนร่วมจากสมาชิกองค์กรและผู้บริหาร ทำความเข้าใจสภาพปัญหา พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหา พัฒนาวัฒนธรรมของการมีส่วนร่วม	-มีการประชุมร่วมกันระหว่าง สท.และผู้บริหาร ตามสมัยการประชุมสภา
การจัดการระบบการให้บริการ		
64.	ระบบการบริการประชาชน ที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ค่าบริการที่เหมาะสมพอคุ้มทุน ไม่หวังผลกำไร	-ใช้ระบบ One Stop Service มีแผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ทำให้การรับบริการของประชาชนเร็วขึ้น
65.	ระบบการบริการประชาชน ที่พร้อม 24 ชั่วโมง บริการด้วยความทั่วถึง เพียงพอและต่อเนื่อง	-มีศูนย์ อป.พร. ตำบลชุมเห็ด
66.	ระบบการบริการประชาชน ที่ประชาชนพึงพอใจ สำรวจความต้องการและสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมาย แก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์	-มีกล่องรับความคิดเห็น เพื่อให้ประชาชนที่มาขอรับบริการแสดงความคิดเห็น ร้องเรียน ร้องทุกข์ ซึ่งจะพิจารณาแก้ไขให้ตามอำนาจหน้าที่
67.	ระบบการบริการประชาชน ที่มีคุณภาพ เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส มีความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่ กลุ่มอาชีพ เพศ ชนรุ่น สุจริต โปร่งใส รับผิดชอบ	-มีระบบบริการประชาชนที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด		หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
การจัดการระบบติดตามและประเมินผล		
68.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานด้าน ประสิทธิภาพ	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
69.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานประสิทธิภาพ	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
70.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานความก้าวหน้า	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
74.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผล	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
75.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานผลกระทบ	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
76.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานความยั่งยืน	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
การจัดการความเสี่ยง		
77.	การศึกษาและระบุความเสี่ยง	-กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในให้ได้รับการปฏิบัติภายในหน่วยงานโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน
78.	การวางแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผนและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	-จัดทำแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผน ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน จัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเสนอผู้บริหาร
79.	การสร้างความพร้อมให้กับหน่วยงานในการจัดการสภาวะวิกฤต	-กำหนดแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในจากผลการประเมิน

ตาราง 23 แสดงข้อมูลการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด		หลักการ/แนวทางปฏิบัติ
71.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานความประหยัด	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
72.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานความพึงพอใจ	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
73.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานความสอดคล้อง	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
74.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผล	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
75.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานผลกระทบ	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
76.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผล งานการปฏิบัติงานความยั่งยืน	-การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน ตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน
การจัดการความเสี่ยง		
77.	การศึกษาและระบุความเสี่ยง	-กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในให้ได้รับการปฏิบัติภายในหน่วยงาน โดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน
78.	การวางแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	-จัดทำแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผน ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ภายใน จัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเสนอผู้บริหาร
79.	การสร้างความพร้อมให้กับหน่วยงานในการจัดการ สภาวะวิกฤต	-กำหนดแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในจากผลการประเมิน

ตาราง 24 แสดงข้อมูลการประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเทศบาลเมือง
ชุมเห็ด (ข้อมูลจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน)

ประเด็น	พ.ศ. 2554 - 2556		
	จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ	
รายได้ทางเกษตรกรรมเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้าน	เพิ่มขึ้น	12	54.5
	ลดลง	10	45.5
	รวม	22	100.0
รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน	เพิ่มขึ้น	10	45.5
	ลดลง	12	54.5
	รวม	22	100.0
อัตราการป่วยในหมู่บ้าน	เพิ่มขึ้น	7	31.8
	ลดลง	15	68.2
	รวม	22	100.0
อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ	เพิ่มขึ้น	11	50.0
	ลดลง	11	50.0
	รวม	22	100.0
อัตราดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เพิ่มขึ้น	6	27.3
	ลดลง	16	72.7
	รวม	22	100.0
จำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมดในหมู่บ้าน	เพิ่มขึ้น	8	36.4
	ลดลง	14	63.6
	รวม	22	100.0
ผู้สูงอายุพิการและเด็กถูกทอดทิ้งในหมู่บ้าน	เพิ่มขึ้น	7	31.8
	ลดลง	15	68.2
	รวม	22	100.0
คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	เพิ่มขึ้น	16	72.7
	ลดลง	6	27.3
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่ต้องเช่า	เพิ่มขึ้น	13	59.1
	ลดลง	9	40.9
	รวม	22	100.0

ตาราง 24 แสดงข้อมูลการประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเทศบาลเมือง
ชุมเห็ด (ข้อมูลจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน) (ต่อ)

ประเด็น	พ.ศ. 2554 - 2556		
	จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ	
ครัวเรือนมีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี	เพิ่มขึ้น	16	72.7
	ลดลง	6	27.3
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	เพิ่มขึ้น	18	81.8
	ลดลง	4	18.2
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนมีพื้นที่น้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทำการเกษตร	เพิ่มขึ้น	8	36.4
	ลดลง	14	63.6
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินค้ากลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการเกษตร	เพิ่มขึ้น	13	59.1
	ลดลง	9	40.9
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินค้าเพื่อค้า	เพิ่มขึ้น	9	40.9
	ลดลง	13	59.1
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนทำการเกษตรผสมผสาน	เพิ่มขึ้น	10	45.5
	ลดลง	12	54.5
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษ	เพิ่มขึ้น	9	40.9
	ลดลง	13	59.1
	รวม	22	100.0
หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือน	เพิ่มขึ้น	8	36.4
	ลดลง	14	63.6
	รวม	22	100.0
คนอายุ 15 - 60 ปีเต็มที่ไม่มีการประกอบอาชีพ และไม่มีรายได้	เพิ่มขึ้น	11	50.0
	ลดลง	11	50.0
	รวม	22	100.0

ตาราง 24 แสดงข้อมูลการประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเทศบาลเมือง
ชุมเห็ด (ข้อมูลจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน) (ต่อ)

ประเด็น		พ.ศ. 2554 - 2556	
		จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ
หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยว	เพิ่มขึ้น	4	18.2
	ลดลง	18	81.8
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน	เพิ่มขึ้น	11	50.0
	ลดลง	11	50.0
	รวม	22	100.0
ปราศัญญาในหมู่บ้าน	เพิ่มขึ้น	7	31.8
	ลดลง	15	68.2
	รวม	22	100.0
ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	เพิ่มขึ้น	6	27.3
	ลดลง	16	72.7
	รวม	22	100.0
ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	เพิ่มขึ้น	17	77.3
	ลดลง	5	22.7
	รวม	22	100.0
มีการทำแผนชุมชนและมีการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติ	เพิ่มขึ้น	14	63.6
	ลดลง	8	36.4
	รวม	22	100.0

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูล กชช. 2 ค ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 และปี พ.ศ. 2555 - 2556

ประเด็น	กชช.2ค ของกรมการพัฒนาชุมชน	
	พ.ศ. 2553-2554	พ.ศ. 2555-2556
1. รายได้ทางเกษตรกรรมเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้าน (บาท/ครัวเรือน)	- การทำนา 3,038.50 บาท/เดือน/ครัวเรือน	- การทำนา 1,694 บาท/เดือน/ครัวเรือน
2. รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน (บาท/ครัวเรือน)	- คิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อวัน 169 บาท/วัน	- คิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อวัน 200-300 บาท/วัน
3. อัตราการป่วยในหมู่บ้าน	- ไม่มีการตายจากโรคต่าง ๆ - ซ้อยามารักษาเอง 5 หมู่บ้าน - ใช้บริการสาธารณสุข 10 หมู่บ้าน - หออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) 5 หมู่บ้าน - อื่น ๆ 2 หมู่บ้าน	- มีการตายด้วยโรคต่าง ๆ จำนวน 26 คน - ซ้อยากินเอง 14 หมู่บ้าน - ใช้บริการสาธารณสุข 4 หมู่บ้าน - หออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) 2 หมู่บ้าน - อื่น ๆ 1 หมู่บ้าน
4. อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ (แสดงผลในเชิงบวก)	- จบภาคบังคับทั้งหมด 2,844 คน - ก่อนประถม 566 คน - ป.1 – ม. 3 จำนวน 1,810 คน	- จบภาคบังคับทั้งหมด 1,486 คน - ก่อนประถม 829 คน - ป.1 – ม. 3 จำนวน 1,080 คน
5. อัตราคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- มีการคุ้มครองตามกฎหมาย 13 หมู่บ้าน - ไม่มีการคุ้มครองตามกฎหมาย 6 หมู่บ้าน - อื่น ๆ 3 หมู่บ้าน	- การได้รับการคุ้มครองทางสังคม 5 หมู่บ้าน - ไม่มีการคุ้มครองตามกฎหมาย 3 หมู่บ้าน - อื่น ๆ 14 หมู่บ้าน
6. จำนวนผู้ช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้าน	- ไม่มีข้อมูลผู้ติดยาเสพติด	- มีข้อมูลผู้ติดยาเสพติด 1 หมู่บ้าน
7. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กผู้ด้อยโอกาส	- จำนวน 21 หมู่บ้าน - จำนวน 1,241 คน	- จำนวน 14 หมู่บ้าน - จำนวน 156 คน

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูล กชช. 2 ค ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 และปี พ.ศ. 2555 - 2556 (ต่อ)

ประเด็น	กชช.2ค ของกรมการพัฒนาชุมชน	
	พ.ศ. 2553-2554	พ.ศ. 2555-2556
8. คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	- ฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ 301 คน	- มีการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะด้านต่างๆ 3,457 ครั้ง
9. ครั้วเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่ต้องเช่า	- มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง 1,037 ครั้วเรือน	- มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง 892 ครั้วเรือน
10. ครั้วเรือนมีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี	- มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี 3,177 ครั้วเรือน	- มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี 3,479 ครั้วเรือน
11. ครั้วเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	- มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี 3,177 ครั้วเรือน	- มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี 3,501 ครั้วเรือน
12. ครั้วเรือนมีพื้นที่น้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทำการเกษตร	- น้ำที่ไม่เพียงพอต่อการเกษตร 5 หมู่บ้าน - ไม่มีแหล่งน้ำทำการเกษตร 1 หมู่บ้าน	- น้ำที่ไม่เพียงพอต่อการเกษตร 10 หมู่บ้าน - ไม่มีแหล่งน้ำทำการเกษตร 2 หมู่บ้าน
13. ครั้วเรือนที่ใช้แหล่งน้ำเชื่อมกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการเกษตร	- ใช้แหล่งน้ำเชื่อมกลุ่มออมทรัพย์ จำนวน 75 ครั้วเรือน	- มี
14. ครั้วเรือนที่ใช้แหล่งน้ำเชื่อมพ่อค้า	- ใช้แหล่งน้ำเชื่อมพ่อค้า จำนวน 118 ครั้วเรือน	- มี
15. ครั้วเรือนทำการเกษตรผสมผสาน	- จำนวน 249 ครั้วเรือน	- จำนวน 136 ครั้วเรือน
16. ครั้วเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษ	- จำนวน 178 ครั้วเรือน	- จำนวน 236 ครั้วเรือน
17. หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครั้วเรือน	- ประกอบอุตสาหกรรม 3,171 ครั้วเรือน	- ประกอบอุตสาหกรรม 83 ครั้วเรือน
18. คนอายุ 15 - 60 ปีเต็ม ที่ไม่มีการประกอบอาชีพและไม่มีรายได้	- จำนวน 561 คน	- จำนวน 1,648 คน
19. หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยว	- ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่	- ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
20. ครั้วเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน	- เป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวน 2,167 ครั้วเรือน	- เป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวน 1,562 ครั้วเรือน

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูล กชช. 2 ค ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 และปี พ.ศ. 2555 - 2556 (ต่อ)

ประเด็น	กชช.2ค	
	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2556
21. ประชาชนในหมู่บ้าน	- มีประชาชนชาวบ้าน 700 คน	- มีประชาชนชาวบ้าน 1,189 คน
22. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	- มีศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 7 แห่ง	- มีศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 11 แห่ง
23. ครั้วเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	- แสดงความคิดเห็น 2,379 ครั้วเรือน	- มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ 3,457 ครั้วเรือน
24. มีการทำแผนชุมชนและการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติ	- มีแผนชุมชนแต่ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน 3 หมู่บ้าน - มีและปฏิบัติตามแผนชุมชน 19 หมู่บ้าน	- มีแผนชุมชนและปฏิบัติตามแผนทุกหมู่บ้าน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัย“การพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมเห็ด ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทชุมชน ศักยภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลยุทธ์การพัฒนาปัญหาและความต้องการของประชาชนศึกษาประสิทธิภาพประสิทธิผลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสาธารณสุข การบริหารจัดการบ้านเมือง การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุข การบริหารจัดการบ้านเมืองประเมินผลสัมฤทธิ์การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด 3 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 6.1 สรุปผล
- 6.2 อภิปรายผล
- 6.3 ข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผล

6.1.1 บริบทชุมชน ศักยภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวทางการพัฒนาปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด สรุปว่า

6.1.1.1 ลักษณะทางโครงสร้างพื้นฐาน ภูมิประเทศทั่วไปของ เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีลักษณะเป็นที่ราบสูงโดยอยู่สูงกว่าระดับ มีพื้นที่ประมาณ 46 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 28,750 ไร่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรม ด้านการคมนาคม พบว่า การติดต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้านใช้การคมนาคมทางบกโดยทางรถยนต์เป็นหลักในการติดต่อและขนส่งผลิตผลทางการเกษตร มีเส้นทางหลัก 3 สาย ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 219 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2074 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2151 ด้านโทรคมนาคม พบว่า แม้การใช้โทรศัพท์พื้นฐานของทางการยังไม่ทั่วถึงแต่ประชาชนได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กันอย่างแพร่หลาย และเครือข่ายการให้บริการครอบคลุม

พื้นที่ทั้งตำบล ทำให้การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้นแล้วเทศบาลได้จัดตั้งศูนย์ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้แก่ประชาชนทั่วไป ไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ สำนักงานเทศบาล ด้านการประปา พบว่า การประปาส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ สามารถให้บริการน้ำประปาได้ครอบคลุมพื้นที่ 12 หมู่บ้าน ส่วนหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลออกไปอีก 10 หมู่บ้าน ใช้บริการระบบน้ำประปาหมู่บ้านและแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งทำให้บางพื้นที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ด้านการไฟฟ้า พบว่าในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ตัวเมืองบุรีรัมย์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาบุรีรัมย์ สามารถให้บริการไฟฟ้าได้ครอบคลุมเกือบทุกหลังคาเรือน

6.1.1.2 ลักษณะทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรดิน พบว่าสภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินชุดร้อยเอ็ด บางส่วนเป็นดินชุดโคราช บางส่วนเป็นดินชุดสติ๊ก ด้านทรัพยากรน้ำ พบว่า ตำบลชุมเห็ดไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติขนาดใหญ่ ต้องอาศัยแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำจากลำห้วย 4 สาย ได้แก่ ลำห้วยโกรกขี้หนู ลำห้วยชุมเห็ด ลำห้วยชุมแสง ลำห้วยลุงด้านพื้นที่ พบว่า มีลักษณะผสมผสานระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท ตำบลชุมเห็ดมีพื้นที่ติดกับเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จึงมีความเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูง ด้านคุณภาพอากาศ พบว่า โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แม้ว่าจะมีปัญหาด้านมลพิษจากโรงสีข้าวและโรงงานอุตสาหกรรมบ้างแต่ไม่มากนัก ด้านคุณภาพน้ำ พบว่า ปัญหาน้ำเน่าเสียจากหมู่บ้านและชุมชนเริ่มมีมากขึ้น ทางเทศบาลได้ยกร่างเทศบัญญัติเรื่องการติดตั้งบ่อดักไขมันและบำบัดน้ำเสียในอาคาร ด้านขยะมูลฝอย พบว่า มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 5 ตันต่อวันทางเทศบาลสามารถเก็บขนเพื่อนำไปกำจัดได้ประมาณ 4 ตันต่อส่วนที่เหลือเป็นขยะในหมู่บ้านรอบนอกที่สามารถกำจัดได้ โดยวิธีธรรมชาติหรือย่อยสลายเองได้

6.1.1.3 ลักษณะทางเศรษฐกิจ ด้านเกษตรกรรมพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อย่างไรก็ตาม พื้นที่ของเทศบาลบางส่วนถูกทดแทนโดยภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจบ้านจัดสรร ด้านการอุตสาหกรรม พบว่า มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายแห่ง เช่น โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า โรงงานยาสูบ โรงงานทำคอนกรีต โรงงานผลิตน้ำดื่ม และโรงงานผลิตไอศกรีม เป็นต้น ด้านพาณิชย์ พบว่า มีการประกอบกิจการด้านการพาณิชย์กรรมและการบริการจำนวนมาก เช่น โรงพยาบาลเอกชน ธุรกิจบ้านจัดสรร ธุรกิจโรงแรมที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานบริการน้ำมัน

6.1.1.4 ลักษณะทางด้านสังคมวัฒนธรรมด้านประชากร พบว่า ประชากรตามสำเนาทะเบียนบ้านทั้งสิ้นมีจำนวน 17,510 คน ตามข้อมูล ณ เดือน เมษายน ปี 2555 สำนักบริหารการทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองบุรีรัมย์โดยแยกเป็นชาย 8,437 คน หญิง 9,073 คน และประชากรแฝงอีก

ประมาณ 2,780 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 6,713 ครัวเรือนด้านสาธารณสุขและอนามัย พบว่ามีโรงพยาบาลเอกชน 1 แห่ง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 1 แห่ง ด้านการศาสนาและวัฒนธรรมพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 4 นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่นร้อยละ 1 มีศาสนสถานที่สำคัญ คือ วัด จำนวน 5 แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง โบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง ด้านการศึกษา พบว่า มีโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 บุรีรัมย์ จำนวน 7 แห่ง โรงเรียนเอกชน จำนวน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 ศูนย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 1 แห่ง ด้านการเมืองการบริหาร พบว่า ตำบลชุมเห็ดประกอบไปด้วย 22 หมู่บ้าน มีคณะผู้บริหารเทศบาล ประกอบไปด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน รองนายกเทศมนตรี 3 คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี 3 คน เลขานุการนายกเทศมนตรี 1 คน ส่วนราชการเทศบาลเมืองชุมเห็ดประกอบไปด้วย สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษากองวิชาการและแผนงาน กองสวัสดิการ การกองเกษตร ฝายตรวจสอบภายใน

6.1.1.5 วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายการพัฒนา วิสัยทัศน์ของเทศบาล คือ “ชุมเห็ดเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น” และ พันธกิจของเทศบาล ได้แก่ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชน ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี สร้างระบบบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา สร้างกระบวนการประชาคมให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดการพัฒนาศูนย์สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วม ประชาชนทุกระดับมีความเข้มแข็งและยั่งยืน ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชน ประชาชนเห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดการพัฒนาศูนย์สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน จุดมุ่งหมายของการพัฒนา คือ ระบบสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานเพียงพอ ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจ ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มมากขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี ลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรกรรม เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมีมากยิ่งขึ้น การบริหารจัดการที่ดี ประชาคมทุกระดับมีความเข้มแข็งและยั่งยืน ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชน ประชาชนเห็นคุณค่าและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการจัดการพัฒนาศูนย์สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

6.1.1.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนา มี 6 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม และความเข้มแข็งของชุมชน การศึกษาศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

สิ่งแวดล้อมและการจัดทรัพยากรธรรมชาติกลยุทธ์การพัฒนา มี 35 กลยุทธ์ ได้แก่ ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำ สะพาน ท่อระบายน้ำ ติดตั้งคอมพิวเตอร์ไฟฟ้าสาธารณะ ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง ขยายเขตประปาภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี ส่งเสริมพัฒนาความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้แก่ประชาชน ส่งเสริมการพัฒนาการตลาด ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ป้องกันและควบคุมโรค ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกายให้ให้แก่ประชาชน สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สนับสนุนการศึกษาของเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาก่อนปฐมวัย ส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ปรับปรุงและจัดท้าวสดุดูปกรณ์ครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ปรับปรุงและเพิ่มช่องทางการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของประชาชน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับปรุงและพัฒนา ระบบการจัดเก็บมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการพัฒนาภูมิทัศน์ของบ้านเมือง การดูแลที่สาธารณะ

6.1.1.7 จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค เทศบาลมีจุดแข็ง คือ มีสภาพสังคมผสมผสานระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท ประชาชนมีอัธยาศัยไมตรีเอื้อเพื่อเกื้อกูลกันและพร้อมให้ความร่วมมือในการพัฒนา มีพื้นที่ติดเขตเทศบาลใกล้เคียง การคมนาคมสะดวก มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีโครงสร้างการบริหารที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ มีระบบการบริหารที่ค่อนข้างเป็นอิสระ นายกษมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ทำให้สามารถบริหารงานโดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ เทศบาลมีจุดอ่อน คือ มีกระบวนการประชามย์ยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อภารกิจ บางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง เครื่องมือในการปฏิบัติงานยังไม่มีเพียงพอ ส่งผลต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลา การที่นายกษมาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้การบริหารงานหรือการแก้ไขในบางเรื่องต้องคำนึงต่อผลกระทบเรื่องคะแนนเสียง การติดต่อประสานงานหรือการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนยังไม่เพียงพอเทศบาลมีโอกาส คือ มีการปรับปรุงผลักดันด้านนโยบายและงบประมาณจาก

นักการเมืองระดับชาติและระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมีการจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นทุกปี สภาพพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าปลีกและส่งได้ มีแรงงานในพื้นที่จำนวนมากเทศบาลมีอุปสรรค คือ พื้นที่ไม่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ประชาชนบางส่วนยังขาดความเข้าใจในระบบการบริหารของเทศบาล แรงงานในพื้นที่บางส่วนยังขาดทักษะและการพัฒนา พื้นที่บางส่วนมีสภาพเป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท ทำให้แนวทางการพัฒนาไม่เป็นที่ไปตามทิศทางเดียวกัน

6.1.1.8 สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน สภาพปัญหาของชุมชน สามารถประมวลและแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังต่อไปนี้ ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก ถนนหลายสายยังชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ ตู้โทรศัพท์สาธารณะหลายแห่งชำรุด ไม่มีการซ่อมแซมคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ หลายจุดเกิดการชำรุดขัดข้องการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำไม่ทั่วถึง การขยายตัวของชุมชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว น้ำท่วมขังการระบายน้ำไม่สะดวก คลองน้ำตื้นเขินมีวัชพืชปกคลุม ปัญหาด้านผลิต การตลาด รายได้และการมีงานทำ ได้แก่ การว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว ไม่มีอาชีพเสริม การสร้างงานในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการเกิดการอพยพแรงงาน ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด ไม่มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ การส่งเสริมด้านเงินทุนในการประกอบอาชีพไม่เพียงพอ เกิดการกู้ยืมเงินนอกระบบ ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ประชาชนขาดความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ปัญหาด้านสังคม สาธารณสุข และการอนามัย ได้แก่ การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชน การมั่วสุมของเด็กและเยาวชน คนชราคนพิการ ผู้ติดเชื่อและเด็กถูกทอดทิ้ง ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ ขยะตกค้าง น้ำเสียจากชุมชน การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก และโรคติดต่อต่างๆ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากเหตุน้ำท่วม และเหตุเดือดร้อนรำคาญ ปัญหาน้ำกิน-น้ำใช้เพื่อการเกษตร ได้แก่ การขาดแคลนน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง คูคลองตื้นเขิน คุณภาพน้ำจากระบบประปาหมู่บ้านไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีระบบกรองน้ำ การประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ทั่วถึง ปัญหาขาดความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ได้แก่ แหล่งข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพ เยาวชนบางส่วนขาดโอกาสในการศึกษาต่อ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างพัฒนาการของเด็ก ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ คู คลองตื้นเขิน ทำให้การระบายน้ำไม่สะดวก น้ำเสียจากชุมชน ขาดการปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทาง การบุกรุกที่สาธารณะ การขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ การจัดเก็บขยะมูลฝอยไม่ทันตามความต้องการของประชาชน ทำให้ขยะตกค้าง ปัญหาด้านการบริหาร และการจัดการองค์กร ได้แก่ บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และยังขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายต่าง ๆ การขาด

แคลนครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม การจัดเก็บรายได้ไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้

6.1.1.9 ความต้องการของชุมชน สามารถประมวลและแบ่งออก เป็น 7 ด้าน ดังนี้ ด้านความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม โดยก่อสร้างถนน คสล. ลาดยาง ให้มีโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มเติม เร่งซ่อมแซมตู้โทรศัพท์ที่ชำรุด ติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มเติม ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึง ขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขิน และวางท่อระบายน้ำเพิ่มเติม ด้านความต้องการด้านการผลิต การตลาด รายได้ และการมีงานทำ ได้แก่ การส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมต่าง ๆ การฝึกอบรมอาชีพ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ต้องการความรู้ด้านการบริหารจัดการ ต้องการสนับสนุนด้านเงินทุนในการประกอบอาชีพ ด้านความต้องการด้านสังคม สาธารณสุข และอนามัย ได้แก่ รมรงค์ให้มีการป้องกันและปราบปรามเสพติดอย่างจริงจัง จัดกิจกรรมส่งเสริมความเข้มแข็ง ความอบอุ่น ของสถาบันครอบครัว เงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้คนชรา คนพิการ ผู้ติดเชื้อ และเด็กถูกทอดทิ้ง ให้มีการแก้ไขปัญหาขยะตกค้าง น้ำเสียจากชุมชน ให้มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่ออย่างต่อเนื่อง ให้มีการควบคุมการก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญอย่างเคร่งครัด ด้านความต้องการด้านน้ำกิน-น้ำใช้เพื่อการเกษตร ได้แก่ ให้มีการขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน ให้มีการขยายเขตประปาให้ทั่วถึง จัดให้มีระบบกรองน้ำสะอาด สำหรับประปาหมู่บ้าน ด้านความต้องการด้านความรู้ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ได้แก่ ให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม เช่น ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีฐานะยากจน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขิน จัดทำระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทาง และกำจัดวัชพืช ให้มีการจัดสร้างสวนสาธารณะประจำตำบล รมรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ด้านความต้องการด้านการบริหาร ได้แก่ จัดหาบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็นให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ส่งเสริมบทบาทของกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ จัดทำเอกสารเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้มากขึ้น

6.1.2 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

6.1.2.1 ด้านการส่งเสริมอาชีพของประชาชน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีแผนงาน กิจกรรมการส่งเสริมอาชีพและการดำเนินการตามแผนที่กำหนด มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนอาชีพของท้องถิ่น ทะเบียนวัตถุประสงค์ มีการจัดลำดับ ความจำเป็นเร่งด่วน การให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม กลุ่มอาชีพ มีการส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรของท้องถิ่นมาใช้

อย่างมีเหตุมีผล มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อดำเนิน กิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้ มีแผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ฝึกอบรม พัฒนาทักษะ การอาชีพของท้องถิ่น มีการสำรวจข้อมูลความต้องการ การพัฒนาความรู้ของประชาชน มีการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชนในกลุ่มอาชีพฐานราก มีการ วิเคราะห์ ข้อมูล ภาพรวมทั้งระบบของอาชีพในท้องถิ่นเพื่อจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยน ความรู้ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ผู้บริหารมีการสร้างร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนา อาชีพในพื้นที่ มีการจัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา และงบประมาณ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและแนวทางการ ดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเป้าหมายทราบ

6.1.2.2 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการ ดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครอบคลุมในพื้นที่ มีการศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่บ้านละ 2 คน มีการแต่งตั้ง ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีการซักซ้อมแผน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น เครื่องดับเพลิงชนิดหีบหอบ รถบรรทุกน้ำ รถดับเพลิง มีระบบการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับ สาธารณภัย ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าว เสียงตามสาย มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น สถิติสาธารณภัย กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ องค์กรเครือข่ายที่ให้ความ ช่วยเหลือ มีการจัดอบรมทบทวน เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ

6.1.2.3 ด้านการส่งเสริมการศึกษา พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตาม เกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่า ของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย สนับสนุนให้มี ลานกีฬา หรือสวนสาธารณะที่จัดพื้นที่เพื่อการ ออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาของประชาชน สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย การจัดค่ายอบรมพัฒนาทักษะด้านการกีฬาประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ในช่วงปิดภาคเรียน จัดให้มีหรือสนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือ อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน ประจำลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะ และมีระบบการดูแลรักษาอย่างดี สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการตรวจสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย ให้คำแนะนำการดูแลรักษา

สุขภาพและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ประชาชน ณ บริเวณสถานที่ที่มีผู้มาออกกำลังกาย มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน มีการจัดทำข้อมูลด้านการกีฬา เพื่อการสนับสนุนและพัฒนาด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์กีฬา และการออกกำลังกายอย่างครบครัน สามารถตรวจสอบได้ มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการจัดประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอ มีการจัดค่ายอบรมการพัฒนาทักษะด้านกีฬาประเภทต่างๆตามความสนใจแก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน

6.1.2.4 ด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีนโยบายแผนและงบประมาณเพื่อการดำเนินงานที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้มีคุณภาพ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ผู้ทำความสะอาด มีคุณสมบัติตามที่มาตรฐานที่กำหนด สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสม มีมาตรการป้องกันอัคคีภัย และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามความเหมาะสม มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้รวมกลุ่มและแยกกลุ่มย่อยในกิจกรรมการเรียนรู้อิสระ การเล่นเกม สร้างสรรค์ บริเวณพื้นที่รับประทานอาหาร สะอาด มีแสงสว่างพอเหมาะ มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เพียงพอ มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ตู้ยา เครื่องเวชภัณฑ์ที่จำเป็น การจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม มีแสงสว่างจากธรรมชาติ สม่่าเสมอทั่วทั้งห้อง เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก อาคารตั้งอยู่ในบริเวณที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีรั้วกั้นบริเวณให้เป็นสัดส่วน มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ มีการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน มีการฝึกอบรมบุคลากร ในด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การป้องกันอุบัติเหตุ และความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก มีหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของส่วนราชการต่าง การศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาไปพร้อม ๆ กัน จัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม จัดให้มีการประชุมชี้แจงให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชักชวนให้มีส่วนร่วมบริหารและช่วยเหลือ จัดให้มีกองทุนส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในลักษณะไตรภาคี 3 ฝ่าย จากภาคประชาชน หน่วยงานผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งกำกับดูแลการบริหารงานเชิงนโยบายของศูนย์ฯ

6.1.2.5 ด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการจัดทำแผน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัว

นับตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ เด็กเล็ก ทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สนับสนุน งบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน มีการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัด กิจกรรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะแก่เด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ มีการดำเนินการหรือสนับสนุน งบประมาณ หรือการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และหรือ เศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อ อบรมครูให้เด็กได้เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาและพิษภัยทางสังคม

6.1.2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาสตรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งจาก ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน ด้านพัฒนาสตรี รับผิดชอบโครงการ กิจกรรม ประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาสตรี มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริม งานการพัฒนาสตรี มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างพอเพียงทุกปี มีการจัดประชุมร่วมกันของทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มสตรีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมในทุก กิจกรรมของท้องถิ่น หญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และ เด็ก หญิงมีครรภ์มีการฝากครรภ์ ได้รับการดูแลก่อนคลอด การทำคลอด และดูแลหลังคลอดจาก เจ้าหน้าที่สาธารณสุข วัยรุ่นสตรีมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และการป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ก่อนวัย อันควรอย่างถูกต้องปลอดภัย สตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป มีความรู้และพฤติกรรมตรวจเต้านมด้วยตนเอง เป็นประจำ สตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก อัตราการติดเชื้อเอชไอวี ในสตรีลดลง อย่างต่อเนื่อง สตรีออกกำลังกายอย่างเหมาะสมกับวัย จัดให้มีการให้ความรู้หรือจัดคลินิกเฉพาะสำหรับ สตรีสูงอายุ เด็กก่อนวัยเรียนเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กอายุ 7 - 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ เด็กหญิงยากจนหรือพิการ หรือด้อยโอกาสได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้าน สตรีได้รับความรู้เรื่องการบริโภคสินค้า และบริการต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และปลอดภัย มีกิจกรรม ที่ส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการ ของกลุ่ม มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการ สนับสนุนการหาตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ ได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องทุกปี สตรีในท้องถิ่นได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่น มีกิจกรรมให้ความรู้แก่สตรี ในการเคารพและศรัทธาต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีกิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมี

ส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา มีเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัคร เฝ้าระวัง ติดตาม และสนับสนุนการคุ้มครองในด้าน ความรุนแรง การทำอนาจาร ช่มชู้ แก่สตรี มีการส่งเสริมและสนับสนุนและให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วม ทางการเมืองในระดับท้องถิ่น มีการให้การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อ สตรีและการค้ามนุษย์ มีการติดตามและรายงานข้อมูลข่าวสารการละเมิดต่อสตรีที่เกิดขึ้นในทุกรูปแบบ ต่อภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.1.2.7 ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการ ดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ การส่งเสริมสุขภาพกายและใจของผู้พิการ สสำรวจ ตรวจสอบ เยี่ยม ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการ จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการที่ถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน รวมทั้งวางแผนให้ ความช่วยเหลือผู้พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม พัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ของผู้พิการในการเลี้ยงดูตนเอง อย่างเพียงพอ ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการตามที่กฎหมายกำหนด ส่งเสริมให้ผู้ พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพ ของชมรม กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริม โอกาสการมีงานทำของผู้พิการ ส่งเสริมตั้งกองทุน การประกอบอาชีพผู้พิการโดยเฉพาะ สนับสนุนให้มี การจ้างงาน การประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น จัดอบรมให้ความรู้ด้านอาชีพการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์การส่งเสริมการตลาด ความรู้ด้านการบริหารจัดการแหล่งเงินทุนแก่ผู้พิการที่สนใจ และมีสภาพที่ประกอบอาชีพได้ มีการขจัดความไม่รู้หนังสือของผู้พิการ บริการสาธารณสุขไปภาคตาม โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นตามที่กฎกระทรวงกำหนดแก่ผู้พิการและครอบครัวอย่างเหมาะสม อย่างเสมอ ภาค และเป็นธรรม ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการปรับปรุงสถานที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคง แข็งแรง สะอาด ถูกสุขลักษณะ และมีความสะดวกต่อผู้พิการ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ จัดแข่งขันกีฬา ผู้พิการในชุมชน ส่งเสริมให้ผู้พิการใช้สิทธิทาง การเมือง ให้ผู้พิการหรือครอบครัวผู้พิการเป็นตัวแทนมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ ในการจัดทำ นโยบายแผนงาน โครงการ การบริการใด ๆ ทั้งที่เป็นกิจการทั่วไปของชุมชน และกิจการที่มีผลกระทบ โดยตรง ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ

6.1.2.8 ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการสำรวจและจัดทำข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ มีการจัดทำ แผนพัฒนาผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ พร้อมข้อมูลตามหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพ ตามระเบียบฯ จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้คำแนะนำ ประเมิน ให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุ จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ผู้สูงอายุในวันสำคัญ ส่งเสริมการรวมกลุ่ม หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่ม ผู้สูงอายุ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในชุมชน จัดให้มีการรณรงค์ให้คนในครอบครัวและชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ จัดให้มีบริการให้คำแนะนำ ประเมิน ให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุ จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ จัดให้มีการกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ จัดให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปของกลุ่ม ชมรม หรือสมาคมผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง จัดให้มีศูนย์บริการทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ จัดให้มีบริการด้านศาสนกิจ จัดให้มีการส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ จัดให้มีการส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ จัดให้มีการรณรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ จัดให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต จัดให้มีบริการชุมชนเคลื่อนที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีบริการกิจกรรมอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์แก่ผู้สูงอายุ

6.1.2.9 ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานสาธารณสุขได้เข้าอบรม สัมมนา จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สนับสนุนงบประมาณให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านไปดำเนินกิจกรรมในการให้ความรู้และการป้องกันเอดส์ในหมู่บ้าน สนับสนุนงบประมาณให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุขหรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตรวจเยี่ยมดูแลสถานะสุขภาพและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์เปิดตัวต่อสังคมแล้ว ส่งเสริม คุ้มครอง และรักษาสิทธิของผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ ส่งเสริมให้เด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดา หรือ มารดาติดเชื้อ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเท่าเทียมกับเด็กที่มาจากรอบครัวปกติ จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ สิทธิต่างๆ ของผู้ติดเชื้อผู้ป่วยเอดส์ให้แก่ผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ และคนในครอบครัว สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดาหรือมารดาติดเชื้อ สนับสนุนนมผงให้ทารกที่มารดาติดเชื้อ ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือ ผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัวในด้านต่างๆ จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจน หรือถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ทุกเดือนๆ สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ในด้านต่างๆ ในการอุปโภค-บริโภค หรือสิ่งของที่จำเป็น

6.1.2.10 ด้านงานสาธารณสุขมูลฐาน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ สนับสนุนหรือจัดให้ อสม. ได้รับการฝึกอบรมฟื้นฟูและพัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น สนับสนุนให้ อสม. หรือแกนนำชุมชนดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ในครัวเรือน และหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่าง ๆ จัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟันแก่เด็กเล็กในชุมชน สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ในชุมชน มีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ การจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล มีการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีการรวบรวมข้อมูลของหญิงมีครรภ์และหลังคลอดที่สำรวจโดย อสม. เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน มีการดำเนินงานเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขภาพที่เป็นปัญหาสำคัญของชุมชนผ่านทางหอกระจายข่าว หรือวิทยุชุมชน มีชมรมสร้างสุขภาพและมีกิจกรรมสร้างสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ มีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับ น้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ และการจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล มีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะการเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคติดต่อในท้องถิ่น มีการเฝ้าระวังพาหนะนำโรค และผู้ป่วยโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น โดยประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม หญิงมีครรภ์และหลังคลอด ได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก โดย อสม. สนับสนุนอุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นจากหน่วยงานของรัฐให้ อสม. ใช้ในการจัดบริการตรวจคัดกรองโรค และรักษาพยาบาลการเจ็บป่วยเล็กน้อยในชุมชน ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มีอาสาสมัครประจำบ้านสำหรับให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยเล็กน้อยหรือฉุกเฉินในชุมชนหมู่บ้าน วิทยุชุมชนเป็นสมาชิกชมรม To be number one มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขภาพฟัน มีการจัดกิจกรรมลดมลภาวะ และส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการร้านอาหาร ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาเรื่องสุขาภิบาลอาหาร มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ และดื่มแอลกอฮอล์ มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาของชุมชน ประชาชน ได้รับการตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง

6.1.2.11 ด้านการจัดการศึกษา พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กด้อยโอกาสยากไร้ทุพพลภาพและกลุ่มต่างวัฒนธรรมได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม กำหนดหลักสูตรการ

พัฒนาครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน ลดภาระงานอื่นที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา มีโครงการประสานความร่วมมือกับสถาบันผลิตครูเพื่อให้ผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาในระบบและนอกระบบ กำหนดหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน มีโครงการที่ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อสาธารณชน กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีระบบและมาตรการจูงใจให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พัฒนาหลักสูตรการศึกษาของท้องถิ่นให้มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา จัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบให้ผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจด้านการจัดการศึกษา จัดทำแผนบูรณาการการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ

6.1.2.12 ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น พบว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น จัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น องค์กรหรือประชาสัมพันธ์ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อต่าง ๆ จัดให้มีการแต่งกายพื้นเมือง จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น จัดกิจกรรมยกย่อง เชิดชูปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ สนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศิลปะพื้นบ้าน จัดทำฐานข้อมูลด้านศาสนา วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำศูนย์แหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นและประสานสถานศึกษาในท้องถิ่นเพื่อใช้หลักสูตร ร่วมกัน ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน จัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และประเพณี ที่สำคัญ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน ในการติดตามประเมินผล

6.1.2.13 ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการส่งเสริมการทำงานเพื่อความโปร่งใส นำโครงการในแผนพัฒนา 3 ปี มาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี มีการนำโครงการที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผนชุมชนมาบรรจุในงบประมาณรายจ่ายประจำปี มีการตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรผ่านช่องทาง ต่อไปนี้ การติดประกาศ ณ สำนักงาน สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน เว็บไซต์ โทรศัพท์ ให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่าน ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การติดประกาศ ณ สำนักงาน เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารหอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย หรือวิทยุชุมชน รายงานข้อมูลสถิติการคลังปีที่ผ่านมาส่งให้จังหวัดภายในเวลาตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด มีการเปิดเผยโครงการจัดซื้อจัดจ้าง สามารถจัดซื้อจัดจ้าง ใช้งบประมาณที่ผ่านมาได้วงเงินต่ำกว่าที่กำหนดไว้ มีการจัดทำและปรับข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน มีการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร โดยส่งบุคลากรไปฝึกอบรม จัดอบรมเอง การศึกษาดูงาน จัดองค์ความรู้ในหน่วยงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยประเมินจากข้อตกลงในการปฏิบัติราชการที่ได้ทำไว้ สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชน ส่งการพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น มีประชากรไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ครั้งล่าสุดตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป มีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการดำเนินการและประชาชนทราบ มีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาการอนุมัติ อนุญาตให้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการจัดการบริการให้แก่ประชาชน มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นในการจัดบริการให้แก่ประชาชน มีการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการจัดบริการ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนโดยมีบุคคลภายนอกร่วมเป็น กรรมการหรือว่าจ้างหน่วยงานภายนอก มาดำเนินการแทนคณะกรรมการ มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนไปปรับปรุงงาน

6.1.2.14 ด้านการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการสำรวจที่สาธารณประโยชน์ในพื้นที่ มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสำรวจ ตรวจสอบที่สาธารณประโยชน์ มีการดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ มีการมอบหมาย เจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ มีการจัดทำป้ายบอกเขตที่สาธารณประโยชน์ มีการดูแลรักษาความสะอาดและดูแลที่สาธารณประโยชน์ไม่ให้เสื่อมโทรม มีการพัฒนาที่สาธารณประโยชน์เป็นสนามกีฬาประจำตำบล หมู่บ้าน มีการปรับเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์เป็น

สวนสาธารณะประจำชุมชน หมู่บ้านและตำบล มีการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึง มาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ รวมทั้งขอความร่วมมือในการดูแลรักษาที่ สาธารณประโยชน์ มีการประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณประโยชน์ ในกรณีที่พบผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการกับผู้บุกรุก ตามระเบียบและหลักเกณฑ์กำหนด

6.1.2.15 ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการจัดทำแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม มีการวางแผนป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้น มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนพัฒนา มีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณ มีการ ดำเนินการหรือติดตามหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ และรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและเป็น ระบบ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม มีการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความพยายามใน การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล มีการ ป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการส่งเสริมการใช้ พลังงานอย่างคุ้มค่า

6.1.2.16 ด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการ ดำเนินการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร แนะนำ ให้บริการประชาสัมพันธ์ และ ศูนย์รวมข้อมูลต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ ในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีบริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เช่น ถังขนาดพอเหมาะกับการเก็บรวบรวมทุกวัน ถังรอบนอกติดตั้งอยู่กับพื้น เคลื่อนย้ายไม่ได้ และมีถังอลูมิเนียม หูหิ้วสวมอยู่ภายใน ตั้งถังไว้ทุก ๆ ระยะ 100 - 200 เมตร ตามถนนและจุดสถานที่ที่ใช้ รับประทานอาหาร มีเก้าอี้นั่งพัก มีบริเวณสำหรับการออกกำลังกายกลางแจ้งตามกิจกรรม หรือ ตามความต้องการประชาชน มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีระบบไฟฟ้าแสงสว่างเหมาะสมตามการใช้งาน และความส่องสว่างเพียงพอ ผู้ใช้เกิดความรู้สึกปลอดภัย ศาลาที่พัก บนศาลามีเก้าอี้ติดตั้งตายตัวรอบศาลา มีถังขยะ ไม่อยู่ในที่ลับตา มีลานเอนกประสงค์เพื่อจัด

กิจกรรม มีการเก็บขยะ การกวาดถนน การปลูกการตัดแต่ง ให้อุปการซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน มีการระบายน้ำ บำบัดน้ำเสีย

6.1.2.17 ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม มีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามขั้นตอนที่สามารถเรียกใช้งานได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีการจัดเก็บอยู่ในระบบเดียวกัน ง่ายต่อการสืบค้นข้อมูล ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา มีการจัดการขยะชุมชน โดยการส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยการส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการใช้ซ้ำ การส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด และ จัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบของวัสดุ ที่ใช้แล้วหรือวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของท้องถิ่น และการแก้ไขข้อร้องเรียน การนำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนด้านการจัดการขยะมูลฝอย

6.1.3 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด รวมทั้งสิ้น 17 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 13 ด้าน โดยที่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก 4 ด้าน สามารถเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าไปหาด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า ดังนี้ ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี ส่วนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในอีก 13 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าไปหาด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า ดังนี้ ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ ด้านการสาธารณสุขมูลฐาน ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการจัดการการศึกษา ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการดูแล

สาธารณประโยชน์ ด้านการส่งเสริมการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และ ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

6.1.4 ผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

6.1.4.1 การประเมินผลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามตัวชี้วัด ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตัวชี้วัดของศูนย์บริการวิชาการ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ตัวชี้วัดจากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

6.1.4.2 การส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการกำหนดการใช้เศรษฐกิจพอเพียงในวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น มีการสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา ข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น มีการนำหลักการทรงงานมาเป็นแนวทางการบริหารงานทุกระดับ มีแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นการสร้างระบบเครือข่ายการทำงานภายในสำนักงาน การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับตำบล หมู่บ้าน ชุมชน มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก

6.1.4.3 การส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับชุมชน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ ส่งเสริมการรวมกลุ่มพัฒนาที่หลากหลายส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีระบบการออมทรัพย์หรือสวัสดิการชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนมีกิจกรรมที่นำไปสู่ความสามัคคี

6.1.4.4 การส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับครัวเรือน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีกิจกรรมส่งเสริมการลดรายจ่าย การลดละเลิกอบายมุข มีการส่งเสริมกิจกรรมการเพิ่มรายได้ มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้การดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผลเช่น การดูแลสุขภาพ มีกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนมี

กิจกรรมด้านการเอื้อเพื่อแผ้วถางซึ่งกันและกัน การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานทั้งเครือข่ายภายในและภายนอก

6.1.4.5 ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการมอบนโยบายในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในหน่วยงาน มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในภารกิจหลักของหน่วยงาน มีการนำหลักธรรมาภิบาลและพื้นฐานของระบบคุณธรรมและจริยธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการหน่วยงานและเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย มีการสรรหาและเลือกใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานหรือหลักวิชาการที่เหมาะสมเพื่อการบริหารจัดการหน่วยงานอย่างเหมาะสม มีนโยบายหรือระบบบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรของหน่วยงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างประหยัดคุ้มค่า มีการเปิดช่องทางให้ผู้รับบริการ หรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจของหน่วยงาน มีการประเมินผลความสำเร็จในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาอุปสรรคปัจจัยต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

6.1.4.6 ด้านงบประมาณและการบริหารการเงินขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีแผนและการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องต่อเป้าหมายและภารกิจของหน่วยงาน มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานอย่างสุจริตประหยัดคุ้มค่าเปิดเผย โปร่งใสและสามารถปฏิบัติงานตามแผนได้เป็นส่วนมาก มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงบประมาณพร้อมข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณ มีการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการอย่างถูกต้องและสุจริต มีระบบการบริหารจัดการและมีการใช้เงินเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทั่วไปหรือกิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรในองค์กร

6.1.4.7 ด้านการพัฒนาบุคลากรขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบโดยให้ความรู้และทักษะแบบสหวิทยาการที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติได้จริง มีการจัดสื่อหรือช่องทางในการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารในหลายรูปแบบหรือหลายช่องทางและสามารถเข้าถึงได้ทั้งบุคลากรภายในหน่วยงานและประชาชนทั่วไป มีการถ่ายทอดนโยบายให้ความรู้และเสริมสร้างวิถีชีวิตเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอหลายช่องทางและทั่วถึงอย่างเป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน มีโครงการหรือแผนงานส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมหรือด้านศาสนาในองค์กรหรือมีการกำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ มีโครงการหรือกิจกรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงเรียบง่ายส่งเสริมรายได้ มีการออมลดคอบายมุข มีความสามัคคี และสร้างค่านิยมใหม่ที่สอดคล้องตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคณะผู้บริหารองค์กรหรือมีกลุ่มต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติและปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีผู้ปฏิบัติตาม มีโครงการส่งเสริมหรือกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทำประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะ มีการติดตามหรือประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.1.4.8 ด้านผลสัมฤทธิ์ขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ หน่วยงานได้ดำเนินการและพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นส่วนใหญ่ บุคลากรส่วนใหญ่ในหน่วยงานปฏิบัติงานและปฏิบัติตนโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐาน

6.1.4.9 การจัดการระบบข้อมูลขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ ระบบข้อมูลมีความครอบคลุมระบบข้อมูลความถูกต้อง มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ระบบข้อมูลความทันสมัย ระบบข้อมูลสามารถเชื่อมโยง มีความรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์

6.1.4.10 การจัดการระบบสื่อสารขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการดำเนินการ ตามตัวชี้วัด ดังนี้ มีระบบการสื่อสารภายในและภายนอกหน่วยงาน มีระบบการสื่อสารสองทาง มีเนื้อหาการสื่อสารที่เน้นสารประโยชน์ มีการนำเสนออย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆ

6.1.4.11 การจัดการระบบตัดสินใจขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักประชาธิปไตย รับฟังเสียงประชาชน เจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และหน่วยงานข้างเคียง มีระบบการตัดสินใจที่ใช้โครงสร้างการมองอำนาจ และการกระจายอำนาจ มีระบบการตัดสินใจที่มุ่งสัมฤทธิ์ผล ทันต่อสถานการณ์ เป็นธรรม ถูกต้อง เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ

6.1.4.12 การบริหารจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุลขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีระบบการตรวจสอบถ่วงดุล มีการตรวจสอบแผนงาน มีการตรวจสอบผลงาน มีการตรวจสอบภายใน

6.1.4.13 การจัดการระบบการมีส่วนร่วมขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการบริหารจัดการระบบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการมีส่วนร่วมจากผู้รับบริการและสภาพแวดล้อมภายนอก ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมปรับปรุงแก้ไขเสนอแนะมีระบบการมีส่วนร่วมจากสมาชิกองค์กรและผู้บริหาร ทำความเข้าใจสภาพปัญหา พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหา พัฒนาวัฒนธรรมของการมีส่วนร่วม

6.1.4.14 การจัดการระบบการให้บริการขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีระบบการบริการประชาชน ที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ค่าบริการที่เหมาะสมพอคุ้มทุน ไม่หวังผลกำไร มีระบบการบริการประชาชน ที่พร้อม 24 ชั่วโมง บริการด้วยความทั่วถึง เพียงพอและต่อเนื่อง มีระบบการบริการประชาชน ที่ประชาชนพึงพอใจ สำรวจความต้องการและสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมาย แก้ปัญหาตามข้อร้องเรียน ร้องทุกข์มีระบบการบริการประชาชน ที่มีคุณภาพ เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส มีความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่ กลุ่มอาชีพ เพศ ชนรุ่น สุจริต โปร่งใส รับผิดชอบ

6.1.4.15 การจัดการระบบติดตามและประเมินผลขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการให้หน่วยงานทำการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล ด้านความก้าวหน้า ด้านความประหยัด ด้านความพึงพอใจ ด้านความสอดคล้อง ด้านความสัมฤทธิ์ผล ด้านผลกระทบ และ ด้านความยั่งยืน

6.1.4.16 การจัดการความเสี่ยงขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถทำได้ตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ มีการศึกษาและระบุความเสี่ยง มีการวางแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผนและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างความพร้อมให้กับหน่วยงานในการจัดการสภาวะวิกฤติ

6.1.4.17 การประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับหมู่บ้านและครัวเรือน โดยประเมินจากข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน หรือ ข้อมูล กชช. 2ค ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รายได้ทางเกษตรกรรมเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้าน เพิ่มขึ้น 12 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ลดลง 10หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพิ่มขึ้น

10 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ลดลง 12 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 54.5 อัตราการป่วยในหมู่บ้าน เพิ่มขึ้น
 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลดลง 15 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 68.2 อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ
 เพิ่มขึ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ลดลง 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0 อัตราคดีเกี่ยวกับความ
 ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ลดลง 16 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ
 72.7 จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้าน เพิ่มขึ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ลดลง 14 หมู่บ้าน
 คิดเป็นร้อยละ 63.6 ผู้สูงอายุพิการและเด็กถูกทอดทิ้งในหมู่บ้าน เพิ่มขึ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 31.8
 ลดลง 15 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 68.2 คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น 16 หมู่บ้าน
 คิดเป็นร้อยละ 72.7 ลดลง 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 27.3 คราวเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่
 ต้องเช่า เพิ่มขึ้น 13 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ลดลง 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 40.9 คราวเรือนมีน้ำ
 ดื่มเพียงพอตลอดปี เพิ่มขึ้น 16 หมู่บ้าน 72.7 ลดลง 6 หมู่บ้าน 27.3 คราวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี
 เพิ่มขึ้น 18 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 81.8 ลดลง 4 คิดเป็นร้อยละ 18.2 คราวเรือนมีพื้นที่น้ำไม่เพียงพอต่อ
 การเพาะปลูก เพิ่มขึ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ลดลง 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 63.6 คราวเรือนที่
 ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการเกษตร เพิ่มขึ้น 13 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ลดลง 9 หมู่บ้าน
 คิดเป็นร้อยละ 40.9 คราวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อพ่อค้า เพิ่มขึ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 40.9 ลดลง 13
 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.1 คราวเรือนทำการเกษตรผสมผสาน เพิ่มขึ้น 10 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.5
 ลดลง 12 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 54.5 คราวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษ เพิ่มขึ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็น
 ร้อยละ 40.9 ลดลง 13 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.1 หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือน เพิ่มขึ้น 8 หมู่บ้าน
 คิดเป็นร้อยละ 36.4 ลดลง 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 63.6 คนอายุ 15 - 60 ปีเต็มที่ไม่มีการประกอบ
 อาชีพและไม่มีรายได้ เพิ่มขึ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ลดลง 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0
 หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ลดลง 18 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ
 81.8 คราวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน เพิ่มขึ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ลดลง 11
 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ประชาชนในหมู่บ้าน เพิ่มขึ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลดลง 15
 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 68.2 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพิ่มขึ้น 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ลดลง 16
 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 72.7 คราวเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เพิ่มขึ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ
 77.3 ลดลง 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีการทำแผนชุมชนและมีการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติ
 เพิ่มขึ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ลดลง 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.4

6.2 อภิปรายผล

6.2.1 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสาธารณะ และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถอภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

6.2.1.1 ด้านการส่งเสริมอาชีพของประชาชน พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีแผนงานและโครงการส่งเสริมอาชีพมีการดำเนินการตามแผน ที่ กำหนดมีการสำรวจและจัดทำทะเบียนอาชีพของท้องถิ่นทะเบียนวัตถุดิบ หรือปัจจัยการผลิตของ ท้องถิ่นมีการจัดลำดับ ความจำเป็นเร่งด่วน ในการให้ความช่วยเหลือ มีการส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากร ของท้องถิ่นมาใช้อย่างมีเหตุผลเกิดประโยชน์สูงสุดคุ้มค่ามีการส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของ ประชาชนเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่มีใน พื้นที่อย่างเป็นระบบมีโครงการ ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น มีการฝึกอบรม พัฒนา ทักษะ การอาชีพของท้องถิ่นมีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลความต้องการการพัฒนาความรู้ของ ประชาชนให้ความรู้ทักษะการพัฒนากลุ่มอาชีพอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพ:79-81)

6.2.1.2 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทาง ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นครอบคลุมในพื้นที่ มีการศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการ จัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่บ้านละ 2 คนมีการแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีการซักซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น เครื่องดับเพลิงชนิดทาบ หาม รถบรรทุกน้ำ รถดับเพลิง เป็นต้นมีระบบการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัย ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าว เสียงตามสาย เป็นต้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย เช่น สถิติสาธารณภัย กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ องค์กรเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย:7-22)

6.2.1.3 ด้านการส่งเสริมการกีฬา พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่า ของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายสนับสนุนให้มี ลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือ

สวนสาธารณะที่จัดพื้นที่เพื่อการออกกำลังกาย เล่นกีฬาของประชาชนสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย สนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือ อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานประจำลานกีฬา หรือสนามกีฬาจัดให้มีการตั้งชมรมออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชนมีการจัดทำข้อมูลด้านการกีฬา ข้อมูลการกีฬาของชุมชน ข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ทำชื่อเสียง หรือผู้ให้การสนับสนุนกีฬาของชุมชน จัดให้มีสนามกีฬากลางแจ้ง เพื่อการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ ประเภทกีฬาที่หลากหลาย มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์กีฬาและการออกกำลังกายอย่างครบครัน เป็นปัจจุบันสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการส่งเสริมกีฬาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา: 25-29)

6.2.1.4 ด้านการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีนโยบายแผนและงบประมาณเพื่อการดำเนินงานที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้มีคุณภาพหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ผู้ทำความสะอาดมีคุณสมบัติตามที่มาตรฐานกำหนดผู้ดูแลเด็กปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัยมีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้รวมกลุ่มและแยกกลุ่มย่อยในกิจกรรมการเรียนรู้อิสระ การเล่นสร้างสรรค์ หรือการอ่านหนังสือ และมีอุปกรณ์ หรือ เครื่องเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ ของเด็กมีหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของส่วนราชการต่าง ๆ ไว้เพื่อติดต่อได้อย่างทันท่วงที กรณีเกิดเหตุการณ์คับขัน มีการจัดกิจกรรมประจำวัน พัฒนาอารมณ์ จิตใจ พัฒนาสังคมนิสัย การพัฒนาการคิด การพัฒนาภาษา ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์มีการประชุมชี้แจงให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และชักชวนให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารและช่วยเหลือในระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก:1-27)

6.2.1.5 ด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ เกิดจากแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการจัดทำแผน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนมีการดำเนินการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัว นับตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ เด็กเล็ก ทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การดูแลด้านโภชนาการ สุขอนามัย สนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคนมีการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อย

โอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้ และพัฒนาทักษะแก่เด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ สร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม สนับสนุนงบประมาณเพื่อปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชนรณรงค์ให้เด็กได้เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาและพิษภัยทางสังคม เช่น ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เอดส์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการพัฒนาเด็กและเยาวชนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการพัฒนาเด็กและเยาวชน: 29-36)

6.2.1.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการส่งเสริมและพัฒนาศตรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชนมีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาศตรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำขึ้นมีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างพอเพียงทุกปีตามแผนที่กำหนดเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาศตรีมีการจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศตรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้าน องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องมีกิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนามีการให้ข้อมูลข่าวสารและบริการช่วยเหลือในเรื่องปัญหาความรุนแรงแก่สตรีในท้องถิ่นมีเครือข่ายกลุ่มอาสาสมัคร เฝ้าระวัง ติดตาม และคุ้มครองในด้านความรุนแรง การทำอนาจาร ช่มชู้ แก่สตรี มีการให้ความคุ้มครองแก่สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและสังคม มีการให้การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและการค้ามนุษย์ทั้งภายในหน่วยงานมีการติดตามและรายงานข้อมูลข่าวสารการละเมิดต่อสตรีที่เกิดขึ้นในทุกรูปแบบต่อภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบมีกิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดกิจกรรมรณรงค์ให้สตรีและเยาวชนมีความรู้เรื่องการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมด้าน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาศตรีของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาศตรี: 33-35)

6.2.1.7 ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการสำรวจ ตรวจสอบ ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียน จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการที่ถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน วางแผนให้ความช่วยเหลือผู้พิการ

อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนดส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพ ของชมรม กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว จัดระบบ บริการจัดหางาน ส่งเสริมโอกาสการมีงานทำของผู้พิการ โดยอาศัยความร่วมมือของเครือข่าย ทั้งองค์กร ภาครัฐ เอกชน การส่งเสริมตั้งกองทุน การประกอบอาชีพผู้พิการโดยเฉพาะสนับสนุนให้มีการจ้างงาน หรือการประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น หมู่บ้าน จัดอบรม เชิญวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์การส่งเสริมการตลาด แก่ผู้พิการที่สนใจและมีสภาพที่ประกอบอาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ การจัดแข่งขันกีฬาผู้พิการในชุมชน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้ พิการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ: 37-46)

6.2.1.8 ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการสำรวจและจัดทำข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เพื่อใช้ในการ จัดทำแผนและงบประมาณเพื่อการสงเคราะห์มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ พร้อมข้อมูลตามหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพจัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เช่น จัดหาบุคลากรให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ด้านสุขภาพและสิทธิประโยชน์ให้ผู้สูงอายุทราบจัดบริการ หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งจัด กิจกรรมนันทนาการให้แก่ผู้สูงอายุในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ เป็นต้น ส่งเสริมการรวมกลุ่ม หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่ม ผู้สูงอายุจัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในชุมชน จัดให้มีการ รมรงค์ให้คนในครอบครัวและชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ จัดให้มีบริการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จัดให้มีการตรวจสุขภาพ ประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ: 29-33)

6.2.1.9 ด้านการพัฒนาการดำเนินด้านเอดส์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด จัดอบรมให้ความรู้ จัดการแข่งขันกีฬา จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการ สำรวจข้อมูล สนับสนุนงบประมาณ ในด้านการป้องกันการติดเชื้อเอดส์รายใหม่ มีการสนับสนุน งบประมาณ และบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลผู้ป่วยเอดส์ แต่ปัญหาที่ประสบ ได้แก่ มีงบประมาณน้อย ขาดบุคลากร และ กลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความร่วมมือ ส่วนใน ด้านความมั่นคงทางสังคมของผู้ป่วยเอดส์ มีการปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ตั้งงบประมาณ

สนับสนุนผู้ยากไร้ จัดการอบรมให้ความรู้ จัดกิจกรรมรณรงค์ ตั้งงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ สืบหาข้อมูล ประสานงาน ขอความช่วยเหลือ ในด้านสร้างรายได้และสวัสดิการของผู้ป่วยเอดส์ มีการปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการพัฒนาการดำเนินงานด้านเอดส์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการพัฒนาการดำเนินงานด้านเอดส์: 17-23)

6.2.1.10 ด้านงานสาธารณสุขมูลฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด จัดโครงการอบรมศึกษาดูงานสำหรับอบรมให้ความรู้ อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประธานชุมชน ประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น โครงการวัยใสยิ้มสวยเพื่อให้เด็กได้รับความรู้ จัดโครงการและให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ดำเนินการกำจัดขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ร่วมกับ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ จัดทำแผนชุมชนทุกปี ดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง อสม. ได้รับการอบรมเป็นประจำและต่อเนื่อง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมส่งข้อมูลเป็นประจำ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด จัดโครงการสุขภาพให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีการส่งข้อมูลประชาสัมพันธ์เป็นประจำและต่อเนื่อง ประชาชนมีความรู้ครัวเรือนละ 1 คน เพื่อดูแลสุขภาพคนในครอบครัว มีการจัดกิจกรรมสร้างสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ อสม. แต่ละชุมชน จัดกิจกรรมให้ความรู้กับประชาชนเป็นประจำ เด็กอายุ 0-5 ปีที่มีปัญหาด้านโภชนาการได้รับการแนะนำการแก้ปัญหาทางโภชนาการ การซักรีดผ้าแห้งผากภาวะโภชนาการเด็กอายุ 0-5 ปีเป็นประจำและต่อเนื่อง ประชากรมีความรู้เพิ่มมากขึ้นส่งเสริมให้มีความรู้ด้านการบริโภคมากขึ้น มีกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่ให้ความรู้เรื่องสุขภาพสิ่งแวดล้อม อสม. มีการสำรวจข้อมูลน้ำดื่มน้ำใช้เป็นประจำ ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีการจัดเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ มีการจัดอบรม อสม. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเฝ้าระวังโรคติดต่อ เมืองชุมเห็ดได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินงานป้องกันโรคที่สำคัญ มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความมีการเฝ้าระวังโรคติดต่อเป็นประจำและต่อเนื่อง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและเทศบาลมีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง อสม. มีการติดตามและให้ความรู้เป็น อสม. ดำเนินการเป็นประจำโดยมีข้อมูลทุกหมู่บ้าน บางรายมีน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ผู้ปกครองหลายรายต้องทำงานต่างจังหวัด ให้นมแม่อย่างเดียวไม่ได้ มีการดำเนินกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง วัยรุ่นเป็นสมาชิก ทู ปี นัมเบอร์วัน และมีกิจกรรมต่อเนื่อง จัดทำโครงการสายใยรักของครอบครัว อสม. มีการจัดกิจกรรมทันตสุขภาพครูสอนเป็นประจำ เทศบาลเมืองชุมเห็ด ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโกรกขี้หนู ดำเนินงานด้านทันตสาธารณสุขเป็นประจำ อสม. มีการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมเป็นประจำเทศบาลเมืองชุมเห็ด ร่วมกับชุมชนจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน แต่ละชุมชนมีเครือข่ายดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ยังไม่ครบ 100%

ผู้ประกอบการได้รับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารเป็นประจำ มีการดำเนินงานเป็นประจำและต่อเนื่อง อสม.มีการแจกถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการเผยแพร่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานงานสาธารณสุขมูลฐานของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานงานสาธารณสุขมูลฐาน: 19-29)

6.2.1.11 ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการจัดกิจกรรมตามแผนจัดประสบการณ์และเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเพื่อดำเนินกิจกรรม มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเพื่อดำเนินกิจกรรม มีการประเมินภายในและภายนอก นโยบายมีแต่เพิ่มภาระงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา เกิดความร่วมมือกับ การศึกษานอกโรงเรียนและวิทยาลัยสวนดุสิต จัดการอบรมเป็นประจำ มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มีการพัฒนาบุคลากรของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกปี ดูจากผลงาน การสังเกต และพัฒนา มีการประเมินภายในและภายนอก ใช้ตามแบบประเมินภายในและภายนอก มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตร มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น: 5-21)

6.2.1.12 ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการจัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นจัดทำข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดหรือสนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อต่าง ๆ จัดให้มีการแต่งกายพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น สนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่นจัดกิจกรรมยกย่อง เชิดชูปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ โดยพิจารณาผู้ทรงความรู้จากบุคคลในท้องถิ่นสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศิลปะพื้นบ้านจัดทำฐานข้อมูลด้านศาสนา วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และหลากหลาย ประสานสถานศึกษาในท้องถิ่นเพื่อใช้หลักสูตรจัดกิจกรรมหลักในด้านศาสนาตามวันสำคัญของศาสนา ประสานผู้นำศาสนาผู้นำชุมชน รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น ประสานองค์กรเครือข่าย ผู้นำชุมชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นการจัดประชุมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้แก่ประชาชนในชุมชน โดยเชิญผู้ทรง

ความรู้ ปรากฏชาวบ้าน นักวิชาการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำนึกในการที่จะอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น: 27-40)

6.2.1.13 ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทาง ปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการส่งเสริมการทำงานเพื่อความโปร่งใสในโครงการใน แผนพัฒนา 3 ปี มาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีนำโครงการที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผน ชุมชนมาบรรจุในงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีการตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น หอกระจายข่าวเสียงตามสายวิทยุชุมชน เว็บไซต์ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูล เกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเปิดเผยโครงการจัดซื้อจัดจ้างมีการ ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร โดยส่งบุคลากรไปฝึกอบรม จัดอบรมเอง การศึกษาคู่มือการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยประเมินจากข้อตกลงในการปฏิบัติราชการที่ ได้ทำให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชน ส่งการพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นมีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการ ดำเนินการและประชาชนทราบการให้บริการแก่ประชาชนที่ต้องมีขั้นตอนการพิจารณาเพื่ออนุมัติ อนุญาต หรือให้ความเห็นชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการ จัดบริการ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนโดยมีบุคคลภายนอกร่วมเป็น กรรมการหรือว่าจ้างหน่วยงานภายนอกมาดำเนินการแทนคณะกรรมการมีการนำผลการประเมินความพึง พพอใจของประชาชนไปปรับปรุงงาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (คู่มือหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น: 7-12)

6.2.1.14 ด้านการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทาง ปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีการสำรวจที่สาธารณประโยชน์ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น โดยมีคำสั่งตั้งคณะทำงานสำรวจที่สาธารณประโยชน์ไว้อย่างชัดเจนมีการตรวจสอบที่ สาธารณประโยชน์ หรือที่รกร้างว่างเปล่า มีหนังสือสอบถามกำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่การดำเนินการขึ้น ทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ สวนสาธารณะที่เลี้ยงสัตว์ที่สาธารณะประจำหมู่บ้านมีการตรวจสอบแนว เขตที่สาธารณประโยชน์โดยมีการมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณประโยชน์

ในเขต มีการดูแลรักษาความสะอาดและดูแลที่สาธารณประโยชน์ไม่ให้เสื่อมโทรม มีการปรับเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน หมู่บ้านและตำบลมีการพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์มีการประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์:19-48)

6.2.1.15 ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี มีการวางแผนป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้น มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนงานและจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณมีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม และรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกลุ่มต่าง ๆ ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลมีการป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมมีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม: 29-69)

6.2.1.16 ด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด แนะนำและให้บริการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้ผู้มาใช้บริการสามารถทราบว่าควรไปจุดใดก่อนมีป้ายสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอมีเก้าอี้นั่งพักผ่อนตั้งวางอยู่ทั่วบริเวณสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพียงพอกับความต้องการผู้มาใช้ มีโทรศัพท์สาธารณะสนามเด็กเล่นภาชนะรองรับขยะมูลฝอย มีบริเวณออกกำลังกายกลางแจ้งตามกิจกรรมหรือตามความต้องการประชาชนระบบไฟฟ้าแสงสว่างเหมาะสมมีความส่องสว่างเพียงพอ ผู้ใช้เกิดความรู้สึกปลอดภัยมีระบบน้ำรดต้นไม้

ห้องน้ำ สุขา สะอาด ปลอดภัย ตั้งอยู่ในที่อากาศถ่ายเทสะดวก มีการเก็บขยะ การกวาดถนน การดูแลต้นไม้ การซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน การระบายน้ำบำบัดน้ำเสียทำรั้วกันบริเวณที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ: 19-30)

6.2.1.17 ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พบว่า ผลสัมฤทธิ์เกิดจากแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมมีการส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยการส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการใช้ซ้ำ ส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด และจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบของวัสดุ ที่ใช้แล้วหรือวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีช่องทางรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของท้องถิ่น และการแก้ไขข้อร้องเรียน สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล: 19-49)

6.2.2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

จากประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด รวมทั้งสิ้น 17 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่าสนใจซึ่งควรนำมาอภิปรายมีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และมีการดำเนินการตามแผนเป็นอย่างดี ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.2.2.1 ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ประชาชนมีความพึงพอใจภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่เป็นสาเหตุเกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมาย

กำหนด รมรงค์ให้คนในครอบครัวเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ มีการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้สูงอายุในชุมชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน จัดหาหรือประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้บริการ เครื่องนุ่งห่มและที่พำนักแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ คำแนะนำปรึกษาหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคร้ายไข้เจ็บแก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง จัดบริการหรือ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง จัดให้มีการส่งเสริม อาชีพแก่ผู้สูงอายุ จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่าง ๆ และสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่ม ผู้สูงอายุ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ

6.2.2.2 ด้านการพัฒนาอาชีพ ประชาชนมีความพึงพอใจภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก โดยปัจจัยที่เป็นสาเหตุเกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการจัดทำทะเบียนข้อมูลอาชีพของประชาชนในระดับครัวเรือน มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนสอดคล้องกับสภาพปัญหาของ ประชาชน และมีการจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ มีการสร้างค่านิยมวัฒนธรรม การพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผู้บริหารมีการสร้างร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพในพื้นที่ การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของ การให้การสนับสนุนตาม กลุ่มอาชีพ ความต้องการของประชาชน พื้นที่ มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ จัดเก็บข้อมูล มีบุคลากรดูแลระบบได้อย่างทั่วถึงในงานด้านการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น มีการจัดลำดับความสำคัญ แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา งบประมาณ การสร้าง เครือข่ายการส่งเสริมอาชีพระดับประชาชน หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง มีการจัดทำระบบข้อมูลเศรษฐกิจชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้าน มีแผนงานโครงการที่ส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอาชีพของประชาชน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและ แนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนเป้าหมาย ให้ทราบ และมีการส่งเสริมสนับสนุนระบบขนส่งสินค้า ให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า โครงการ สนับสนุนแผนงานโครงการบริหารจัดการด้านขนส่ง

6.2.2.3 ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประชาชนมีความพึงพอใจภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่เป็นสาเหตุเกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนา ท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด สนับสนุนงบประมาณ สร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วน ร่วมในกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น การดำเนินงานและสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน การสนับสนุนงบประมาณ

เพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้ พัฒนาเด็กและเยาวชนด้านต่างๆ เช่น สอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น การสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะ เลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี เป็นต้น การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในเรื่องเด็กเพื่อดำเนินงาน พัฒนาเด็กและเยาวชน มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณ หรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน และการดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อรณรงค์ให้เด็กเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาภัย ทางสังคม เช่น เรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น

6.2.2.4 ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี ประชาชนมีความพึงพอใจภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่เป็นสาเหตุเกิดจากแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีใน ท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอมีกลุ่มสตรีเข้าเป็นคณะกรรมการร่วมทุกกิจกรรมของท้องถิ่น คณะกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาสตรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน อื่นๆ จัดโครงการกิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมและรักษาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและศาสนา อย่างต่อเนื่องทุกปี การจัดกิจกรรมฝึกอบรม ด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้านอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง การจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาสตรี จัดกิจกรรม โครงการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี อย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม แผนงานการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนา สตรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น หญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแล สุขภาพของแม่และเด็กโดย อสม. และแกนนำชุมชน คณะกรรมการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ รับผิดชอบงานด้านสิทธิสตรี เด็กและเยาวชน องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการหาตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น การส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ และสร้าง เครือข่าย กลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวัง ติดตามและสนับสนุนการคุ้มครองในด้านความรุนแรงการกระทำอาญา จาร ช่มชู้ แก่สตรี อย่างน้อย 1 กลุ่ม

6.3.1 การประเมินผลการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของ เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถอภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

การประเมินผลการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองชุมเห็ด โดยประเมินจากตัวชี้วัดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ด ทำได้ครบทุกด้านตามตัวชี้วัด โดยผลการประเมินสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

6.3.1.1 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีการกำหนดหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นวิสัยทัศน์ว่า “ความพอดี พออยู่ พอกิน พอประมาณ กินทุกอย่างที่ปลูก ปลูกทุกอย่างที่กิน เหลือกินแล้วก็ขาย แลกเปลี่ยน ออม และบริจาค ยึดหลักคุณธรรม” มีการสร้างศูนย์เรียนรู้ให้ชุมชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และภารกิจหลักของหน่วยงาน องค์กรนำหลักการทรงงานมาใช้ประกอบการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดความสามัคคีขององค์กร มีการบรรจุโครงการอบรมให้ความรู้กับประชาชน การพัฒนาด้านอาชีพ การพัฒนาด้านเกษตร เช่น โครงการพัฒนาและรณรงค์การปลูกหญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ เป็นต้น แต่งตั้ง ออกคำสั่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนร่วมกันในองค์กร การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ เครือข่ายอาสาเสพติด ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐภายนอก เช่น สถานีตำรวจเมืองบุรีรัมย์ในการร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

6.3.1.2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับชุมชน คือ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการตั้งกลุ่มสตรี จัดประชุมประชาคม เน้นการมีส่วนร่วม โดยให้ประชาชนได้มีส่วนแสดงความคิดเห็น ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน การรวมตัวของเกษตรกร กลุ่มอาชีพต่าง ๆ จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด สนับสนุนงานประเพณีทุกระดับ

6.3.1.3 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับครัวเรือน คือ เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ลด ละ เลิก สุรา สารมึนเมาทุกชนิด ช่วงเข้าพรรษา มีการ อบรมจัดตั้งกลุ่มการผลิต เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าวมะลิ 105 โครงการจัดตั้งกลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมืองพันธุ์ลูกผสม และ โครงการมีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุด้านการดูแลสุขภาพ จัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติด้านสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมพัฒนาสำนักงาน กิจกรรมอบรมธรรมะ การดำเนินกิจกรรมในในองค์กร

6.3.1.4 การประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประเมินจากตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) เทศบาลเมืองชุมเห็ด สามารถดำเนินการได้ครบทุกด้าน ซึ่งมีผลสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

6.3.1.5 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการโครงการเพื่อผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จนเกิดกระบวนการวางแผน โครงการหรือ กิจกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเริ่มมีการปฏิบัติได้บางส่วน มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ แผน กลยุทธ์ ร้อยละ 50 องค์กร พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีคุณภาพสูงขึ้น สามารถลดข้อผิดพลาดในการบริหารงาน ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วขึ้นและจัดระบบการบริหารความเสี่ยงหรือสร้างภูมิคุ้มกันองค์กร ด้วยแผนงานกิจกรรมที่หลากหลาย ขยายผลจากการใช้เทคโนโลยีที่ประสบผลสำเร็จมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างกว้างขวาง ทั้งองค์กรจนสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้ใช้บริการ บุคลากรในองค์กรใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประสิทธิภาพ มีการประเมินความคุ้มค่า ความคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากร เพื่อแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการจัดการทรัพยากร และการเสริมสร้างอุปนิสัยที่ดีในการใช้ทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง ประเมินผลลัพธ์จากกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ มีส่วนร่วมจนสามารถตอบข้อโต้แย้งและสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนได้ดี นำผลการพิจารณาจากรายงานประเมินผลสำเร็จไปปรับปรุงนโยบาย กระบวนการ การดำเนินงาน การใช้ความรู้ และการพัฒนาแนวทาง ในการขับเคลื่อนและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายในองค์กร ในระยะต่อไปให้ดีขึ้น

6.3.1.6 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านงบประมาณและการบริหารการเงิน พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการสร้างภูมิคุ้มกันหรือระบบบริหารความเสี่ยง และคำนึงถึงการใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า รวมถึงผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว เบิกจ่ายเงินงบประมาณขององค์กรอย่างสุจริต ประหยัด คุ้มค่า เปิดเผย โปร่งใส และสามารถปฏิบัติตามแผนได้ครบถ้วนและมีเงินงบประมาณคงเหลือ นำข้อเสนอแนะในระดับนโยบายขององค์กร จนได้ข้อสรุปพร้อมแนวทางในการจัดทำแผนงบประมาณของหน่วยงานในอนาคตและเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ การดำเนินงานของหน่วยงานองค์กรเป็นไปอย่างสุจริต เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชน ไม่พบข้อทุจริตหรือข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือหน่วยงานองค์กรภายนอก บุคลากรภายในองค์กรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและกองทุนมีการขยายตัวอย่างมั่นคง

6.3.1.7 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้นและระยะยาวอย่างมีระบบต่อเนื่องกัน โดยให้ความรู้และ

ทักษะหลากหลายสาขาเพื่อตอบสนองความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามแผน มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายรูปแบบและหลายช่องทาง อย่างน้อย 5 ลักษณะขึ้นไปในการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานองค์กรและประชาชนที่เข้าถึงได้ มีกลไกภายในหน่วยงานหรือองค์กร ผลักดันนโยบายและจัดการกระบวนการให้ความรู้ ตลอดจนสนับสนุนให้มีวิธีการเสริมสร้างวิถีชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องหลายช่องทางอย่างเป็นกระบวนการ และทั่วทั้งหน่วยงานและองค์กร มีโครงการและกิจกรรมในการพัฒนาคุณธรรมของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่องหลายรูปแบบ ทั้งการอบรม และปฏิบัติธรรมของเจ้าหน้าที่-มีโครงการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิต โดยการลด ละ เลิก สิ่งไม่ดี และเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีไปสู่การพอเพียง มีการกำหนดหรือประกาศกลุ่มคนต้นแบบ ของบุคคลในหน่วยงานที่เป็นแบบอย่างแห่งวิถีเศรษฐกิจพอเพียง มีโครงการและส่งเสริมกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่มีจิตสำนึกต่อสาธารณะและทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและสาธารณชนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีการประเมินพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ และมีการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของบุคลากรในองค์กร

6.3.1.8 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงาน พบว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ด ได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากหน่วยงานอื่นอย่างกว้างขวาง บุคลากรในหน่วยงาน ปฏิบัติงานและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติงาน ช่วยลดการร้องเรียนของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม ไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถกำหนดทิศทางได้ในอนาคต มีหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและมั่นคงถาวร

6.3.1.9 การประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองชุมเห็ดในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประเมินจากตัวชี้วัดที่ได้จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ดสามารถดำเนินการได้ครบถ้วนในทุกด้าน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

6.3.1.10 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดระบบข้อมูลขององค์กร พบว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ด มีกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สำหรับข้อขัดแย้งและคำถามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีการคำนึงถึงข้อมูลที่ต้องการและทันสมัย ข้อมูลจะต้องถูกต้อง โครงสร้างของข้อมูลที่ออกแบบจะต้องคำนึงถึงภาคการปฏิบัติดำเนินงาน เพื่อให้ได้ความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดและทำให้ผู้บริหารตัดสินใจได้ถูกต้อง แม่นยำมากที่สุด มีการสำรวจและสอบถามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาต้องเป็นข้อเท็จจริง ครบถ้วนทุกด้านเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ มีความทันสมัยของข้อมูลและทันต่อความต้องการของผู้ใช้ สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้ได้เร็ว ทันต่อ

เหตุการณ์หรือความต้องการ มีการเชื่อมโยงข้อมูลต่อระบบต้องใช้ความรู้เป็นอย่างมากในการเข้าใจว่า ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลอะไรบ้าง ข้อมูลนั้นเป็นประโยชน์ต่อองค์กรมากเพียงใด ต้องจำกัดกรอบของการเชื่อมโยงในองค์กร มีการออกแบบข้อมูลได้กะทัดรัด ชัดเจน สื่อความหมายได้และตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ดังนั้นจึงมีการสำรวจเพื่อหาความต้องการของหน่วยงานเพื่อให้สอดคล้องและรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์

6.3.1.11 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการระบบสื่อสารขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด จัดระบบและนโยบายที่ชัดเจนในการติดต่อ การข้ามสายงาน เพื่อให้การติดต่อสื่อสารเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร มีการสื่อสารและสื่อความหมายที่ผู้รับมีโอกาสตอบสนองมายังผู้ส่งได้ทันที โดยที่ต่างฝ่ายต่างผลัดกันทำหน้าที่ เป็นได้ทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน เช่น การพูด โทรศัพท์การประชุม ให้ความสำคัญกับเรื่องราวที่มีความหมาย และแสดงออกโดยภาษาพูด ภาษาเขียน ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันได้มี สื่อวารสารขององค์กร สื่อบุคคล สื่อพื้นบ้าน สื่อมวลชน

6.3.1.12 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดระบบการตัดสินใจขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ มีการจัดประชุมสภา โดยเชิญผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนข้าราชการ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เข้าร่วมประชุมและมีการจัดทำรายงานการประชุม มีความรับผิดชอบและการตัดสินใจส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและมีการกระจายอำนาจตามอำนาจหน้าที่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่ผู้อยู่ระดับล่าง ทำให้เกิดความรวดเร็วในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความรักและความศรัทธาในองค์กร ปรับเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีทำงาน

6.3.1.13 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุลขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกันภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันไม่ให้องค์กรมีอำนาจมากเกินไป จนกระทบกระทั่งต่อการปฏิบัติงาน มีเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จัดทำแผนงานต่าง ๆ ในองค์กรและตรวจสอบแผนงาน มีการจัดทำควบคุมภายในของงานและติดตามประเมินผล มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในทำให้งานในองค์กรเป็นระบบสามารถติดตามงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายได้

6.3.1.14 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการระบบการมีส่วนร่วมขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการประสานความร่วมมือการจัดทำโครงการจากกิจกรรมภายนอก มีการจัดประชุมการทำแผนพัฒนา 3 ปี โดยคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ร่วมประชุมเพื่อสำรวจความ

ต้องการของชุมชน ก่อนดำเนินการทุกครั้งต้องมีการประชุม มีการประชุมร่วมกันระหว่าง สมาชิกสภาเทศบาลและผู้บริหาร ตามสมัยการประชุมสภา

6.3.1.15 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการระบบการให้บริการขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด ใช้ระบบ One Stop Service มีแผนผัง ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ทำให้การรับบริการของประชาชนเร็วขึ้น มีศูนย์ อป.พร. ตำบลชุมเห็ด มีกล่องรับความคิดเห็น เพื่อให้ประชาชนที่มาขอรับบริการแสดงความคิดเห็น ร้องเรียน ร้องทุกข์ ซึ่งจะพิจารณาแก้ไขให้ตามอำนาจหน้าที่ มีระบบบริการประชาชนที่มีคุณภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล

6.3.1.16 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการระบบติดตามและประเมินผลขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการโดยการจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตัวชี้วัดเพื่อใช้ข้อมูลประกอบการประเมิน

6.3.1.17 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดการความเสี่ยงขององค์กร พบว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในให้ได้รับการปฏิบัติภายในหน่วยงานโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน จัดทำแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผน ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน จัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเสนอผู้บริหาร กำหนดแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในจากผลการประเมิน

6.4.1 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ในระดับครัวเรือนและระดับชุมชน โดยประเมินจากตัวชี้วัดของศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้มาจากข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน หรือที่เรียกว่า ฐานข้อมูล กชช.2ค สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

6.4.1.1 ทางภาคเกษตรของครัวเรือนในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น 54 % แสดงว่ามีประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ดมีการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้ว่าบริบทของเทศบาลเมืองชุมเห็ดมีสภาพเป็นสังคมกึ่งเมืองและกึ่งชนบท ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมดแต่ยังมีการประกอบอาชีพอื่นๆด้วย จึงทำให้ตัวชี้วัดนี้อยู่ในระดับปานกลาง

6.4.1.2 รายได้ทางอุตสาหกรรมของครัวเรือนในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น 45 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของชาวบ้านอยู่ในระดับน้อย ประเด็นนี้ อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดในฐานะที่เป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีความเลื่อมล้ำในการวางแผนพัฒนาที่ไม่มีความเป็นเอกภาพในการพัฒนา ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ดอาจมีนโยบายสองประเภทในการพัฒนาชุมชนเมืองและสังคมชนบทในขณะเดียวกัน

6.4.1.3 ครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 72 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากและเทศบาลเมืองชุมเห็ดก็มีแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่ชัดเจนในแผนพัฒนาประจำปี งบประมาณประจำปี และรณรงค์อย่างต่อเนื่อง

6.4.1.4 ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินของตัวเองไม่ต้องเช่าเพิ่มขึ้น 59 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า สภาพแวดล้อมของเทศบาลเมืองชุมเห็ดที่เป็นชุมชนเมือง ชุมชนชนบท และกึ่งเมืองกึ่งชนบท ทำให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพทั้งในด้านพาณิชย์กรรมและเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

6.4.1.5 ครัวเรือนที่มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น 72 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ดมีนโยบายที่เด่นชัดในการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับการบริโภคสำหรับชาวบ้าน

6.4.1.6 ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปีเพิ่มขึ้น 81 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดมียุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาที่ต่อเนื่องในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจึงทำให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอให้ประชาชนได้ใช้อุปโภคประจำปี

6.4.1.7 ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพิ่มขึ้น 59 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า สถาบันการเงินของประชาชนยังไม่มีคุณภาพ ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ดเองจำเป็นต้องมีการสนับสนุนให้ประชาชนหันมาพึ่งแหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์ให้มากขึ้นแทนการพึ่งแหล่งสินเชื่อของพ่อค้า

6.4.1.8 ครัวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษเพิ่มขึ้น 40 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อย ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนยังคงใช้สารพิษในการทำ

การเกษตรอยู่เหมือนเดิมและมีแนวโน้มว่าจะมีการใช้ในปีต่อไป ซึ่งสวนทางกับวิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองที่เน้นให้ประชาชนทำการเกษตรปลอดสารพิษ ซึ่งเทศบาลเมืองควรมีรณรงค์ให้มากกว่าเดิม

6.4.1.9 หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมในครัวเรือนเพิ่มขึ้น 36 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อย ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดยังไม่มีความชัดเจนในการส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนมากขึ้น ฉะนั้น เทศบาล ควรที่จะมีการประยุกต์ศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในด้านนี้ในแผนการพัฒนาต่อไป

6.4.1.10 หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 18 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ประเด็นนี้ สามารถอภิปรายได้ว่า ด้วยบริบทชุมชนของเทศบาลเมืองชุมเห็ดไม่ได้มีแหล่งท่องเที่ยวที่เด่นชัดตามธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตาม เทศบาลอาจสร้างจุดเด่นของตัวเองในด้านใดด้านหนึ่งก็ได้

6.4.1.11 ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุนเพิ่มขึ้น 50 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนยังยึดติดกับวัฒนธรรมแบบเดิมที่ใช้แหล่งสินเชื่อของพ่อค้ามาก ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ด ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนหันมาพึ่งแหล่งสินเชื่อสหกรณ์

6.4.1.12 ประชาชนผู้รู้ในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น 31 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้ สามารถอภิปรายได้ 2 นัยคือ มีการสำรวจข้อมูลประชาชนชาวบ้านน้อยหรือมีการส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่นน้อย ในกรณีเช่นนี้ เทศบาลเมืองชุมเห็ด ควรมีนโยบายที่จะเชิญประชาชนชาวบ้านให้ปรากฏแก่สาธารณชน ในด้านการส่งเสริมอนุรักษ์จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.4.1.13 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในหมู่บ้านเพิ่มขึ้น 27 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาล เมืองชุมเห็ด มีจุดอ่อนในการพัฒนาเรื่องนี้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เทศบาลเมืองควรมีนโยบายที่เด่นชัดในการส่งเสริมให้เกิดมีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนมากขึ้น

6.4.1.14 ครัวเรือนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น 77 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ซึ่งในประเด็นนี้ อภิปรายได้ว่า เป็นเพราะว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นทางการในแผนพัฒนา

6.4.1.15 หมู่บ้านมีการจัดทำแผนและมีการนำเสนอแผนชุมชนสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น 63 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ซึ่งในประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีนโยบายที่ชัดเจนในการที่ส่งเสริมให้หมู่บ้านมีการจัดทำแผนชุมชนและนำไปสู่การปฏิบัติมากขึ้น

6.4.1.16 อัตราการป่วยของประชาชนในหมู่บ้านลดลง 68 % เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดมีนโยบายที่เด่นชัดในการดูแลสุขภาพของประชาชนและมีหลักประกันสุขภาพที่ดีสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่

6.4.1.17 อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับในหมู่บ้านลดลง 50 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเด็นนี้ อภิปรายได้ว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ดจะต้องมีนโยบายในเรื่องการศึกษาให้มากในปีงบประมาณต่อไป

6.4.1.18 อัตราคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในหมู่บ้านลดลง 72 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อย ประเด็นนี้ อภิปรายได้ว่า เทศบาลยังไม่มีแนวทางการพัฒนาและกลยุทธ์ที่เหมาะสมและเป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งของเทศบาลที่เกิดจากนโยบายการพัฒนาของเทศบาลเอง

6.4.1.19 จำนวนผู้ช้ำยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้านลดลง 63 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่าเทศบาลเมืองชุมเห็ดให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติดและมีแนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมเอาจริงเอาจังกับการปราบปรามยาเสพติดแต่อย่างไรก็ตามบางพื้นที่ยังมีปัญหา

6.4.1.20 ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และเด็กถูกทอดทิ้งในหมู่บ้านลดลง 68 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ดมียุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาเป็นอย่างดีจึงสามารถจัดปัญหาได้ในระดับหนึ่งและควรที่จะคงนโยบายเดิมในแผนพัฒนาต่อไป

6.4.1.21 คราวเรือนที่มีพื้นที่มีน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกลดลง 63 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด

ดำเนินการได้ดีในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่อย่างไรก็ตามควรสร้างแหล่งน้ำทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเนื่องจากชุมชนขาดแหล่งน้ำตามธรรมชาติสายใหญ่ที่สำคัญไป

6.4.1.22 คราวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อพ่อค้าในหมู่บ้านลดลง 59 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ซึ่งเทศบาลเมืองชุมเห็ด ควรสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันการเงินของสหกรณ์และรณรงค์ให้ประชาชนหันมาใช้แหล่งสินเชื่อออมทรัพย์มากขึ้น

6.4.1.23 คนมีอายุ 15-60 ปีเต็มไม่มีการประกอบอาชีพและรายได้ในหมู่บ้านลดลง 50 % แสดงว่าการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้อภิปรายได้ว่า เทศบาลเมืองชุมเห็ด ควรมีนโยบายที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้นในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพเสริมและฝึกอาชีพ

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.3.1.1 โครงการส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดำเนินการโดยภาครัฐ เทศบาลเมืองควรสนับสนุนบทบาทการมีส่วนร่วมในการคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมประเมินผล และร่วมรับผิดชอบต่อแทน เพื่อการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงให้มากยิ่งขึ้น

6.3.1.2 สภาพแวดล้อมของเทศบาลเมืองชุมเห็ดมีลักษณะ 3 ประเภท คือ สังคมเมือง สังคมชนบทและสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท การส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ควรดำเนินการให้เหมาะสมกับบริบทชุมชน เช่น การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคอุตสาหกรรม ประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจ การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการเกษตร และการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในสถานการศึกษา

6.3.1.3 ในการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลเมืองควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีหมู่บ้านต้นแบบ หรือเป็นพื้นที่ที่เด่นในด้านการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติของหมู่บ้านอื่น ๆ ในเขตพื้นที่

6.3.1.4 จากผลการศึกษาชุมชนในเขตพื้นที่ เทศบาลยังขาดศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่อเป็นต้นแบบในการดำเนินงานของผู้คนในพื้นที่ อีกทั้งปราชญ์ชุมชนมีจำนวนน้อย เทศบาลควรมีนโยบายในการเชิญปราชญ์ชาวบ้านให้เป็นที่ประจักษ์ และสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มากขึ้นให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างน้อย 1 หมู่บ้านต่อหนึ่งศูนย์เรียนรู้

6.3.1.5 จากผลการประเมิน ประชาชนร้อยละ 50 ยังคงใช้แหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตรและอื่น ๆ เทศบาลควรผลักดันให้เกิดมีแหล่งเงินทุนชุมชนที่แข็งแกร่ง สร้างแรงจูงใจ ให้ประชาชนหันมาพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือแหล่งสินเชื่อกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ แทนสินเชื่อกลุ่มพ่อค้าให้มากยิ่งขึ้น

6.3.1.6 เทศบาลควรส่งเสริมบทบาทของเยาวชนให้มีส่วนร่วมหลักในการดำเนินงานด้านการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อลดปัญหาด้านแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชน

6.3.1.7 ควรมีสร้างความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งการรับรู้แนวทางการพัฒนาตามหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ให้กับบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ประชาชนในพื้นที่ และผู้เกี่ยวข้อง

6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

6.3.2.1 ควรมีการทำวิจัยเรื่องแนวปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีเด่นในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบริหารจัดการ ด้านวัฒนธรรม ด้านการแก้ปัญหายาเสพติด การส่งเสริมบทบาทเด็กและเยาวชน การส่งเสริมบทบาทสตรี ด้านการจัดการสุขภาพ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

6.3.2.2 ควรมีการทำวิจัยเรื่อง “เทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน” ตามตัวชี้วัดของมูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทยและกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

6.3.2.3 ศึกษาการขับเคลื่อนการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน

6.3.3.4 ควรมีการศึกษารับรู้แนวทางการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

6.3.3.5 ควรมีการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการขับเคลื่อนงานตามหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2553, 24 สิงหาคม) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th. (30 สิงหาคม 2555).

_____. (2554, 27 กันยายน). แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th. (30 สิงหาคม 2555).

_____. (2555, 23 กุมภาพันธ์).การสำรวจข้อมูลและคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th. (30 สิงหาคม 2555).

_____. (2555, 4 พฤษภาคม).การตรวจประเมินการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี 2555. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th. (30 สิงหาคม 2555).

_____. (2555). มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการดูแลรักษาที่สาธารณะประโยชน์. หนังสือ อิ เล็ก ท ร อ นิก ส์ . (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการพัฒนาการดำเนินงานด้านเอดส์. หนังสือ อิ เล็ก ท ร อ นิก ส์ . (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). มาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาสตรี. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานงานสาธารณสุขมูลฐาน**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย**.หนังสือ อิ เล็ก ท ร อ นิก ส์ . (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการส่งเสริมอาชีพ**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของอปท**.หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์.(ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการพัฒนาเด็กและเยาวชน**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555).**มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล**.หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **คู่มือหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

_____. (2555). **สรุปสาระสำคัญของมาตรฐานการบริการสาธารณสุขของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dla.go.th/work/e_book. (31 ตุลาคม 2555)

กรมการพัฒนาชุมชน. (2554). **ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้านปี 2554 (กชช.2ค)**. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (ฉบับซีดีรอม)

_____. (2556). **ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้านปี 2556 (กชช.2ค)**.กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (ฉบับซีดีรอม)

กวี รัชชชน และคณะ. (2539). **การบริหารการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กิตติธัช อิมวัฒน์กุล. (2553). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี.

กองนโยบายและแผน. (2555). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ. 2556-2560)**.บุรีรัมย์: สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2555). **แผนอัตรากำลัง 3 ปีประจำปีงบประมาณ 2555-2557**.บุรีรัมย์: สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. 2552. **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2553-2555)**. บุรีรัมย์: สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด. (เอกสารอัดสำเนา)

กาญจนา บุญยัง และ คณะ. (2552). **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล**. รายงานวิจัยเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

กิตติภณ กิตยานุรักษ์. (2552). **การบริหารการพัฒนา**. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2555). **ยุทธศาสตร์การวิจัยรายสาขา: ด้านการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. 2555-2559**. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.1.nrct.go.th. (30 ตุลาคม 2555)

คณะกรรมการสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (2554). **แผนชุมชนบ้านรังกา**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านโกรกขี้หนู**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านตราตรวน**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหนองไผ่น้อย**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหนองไผ่ใหญ่**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านเล็บเหยี่ยว**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

_____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหนองม่วง**. บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านกง.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านตราดหนองพลวง.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านมะค่า.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านชุมเห็ด.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านโคกเพ็ก.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านยายอ่อน.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหนองถนน.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านสระขี้ตุน.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านฟินปลา.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านชุมทอง.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์.
(เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหมื่นพิทักษ์.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านเมืองใหม่.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านโกรกขี้หนูใหม่.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านหนองไทรงาม.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)
- _____. (2554). **แผนชุมชนบ้านพรหมนิมิตร.** บุรีรัมย์: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. (เอกสารอัดสำเนา)

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2548). เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

_____. (2550). การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. (2547). นามานุกรมนวัตกรรมท้องถิ่นไทยประจำปี 2547.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์. (2552). ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
ประสิทธิผลและความสามารถในการตรวจสอบได้ของการดำเนินการคลังภาครัฐด้วย
ระบบอิเล็กทรอนิกส์. รายงานการวิจัย เสนอต่อสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2554). ภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พระปกเกล้า.

นภาพรรณ วงศ์มณี. (2553). การนำแนวทางปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ
ดำเนินชีวิตของประชาชน: กรณีศึกษา ชุมชนทรายทอง ตำบลเจริญเมือง อำเภอพาน
จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เบญจนาฏ ดวงจิโน และ คณะ. (2547). ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินกิจกรรม
การบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2545-
2547. รายงานผลการวิจัย เสนอต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ประเวศ ะสี. (2555). ยุทธศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน.
กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. 2542. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก หน้า 48, 17 พฤศจิกายน 2542.

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 70 ตอนที่ 14 หน้า 222,
17 กุมภาพันธ์ 2496.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่
92 ตอนที่ 42 หน้า 1, 20 กุมภาพันธ์ 2518.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95
ตอนที่ 120 หน้า 1, 30 ตุลาคม 2521.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 111
ตอนที่ 53 ก หน้า 11, 2 ธันวาคม 2537.

กรณีศึกษา เกิดศรี. (2553). ปัจจัยความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการ
ปฏิรูปที่ดิน: ศึกษากรณี ตำบลนิคมกระเสี้ยว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี.

วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วรเดช จันทรศร. (2554). **การจัดการภาครัฐตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

_____. (2554). การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการภาครัฐ. **ปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2**, 1-18.

วรรณวิมล จงจรรย์สกุล. (2551). **ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล**. รายงานการวิจัย เสนอต่อวิทยาลัยราชพฤกษ์.

ศุภชัยวิชัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์. (2546). **การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ กรณีศึกษาเปรียบเทียบศาลล้มละลายกลางกับสำนักงานคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้**. รายงานฉบับสมบูรณ์ เสนอต่อศาลล้มละลายกลาง.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.(2554). **การประเมินผลการดำเนินงานโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนปีงบประมาณ พ.ศ. 2554**. รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ์เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2552). **รายงานผลการศึกษาคำก้าวหน้าของการกระจายอำนาจในประเทศไทยและข้อเสนอ**. รายงานวิจัยเสนอต่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

สนธยา พลศรี. (2542). **ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน**. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย. (2552). **รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี 2546 – 2552**. (ออนไลน์). สืบค้นจาก : www.tlg.rmutt.ac.th. (30 กันยายน 2555)

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2551). **คู่มือการประเมินการจัดมาตรฐานบริการสาธารณะโดยตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551**. เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.dloc.go.th. (23 กันยายน 2555)

_____. (2553). **การประมวลผลการประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553**. รายงานวิจัยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

_____. (2553). **การประมวลผลการประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ขนาดใหญ่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553**. รายงานวิจัยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบพ.ศ. 2552-2554**. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการมีส่วนร่วม. (2554). **ชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่อย่างพอเพียงด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. (2556). **แนวทางการบูรณาการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ**. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน.
- สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และ มนต์รี เกิดมีมูล. (2548). **การดำเนินชีวิตในระบบเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล**. รายงานวิจัยเสนอต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). **ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. รายงานการวิจัยเสนอต่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- อภิชัย พันธเสน, บรรณาธิการ. (2552)a. **วิเคราะห์นโยบายรัฐในระดับต่างๆ รวมทั้งภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชนจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พ.ศ. 2540-2549) เล่มที่ 1**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- อภิชัย พันธเสน, บรรณาธิการ. (2552)b. **วิเคราะห์นโยบายมหภาคของรัฐในมิติต่างๆจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พ.ศ. 2540-2549). เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เอื้องทิพย์ เกตุgray. (2551). **การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านการบริการสาธารณะและการบริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดีเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนา
ท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ด้านส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านแผนงานโครงการและการบริหารจัดการ				
1.	มีแผนงาน โครงการ กิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ			
2.	มีการดำเนินการตามแผน ที่กำหนด			
3.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนอาชีพของท้องถิ่น			
4.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนวัดดูดิบ หรือปัจจัยการผลิตของท้องถิ่น			
5.	มีการจัดทำข้อมูล ด้านอาชีพในท้องถิ่นและเครือข่ายเชื่อมโยงในพื้นที่ใกล้เคียง			
6.	มีการวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน ปัญหาอุปสรรค และโอกาสของท้องถิ่น			
7.	มีหลักเกณฑ์ การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนด้านการส่งเสริมอาชีพ			
8.	มีการจัดลำดับ ความจำเป็นเร่งด่วน ในการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม กลุ่มอาชีพ			
9.	มีการส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรของท้องถิ่นมาใช้อย่างมีเหตุ มีผล และเกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า			
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มของชุมชน				
10.	มีการส่งเสริม และสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อดำเนิน กิจกรรมที่ทำให้เกิดรายได้			

ด้านส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
11.	มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ ต่างๆ ที่มีในพื้นที่ อย่างเป็นระบบ			
12.	มีหลักเกณฑ์ของการแบ่งกลุ่มอาชีพตามความต้องการและสภาพปัญหาของกลุ่ม			
13.	มีจำนวนกลุ่มอาชีพที่มีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดี ในท้องถิ่น			
ด้านการส่งเสริมวิชาการ				
14.	มีแผนงาน/โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น จำนวนประเภทอาชีพที่จัดให้มีการฝึกอบรมแก่ประชาชน จำนวน 6 ประเภทอาชีพขึ้นไป			
15.	มีการฝึกอบรม พัฒนาทักษะ การอาชีพของท้องถิ่น			
16.	มีการสำรวจและ/หรือรวบรวมข้อมูลความต้องการการพัฒนาความรู้ของประชาชน			
17.	มีการสำรวจจัดทำทะเบียน ประชาชนชาวบ้าน และพัฒนาระบบข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น			
18.	มีโครงการร่วมมือ ด้านวิชาการในท้องถิ่น ในสถาบันการศึกษาภาคเอกชน			
19.	ให้ความรู้ทักษะการพัฒนาอาชีพอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้			
20.	ให้ความรู้ ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพอย่างมีแบบแผน			
ด้านระบบฐานข้อมูล				
21.	การจัดทำทะเบียนข้อมูลด้านอาชีพของประชาชน ในระดับครัวเรือน			
22.	การจัดทำทะเบียนข้อมูล แยกประเภทตามกลุ่มอาชีพ			
23.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของการให้การสนับสนุนส่งเสริม ตามความต้องการของประชาชน			
24.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของการให้การสนับสนุนส่งเสริม แยกตามพื้นที่			
25.	มีการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน			
26.	มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชนในกลุ่มอาชีพฐานราก			
27.	มีการวิเคราะห์ ข้อมูล ภาพรวมทั้งระบบของอาชีพในท้องถิ่นเพื่อจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ			

ด้านส่งเสริมอาชีพของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
28.	ในการวิเคราะห์ปัญหา ข้อจำกัดของการส่งเสริมอาชีพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อมูลและร่วมจัดทำแผนเบื้องต้น			
29.	มีการจัดทำระบบฐานข้อมูล เศรษฐกิจชุมชน			
30.	มีการจัดทำระบบข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน			
31.	มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยน ความรู้ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ			
32.	มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ			
33.	มีบุคลากรดูแลระบบฐานข้อมูลและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงในงานด้านส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น			
ด้านระบบขนส่ง				
34.	มีการส่งเสริม สนับสนุน ระบบขนส่งสินค้าได้มาตรฐานและประหยัด			
35.	มีการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของต้นทุนการผลิต			
36.	มีการส่งเสริม และสนับสนุน แผนงาน โครงการบริหารจัดการ อำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง			
ด้านการส่งเสริมด้านเครือข่าย				
37.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับประชาชน			
38.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ			
39.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่			
40.	สร้างเครือข่ายของการส่งเสริมอาชีพ ในระดับหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง			
ด้านการบริหารจัดการ				
41.	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่			
42.	การสร้างค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง			
43.	จัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายพื้นที่ ระยะเวลาและงบประมาณ			
44.	แผนงาน/โครงการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอาชีพของประชาชน			
45.	มีการเผยแพร่ ปชส. แผนปฏิบัติการแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้ জনท. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและปชช.เป้าหมายทราบ			

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมในพื้นที่ อย่างน้อย 2 ประเภท			
2.	มีการศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
3.	มีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างน้อย 10 คน หรือหมู่บ้านละ 2 คน			
4.	มีการแต่งตั้งข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัย			
5.	มีการซักซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
6.	มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น เครื่องดับเพลิงชนิดหาคาบหาม รถบรรทุกน้ำ รถดับเพลิง เป็นต้น			
7.	มีระบบการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัย ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าว เสียงตามสาย เป็นต้น			
8.	มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น สถิติสาธารณภัย กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ องค์กรเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลือฯ			
9.	จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและการป้องกันภัย หรือฝึกอบรมในการช่วยเหลือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชนหรือเยาวชน อย่างทั่วถึง			
10.	มีการจัดอบรมทบทวน เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ			

ด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1.	มีการประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย			
2.	จัดให้มี หรือสนับสนุนให้มี ลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะที่จัดพื้นที่เพื่อการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาของประชาชน			
3.	มีการจัดกิจกรรมให้มีการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย เป็นประจำสม่ำเสมอ เช่น การเดินแอโรบิก การรำมวยจีน			
4.	จัดให้มี หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย เช่น การแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาผู้สูงอายุ กีฬาพื้นบ้าน การจัดค่ายอบรมพัฒนาทักษะด้านการกีฬาประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน			
5.	จัดให้มีหรือสนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือ อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานประจำลานกีฬา หรือสนามกีฬา หรือสวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะ และมีระบบการดูแลรักษาอย่างดี			
6.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรืออาสาสมัครที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อจัดกิจกรรมด้านการกีฬา หรือการออกกำลังกาย หรือการให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์กีฬา รวมทั้งการให้คำแนะนำ ดูแลรักษา และให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาแก่ประชาชน			
7.	จัดให้มี หรือประสาน หรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการตรวจสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย เช่น การชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดความดันโลหิต ฯลฯ รวมทั้งการให้คำแนะนำการดูแลสุขภาพและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ประชาชน ณ บริเวณสถานที่ที่มีผู้มาออกกำลังกาย			
8.	มีการดำเนินการ หรือสนับสนุนเพื่อจัดให้มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน			

ด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
9.	มีการจัดทำข้อมูลด้านการกีฬา เพื่อการสนับสนุนและพัฒนาด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดทำทะเบียนชมรม สโมสร และกลุ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ข้อมูลการกีฬาของชุมชน ข้อมูลทะเบียนประวัติผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกีฬาของชุมชน			
10.	มีการประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงด้านการกีฬา หรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายของชุมชน			
ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา และสวนสุขภาพ				
11.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับประชาชน เพื่อใช้เป็นที่เล่นกีฬาออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ			
12.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อใช้เป็นสถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ			
13.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสนามกีฬากลางแจ้ง เพื่อการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือกิจกรรมนันทนาการ ในลักษณะชนิด ประเภทกีฬาที่หลากหลาย			
14.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสวนสาธารณะหรือสวนสุขภาพสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ			
ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคารและสถานที่				
15.	มีอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน			
16.	มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายของชุมชน			
17.	ดำเนินการหรือประสานเพื่อสร้างเครือข่ายหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย			

ด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
18.	มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์กีฬาและการออกกำลังกายอย่างครบครัน และเป็นปัจจุบัน สามารถตรวจสอบได้			
19.	ดำเนินการหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีสถานที่ทำการชมรมกีฬาหรือชมรมการออกกำลังกายของชุมชน			
ด้านบุคลากร				
20.	มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือพนักงาน หรืออาสาสมัครด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำและต่อเนื่องรวมทั้งติดต่อประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อขอการสนับสนุน หรือการให้คำแนะนำในการดำเนินงานด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย			
21.	มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย หรือมีวุฒิทางการพลศึกษา เพื่อทำหน้าที่ประจำศูนย์			
ด้านการบริหารจัดการ				
22.	มีการจัดทำแผนพัฒนา และจัดตั้งงบประมาณตามแผนงานประจำปี เพื่อให้การอุดหนุนกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย รวมทั้งการทำนุบำรุงสถานกีฬา อาคาร สนามกีฬา และสวนสุขภาพให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน			
23.	มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการจัดประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอ			
24.	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมหรือรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในความสำคัญของการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายและเพื่อให้ประชาชนรับทราบการดำเนินงานของชมรมสโมสรด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย			

ด้านการส่งเสริมกีฬาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
25.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนเพื่อจัดให้มีการจัดตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ตามความสนใจของประชาชน			
26.	มีการจัดทำทะเบียนชมรม สโมสร และกลุ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และจัดทำข้อมูลการกีฬาของชุมชน รวมทั้งจัดทำทะเบียนประวัติผู้ที่ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกีฬาของชุมชน			
27.	มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร ชมรมสโมสรกีฬาอย่างน้อยปีละครั้ง			
ด้านการจัดกิจกรรม				
28.	มีการจัดกิจกรรมให้มีเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 30 นาที			
29.	มีการจัดทำตารางกำหนดเวลาการให้บริการอุปกรณ์กีฬาอุปกรณ์การออกกำลังกาย และการใช้สนามกีฬาต่าง ๆ อย่างชัดเจน			
30.	มีการจัดแข่งขันกีฬาสากล กีฬาพื้นบ้าน หรือการประกวดแข่งขันกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา			
31.	มีการขอการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีการตรวจสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย และให้คำแนะนำการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง			
32.	มีการจัดค่ายอบรมการพัฒนาทักษะด้านกีฬาประเภทต่างๆตามความสนใจแก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน			
33.	มีการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชุมชนเป็นประจำทุกปี			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านบุคลากร และการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก				
1.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงาน ด้านการให้การศึกษา และพัฒนาการเด็กเล็ก มีนโยบายแผนและงบประมาณเพื่อการดำเนินงานที่ชัดเจน ในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้มีคุณภาพ			
2.	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ผู้ทำความสะอาดมีคุณสมบัติตามที่มาตรฐาน กำหนด			
3.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานของศูนย์พัฒนา เด็กเล็กให้มีคุณภาพและถูกต้องตาม หลักวิชาการ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการ ส่งเสริม และพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกด้านอย่างต่อเนื่อง			
4.	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบดูแลบุคลากรและการดำเนินงานภายในศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก ให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนงานที่วางไว้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และด้วยความ เรียบร้อย เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด			
5.	ผู้ดูแลเด็ก ควรมีบทบาท ปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุก ด้านตามวัย			
6.	ผู้ดูแลเด็ก จำนวนกำหนดเป็นสัดส่วนต่อเด็กเล็ก 1 : 20 หากมีเศษตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ให้เพิ่มผู้ดูแลเด็กอีก 1 คน			
7.	กำหนดการจัดชั้นเรียนห้องละไม่เกิน 20 คน หากมีเศษเกิน 10 คน ให้จัดเพิ่มได้อีก 1 ห้อง			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย				
8.	สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสม และต้องไม่อยู่ในพื้นที่ ซึ่งอาจเสี่ยงต่ออันตราย ได้แก่ บริเวณชนถ่ายแก๊ส น้ำมัน สารเคมี หรือสารพิษ มลภาวะทางอากาศ แสง และเสียงที่มากเกินไปจนเกินควร หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องมีมาตรการป้องกันภาวะอุบัติเหตุต่าง ๆ ตามมาตรฐานความจำเป็นและเหมาะสม			
9.	อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรมีจำนวนชั้นไม่เกิน 2 ชั้น นับจากพื้นหากสูงเกินกว่า 2 ชั้น ต้องมีมาตรการป้องกันอัคคีภัย และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามความเหมาะสม และความสูงของตัวห้อง ไม่ควรมีน้อยกว่า 2.40 เมตร นับจากพื้นถึงเพดาน			
10.	มีทางเข้า – ออก จากตัวอาคาร อย่างน้อย 2 ทาง และแต่ละทางควรมีความกว้างประมาณ 80 เซนติเมตร			
11.	ประตู – หน้าต่าง ต้องมีความแข็งแรง อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ความสูงของหน้าต่าง ควรอยู่ที่ประมาณ 80.00 เซนติเมตร นับจากพื้น บริเวณประตู – หน้าต่าง ไม่ควรมีสิ่งกีดขวางใด ๆ มาปิดกั้นช่องทางลม และแสงสว่าง			
12.	บริเวณพื้นที่สำหรับการนอน จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี ปลอดโปร่ง ไม่มีเสียงรบกวน และแสงสว่างไม่จ้าเกินไป อุปกรณ์เครื่องนอนต่าง ๆ มีความสะอาด โดยนำไปปิดฝุ่น ตากแดด อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จัดแยกเครื่องนอน หมอน ผ้าห่ม สำหรับเด็กแต่ละคน โดยเขียนหรือปักชื่อไว้ ไม่ใช้ร่วมกัน			
13.	บริเวณพื้นที่สำหรับการเล่นและพัฒนาเด็ก มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้รวมกลุ่มและแยกกลุ่มย่อยในกิจกรรมการเรียนรู้อิสระ การเล่นสร้างสรรค์ หรือการอ่านหนังสือ เล่นต่อแท่งไม้ที่ต้องการมุมเงียบ มีพื้นที่สำหรับการเล่นที่เลอะหรือเปียก ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นหลัก โดยมีวัสดุอุปกรณ์ที่ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ และมีอุปกรณ์ หรือเครื่องเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้ ของเด็ก			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
14.	บริเวณพื้นที่รับประทานอาหาร สะอาด มีแสงสว่างพอเหมาะ มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนเด็ก ทำความสะอาดห้องอาหาร โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้สำหรับรับประทานอาหารอย่างสม่ำเสมอจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้มีขนาดเหมาะสมกับตัวเด็ก มีสภาพแข็งแรง และใช้งานได้ดี			
15.	บริเวณที่พักเด็กป่วย ต้องแยกเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ตู้ยา เครื่องเวชภัณฑ์ที่จำเป็น และเด็กต้องอยู่ในสายตาของผู้ดูแลตลอดเวลา กรณีไม่สามารถจัดห้องพักเด็กป่วยเป็นการเฉพาะได้ ต้องจัดให้มีที่พักเด็กป่วยแยกเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสม			
16.	บริเวณสถานที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ต้องแยกห่างจากบริเวณพื้นที่สำหรับเด็กพอสมควร และมีเครื่องใช้ที่จำเป็น รวมทั้งที่ล้างและเก็บภาชนะ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ถูกสุขลักษณะ โดยเน้นเรื่องความสะอาด และความปลอดภัย			
17.	จัดให้มีบริเวณที่ใช้สำหรับทำความสะอาดตัวเด็ก และมีอุปกรณ์ที่จำเป็น อย่างน้อยต้องมีที่ล้างมือ และแปรงฟัน ขนาดและระดับความสูงของสุขภัณฑ์เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทโดยสะดวก และพื้นไม่ลื่น			
18.	ห้องส้วมสำหรับเด็ก โดยเฉลี่ย 1 แห่งต่อเด็ก 10 – 12 คน โถส้วมมีขนาดเหมาะสมกับตัวเด็ก โดยมีฐานส้วมที่เด็กสามารถก้าวขึ้นได้ง่าย ไม่ลื่น หากมีประตู จะต้องไม่ใส่กลอน หรือกุญแจ และมีส่วนสูงที่สามารถมองเห็นเด็กได้จากภายนอก หากห้องส้วมอยู่ภายนอกอาคาร จะต้องไม่ตั้งอยู่ในที่ลับตาคน			
19.	ห้องเอนกประสงค์ สำหรับใช้จัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก การรับประทานอาหาร หรือการนอน คำนึงถึงความสะอาด และการจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม หากเป็นอาคารชั้นเดียวต้องมีฝ้าใต้หลังคา หากเป็นอาคารที่มีมากกว่า 1 ชั้น ควรจัดให้ชั้นบนสุดมีฝ้า ใต้หลังคา โดยมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร แต่กรณีที่มีความสูงเกินกว่า 2.40 เมตร อาจไม่มีฝ้าใต้เพดานก็ได้			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
20.	บริเวณพื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูล จะต้องมียี่งพื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูลทั้งภายใน และภายนอกตัวอาคาร โดยมีจำนวนและขนาดเพียงพอ ถูกสุขลักษณะ และมีการกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน			
21	บันได มีความกว้างแต่ละช่วง ไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ลูกตั้งของบันได สูงไม่เกิน 17.50 เซนติเมตร ลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 20.00 เซนติเมตร บันไดทุกชั้นมีราวและลูกกรงไม่น้อยกว่า 90.00 เซนติเมตร มีราวเตี้ย เหมาะสำหรับเด็กได้เกาะ ขึ้นบันได และระยะห่างของลูกกรง ต้องไม่เกิน 17.00 เซนติเมตร เครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ควรมีระดับความสูงและขนาดที่เหมาะสมกับ เด็กปฐมวัย ให้เด็กสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง			
ด้านสิ่งแวดล้อม				
22.	แสงสว่าง ควรเป็นแสงสว่างจากธรรมชาติ สม่่าเสมอทั่วทั้งห้อง เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ ในการอ่านหนังสือได้อย่างสบายตา ไม่ควรให้เด็กอยู่ในห้องที่ใช้แสงสว่างจากไฟฟ้าต่อเนื่องนานกว่า 2 - 3 ชั่วโมง เพราะจะทำให้เกิดภาวะเครียดและมีผลถึงฮอร์โมนการเติบโตของเด็ก			
23.	เสียง ต้องอยู่ในระดับที่ไม่ดังเกินไป อาคารควรตั้งอยู่ในบริเวณที่มีระดับเสียงเหมาะสม			
24.	การถ่ายเทอากาศ ควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก โดยมีพื้นที่ของหน้าต่าง ประตู และช่องลมรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง กรณีที่เป็นห้องกระจกหรืออยู่ในบริเวณโรงงานที่มีมลพิษ ต้องติดเครื่องฟอกอากาศและมีเครื่องปรับอากาศอย่างเหมาะสม สำหรับบริเวณที่มีเด็กอยู่ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่			
25.	สภาพพื้นที่ภายในอาคาร ต้องไม่ลื่น และไม่ชื้นแฉะ ควรเป็นพื้นไม้ หรือปูด้วยวัสดุที่มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ			
26.	รั้ว ควรมีรั้วกันบริเวณให้เป็นสัดส่วน เพื่อความปลอดภัยของเด็ก และควรมีทางเข้า - ออกไม่น้อยกว่า 2 ทาง กรณีมีทางเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
27.	สภาพแวดล้อมและมลภาวะ ควรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งอบายมุข ฝุ่นละออง กลิ่น หรือเสียงที่รบกวน มีการจัดระบบสุขาภิบาล การระบายน้ำ การระบายอากาศ และการจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม ไม่ปล่อยให้เป็นแหล่งเพาะ หรือแพร่เชื้อโรค โดยเฉพาะควรกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน			
28.	พื้นที่เล่นกลางแจ้ง ให้มีพื้นที่เล่นกลางแจ้ง เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.00 ตารางเมตร ต่อจำนวนเด็ก 1 คน จัดให้มีเครื่องเล่นกลางแจ้งที่ปลอดภัย และมีพอสสมควรกับจำนวนเด็ก ให้เด็กปฐมวัยมีกิจกรรมกลางแจ้งอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ในแต่ละวัน			
29.	ระเบียง ความกว้างของระเบียงไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร และหากมีที่นั่งตาม ระเบียงด้วย ระเบียงต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.75 เมตร ขอบระเบียงต้องสูงจากที่นั่งไม่น้อยกว่า 70.00 เซนติเมตร ควรตรวจสอบสภาพความคงทน แข็งแรง และสภาพการใช้งาน ที่ปลอดภัยสำหรับเด็กเสมอ			
ด้านความปลอดภัย				
30.	ติดตั้งระบบและอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย หรือเครื่องตัดไฟภายในบริเวณอาคาร			
31.	ติดตั้งเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย 1 เครื่อง ในแต่ละชั้นของอาคาร			
32.	ติดตั้งปลั๊กไฟให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าติดตั้งต่ำกว่าที่กำหนด จะต้องมียาปิดครอบเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กเล่นได้ และควรหลีกเลี่ยงการใช้สายไฟต่อพ่วง			
33.	หลีกเลี่ยงเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยวัสดุที่แตกหักง่าย หรือแหลมคม หากเป็นไม้ ต้องไม่มีเหลี่ยม ไม้ หรือเหลี่ยมคม			
34.	จัดให้มีตู้เก็บยา และเครื่องเวชภัณฑ์สำหรับการปฐมพยาบาล วางไว้อยู่ในที่สูง สะดวกต่อการหยิบใช้ และเก็บไว้ในที่ปลอดภัย ให้พ้นมือเด็ก			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

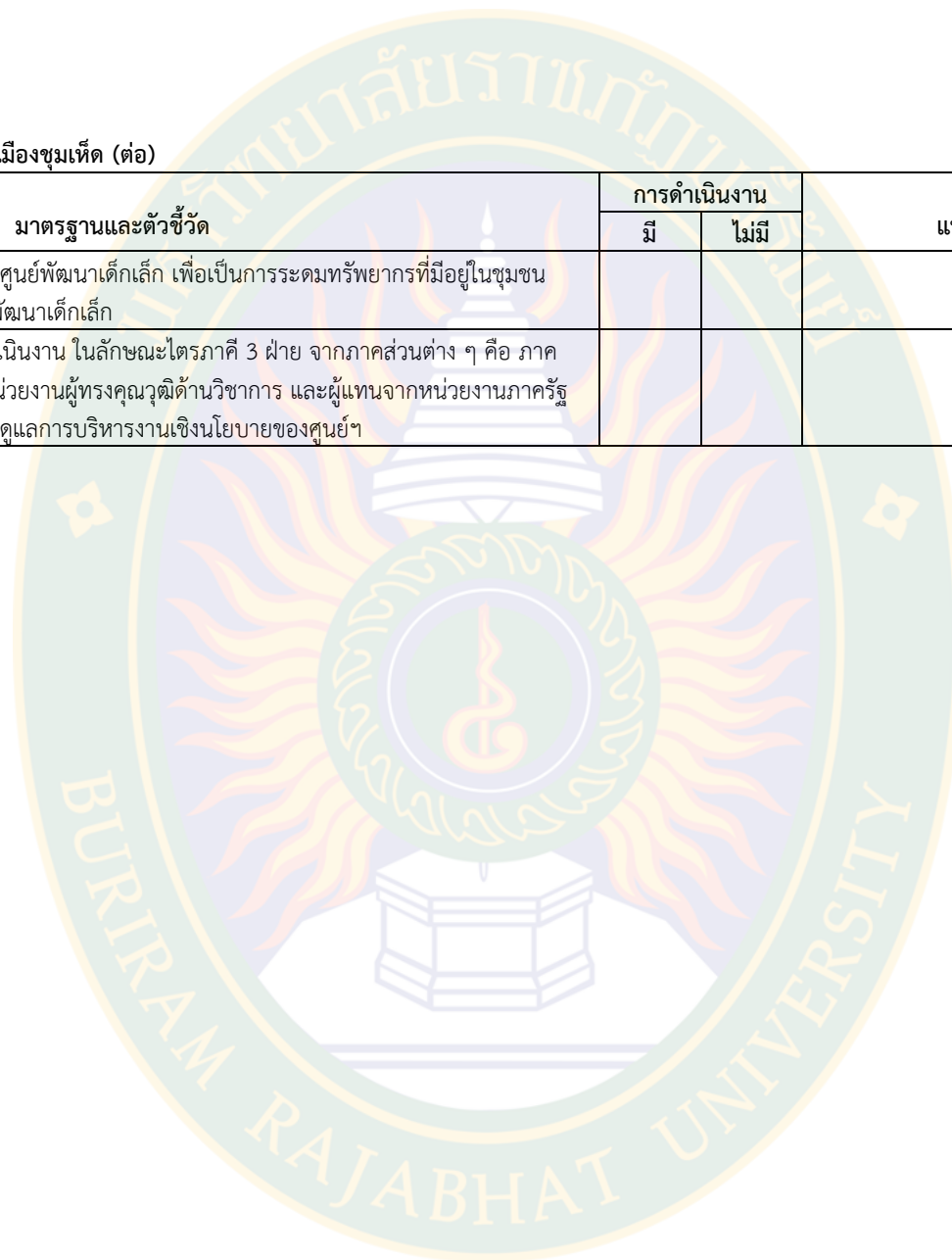
ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
35.	ใช้วัสดุกันลื่น ในบริเวณห้องน้ำ – ห้องส้วม และเก็บสารจำพวกเคมี หรือน้ำยาทำความสะอาดไว้ในที่ปลอดภัย ให้พื้นมือเด็ก			
36.	ไม่มีหลุม หรือบ่อน้ำ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กในบริเวณโดยรอบตัวอาคาร รวมทั้งไม่ควรปลูกต้นไม้ที่มีหนามแหลมคม			
37.	มีระบบการล็อค ประตูในการเข้า – ออก บริเวณอาคาร สำหรับเจ้าหน้าที่เปิด – ปิดได้ ควรมีกริ่งสัญญาณเรียกไว้ที่หน้าประตู สำหรับห้องครัว และที่ประกอบอาหาร ควรมีประตูเปิด – ปิด ที่ปลอดภัย เด็กเข้าไปไม่ได้			
38.	ติดตั้งอุปกรณ์เพื่อป้องกันพาดน้ำโรค และมีมาตรการป้องกันด้านสุขอนามัย			
39.	มีตุ้ หรือชั้นเก็บวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่แข็งแรง มั่นคง สำหรับวัสดุอุปกรณ์ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กนั้น ควรจัดแยกให้พื้นมือเด็ก			
40.	เครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ ควรมีระดับความสูงและขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยให้เด็กสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง			
การเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน				
41.	มีการฝึกซ้อมสำหรับการป้องกันอุบัติเหตุอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง			
42.	มีการฝึกอบรบบุคลากร ในเนื้อหาด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การป้องกันอุบัติเหตุ และความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก			
43.	มีหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของส่วนราชการต่าง ๆ เช่น สถานีตำรวจ หน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โรงพยาบาล ไว้เพื่อติดต่อได้อย่างทันท่วงที กรณีเกิดเหตุการณ์คับขัน หรือจำเป็นที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก และควรมีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการปฐมพยาบาลติดประจำไว้ในที่เปิดเผย			
44.	มีสมุดบันทึกข้อมูลสุขภาพ และพัฒนาการของเด็กประจำไว้ กรณีอาจต้องพาเด็กไปพบแพทย์			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก				
45.	การศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
46.	การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามสามารถคุณลักษณะตามวัย หรือพัฒนาการตามธรรมชาติ			
47.	การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา			
48.	การจัดกิจกรรมประจำวัน สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี เช่น การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ การพัฒนาสังคมนิสัย การพัฒนาการคิด การพัฒนาภาษา การส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์			
49.	โภชนาการสำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเด็กตามพัฒนาการ ควรส่งเสริมให้เด็กได้รับสารอาหารครบ 5 หมู่ ให้เด็กปฐมวัยได้ดื่มน้ำสะอาดให้เพียงพอทุก 45 นาที เพื่อให้สมองสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ			
ด้านการมีส่วนร่วม และสนับสนุนจากชุมชน				
50.	จัดให้มีการประชุมชี้แจงให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และชักชวนให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารและช่วยเหลือในระหว่างดำเนินการ			
51.	จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น			

การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
52.	จัดให้มีกองทุนส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเป็นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อมาสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก			
53.	จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ในลักษณะไตรภาคี 3 ฝ่าย จากภาคส่วนต่าง ๆ คือ ภาคประชาชน หรือผู้แทนชุมชนในท้องถิ่น หน่วยงานผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำกับดูแลการบริหารงานเชิงนโยบายของศูนย์ฯ			

ด้านการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชนของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องเด็ก เพื่อการดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน			
2.	มีการจัดทำแผน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน			
3.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัวนับตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์จนถึงหลังคลอด			
4.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ เด็กเล็ก ทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เช่น การจัดให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การดูแลด้านโภชนาการ สุขอนามัย			
5.	มีการดำเนินการ หรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน			
6.	มีการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้ดูแลเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อ HIV			
7.	มีการดำเนินการ หรือการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะแก่เด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ เช่น การสอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม สิ่งแวดล้อม			
8.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณ หรือการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม อย.น้อย			
9.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน			
10.	มีการดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อรณรงค์ให้เด็กได้เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหา และพิชภัยทางสังคม เช่น ปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เอดส์			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการบริหารจัดการ				
1.	มีคณะกรรมการ/คณะทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสตรี เด็กและเยาวชน			
2.	มีแผนปฏิบัติการจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรและมีคำสั่งมอบหมายงานแก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ			
3.	มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน และอื่นๆ			
4.	มีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเต็มเวลาด้านพัฒนาศรีรับผิดชอบโครงการ กิจกรรมประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับกับการพัฒนาศรี			
5.	มีการรวบรวมข้อมูลแยกเพศหญิงชายเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนงานรวมทั้งการตัดสินใจและการปรับปรุงงาน			
6.	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจต่อนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนงานการพัฒนาศรี			
7.	มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาศรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำขึ้น			
8.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างพอเพียงทุกปี ตามแผนที่กำหนดเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาศรี			
9.	มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับกิจกรรมการพัฒนาศรีเพิ่มขึ้นทุกปี			
10.	มีการจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ			
11.	มีการสัมมนาทางวิชาการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศรีในท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาศรีในท้องถิ่น			
12.	มีการจัดทำกรวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การสร้างแผนการดำเนินงาน อันจะทำให้เกิดการปฏิบัติจริงได้			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
13.	มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการตัดสินใจ			
14.	มีสตรี/กลุ่มสตรีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมในทุกกิจกรรมของท้องถิ่น			
ด้านสุขภาพอนามัย				
15.	ร้อยละ 100 ของหญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก โดย อสม. หรือ แกนนำชุมชน			
16.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-5 ปีที่มีปัญหาทุพโภชนาการได้รับอาหารเสริมและคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาทางโภชนาการจาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
17.	เด็กอายุ 0-5 ปี มีภาวะทุพโภชนาการไม่เกินร้อยละ 7			
18.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0 – 1 ปี ได้รับวัคซีนตามวัย			
19.	ร้อยละ 100 ของทารกมีน้ำหนักแรกเกิดไม่ต่ำกว่า 2,500 กรัม			
20.	ร้อยละ 75 ของทารกได้กินน้ำนมแม่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน			
21.	ร้อยละ 90 ของหญิงมีครรภ์มีการฝากครรภ์ ได้รับการดูแลก่อนคลอด การทำคลอด และดูแลหลังคลอดจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข			
22.	ร้อยละ 75 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานและอยู่กับสามีมีการวางแผนครอบครัว			
23.	ร้อยละ 100 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว			
24.	ร้อยละ 70 ของวัยรุ่นสตรีมีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และการป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรอย่างถูกต้องปลอดภัย			
25.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป มีความรู้และพฤติกรรมตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นประจำ			
26.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก			
27.	อัตราการติดเชื้อ HIV ในสตรีลดลงร้อยละ 50 และมีอัตราที่ลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
28.	ร้อยละ 60 ของสตรีอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมกับวัยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที			
29.	มีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์และประเมินผลการลดละเลิกการสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และยาเสพติดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
30.	จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีแก่สตรีผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			
31.	จัดให้มีการให้ความรู้หรือจัดคลินิกเฉพาะสำหรับสตรีวัยทองหรือสูงอายุ			
ด้านการศึกษาการเรียนรู้				
32.	เด็กก่อนวัยเรียนเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสถานพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนร้อยละ 90 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
33.	เด็กอายุ 7 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับร้อยละ 100			
34.	เด็กหญิงยากจน หรือพิการ หรือด้อยโอกาสได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม ร้อยละ 70 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
35.	เด็กหญิงจบภาคบังคับได้เรียนต่อมัธยมปลาย หรือสายอาชีพ หรือการศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ 80 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
36.	เด็กหญิงจบภาคบังคับที่ไม่ได้เรียนต่อและว่างงานได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพร้อยละ 80 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
37.	นักเรียนยากจน เด็กด้อยโอกาส เด็กพิการที่จบการศึกษาภาคบังคับได้ศึกษาต่อร้อยละ 30 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
38.	มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้าน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
39.	มีการจัดโครงการ กิจกรรมเตรียมความพร้อมแก่สตรีที่เข้าสู่วัยสูงอายุอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
40.	นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ร้อยละ 80			
41.	นักเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับออกกลางคันไม่เกินร้อยละ 2			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
42.	ร้อยละ 70 ของผู้หญิงได้รับความรู้เรื่องการบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อย่างถูกต้องและปลอดภัย			
ด้านเศรษฐกิจ				
43.	มีกิจกรรม /โครงการที่ส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม อย่างน้อยปีละ 5 กิจกรรม/โครงการและควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
44.	มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด และในจำนวนผู้สูงอายุเท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน			
45.	ร้อยละ 60 ของกลุ่ม /องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
46.	ร้อยละ 60 ของกลุ่ม/องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องทุกปี และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
47.	ร้อยละ 60 ของสตรีในท้องถิ่นได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และตลาดแรงงานในท้องถิ่น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
48.	ร้อยละ 50 ของเด็กหญิงในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส/ยากจนได้รับทุนการศึกษาให้เรียนต่อในอาชีพที่จะกลับมาทำประโยชน์ให้ชุมชน/ท้องถิ่น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
49.	แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
50.	ร้อยละ 60 ของกลุ่มสตรีที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพมีรายได้เสริมในอัตราที่เพิ่มขึ้น และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
51.	มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นและ/หรือในจำนวนผู้สูงอายุที่มากกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานถ่ายโอน			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
52.	สตรีร้อยละ 60 ได้รับการคุ้มครองในการทำงาน ความมั่นคงและเป็นธรรมด้านรายได้ และควรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
53.	สนับสนุน/ส่งเสริมให้สถานที่ทำงานมีสวัสดิการสถานเลี้ยงเด็ก และควรมีการสนับสนุน/ส่งเสริมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
54.	มีการสนับสนุน/จัดสรรเงินทุนสำหรับกลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน เพื่อกู้ยืมไปประกอบอาชีพ และควรมีการสนับสนุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
ด้านสังคม การเมือง วัฒนธรรม ประเพณี				
55.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีให้ตระหนักถึงคุณค่าของตน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง			
56.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีในการเคารพและศรัทธาต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
57.	มีโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
58.	มีโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่สตรีในเรื่องการเมืองการปกครอง และควรมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
59.	มีกิจกรรม/โครงการรณรงค์ให้ผู้ชายมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพื่อสร้างครอบครัวเข้มแข็ง ปีละ 3 ครั้ง (วันพ่อ วันแม่ และวันเด็ก) และควรมีกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวกับการให้ผู้ชายมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูบุตรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี			
60.	มีการรณรงค์ให้สตรีออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นจากที่ผ่านมาในภาคการเมืองทุกระดับทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง			
61.	มีการให้ข้อมูลข่าวสารและบริการช่วยเหลือในเรื่องปัญหาความรุนแรงแก่สตรีในท้องถิ่น			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
62.	อัตราเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กอนาถา เร่ร่อน และเด็กที่ มารดาตั้งครรถ์โดยไม่พึงประสงค์ลดลงอย่างน้อยร้อยละ 20 และควรลดลงอย่างต่อเนื่องในทุกปี			
63.	มีเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัคร เฝ้าระวัง /ติดตาม และสนับสนุนการคุ้มครองในด้านความรุนแรง การทำอนาจาร ช่มชู้ แก่สตรี อย่างน้อย 1 กลุ่ม			
64.	มีการจัดทำแผนดำเนินงานให้ความคุ้มครองแก่สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและสังคม บรรลุในแผนฯของท้องถิ่น			
65.	มีกิจกรรมรณรงค์ให้สตรีมาสมัครรับเลือกตั้งทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง			
66.	มีการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประสานและรับฟังเรื่องราวปัญหาของสตรี 1 แห่ง			
67.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีมีการพัฒนาศักยภาพทั้งด้านวิชาการและด้านปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่น			
68.	มีการรณรงค์ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ ให้ชุมชนท้องถิ่นได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการที่มีสตรีมีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่น			
69.	มีการส่งเสริมและสนับสนุนและให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ			
70.	มีการรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการการมีส่วนร่วมของสตรีในด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การลงสมัครรับเลือกตั้ง การได้รับการเลือกตั้ง และการดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองระดับท้องถิ่น			
71.	มีการให้การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและการค้ามนุษย์ ทั้งภายในหน่วยงานและกลุ่มเป้าหมายการให้บริการของหน่วยงาน			
72.	มีการให้ความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีและป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและการค้ามนุษย์			

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
73.	มีการติดตามและรายงานข้อมูลข่าวสารการละเมิดต่อสตรีที่เกิดขึ้นในทุกรูปแบบต่อภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบ			
ด้านการจัดการทรัพยากร				
74.	มีสายตรวจเฝ้าระวังความปลอดภัยในชุมชนต่อเนื่อง ตลอดเวลา			
75.	มีโครงการ/กิจกรรม สนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
76.	จัดกิจกรรม/โครงการรณรงค์ให้สตรีและเยาวชนมีความรู้เรื่องการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม			

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การส่งเสริมสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจของผู้พิการ				
1.	สำรวจ ตรวจเยี่ยม ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียน จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการที่ถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน รวมทั้งวางแผนให้ความช่วยเหลือผู้พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม			
2.	ดำเนินการประสานงานกับสถานพยาบาลภาครัฐเพื่อดำเนินการด้านการยกเว้นค่ารักษาพยาบาลตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ทำบัตรทองประเภทไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม 30 บาท แก่ผู้พิการ รวมทั้งการประสานการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
3.	จัดพาหนะ หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้พิการ กรณีเดินทางไปตรวจรักษาลำบาก ฉุกฉินหรือไม่มีค่าพาหนะ			
4.	ประสานความร่วมมือกับสถานพยาบาล เพื่อติดต่อแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่อนามัย มาตรวจสุขภาพที่บ้าน หรือเพื่อส่งต่อผู้พิการไปยังสถานพยาบาลอื่น ๆ เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม			
5.	เชิญวิทยากร หรือจัดอบรมความรู้การดูแลสุขภาพแก่ผู้พิการและครอบครัวผู้พิการ			
การสร้างควมมั่นคงทางเศรษฐกิจ พัฒนาอาชีพเพิ่มรายได้ของผู้พิการในการเลี้ยงดูตนเองอย่างเพียงพอ				
6.	สำรวจรายได้/สภาพเศรษฐกิจของผู้พิการและครอบครัว			
7.	ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด			
8.	ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพ ของชมรม กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP			
9.	จัดระบบบริการจัดหางาน ส่งเสริมโอกาสการมีงานทำของผู้พิการ โดยอาศัยความร่วมมือของเครือข่าย องค์กรภาครัฐ เอกชน การส่งเสริมตั้งกองทุน การประกอบอาชีพผู้พิการโดยเฉพาะ			
10.	ประสานงานกับสถานประกอบการ ในพื้นที่เพื่อให้โอกาสแก่ผู้พิการเข้าทำงาน ตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนดไว้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม ค้ำครองผู้พิการให้ได้รับรายได้จากค่าจ้างอย่างเป็นธรรมและปลอดภัยจากการทำงาน			

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
11.	สนับสนุนให้มีการจ้างงาน หรือการประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น หมู่บ้าน เช่น การให้ทุนสนับสนุน การกั๊ยมประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เลี้ยงปลา เย็บผ้า ขายของ เป็นต้น			
12.	จัดอบรม เชิญวิทยากรให้ความรู้ด้านอาชีพการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์การส่งเสริมการตลาด ความรู้ด้านการบริหารจัดการแหล่งเงินทุนแก่ผู้พิการที่สนใจและมีสภาพที่ประกอบอาชีพได้ โดยให้ครอบครัว ชุมชน ได้มีส่วนร่วมด้วย			
13.	การประสานงาน ส่งต่อ ให้ผู้พิการในชุมชนได้ฝึกอาชีพ ในสถาบันการฝึกอาชีพของรัฐและเอกชน หรือสถานประกอบการที่ให้ผู้พิการเข้าทำงาน			
ด้านการส่งเสริมการศึกษา การขจัดความไม่รู้หนังสือของผู้พิการ				
14.	สำรวจ ค้นหา จัดทำข้อมูลด้านการศึกษาของผู้พิการ ผู้พิการที่มีศักยภาพเรียนได้ แต่ยังไม่ได้เรียน หรือเข้ารับการศึกษา			
15.	สนับสนุน ประสานงานให้มีการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการทุกประเภท ทุกระดับความพิการ และทุกระดับอายุ ทั้งในระบบการศึกษาแบบเรียนร่วม และโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งภาครัฐและเอกชน			
16.	สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการทั้งที่เป็นสถานศึกษา ภาครัฐ เอกชน และกลุ่มผู้พิการที่รวมตัวกัน รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กพิการที่มีความตั้งใจเรียนขยันขันแข็ง			
17.	ร่วมมือ และให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่ ในการพัฒนา ผลิต และอบรมบุคลากรทางการศึกษา สำหรับผู้พิการให้มีมาตรฐาน ตลอดจนจัดให้มีระบบจูงใจในการทำงานด้านการศึกษาสำหรับผู้พิการ			

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
	ด้านการจัดที่อยู่อาศัยเหมาะสม และมีสภาพแวดล้อมที่ดี และเอื้อต่อการอยู่ร่วมกับครอบครัวและคนในชุมชน โดยไม่ถูกกีดกัน และเลือกปฏิบัติ			
18.	บริการสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น อาทิ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามที่กฎกระทรวงกำหนดแก่ผู้พิการและครอบครัวอย่างเหมาะสม อย่างเสมอภาค ทัวถึง เป็นธรรม เช่นเดียวกับคนทั่วไปในชุมชน			
19.	ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณสงเคราะห์ด้านการเงินแก่ผู้พิการและครอบครัวที่ยากจนในการปรับปรุงสถานที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงแข็งแรง สะอาด ถูกสุขลักษณะ และมีความสะดวกต่อผู้พิการ			
20.	จัดอบรม เชิญวิทยากรให้ความรู้แก่ผู้พิการ ครอบครัว ผู้นำชุมชน คนในชุมชนเกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกต่อผู้พิการแต่ละประเภท			
	ด้านการส่งเสริมผู้พิการอยู่ร่วมในสังคม อย่างบูรณาการเท่าเทียมและมีศักดิ์ศรี			
21.	ให้การศึกษา และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องผู้พิการแก่สาธารณะ เช่น จัดบอร์ดกิจกรรมเรื่องเกี่ยวกับผู้พิการ ณ สถานที่ราชการ สถานที่ชุมชน อย่างน้อยปีละครั้ง			
22.	จัดให้มีรายการ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้พิการแก่ครอบครัว ชุมชน ตามสื่อมวลชน วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว อย่างต่อเนื่อง			

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
23.	สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้พิการมีส่วนร่วม หรือเป็นผู้จัดรายการในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ			
24.	ประสานงานกับสถานศึกษาในท้องถิ่น ในการบรรจุเนื้อหาสำหรับผู้พิการ/ความพิการที่ถูกต้องเหมาะสมแก่นักเรียนและนักศึกษา และอาจจัดกิจกรรมให้นักเรียน นักศึกษา ได้รู้จักและทำประโยชน์แก่ผู้พิการ			
25.	ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ เช่นวันสงกรานต์ วันปีใหม่ การจัดแข่งขันกีฬา ผู้พิการในชุมชน หมู่บ้าน เป็นต้น			
26.	คัดเลือกให้รางวัล นำเสนอต่อสาธารณะเกี่ยวกับผู้พิการตัวอย่างในชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถใช้ชีวิตได้ทัดเทียมคนปกติ มีความสำเร็จในชีวิต อดทน ไม่ย่อท้อ เป็นคนดี มีศีลธรรม			
27.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรตัวอย่างรวมทั้งกระตุ้นให้สถานที่ราชการ สถานที่สาธารณะ เอกชน ในการส่งเสริมให้ผู้พิการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีส่วนร่วมและบูรณาการ โดยการปรับสภาพแวดล้อม สถานที่ อาคาร ให้ผู้พิการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างน้อย 3 ประการ คือ ทางลาด ห้องน้ำ และลิฟท์			
28.	ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้พิการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมผู้พิการ หรือ ครอบครัวยุติธรรมในการดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับผู้พิการ เช่น กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มอาชีพอิสระ			
ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง และการตระหนักรู้สิทธิหน้าที่ของผู้พิการในฐานะพลเมืองของประเทศ				
29.	เผยแพร่ หรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้พิการแก่ผู้พิการ ครอบครัวยุติธรรม ชุมชน สังคม และสถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของภาครัฐและเอกชนในชุมชน			
30.	สนับสนุน และจัดทำฐานข้อมูลผู้พิการจดทะเบียนผู้พิการระดับตำบล อำเภอ ท้องถิ่น ที่สมบูรณ์ครบถ้วนทันสมัย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกรอบงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ			
31.	จัดบริการ อำนวยความสะดวกในการทำบัตร ประจำตัวประชาชนแก่ผู้พิการ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของชาติ			

ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
32.	ส่งเสริมให้ผู้พิการใช้สิทธิทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในการพูด แสดงความคิดเห็น การลงสมัครเลือกตั้ง หรือลงคะแนนเลือกตั้งทั้งระดับการเมืองในท้องถิ่น และระดับชาติ รวมทั้งการให้ความรู้และวิธีการลงคะแนนแก่ผู้พิการที่ไม่คุ้นเคยกับการแสดงออกในสิทธิทางการเมืองดังกล่าว			
33.	ให้ผู้พิการ หรือครอบครัวผู้พิการเป็นตัวแทนมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ หรือพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ในการจัดทำนโยบายแผนงาน โครงการ การบริการใด ๆ ทั้งที่เป็นกิจการทั่วไปของชุมชน และกิจการที่มีผลกระทบโดยตรง ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ			

ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการสำรวจและจัดทำข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เพื่อใช้ในการจัดทำแผนและงบประมาณเพื่อการสงเคราะห์			
2.	มีการจัดทำแผนพัฒนาผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน			
3.	มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ พร้อมข้อมูลตามหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพ ตามระเบียบฯ			
4.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เช่น จัดหาบุคลากรให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ด้านสุขภาพและสิทธิประโยชน์ให้ผู้สูงอายุทราบ			
5.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			
6.	จัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ผู้สูงอายุในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ เป็นต้น			
7.	ส่งเสริมการรวมกลุ่มฯ หรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่ม/ชมรม/สมาคม ผู้สูงอายุ			
8.	จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในชุมชน			
9.	จัดให้มีการตรวจคัดกรองคนในครอบครัวและชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ			
10.	มีการยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้สูงอายุที่เป็นปุชนียบุคคลในชุมชน เช่น ปรากฏีชาวบ้าน ผู้สูงอายุที่มีความรู้ความสามารถและทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน/สังคม			
ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล				
11.	จัดให้มีบริการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			
12.	จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			

ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางการปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ตัวชี้วัดด้านรายได้				
13.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนด และในจำนวนผู้สูงอายุเท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน			
14.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด โดยมีจำนวนผู้สูงอายุมากกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมจากหน่วยงานที่ถ่ายโอน			
15.	จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ			
16.	จัดให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ			
17.	สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน			
18.	จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งวัฒนธรรมทางท้องถิ่น			
ด้านที่พักอาศัย				
19.	จัดให้มีบริการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			
20.	จัดให้มีศูนย์บริการผู้สูงอายุโดยการเสียค่าใช้จ่าย			
ด้านนันทนาการ				
21.	จัดให้มีกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ			
22.	จัดให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปของกลุ่ม ชมรม หรือสมาคมผู้สูงอายุ			
23.	จัดให้มีศูนย์บริการผู้สูงอายุในชุมชน			
24.	จัดให้มีสโมสรผู้สูงอายุ			
25.	จัดให้มีการบริการทัศนศึกษาตามความสนใจ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			

ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง				
26.	จัดให้มีศูนย์บริการทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ			
27.	จัดให้มีบริการเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง			
28.	จัดให้มีบริการด้านศาสนกิจ			
29.	จัดให้มีบริการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือ บริการสาธารณะอื่น ๆ อาทิ ทางเดิน ทางเท้า ห้องน้ำ เป็นต้น		✓	
30.	จัดให้มีการส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ โดยการให้ความรู้และข้อมูลแก่ผู้ดูแลผู้สูงอายุเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์	✓		
31.	จัดให้มีการส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ	✓		
32.	จัดให้มีการรณรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ	✓		
33.	จัดให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต	✓		
ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน				
34.	จัดให้มีบริการชุมชนเคลื่อนที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		
35.	จัดให้มีบริการกิจกรรมอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓		
36.	จัดให้มีศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์แก่ผู้สูงอายุ	✓		

ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการป้องกันการติดเชื้อรายใหม่				
1.	จัดกิจกรรม/โครงการหรือประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์ และการป้องกันให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปในรูปแบบต่างๆ ให้เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น การเดินรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เนื่องในวันเอดส์โลก การอบรม สัมมนา จัดนิทรรศการ การเผยแพร่สื่อหรือเอกสารเรื่องเอดส์และการป้องกันให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น			
2.	ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานสาธารณสุขได้เข้าอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์อย่างต่อเนื่อง			
3.	จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน (อสม.)			
4.	ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อห่างไกลยาเสพติด อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดปัญหาเอดส์			
5.	สนับสนุนงบประมาณให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน(อสม.) หรือสถานีนอามัย ไปดำเนินกิจกรรมในการให้ความรู้และการป้องกันเอดส์ในหมู่บ้าน/ชุมชน			
ด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาล				
6.	กรณีผู้ป่วยไม่มีสวัสดิการใดๆ และเกิดการเจ็บป่วยขึ้น หรือต้องการยาต้านไวรัส ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานกับสถานพยาบาลเพื่อส่งผู้ป่วยเข้ารับรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเข้าสู่ระบบโครงการด้านการรักษาพยาบาลที่รัฐจัดให้มี			
7.	สนับสนุนงบประมาณให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ชุมชน ตรวจเยี่ยมดูแลสถานะสุขภาพและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เปิดตัวต่อสังคมแล้ว			

ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
8.	จัดให้มีอาสาสมัครซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อ ดูแลผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์			
9.	มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ความรู้ คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว เกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษา และการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย			
ด้านความมั่นคงทางสังคม				
10.	ส่งเสริม คุ้มครอง และรักษาสีทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และเก็บรักษาความลับของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ เช่น เก็บฐานข้อมูลอย่างมิดชิดโดยมีระบบป้องกันบุคคลภายนอก เช่น password หรือเก็บฐานข้อมูลในรายงานในตู้ที่มิดชิด เป็นต้น รวมถึงการเชิดชูเกียรติของผู้กระทำความดีไม่รังเกียจหรือกีดกันสิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์			
11.	ส่งเสริมให้เด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดา หรือ มารดาติดเชื้อ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเท่าเทียมกับเด็กที่มาจากรอบครัวปกติ			
12.	ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์			
13.	ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่ม/เครือข่ายผู้ติดเชื้อเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม			
14.	จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ สิทธิต่างๆ ของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ให้แก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และคนในครอบครัว			
15.	สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ติดเชื้อ หรือเด็กที่มีบิดา หรือและมารดาติดเชื้อ ในด้านต่างๆ เช่น ทุนการศึกษา เสื้อผ้าค่าใช้จ่ายในการอุปโภค-บริโภคหรือสิ่งของที่จำเป็นอื่นๆ			
16.	สนับสนุนนมผงให้เพียงพอต่อความต้องการของทารก เนื่องจากมารดาที่ติดเชื้อไม่ควรให้นมบุตร			
17.	จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ระหว่างเยาวชน ผู้ติดเชื้อ ผู้ได้รับ ผลกระทบจากเอดส์ บุคลากรทางการแพทย์ และประชาชนทั่วไป ให้เข้าใจซึ่งกันและกันเพื่อลดการแบ่งแยกในชุมชน ระหว่างผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ กับประชาชนทั่วไป ให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมได้			

ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
18.	รณรงค์ สร้างค่านิยมให้คนในครอบครัวและสมาชิกในชุมชนของผู้ติดเชื้อ / ผู้ป่วยเอดส์ อยู่คอยดูแล ไม่ทอดทิ้ง ไม่รังเกียจและให้กำลังใจผู้ป่วย			
19.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือ ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัวในด้านต่างๆ เช่น การฝึกอาชีพ เงินทุนประกอบอาชีพ อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล			
ด้านรายได้และสวัสดิการ				
20.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจน หรือถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ทุกเดือนๆ ตามจำนวนเงินที่ อปท. ได้รับการสนับสนุนตามภารกิจถ่ายโอน			
21.	สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ในด้านต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการอุปโภค-บริโภค หรือสิ่งของที่จำเป็นอื่นๆ			
22.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจน หรือถูกทอดทิ้ง ไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ โดย อปท. ตั้งงบประมาณสนับสนุนในจำนวนเงินและหรือจำนวนรายเพิ่มเติมจากข้อ 20			
23.	สงเคราะห์การจัดการศพเมื่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิต ตามประเพณีเบื้องต้นตามความจำเป็นหรือเห็นสมควร เช่น ซื้อผ้าห่อศพ โลงศพ ค่าใช้จ่ายในการจัดการศพ เป็นต้น			
24.	สนับสนุนและส่งเสริมในการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว			

ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	สนับสนุนหรือจัดให้อสม. ได้รับการฝึกอบรมฟื้นฟู/พัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			
2.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้เรื่องสุขภาพให้แก่ชุมชน/หมู่บ้าน			
3.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น			
4.	สนับสนุนให้อสม. หรือแกนนำชุมชนดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่าง ๆ			
5.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน และการแปรงฟันหลังรับประทานอาหารแก่เด็กเล็กในชุมชน			
6.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมหรือรณรงค์เพื่อป้องกันโรคดังกล่าวในชุมชน			
7.	มีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ การจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล			
8.	ประสานหน่วยงานอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับงานสาธารณสุขมูลฐาน			
9.	มีการจัดทำหรือสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน			
10.	มีการรวบรวมข้อมูลของหญิงมีครรภ์และหลังคลอด ข้อมูลเด็กอายุ 0-5 ปี ที่สำรวจโดย อสม. เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน			
การสุศึกษา				
11.	ร้อยละ 100 ของ อสม. ได้รับการฝึกอบรมฟื้นฟู/พัฒนาความรู้ด้านสุขภาพที่สำคัญของท้องถิ่นอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง			

ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
12.	ร้อยละ 70 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร และสื่อเกี่ยวกับปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้ในการดำเนินงานสุขศึกษา			
13.	ร้อยละ 70 ของครัวเรือน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ แจงข่าวสารด้านสุขภาพ และโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า จาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน และ/หรือสื่อต่าง ๆ ของ อปท.			
14.	ร้อยละ 70 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการดำเนินงานเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขภาพที่เป็นปัญหาสำคัญของชุมชนผ่านทางหอกระจายข่าว หรือวิทยุชุมชน			
15.	ร้อยละ 70 ของครัวเรือนมีสมาชิกอย่างน้อย 1 คน ที่มีความรู้ด้านสุขภาพและสามารถให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพแก่สมาชิกในครอบครัว			
16.	ร้อยละ 60 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีชมรมสร้างสุขภาพและมีกิจกรรมสร้างสุขภาพ 6 อ. คือ ออกกำลังกาย อาหาร อารมณ์ อโรคนยา อนามัยชุมชน และ อบายมุข อย่างสม่ำเสมอ			
โภชนาการ				
17.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโภชนาการที่เป็นปัญหาสำคัญในท้องถิ่นให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
18.	ร้อยละ 95 ของเด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการเฝ้าระวังทางโภชนาการ โดย อสม. ทำการชั่งน้ำหนัก เพื่อประเมินภาวะโภชนาการ ทุก 6 เดือน			
19.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-5 ปี ที่มีปัญหาทุพโภชนาการ ได้รับอาหารเสริมและคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาทางโภชนาการจาก อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			

ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
20.	เด็กอายุ 0-5 ปี มีภาวะทุพโภชนาการไม่เกินร้อยละ 7 ทุพโภชนาการ คือ ภาวะขาดสารอาหาร หรือภาวะโภชนาการเกิน			
21.	ประชากรมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี			
การจัดหาน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล				
22.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการบริโภค น้ำสะอาด โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
23.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการสำรวจข้อมูลของครัวเรือนเกี่ยวกับ น้ำดื่ม น้ำใช้ ส้วม การกำจัดขยะ และ การจัดบ้านเรือนให้ถูกหลักสุขาภิบาล โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
24.	ร้อยละ 90 ของครัวเรือน มีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ			
การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น				
25.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการพัฒนาศักยภาพ อสม. และ/หรือแกนนำชุมชนในการเฝ้าระวัง และ ควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญของท้องถิ่น			
26.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และ/หรืองบประมาณในการดำเนินงาน ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น			
27.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคติดต่อในท้องถิ่น โดย อสม. และ/ หรือแกนนำชุมชน			
28.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการเฝ้าระวังพาหนะนำโรค และผู้ป่วยโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น โดย อส ม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
29.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น โดยประชาชนใน ชุมชนมีส่วนร่วม			

ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค				
30.	ร้อยละ 100 ของผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
31.	ร้อยละ 100 ของผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการติดตามจาก อสม. และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการให้บริการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามระยะเวลาที่กำหนด			
32.	ร้อยละ 100 ของเด็กอายุ 0-1 ปี ได้รับวัคซีนตามวัย เช่น วัคซีนป้องกันวัณโรคเมื่อแรกเกิด วัคซีนป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก โปลิโอ เมื่ออายุ 2, 4 และ 6 เดือน วัคซีนป้องกันหัดและหัดเยอรมัน เมื่ออายุ 9 เดือน			
การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว				
33.	ร้อยละ 100 ของหญิงมีครรภ์ และหลังคลอด ได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก โดย อสม. และ/หรือ แกนนำชุมชน			
34.	ร้อยละ 90 ของหญิงมีครรภ์มีการฝากครรภ์ ได้รับการดูแลก่อนคลอด การทำคลอด และดูแลหลังคลอด จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือผดุงครรภ์โบราณที่ผ่านการอบรม			
35.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีระบบข้อมูลของหญิงมีครรภ์ และหลังคลอด ข้อมูลเด็กอายุ 0-5 ปี ที่สำรวจโดย อสม. เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน			
36.	ร้อยละ 100 ของทารกมีน้ำหนักแรกเกิดไม่ต่ำกว่า 2,500 กรัม			
37.	ร้อยละ 75 ของทารกได้กินนมแม่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 เดือน			
38.	ร้อยละ 75 ของหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานและอยู่กับสามีมีการวางแผนครอบครัว			
39.	ร้อยละ 100 ของหญิงและชายวัยเจริญพันธุ์มีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว			
40.	ร้อยละ 50 ของหญิงและชายวัยเจริญพันธุ์มีการเตรียมตัวและคัดกรองโรคทางพันธุกรรมก่อนการแต่งงาน			

ด้านงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
การรักษาพยาบาลง่าย ๆ				
41.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มี อสม. ที่ผ่านการอบรมให้มีความรู้และความสามารถในการตรวจคัดกรองโรค และการรักษาพยาบาล การเจ็บป่วยเล็กน้อยในชุมชน			
42.	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นจากหน่วยงานของรัฐ สำหรับให้ อสม. ใช้ในการจัดบริการตรวจคัดกรองโรค และรักษาพยาบาลการเจ็บป่วยเล็กน้อยในชุมชน			
43.	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดบริการตรวจคัดกรองโรค และการรักษาพยาบาลการเจ็บป่วยเล็กน้อย โดย อสม.			
44.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีระบบการส่งต่อผู้ป่วย โดย อสม. จากชุมชนไปยังสถานบริการสาธารณสุข			
45.	ร้อยละ 30 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มีการให้บริการการแพทย์ทางเลือกเพื่อสุขภาพแก่ประชาชนในชุมชน เช่น บริการนวด อบ ประคบแผนไทย การใช้ยาสมุนไพร			
การจัดหายาที่จำเป็นในหมู่บ้าน				
46.	ร้อยละ 100 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มียาสามัญประจำบ้านสำหรับให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยเล็กน้อยหรือฉุกเฉินในชุมชน			
47.	ร้อยละ 80 ของศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน มีบริการจ่ายยาโดยอสม.			
สุขภาพจิต				
48.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการส่งเสริมสุขภาพจิต โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
49.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจผู้ป่วยที่มีปัญหา/อาการทางจิตประสาท และส่งต่อผู้ป่วยให้ได้รับการรักษา			

ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

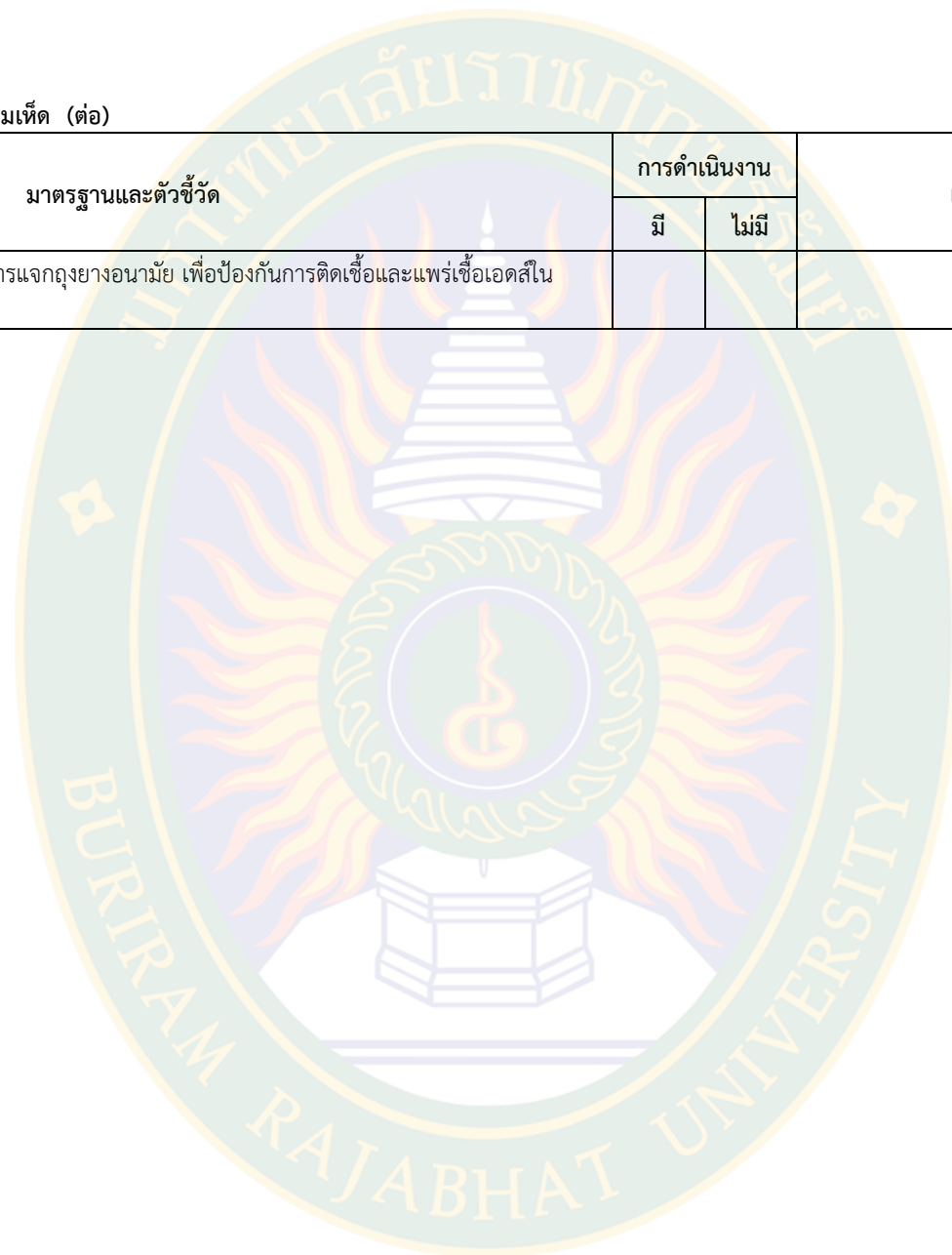
ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
50.	ร้อยละ 50 ของวัยรุ่นเป็นสมาชิกชมรม To be number one และมีกิจกรรมต่อเนื่อง			
51.	ร้อยละ 30 ของครัวเรือน ได้รับการส่งเสริมให้เป็นครอบครัวอบอุ่น			
ทันตสาธารณสุข				
52.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้านมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องทันตสุขภาพ โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
53.	ร้อยละ 100 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน มีการสอนและปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพฟัน และการแปรงฟันหลังรับประทานอาหาร			
54.	ร้อยละ 80 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจปัญหาทันตสุขภาพของประชาชน และส่งต่อผู้ป่วยให้ได้รับการรักษา หรือประสานงานให้มีหน่วยทันตสาธารณสุขเคลื่อนที่มาให้บริการในชุมชน			
การอนามัยสิ่งแวดล้อม				
55.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอนามัยสิ่งแวดล้อม โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
56.	ร้อยละ 80 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมลดมลภาวะ และส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน			
57.	ร้อยละ 50 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีกลุ่มเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมชุมชน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบปัญหา			
การคุ้มครองผู้บริโภค				
58.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอาหาร ยา เครื่องสำอางที่ปลอดภัย มีเครื่องหมาย อย. หรือได้มาตรฐาน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
59.	ร้อยละ 50 ของผู้ประกอบการร้านอาหาร แผงลอย ได้รับการฝึกอบรม/พัฒนาเรื่องสุขาภิบาลอาหาร			

ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
60.	ร้อยละ 90 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ และดื่มแอลกอฮอล์ โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและโรคไม่ติดต่อ				
61.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องอุบัติเหตุ และโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาของชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
62.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และการตรวจมะเร็งเต้านมด้วยตนเอง			
63.	ร้อยละ 60 ของประชาชนอายุ 40 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจคัดกรองโรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง ในชุมชน/หมู่บ้าน			
64.	ร้อยละ 80 ของสตรีอายุ 35 ปีขึ้นไปมีความรู้ และมีพฤติกรรมการตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นประจำ			
65.	ร้อยละ 60 ของประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที			
66.	ร้อยละ 50 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวังอุบัติเหตุ และช่วยเหลือผู้ประสบภัย			
การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์				
67.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่อง เพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ในชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน			
68.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการเอดส์ให้กับประชาชน โดย อสม. และ/หรือ แกนนำชุมชน			
69.	ร้อยละ 100 ของชุมชน/หมู่บ้าน มีการสำรวจผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ในชุมชน โดย อสม. และ/หรือแกนนำชุมชน และประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วย และครอบครัว			

ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
70.	ร้อยละ 60 ของชุมชน/หมู่บ้าน . มีบริการแจกถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันการติดเชื้อและแพร่เชื้อเอชไอวีในชุมชน โดย อสม.			

ด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน				
1.	พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีของสังคม พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น			
2.	พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้สามารถเรียนรู้มีพัฒนาการตามวัย มีความพร้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนในระดับสูงขึ้น			
3.	พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์			
4.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กด้อยโอกาสยากไร้ทุพพลภาพและกลุ่มต่างวัฒนธรรมได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน			
5.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนและประชาชนให้มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง			
6.	พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความสุข พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม			
ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา				
7.	กำหนดหลักสูตรการพัฒนาครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน			
8.	ลดภาระงานอื่นที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาได้ทำหน้าที่พัฒนาการศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง			
9.	มีโครงการประสานความร่วมมือกับสถาบันผลิตครูเพื่อให้ผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาในระบบและนอกระบบ			
10.	พัฒนาครูให้มีทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ			
11.	กำหนดหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน			
12.	มีโครงการที่ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อสาธารณชน			

ด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
13.	กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม			
14.	มีระบบและมาตรการจูงใจให้ครูผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง			
15.	ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินวิทยฐานะ			
16.	ใช้เครื่องมือประเมินสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ			
ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา				
17.	พัฒนาหลักสูตรการศึกษาของท้องถิ่นให้มีคุณภาพ			
18.	หลักสูตรของท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้เกิดอัตลักษณ์ของท้องถิ่น			
19.	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ. ชาติที่แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระบบ			
20.	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลากหลายทั้งในและนอกสถานศึกษา			
21.	สร้างความทันสมัยของระบบสารสนเทศ			
22.	สร้างระบบการนิเทศ กำกับติดตามที่มีประสิทธิภาพ			
23.	บุคลากรด้านนิเทศการศึกษาของท้องถิ่นมีความเพียงพอ			
24.	ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของท้องถิ่น			
25.	สร้างกลไกและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาของท้องถิ่น			
26.	มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง			

ด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาท้องถิ่น				
27.	จัดโครงสร้างและระบบรวมทั้งพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแนวใหม่เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและคล่องตัว			
28.	จัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
29.	ปรับปรุงกฎหมายและหลักเกณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล			
30.	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการศึกษา วิจัย การพัฒนาครู			
31.	การสร้างขยายและใช้ภาคีเครือข่ายหลากหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาการศึกษาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
32.	สนับสนุนให้กระทรวงศึกษาธิการประสานและส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาการด้านวิชาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
33.	สนับสนุนการพัฒนาระบบเครือข่ายการนิเทศให้ครอบคลุมระบบการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
34.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบให้ผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น			
35.	ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจด้านการจัดการศึกษา			
36.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดทำแผนบูรณาการการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ			

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น โดยมีจำนวนกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา 6 กิจกรรมขึ้นไป จำนวนกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ วัฒนธรรม และประเพณี 8 กิจกรรมขึ้นไปจำนวนกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ศิลปะและภูมิปัญญา ท้องถิ่น 5 กิจกรรมขึ้นไป			
2.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น			
3.	มีการยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน			
4.	จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงหรือการแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน			
5.	จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น			
6.	จัดหรือสนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น			
7.	จัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีภายในท้องถิ่น และ/หรือระหว่างท้องถิ่น			
8.	จัดให้มีหรือสนับสนุนการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ผ่านสื่อต่าง ๆ			
9.	จัดให้มีการแต่งกายพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้น ๆ เช่นให้ข้าราชการ/พนักงาน แต่งกายเป็นตัวอย่างโดยกำหนดวันใดวันหนึ่งในวันราชการ			
10.	จัดตั้งศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น			

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการเรียนรู้				
11.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศาสนาที่ตนนับถือ			
12.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น			
13.	จัดกิจกรรมยกย่อง เชิดชูปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ โดยพิจารณาผู้ทรงความรู้จากบุคคลในท้องถิ่น			
14.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนในด้านศิลปะพื้นบ้าน			
15.	สนับสนุนหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอดี แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน			
16.	จัดทำฐานข้อมูลด้านศาสนา วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น			
17.	จัดให้มีหรือสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำศูนย์/แหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และหลากหลาย			
18.	ประสานสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นและประสานสถานศึกษาในท้องถิ่นเพื่อใช้หลักสูตร			
ด้านการมีส่วนร่วม				
19.	จัดกิจกรรมหลักในด้านศาสนาตามวันสำคัญของศาสนา โดยประสานผู้นำศาสนา/ผู้นำชุมชน รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น			
20.	ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น โดยประสานองค์กรเครือข่าย ผู้นำชุมชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น			
21.	การจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม			

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
22.	การจัดประชุมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้แก่เยาวชนหรือประชาชนในชุมชน โดยเชิญผู้ทรงความรู้ ปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำนึกในการที่จะอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีของท้องถิ่น			
23.	ให้ชุมชนองค์กร เครือข่ายและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน			
24.	ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล			
ด้านการสร้างเครือข่าย				
25.	ประสานงานกับผู้นำศาสนาต่าง ๆ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินชีวิต ความรู้ ด้านศาสนาที่ตนนับถือ			
26.	ประสานงานกับกลุ่มต่าง ๆ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น			
27.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น			
28.	จัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายฐานข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น			
29.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการศึกษาเพื่อส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจชุมชน			

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์				
30.	จัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์			
31.	การบรรยายหรือกิจกรรมที่ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเพื่อสร้างความสมานฉันท์			
32	จัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นจัดกิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างและประสานความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างกัน			

ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านนโยบายและการวางแผน				
1.	มีการส่งเสริมการทำงานเพื่อความโปร่งใส			
2.	นำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนา 3 ปี มาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี			
3.	นำโครงการ/กิจกรรมที่เป็นข้อเสนอของประชาคมหรือแผนชุมชนมาบรรจุในงบประมาณรายจ่ายประจำปี			
ด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร				
4.	มีการตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
5.	มีช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรผ่านช่องทางต่างๆ ต่อไปนี้ การติดประกาศ ณ สำนักงาน สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายหรือวิทยุชุมชน เว็บไซต์ โทรศัพท์			
6.	เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางดังต่อไปนี้ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การติดประกาศ ณ สำนักงาน เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ข่าวสารหอกระจายข่าว/หรือเสียงตามสาย /หรือวิทยุชุมชน			
7.	ได้รายงานข้อมูลสถิติการคลังปีที่ผ่านมาส่งให้จังหวัดภายในเวลาตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด			
ด้านการบริหารงบประมาณและจัดซื้อจัดจ้าง				
8.	มีการเปิดเผยโครงการ/กิจกรรมจัดซื้อจัดจ้าง			
9.	สามารถจัดซื้อจัดจ้างปีงบประมาณที่ผ่านมาได้วงเงินต่ำกว่าที่กำหนดไว้			
10.	การจัดทำและปรับข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน			

ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
ด้านการบริหารงานบุคคล				
11.	มีการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหาร			
12.	มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร โดยส่งบุคลากรไปฝึกอบรม จัดอบรมเอง การศึกษาดูงาน จัดองค์ความรู้ในหน่วยงาน			
13.	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยประเมินจากข้อตกลงในการปฏิบัติราชการที่ได้ทำไว้			
ด้านการมีส่วนร่วม				
14.	การสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชน สู่การพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการ			
15.	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น			
16.	มีประชากรไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป			
ด้านการให้บริการ				
17.	มีการจัดทำแผนผังการปฏิบัติงานและระยะเวลาการดำเนินการและประชาชนทราบ			
18.	การให้บริการแก่ประชาชนที่ต้องมีขั้นตอนการพิจารณาเพื่ออนุมัติ อนุญาต หรือให้ความเห็นชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาการอนุมัติ อนุญาต			
ด้านการบูรณาการการปฏิบัติงาน				
19.	มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น ในการจัดการบริการให้แก่ประชาชน			

ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
20.	มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นในการจัดบริการให้แก่ประชาชน			
ด้านการติดตามและประเมินผล				
21.	มีการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดบริการ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนโดยมีบุคคลภายนอกร่วมเป็นกรรมการหรือว่าจ้างหน่วยงานภายนอกมาดำเนินการแทนคณะกรรมการ			
22.	มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนไปปรับปรุงงาน			

ด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการสำรวจที่สาธารณสุขประโยชน์ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีคำสั่งตั้งคณะทำงานสำรวจที่สาธารณสุขประโยชน์ไว้อย่างชัดเจน			
2.	มีการตรวจสอบที่สาธารณสุขประโยชน์ หรือที่รกร้างว่างเปล่า เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหนังสือสอบถามกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่			
3.	การดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณสุขประโยชน์ เช่น ที่ชายตลิ่ง สวนสาธารณะที่เลี้ยงสัตว์ที่สาธารณะประจำตำบล/หมู่บ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2544			
4.	การตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์โดยมีการมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณสุขประโยชน์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
5.	การจัดทำป้ายบอกเขต ติดตั้ง ณ ที่สาธารณสุขประโยชน์			
6.	การดูแลรักษาความสะอาดและดูแลที่สาธารณสุขประโยชน์ไม่ให้เสื่อมโทรม เช่น การปลูกหญ้าแฝก หรือพืชอื่นๆ			
7.	มีการพัฒนาที่สาธารณสุขประโยชน์เป็นสนามกีฬาประจำตำบล/หมู่บ้าน			
8.	การปรับเปลี่ยนที่สาธารณสุขประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน หมู่บ้านและตำบล			
9.	การปรับเปลี่ยนเป็นแปลงปลูกพืช หรือทุ่งเลี้ยงสัตว์			
10.	การปรับเปลี่ยนที่สาธารณสุขประโยชน์ให้เป็นตลาดกลางของชุมชน ตามระเบียบ หรือ หนังสือที่มหาดไทย เรื่อง การใช้ที่ดินสาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน และที่สาธารณสุขประโยชน์			
11.	มีการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์			
12.	มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์			

ด้านการดูแลรักษาที่สาธารณสุขประโยชน์ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
13.	มีการประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณสุขประโยชน์			
14.	กรณีพบผู้บุกรุกที่สาธารณสุขประโยชน์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการกับผู้บุกรุก ตามระเบียบ และหลักเกณฑ์กำหนด			

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	การจัดทำแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี / มีการวางแผนป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้น / มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนของ อปท.			
2.	มีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณ			
3.	มีการดำเนินการหรือติดตามหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น			
4.	มีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือด้านลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน			
5.	มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ และรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ			
6.	มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง อปท. หรือกลุ่มต่าง ๆ ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม			
7.	มีการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม			
8.	มีความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล			
9.	มีการป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม			
10.	มีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า			

ด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร แนะนำและให้บริการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เป็นที่ติดต่อ และศูนย์รวมข้อมูลต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ			
2.	แผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งของสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสามารถทราบ ว่าควรไปจุดใดก่อน			
3.	ป้ายสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามเล่นฟุตบอลใน สนาม ห้ามทิ้งขยะ ห้ามเดินลัดสนาม และป้ายบอกสถานที่ภายในสวน เช่น ห้องสุขา อาคารต่าง ๆ			
4.	บริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ			
5.	เก้าอี้นั่งพักผ่อนตั้งวางอยู่ทั่วบริเวณสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพียงพอ กับความต้องการผู้มาใช้ ยึดติดแน่น กับพื้น และควรมีพนักพิง			
6.	โทรศัพท์สาธารณะ			
7.	สนามเด็กเล่น			
8.	ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เช่น ถังขนาดพอเหมาะกับการเก็บรวบรวมทุกวัน ถังรอบนอกติดตั้งอยู่กับพื้น เคลื่อนย้ายไม่ได้ และมีถังอูมิเนียม หูหิ้วสวมอยู่ภายใน ตั้งถึงไว้ทุก ๆ ระยะ 100 - 200 เมตร ตามถนนและจุดสถานที่ที่ใช้ รับประทานอาหาร หรือ เก้าอี้นั่งพัก			
9.	บริเวณสำหรับการออกกำลังกายกลางแจ้งตามกิจกรรมหรือ ตามความต้องการประชาชน			
10.	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง			
11.	ระบบไฟฟ้าแสงสว่างเหมาะสมตามการใช้งาน และความส่องสว่างเพียงพอ ผู้ใช้เกิดความรู้สึกปลอดภัย			
12.	ระบบน้ำรดต้นไม้			

ด้านการจัดการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเทศบาลเมืองชุมเห็ด (ต่อ)

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
13.	ห้องน้ำ สุขา สะอาด ปลอดภัย ตั้งอยู่ในที่อากาศถ่ายเทสะดวก ลับตาคนพอสมควร แบ่งห้องน้ำชาย - หญิง มีพนักงานทำความสะอาดทุกวัน			
14.	ห้องน้ำ/สุขาสำหรับผู้พิการ			
15.	ศาลาที่พัก บนศาลามีเก้าอี้ติดตั้งตายตัวรอบศาลา มีถึงขยะ ไม่อยู่ในที่ลับตา			
16.	การจัดแสดงนิทรรศการอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง			
17.	จุดติดตั้งน้ำดื่มสาธารณะ			
18.	สวนสุขภาพ			
19.	ลานเอนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม			
20.	แยกทางเดิน ทางวิ่ง ทางจักรยาน เป็นสัดส่วนแยกออกจากกัน			
21.	ด้านการดูแลรักษา การเก็บขยะ การกวาดถนน การดูแลต้นไม้ เช่น การปลูกการตัดแต่ง ให้ปุ๋ยการซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน การระบายน้ำ/บำบัดน้ำเสีย			
22.	ทำรั้วกันในบริเวณที่ไม่ปลอดภัย เช่น รั้วกันริมแม่น้ำหากส่วนนั้นอยู่ใกล้สนามเด็กเล่น			

ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	มาตรฐานและตัวชี้วัด	การดำเนินงาน		แนวทางปฏิบัติ/ปัญหาอุปสรรค
		มี	ไม่มี	
1.	มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม			
2.	มีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามขั้นตอนที่สามารถเรียกใช้งานได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีการจัดเก็บอยู่ในระบบเดียวกัน ง่ายต่อการสืบค้นข้อมูล ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา			
3.	มีการจัดการขยะชุมชน โดยการส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยการส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการใช้ซ้ำ การส่งเสริมการลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล การส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด			
4.	ลดหรือควบคุมการผลิตขยะมูลฝอยของประชากรในอัตราไม่เกิน 1.0 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน			
5.	มีระบบคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไป เพื่อนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดของเสียอันตราย			
6.	ติดตามตรวจสอบน้ำผิวดิน แหล่งน้ำผิวดินรอบอาณาเขตสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและพื้นที่ใกล้เคียง และรายงานสู่สาธารณชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง			
7.	จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด และจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เช่น ลดปริมาณขยะ การนำกลับไปใช้ซ้ำ การแปรรูปขยะ			
8.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบของวัสดุ ที่ใช้แล้วหรือวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม			
9.	มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล			
11.	จัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของท้องถิ่น และการแก้ไขข้อร้องเรียน			
12.	การนำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนด้านการจัดการขยะมูลฝอย			

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการและพัฒนา
ท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชน
ที่มีต่อการบริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

แบบสอบถาม

โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดบุรีรัมย์ : กรณีศึกษา เทศบาลเมืองชุมเห็ด

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อนำผลกลับไปใช้ในการศึกษาวิจัยทางวิชาการเท่านั้น เพราะฉะนั้นคำตอบของท่านถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอให้ตอบคำถามข้างล่างนี้ตามความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของท่านทุกข้อ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและถือเป็นเกียรติที่ได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ช่อง ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ
 18-31 32-45 46-59 60 หรือมากกว่า
3. การศึกษา
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาตรี หรือมากกว่า
4. อาชีพ
 เกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ อื่นๆ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านนโยบายสาธารณะของ เทศบาลเมืองชุมเห็ด

เป็นประเด็นคำถาม 3 ระดับ ใน การพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ (2) ด้านการพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน (3) ด้านการพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น (4) การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (5) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ให้ท่านทำเครื่องหมาย ในช่อง มาก ปานกลาง น้อย ช่องใดช่องหนึ่งที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ผู้วิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ของเทศบาลเมืองชุมเห็ด

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการพัฒนาอาชีพของประชาชน						
1.	มีการจัดทำทะเบียนข้อมูลอาชีพของประชาชนในระดับครัวเรือน					
2.	การจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ แยกตามประเภทของ การให้การสนับสนุนตาม กลุ่มอาชีพ /ความต้องการของประชาชน / พื้นที่					
3.	มีแผนการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน/ สอดคล้องกับสภาพปัญหาของประชาชน และมีการจัดลำดับความสำคัญของการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ					
4.	มีการจัดทำระบบข้อมูลเศรษฐกิจชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน					
5.	มีการเชื่อมโยงข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ /จัดเก็บข้อมูล /มีบุคลากรดูแลระบบได้อย่างทั่วถึงในงานด้านการส่งเสริมอาชีพของท้องถิ่น					
6.	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบขนส่งสินค้า / ให้ความรู้ด้านการขนส่งสินค้า/โครงการสนับสนุนแผนงาน/โครงการบริหารจัดการด้านขนส่ง					
7.	การสร้างเครือข่ายการส่งเสริมอาชีพระดับประชาชน หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง					
8.	ผู้บริหารมีการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่					
9.	มีการสร้างค่านิยมวัฒนธรรมการพัฒนาอาชีพที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง					
10.	มีการจัดลำดับความสำคัญแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ระยะเวลา งบประมาณ					
11.	มีแผนงาน/โครงการที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอาชีพของประชาชน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพให้เจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนเป้าหมายให้ทราบ					
ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย						
12.	แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครอบคลุมในพื้นที่ /การศึกษาและกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย การจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในหมู่บ้าน					
13.	อุปกรณ์สนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย /การแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัยฝ่ายสื่อต่างๆ					
14.	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภัยและการป้องกันภัยหรือฝึกอบรมแก่ประชาชนและเยาวชนอย่างทั่วถึง					
15.	การจัดอบรมทบทวนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของผู้รับผิดชอบ					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการส่งเสริมการกีฬา						
16.	การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย					
17.	จัดให้มีลานกีฬา สวนสุขภาพ หรือสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของประชาชน					
18.	สนับสนุนจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน					
19.	การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่มีความรู้เพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาหรือออกกำลังกาย ให้คำแนะนำ ดูแลรักษาและให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์การกีฬาแก่ประชาชน					
20.	การดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการตั้งชมรมหรือสโมสรการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามความสนใจของประชาชน					
21.	การประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำชื่อเสียงด้านการกีฬาหรือผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชุมชน					
ด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก						
22.	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการควบคุม กำกับดูแล การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกด้านอย่างต่อเนื่อง					
23.	ผู้ดูแลเด็กมีบทบาทปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัย					
24.	สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีขนาดเหมาะสมและไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่ออันตราย					
25.	บริเวณที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ห่างจากบริเวณพื้นที่สำหรับเด็กและมีเครื่องใช้จำเป็นที่ถูกสุขลักษณะ มีความสะอาดและปลอดภัย					
26.	สภาพแวดล้อมปลอดภัย ถูกสุขลักษณะตั้งอยู่ห่างจากแหล่งอบายมุข ฝุ่นละออง กลิ่นหรือเสียงที่รบกวน มีระบบสุขาภิบาล การระบายน้ำ อากาศจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม มีพื้นที่เล่นกลางแจ้ง ที่ปลอดภัย และมีพอสมควรกับจำนวนเด็ก					
27.	มีการฝึกอบรมบุคลากรในเนื้อหาด้านการปฐมพยาบาลการป้องกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก					
28.	จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน						
29.	การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในเรื่องเด็กเพื่อดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน					
30.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กทุกคน / การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมให้ความรู้ พัฒนาเด็กและเยาวชนด้านต่างๆ เช่น สอนภาษา กีฬา ดนตรี ประเพณี ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น					
31.	การสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส เด็กเร่ร่อน เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กพิการ เด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี เป็นต้น					
32.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น ธนาคารขยะในโรงเรียน อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น					
33.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมหรือเศรษฐกิจพอเพียงแก่เด็กและเยาวชน					
34.	การดำเนินงานหรือสนับสนุนงบประมาณหรือสร้างเครือข่ายเพื่อรณรงค์ให้เด็กเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาภัยทางสังคม เช่น เรื่องเพศ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น					
ด้านการพัฒนาบทบาทสตรี						
35.	คณะกรรมการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานด้านสิทธิสตรีเด็กและเยาวชน					
36.	คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาสตรีที่มาจากตัวแทนของส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชนอื่นๆ					
37.	แผนงานการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมงานการพัฒนาสตรีที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น					
38.	การจัดสรรงบประมาณประจำปีอย่างเพียงพอเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาสตรี					
39.	การจัดประชุมร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ/มีกลุ่มสตรีเข้าเป็นคณะกรรมการร่วมทุกกิจกรรมของท้องถิ่น					
40.	หญิงมีครรภ์และหลังคลอดได้รับความรู้และคำแนะนำในการดูแลสุขภาพของแม่และเด็กโดย อสม. และ แกนนำชุมชน					
41.	การจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้านอาชีพให้แก่กลุ่มสตรี แม่บ้านอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง					
42.	จัดกิจกรรม /โครงการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีอย่างเหมาะสมตามความต้องการของกลุ่ม					
43.	องค์กรอาชีพของสตรีได้รับการสนับสนุนการตลาด การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ /แรงงานสตรีในแต่ละสาขาอาชีพได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
44.	จัดโครงการ/กิจกรรมสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหรือเผยแพร่กิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและรักษาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและศาสนา อย่างต่อเนื่องทุกปี					
45.	สร้างเครือข่าย กลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวัง ติดตามและสนับสนุนการคุ้มครองในด้านความรุนแรงการกระทำอาจารย์ ชมชื่น แก่สตรี อย่างน้อย 1 กลุ่ม					
46.	การส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ					
ด้านการพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ						
47.	สำรวจ ตรวจสอบเยี่ยม ลงพื้นที่ ค้นหาผู้พิการเพื่อดำเนินการจดทะเบียนรวมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้พิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม					
48.	ให้การสงเคราะห์ผู้พิการ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้พิการ อย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด					
49.	ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรม การประกอบอาชีพของชมรม กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์ตำบล					
50.	ประสานงานส่งต่อให้ผู้พิการในชุมชนได้ฝึกอาชีพในสถาบันการฝึกอาชีพของรัฐและเอกชนหรือสถานประกอบการที่ให้ผู้พิการเข้าทำงาน					
51.	สนับสนุน ประสานงานให้มีการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการทุกประเภท ทุกระดับ ความพิการ และทุกระดับอายุ ทั้งในระบบการศึกษาแบบร่วมและโรงเรียนพิเศษเฉพาะความพิการในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งภาครัฐและเอกชน					
52.	จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้พิการ ครอบครัว ผู้นำชุมชน คนในชุมชนเกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการแต่ละประเภท					
53.	สนับสนุนให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและสาธารณะ เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่ การจัดแข่งขันกีฬาผู้พิการในชุมชนหมู่บ้าน ฯลฯ					
54.	เผยแพร่หรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้พิการแก่ผู้พิการ ครอบครัว ชุมชน สังคมและสถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของภาครัฐและเอกชนในชุมชน					
55.	จัดบริการ อำนวยความสะดวกในการทำบัตรประจำตัวประชาชนแก่ผู้พิการ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของชาติ					
ด้านการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ						
56.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำปรึกษาหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บแก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง					
57.	จัดบริการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุปีละ 1 ครั้ง					
58.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมของกลุ่มผู้สูงอายุ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
59.	รณรงค์ให้คนในครอบครัวเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ มีการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้สูงอายุในชุมชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน					
60.	จัดให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด					
61.	จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ / จัดให้มีบริการส่วนลดในรายการต่างๆ					
62.	จัดหาหรือประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้บริการเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้					
ด้านการดำเนินงานด้านเอดส์						
63.	จัดอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเอดส์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)					
64.	ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อห่างไกลยาเสพติดอันเป็นสาเหตุหนึ่งให้เกิดโรคเอดส์					
65.	มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ความรู้คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว เกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาและการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย					
66.	ส่งเสริมคุ้มครองและรักษาสีทิวของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วย และเก็บรักษาความลับของผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ไม่ให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องทราบ					
67.	ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์					
68.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ เช่น การฝึกอาชีพ เงินทุนประกอบอาชีพ ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น					
69.	จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ที่ยากจนหรือถูกทอดทิ้งไม่มีผู้อุปการะและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้					
70.	สงเคราะห์การจัดการศพเมื่อผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิต ตามประเพณีเบื้องต้น ตามความจำเป็นหรือเห็นสมควร เช่น ผ้าห่อศพ โลงศพ ค่าจัดการศพ เป็นต้น					
ด้านงานสาธารณสุขมูลฐาน						
71.	สนับสนุนให้ อสม. ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ด้านงานสาธารณสุขอย่างน้อย ปี ละ 1 ครั้ง					
72.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆเกี่ยวกับความรู้เรื่องสุขภาพให้แก่ชุมชน เช่น เอกสาร แผ่นพับ หอกระจายข่าว วิทยุชุมชน					
73.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในท้องถิ่น					
74.	สนับสนุนให้ อสม. หรือแกนนำชุมชนจัดอบรมให้แก่ผู้เลี้ยงดูเด็กอายุ 0-5 ขวบในครัวเรือนและหญิงมีครรภ์ให้ได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องต่างๆ เช่น การสร้างภูมิคุ้มกัน การดูแลสุขภาพของแม่และเด็ก					
75.	สนับสนุนหรือจัดให้มีกิจกรรมปลูกฝังนิสัยการบริโภคอาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพพื้น การแปรงฟันหลังอาหารรับประทานอาหารแก่เด็กเล็กในชุมชน					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
76.	สนับสนุนหรือจัดให้มีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษา โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ รวมทั้งกิจกรรมหรือณรงค์เพื่อป้องกันโรค					
77.	สำรวจข้อมูลครัวเรือนเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ ร่วมกับการกำจัดขยะ การจัดการบ้านเรือนให้ถูกสุขาภิบาล					
78.	สนับสนุนการทำแผนพัฒนาสุขภาพของ อปท. โดยประชาชนมีส่วนร่วม					
79.	มีการรวบรวมข้อมูลหญิงมีครรภ์และหลังคลอดข้อมูลเด็ก เพื่อนำมาใช้ในการติดตามให้คำแนะนำและบริการเยี่ยมบ้าน					
ด้านการจัดการศึกษา						
80.	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพ					
81.	การบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ					
82.	การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา					
83.	การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายทั้งในระบบและนอกระบบ					
84.	พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู					
85.	การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา					
86.	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัย					
87.	การจัดให้มีการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีในการประกอบอาชีพ การจัดการ และการตลาดให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในระบบโรงเรียน นอกกระบบโรงเรียน ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ					
ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น						
88.	จัดตั้งงบประมาณและดำเนินการเพื่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น					
89.	จัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน					
90.	การยกย่องเชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน					
91.	จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น					
92.	สนับสนุนกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์การแลกเปลี่ยนความรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น					
93.	จัดตั้งเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่น					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
94.	รณรงค์หรือสนับสนุนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นผ่านสื่อต่างๆ					
95.	จัดตั้งศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
96.	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตน					
97.	ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินตามวิถีที่สมดุลทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและความทันสมัย					
98.	จัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น					
99.	การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาในท้องถิ่น					
100.	การจัดกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ที่เน้นประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง					
101.	การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น					
102.	การจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น					
103.	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นระหว่างท้องถิ่นของตนและท้องถิ่นอื่น					
104.	ส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา ชุมชน สร้างเครือข่ายเพื่อปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญาประเพณีที่ดีงามระหว่างชุมชน					
105.	ส่งเสริมกิจกรรม/โครงการที่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่ององค์ความรู้เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน					
106.	จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของการไว้เนื้อเชื่อใจกัน การประนีประนอม การสร้างสันติ และความสามัคคี					
ด้านการบริหารจัดการที่ดี						
107.	มาตรการวิธีการทำงานในการจัดการหรือแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
108.	มาตรการและการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารและการทำงานตามมาตรฐานจริยธรรมคุณธรรมขององค์กร					
109.	กระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการ/ขอรับบริการ/จัดการตามข้อร้องเรียนของประชาชนอย่างครบถ้วนทุกงานอย่างเป็นระบบ					
110.	การประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบของโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงกระบวนการแก้ไขเยียวยาหากมีผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมงานบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
111.	มีช่องทางประจำสำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
112	มีการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และมีการประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความเข้าใจของประชาชน ต่อข้อมูลข่าวสารที่ได้เผยแพร่					
113	มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนในองค์กรมีส่วนร่วมในการบริหารและวางแผน					
114	มีโครงการที่ได้ร่วมมือกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่นๆ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรภาคประชาชนสังคมต่างๆ					
115	ความพยายามในการจัดเก็บรายได้ให้ได้ตามเป้าหมายหรือลดรายจ่ายเพื่อเพิ่มรายได้ มีความพยายามในการหารายได้อื่นๆ					
116	มีความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ให้มากที่สุด และมีเหตุผลอันควรในการโอนงบประมาณ					
การดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์						
117	สำรวจที่สาธารณประโยชน์ในพื้นที่ ดำเนินการขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ประจำตำบล /หมู่บ้าน /ตรวจสอบแนวเขตที่สาธารณประโยชน์					
118	จัดทำป้ายบอกเขต ติดตั้ง ณ ที่สาธารณประโยชน์/ดูแลรักษาความสะอาดไม่ให้เสื่อมโทรม /มีการพัฒนาที่สาธารณประโยชน์เป็นสนามกีฬาตำบล/หมู่บ้าน / ปรับเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์เป็นสวนสาธารณะประจำชุมชน					
119	มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงมาตรการคุ้มครองดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการดูแล					
120	กรณีพบผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการกับผู้บุกรุกตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กำหนด					
ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ						
121	มีศูนย์บริการให้ข้อมูลข่าวสาร แนะนำให้บริการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ /มีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีป้ายบอกสัญลักษณ์เพื่อบอกกฎเกณฑ์ของการใช้สถานที่					
122	มีบริเวณที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย และเพียงพอ /มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้					
123	มีห้องน้ำสุขา สะอาดปลอดภัย มีพนักงานดูแลความสะอาด มีจุดติดตั้งน้ำดื่มสาธารณะ ลานเอนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม แยกทางเดิน ทาววิง เป็นสัดส่วน					
124	มีการดูแลรักษา เก็บขยะ กวาดถนน ดูแลต้นไม้ ซ่อมแซมอุปกรณ์ภายในสวน ระบายน้ำเสีย					
ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม						
125	การจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี /มีการนำข้อมูลจากข้อร้องเรียนมาจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
126	การจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตามที่ตั้งงบประมาณไว้					

ที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
127.	การดำเนินการติดตามหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น					
128	จัดกิจกรรมรณรงค์หรือการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมหรือด้านลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภาวะโลกร้อน					
129	แต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครรับผิดชอบเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ ติดตามเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ					
130	สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มต่างๆในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม					
131	ส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม					
132	ความพยายามในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ					
133	ป้องกันและควบคุมมลพิษโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และมีการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า					
ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล						
134	มีการกักตุนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อม					
135	มีการจัดการขยะชุมชนโดยการ ส่งเสริมการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยลดปริมาณขยะโดยใช้ซ้ำ ลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยจากครัวเรือนออกมาใช้ประโยชน์ก่อนนำไปกำจัด					
136	มีระบบคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดของเสียอันตราย					
137	จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างทัศนคติแก่ประชาชนในการรักษาความสะอาดและจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เช่น แปรรูปขยะ เป็นต้น					
138	จัดเก็บข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและแก้ไขข้อร้องเรียน					
139	นำข้อมูลการร้องเรียนที่รวบรวมได้มาใช้ในการตัดสินใจวางแผนจัดการต่อไป					

ภาคผนวก ค

ค่า IOC แบบสัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

**แบบสัมภาษณ์ผลสัมฤทธิ์ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด ใน 3 ระดับ คือ ระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ตัวชี้วัด		หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
			+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
การส่งเสริมระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น											
1.	กำหนดการใช้เศรษฐกิจพอเพียงในวิสัยทัศน์ของท้องถิ่น		✓			✓			✓		
2.	การสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา ข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		✓			✓			✓		
3.	นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น		✓			✓			✓		
4.	นำหลักการทรงงานมาเป็นแนวทางการบริหารงานทุกระดับ		✓			✓			✓		
5.	แผนพัฒนาท้องถิ่นมีการกำหนดกิจกรรมการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น		✓			✓			✓		
6.	การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานภายในสำนักงาน		✓			✓			✓		
7.	การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับตำบล หมู่บ้าน ชุมชน		✓			✓			✓		
8.	การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก		✓			✓			✓		
การส่งเสริมระดับชุมชน											
9.	ส่งเสริมการรวมกลุ่มพัฒนาที่หลากหลาย		✓			✓			✓		
10.	ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้		✓			✓			✓		
11.	มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีระบบการออมทรัพย์หรือสวัสดิการชุมชน		✓			✓			✓		
12.	ส่งเสริมให้ชุมชนมีกิจกรรมที่นำไปสู่ความสามัคคี		✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
การส่งเสริมระดับครัวเรือน										
13.	มีกิจกรรมส่งเสริมการลดรายจ่าย การลดละเลิกอบายมุข	✓			✓			✓		
14.	มีการส่งเสริมกิจกรรมการเพิ่มรายได้	✓			✓			✓		
15.	มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้การดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผลเช่น การดูแลสุขภาพ	✓			✓			✓		
16.	มีกิจกรรมด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	✓			✓			✓		
17.	มีกิจกรรมด้านการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	✓			✓			✓		
18.	การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานทั้งเครือข่ายภายในและภายนอก	✓			✓			✓		
ด้านนโยบายและการจัดการองค์กร										
19.	มีการมอบนโยบายในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในหน่วยงาน	✓			✓			✓		
20.	มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในภารกิจหลักของหน่วยงาน	✓			✓			✓		
21.	มีการนำหลักธรรมาภิบาลและพื้นฐานของระบบคุณธรรมและจริยธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการหน่วยงานและเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย	✓			✓			✓		
22.	มีการสรรหาและเลือกใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานหรือหลักวิชาการที่เหมาะสมเพื่อการบริหารจัดการหน่วยงานอย่างเหมาะสม	✓			✓			✓		
23.	มีนโยบายหรือระบบบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรของหน่วยงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างประหยัดคุ้มค่า	✓			✓			✓		
24.	มีการเปิดช่องทางให้ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจของหน่วยงาน	✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
25.	มีการประเมินผลความสำเร็จในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาอุปสรรคปัจจัยต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	✓			✓			✓		
ด้านงบประมาณและการบริหารการเงิน										
26.	มีแผนและการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องต่อเป้าหมายและภารกิจของหน่วยงาน	✓			✓			✓		
27.	มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของหน่วยงานอย่างสุจริตประหยัดคุ้มค่าเปิดเผย โปร่งใสและสามารถปฏิบัติตามแผนได้เป็นส่วนมาก	✓			✓			✓		
28.	มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงบประมาณพร้อมข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณ	✓			✓			✓		
29.	มีการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการอย่างถูกต้องและสุจริต	✓			✓			✓		
30.	มีระบบการบริหารจัดการและมีการใช้เงินเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทั่วไปหรือกิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรในองค์กร	✓			✓			✓		
ด้านการพัฒนาบุคลากร										
31.	มีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบโดยให้ความรู้และทักษะแบบสหวิทยาการที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติได้จริง	✓			✓			✓		
32.	มีการจัดสื่อหรือช่องทางการให้ความรู้/ข้อมูลข่าวสารในหลายรูปแบบหรือหลายช่องทางและสามารถเข้าถึงได้ทั้งบุคลากรภายในหน่วยงานและประชาชนทั่วไป	✓			✓			✓		
33.	มีการถ่ายทอดนโยบายให้ความรู้และเสริมสร้างวิถีชีวิตเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอหลายช่องทางและทั่วถึงอย่างเป็นกระบวนการภายในหน่วยงาน	✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
34.	มีโครงการหรือแผนงานส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมหรือด้านศาสนา ในองค์กรหรือมีการกำหนดมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของ เจ้าหน้าที่	✓			✓			✓		
35.	มีโครงการหรือกิจกรรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงเรียบง่ายส่งเสริมรายได้ มีการอมลอดบายมุข มีความสามัคคีและสร้างค่านิยมใหม่ที่สอดคล้องตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	✓			✓			✓		
36.	มีคณะผู้บริหารองค์กรหรือมีกลุ่มต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีในการ ประพฤติและปฏิบัติตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีผู้ปฏิบัติ ตาม	✓			✓			✓		
37.	มีโครงการส่งเสริมหรือกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทำประโยชน์ต่อ สังคมหรือสาธารณะ	✓			✓			✓		
38.	มีการติดตามหรือประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	✓			✓			✓		
ด้านผลสัมฤทธิ์										
39.	หน่วยงานได้ดำเนินการและพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นส่วนใหญ่	✓			✓			✓		
40.	บุคลากรส่วนใหญ่ในหน่วยงานปฏิบัติงานและปฏิบัติตนโดยใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐาน	✓			✓			✓		
การจัดการระบบข้อมูล										
44.	ความครอบคลุมของระบบข้อมูล	✓			✓			✓		
45.	ความถูกต้องของระบบข้อมูล	✓			✓			✓		
46.	การมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง	✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
47.	ความทันสมัยของระบบข้อมูล	✓			✓			✓		
48.	ความสามารถในการเชื่อมโยง	✓			✓			✓		
49.	ความรวดเร็วในการนำไปใช้ประโยชน์	✓			✓			✓		
การจัดการระบบสื่อสาร										
50.	ระบบการสื่อสารภายในและภายนอกหน่วยงาน	✓			✓			✓		
51.	ระบบการสื่อสารสองทาง	✓			✓			✓		
52.	เนื้อหาการสื่อสารที่เน้นสารประโยชน์	✓			✓			✓		
53.	การนำเสนออย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆ	✓			✓			✓		
การจัดการระบบตัดสินใจ										
54.	ระบบการตัดสินใจที่ยึดหลักประชาธิปไตย รับฟังเสียงประชาชน เจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และหน่วยงานข้างเคียง	✓			✓			✓		
55.	ระบบการตัดสินใจที่ใช้โครงสร้างการมองอำนาจและการกระจายอำนาจ	✓			✓			✓		
56.	ระบบการตัดสินใจที่มุ่งสัมฤทธิ์ผล ทันต่อสถานการณ์ เป็นธรรม ถูกต้อง เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชน	✓			✓			✓		
การบริหารจัดการระบบตรวจสอบถ่วงดุล										
57.	ระบบการตรวจสอบถ่วงดุล	✓			✓			✓		
58.	การตรวจสอบแผนงาน	✓			✓			✓		
59.	การตรวจสอบผลงาน	✓			✓			✓		
60.	การตรวจสอบภายใน	✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด	หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
การจัดการระบบการมีส่วนร่วม										
61.	การบริหารจัดการระบบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ	✓			✓			✓		
62.	ระบบการมีส่วนร่วมจากผู้รับบริการและสภาพแวดล้อมภายนอก ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมปรับปรุงแก้ไขเสนอแนะ	✓			✓			✓		
63.	ระบบการมีส่วนร่วมจากสมาชิกองค์การและผู้บริหาร ทำความเข้าใจ สภาพปัญหา พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหา พัฒนาวัฒนธรรมของการมีส่วนร่วม	✓			✓			✓		
การจัดการระบบการให้บริการ										
64.	ระบบการบริการประชาชน ที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ค่าบริการที่เหมาะสมพอคุ้มทุน ไม่หวังผลกำไร	✓			✓			✓		
65.	ระบบการบริการประชาชน ที่พร้อม 24 ชั่วโมง บริการด้วยความทั่วถึง เพียงพอและต่อเนื่อง	✓			✓			✓		
66.	ระบบการบริการประชาชน ที่ประชาชนพึงพอใจ สำรวจความต้องการ และสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมาย แก้ปัญหาตามข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์	✓			✓			✓		
67.	ระบบการบริการประชาชน ที่มีคุณภาพ เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส มีความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่ กลุ่มอาชีพ เพศ ชนรุ่น สุจริต โปร่งใส รับผิดชอบต่อ	✓			✓			✓		
การจัดการระบบติดตามและประเมินผล										
68.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ด้าน ประสิทธิภาพ	✓			✓			✓		
69.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพ	✓			✓			✓		

(ต่อ)

ตัวชี้วัด		หลักการ/แนวทางปฏิบัติ	รศ.ดร.ฐากร			ดร.สมศักดิ์			ดร.อโนทัย		
			+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1
70.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้า		✓			✓			✓		
71.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ความประหยัด		✓			✓			✓		
72.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจ		✓			✓			✓		
73.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ความสอดคล้อง		✓			✓			✓		
74.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน สมฤทธิ์ผล		✓			✓			✓		
75.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ผลกระทบ		✓			✓			✓		
76.	การให้หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงาน ความยั่งยืน		✓			✓			✓		
การจัดการความเสี่ยง											
77.	การศึกษาและระบุความเสี่ยง		✓			✓			✓		
78.	การวางแผนจัดการความเสี่ยงและปฏิบัติตามแผนและติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง		✓			✓			✓		
79.	การสร้างความพร้อมให้กับหน่วยงานในการจัดการสภาวะวิกฤต		✓			✓			✓		

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาลเมือง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การประยุกต์ใช้
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองชุมเห็ด
ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

**แบบสอบถามการศึกษาแนวทางการประเมินผล
การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด
(ที่มา : ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)**

ประเด็น	(พ.ศ. 2554-2556)	
	เพิ่มขึ้น	ลดลง
1. รายได้ทางเกษตรกรรมเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้าน (บาท/ครัวเรือน)		
2. รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน (บาท/ครัวเรือน)		
3. อัตราการป่วยในหมู่บ้าน		
4. อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ		
5. อัตราคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		
6. จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้าน		
7. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กผู้ด้อยโอกาส		
8. คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
9. ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่ต้องเช่า		
10. ครัวเรือนมีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี		
11. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี		
12. ครัวเรือนมีพื้นที่น้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทำการเกษตร		
13. ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการเกษตร		
14. ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อพ่อค้า		
15. ครัวเรือนทำการเกษตรผสมผสาน		
16. ครัวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษ		
17. หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือน		
18. คนอายุ 15 – 60 ปีเต็ม ที่ไม่มีการประกอบอาชีพและไม่มีรายได้		
19. หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยว		
20. ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน		
21. ปราชญ์ในหมู่บ้าน		
22. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน		
23. ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น		
24. มีการทำแผนชุมชนและมีการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติ		

ภาคผนวก จ
แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items =142

Alpha = .9787

Frequency Table

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	171	43.4	43.4	43.4
หญิง	223	56.6	56.6	100.0
Total	394	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 18-31 ปี	41	10.4	10.4	10.4
32-45 ปี	136	34.5	34.5	44.9
46-59 ปี	175	44.4	44.4	89.3
60 หรือมากกว่า	42	10.7	10.7	100.0
Total	394	100.0	100.0	

การศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ประถมศึกษา	174	44.2	44.2	44.2
มัธยมศึกษา	179	45.4	45.4	89.6
ปริญญาตรี หรือมากกว่า	41	10.4	10.4	100.0
Total	394	100.0	100.0	

อาชีพ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid เกษตรกรรม	118	29.9	29.9	29.9
รับจ้าง	113	28.7	28.7	58.6
ค้าขาย	99	25.1	25.1	83.8
รับราชการ	31	7.9	7.9	91.6
อื่น ๆ	33	8.4	8.4	100.0
Total	394	100.0	100.0	

Frequencies

รายได้ทางเกษตรกรรมเฉลี่ยของครัวเรือนในหมู่บ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	12	54.5	54.5	54.5
	ลดลง	10	45.5	45.5	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

รายได้ทางอุตสาหกรรมในครัวเรือน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	10	45.5	45.5	45.5
	ลดลง	12	54.5	54.5	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

อัตราการป่วยในหมู่บ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	7	31.8	31.8	31.8
	ลดลง	15	68.2	68.2	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

อัตราผู้ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	11	50.0	50.0	50.0
	ลดลง	11	50.0	50.0	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

อัตราคดียี่เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	6	27.3	27.3	27.3
	ลดลง	16	72.7	72.7	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมดในหมู่บ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	8	36.4	36.4	36.4
	ลดลง	14	63.6	63.6	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ผู้สูงอายุพิการและเด็กถูกทอดทิ้งในหมู่บ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	7	31.8	31.8	31.8
	ลดลง	15	68.2	68.2	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

คนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	16	72.7	72.7	72.7
	ลดลง	6	27.3	27.3	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่ต้องเช่า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	13	59.1	59.1	59.1
	ลดลง	9	40.9	40.9	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนมีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	16	72.7	72.7	72.7
	ลดลง	6	27.3	27.3	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	18	81.8	81.8	81.8
	ลดลง	4	18.2	18.2	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนมีพื้นที่น้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทำการเกษตร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	8	36.4	36.4	36.4
	ลดลง	14	63.6	63.6	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการเกษตร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	13	59.1	59.1	59.1
	ลดลง	9	40.9	40.9	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนที่ใช้แหล่งสินเชื่อพ่อค้า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	9	40.9	40.9	40.9
	ลดลง	13	59.1	59.1	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนทำการเกษตรผสมผสาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	10	45.5	45.5	45.5
	ลดลง	12	54.5	54.5	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนทำการเกษตรปลอดสารพิษ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	9	40.9	40.9	40.9
	ลดลง	13	59.1	59.1	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

หมู่บ้านมีอุตสาหกรรมครัวเรือน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid เพิ่มขึ้น	8	36.4	36.4	36.4
ลดลง	14	63.6	63.6	100.0
Total	22	100.0	100.0	

คนอายุ 15 - 60 ปีเต็ม ที่ไม่มีการประกอบอาชีพและไม่มียาได้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid เพิ่มขึ้น	11	50.0	50.0	50.0
ลดลง	11	50.0	50.0	100.0
Total	22	100.0	100.0	

หมู่บ้านมีกิจกรรมการท่องเที่ยว

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid เพิ่มขึ้น	4	18.2	18.2	18.2
ลดลง	18	81.8	81.8	100.0
Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์กองทุน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid เพิ่มขึ้น	11	50.0	50.0	50.0
ลดลง	11	50.0	50.0	100.0
Total	22	100.0	100.0	

ปราชญ์ในหมู่บ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	7	31.8	31.8	31.8
	ลดลง	15	68.2	68.2	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	6	27.3	27.3	27.3
	ลดลง	16	72.7	72.7	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	17	77.3	77.3	77.3
	ลดลง	5	22.7	22.7	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

มีการทำแผนชุมชนและมีการนำเสนอแผนชุมชนไปปฏิบัติ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพิ่มขึ้น	14	63.6	63.6	63.6
	ลดลง	8	36.4	36.4	100.0
	Total	22	100.0	100.0	

ภาคผนวก ฉ
แสดงภาพกิจกรรม

เก็บข้อมูลหน่วยงานต่าง ๆ ณ สำนักงานเทศบาลเมืองชุมเห็ด

สัมภาษณ์นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชุมเห็ด

ขอข้อมูลจากเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

ผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองชุมเห็ดศึกษาดูงาน ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
อบต.โคกกลาง อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

ผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองชุมเห็ดศึกษาคุณงาน ณ ศูนย์การเรียนรู้ อบต.โคกกลาง อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

ชาวบ้านในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด ร่วมกันรับฟังแนวความคิดการเดินตามรอยเศรษฐกิจพอเพียงจากปราชญ์
“พ่อคำเตื่อง ภาชี” ณ ป่าชุมชน บ้านหนองตราดน้อย-บ้านหนองไทรงาม

ผู้นำชุมชนร่วมกับชาวบ้านในเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด ร่วมกันเดินตามรอยพ่อ
ณ ป่าชุมชน บ้านหนองตราดน้อย - บ้านหนองไทรงาม

คณะกรรมการบริหาร และชาวบ้านเขตเทศบาลเมืองชุมเห็ด “เดินตามรอยพ่อ เศรษฐกิจพอเพียง”

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

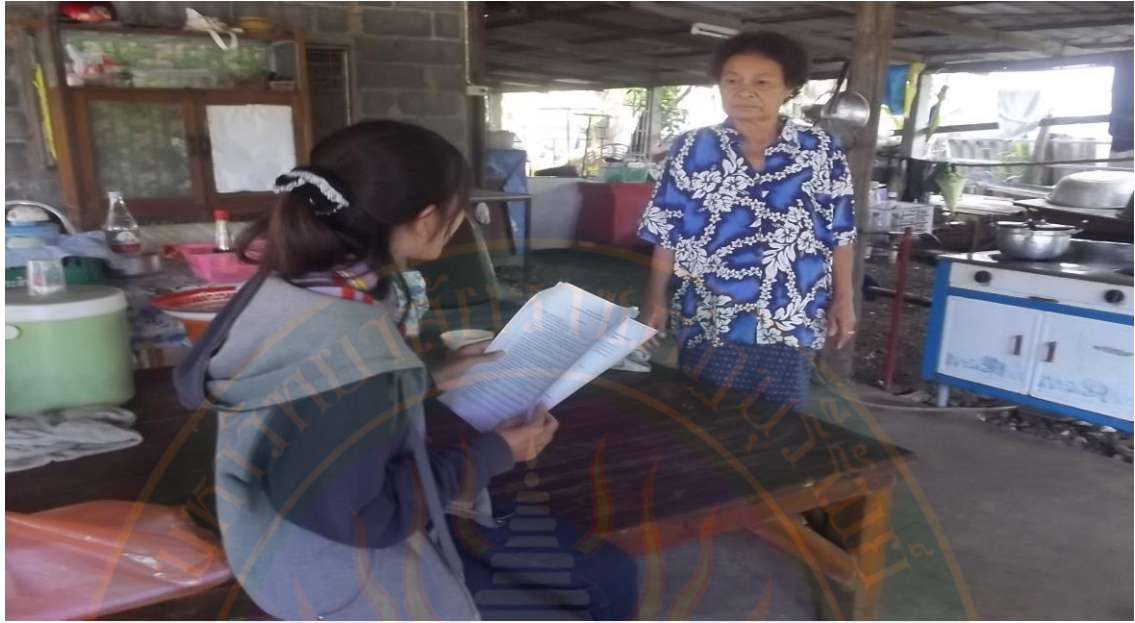
ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชุมเห็ด 22 หมู่บ้าน

ประวัตินักวิจัย

ชื่อผู้วิจัย (ภาษาไทย) : นางสาวขวัญภา วงศ์ไพศาลสิริกุล
(ภาษาอังกฤษ) : Miss Kwuannapa Wongphaisalsirikul

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการพัฒนาสังคม หน่วยงานที่สังกัด สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ที่อยู่ สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ : 0 4461 1221 ต่อ 146
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 09 2252 3891
โทรสาร : 0 4461 2185

ประวัติการศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิต่ำไปสูงตามลำดับ)

- 1) บธ.บ. (การบัญชี) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 2) บธ.ม. (บริหารธุรกิจ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 3) ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี (กำลังศึกษา)

ผลงานทางวิชาการ

ผลงานทางวิชาการ

- 1) เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง
- 2) การพัฒนาองค์กรชุมชน
- 3) หลักและกลยุทธ์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาสังคมน

งานวิจัย

1) โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการบริหารจัดการจัดการกองทุนหมู่บ้าน 5 หมู่บ้านในจังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับทุนการวิจัยจากสำนักงานสถาบันราชภัฏ แล้วเสร็จ พ.ศ.2544 - 2545 ตำแหน่ง นักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

2) โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาธุรกิจชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 3 เรื่อง คือการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ ตำบลหนองบอนอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์โครงการศึกษาเพื่อการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไวน์ บ้านเกตุเหนือ ตำบลเกตุเหนือ อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ และบ้านสายตรีสี ตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ และโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อชุมชนได้รับทุนการวิจัย จากสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ แล้วเสร็จ พ.ศ.2546-2547 ตำแหน่ง นักวิจัยร่วมโครงการ 1 โครงการ (งานวิจัยเป็นทีม)

3) สังเคราะห์งานวิจัยโครงการวิจัยงานวิจัยเพื่อการศึกษายกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น 4 ภาค อาหาร สมุนไพร ทัศนกรรมได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) แล้วเสร็จ พ.ศ. 2546 - 2547

4) โครงการติดตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง “ทำมาค้าขาย” : กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ชุมชน 23 แห่ง ได้รับทุนสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ แล้วเสร็จ พ.ศ. 2546-2547 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม

5) โครงการวิจัยประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพสหกรณ์ ปี 2544-2545 ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมสหกรณ์แล้วเสร็จ พ.ศ. 2547-2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม

6) โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในกิจกรรมส่งเสริมงานวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามาตรฐาน คุณภาพระดับชุมชนในผ้าทอพื้นบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรมแล้วเสร็จ พ.ศ. 2547-2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม

7) โครงการพัฒนาคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารและเครื่องดื่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วเสร็จ พ.ศ.2547-2548 ตำแหน่ง นักวิจัยร่วม

8) โครงการบูรณาการการบริหารจัดการงานพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน แล้วเสร็จ พ.ศ. 2547-2548 ตำแหน่งประสานงานมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศและสังเคราะห์งานวิจัย

9) โครงการวิจัยและพัฒนาศักยภาพและของคนจนเพื่อแก้ไขความยากจนแบบบูรณาการเครือข่ายงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2548 แล้วเสร็จ พ.ศ.2548-2549 ตำแหน่งประสานงานมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศและสังเคราะห์งานวิจัย

10) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาน้ำพริกตาแดงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหนองม่วง ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

11) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาน้ำพริกตาแดงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรปะคำ ตำบลปะคำ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ.2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

12) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาหมูปรุงรสพร้อมบริโภคกลุ่มแม่บ้านหมูเส้น ตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

13) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาไข่เค็ม กลุ่มสตรีบ้านโนนสำราญ ตำบลลุ่มระวี อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

14) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาน้ำพริกป่นแห้งกลุ่มสตรีบ้านแกใหญ่ ตำบลแกใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงาน

ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

15) โครงการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OPC ปี 2547 การพัฒนาน้ำพริกป่นแห่งกลุ่มสตรีศรีณรงค์พัฒนา ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่ง นักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

16) โครงการวิจัยประเมินผลโครงการพัฒนาชุมชนเป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืนเขตบุรีรัมย์ (ADP) มกราคม – กุมภาพันธ์ 2548 ได้รับการสนับสนุนทุนจากมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย แล้วเสร็จ พ.ศ. 2548 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

17) โครงการวิจัยประเมินผลโครงการพัฒนาชุมชนเป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืนเขตสุรินทร์ (ADP) มกราคม – มีนาคม 2550ได้รับการสนับสนุนทุนจากมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย แล้วเสร็จ พ.ศ. 2550 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

18) โครงการวิจัยประเมินผลมาตรฐานความโปร่งใสหน่วยงานภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วเสร็จ พ.ศ. 2551 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

19) โครงการวิจัยการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการงานพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ แล้วเสร็จ พ.ศ. 2551 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

20) โครงการสังเคราะห์วิจัยการจัดการความรู้เพื่อพัฒนากระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยเครือข่ายองค์กรชุมชนอย่างยั่งยืนเขตชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 3 แล้วเสร็จ พ.ศ. 2552 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

21) โครงการวิจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอุทยานลำน้ำมาศ พ.ศ. 2552 ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

22) โครงการวิจัยสำรวจสภาพปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปี 2553 ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 3 ตำแหน่งนักวิจัยร่วม (งานวิจัยเป็นทีม)

23) โครงการพัฒนาและบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ปีงบประมาณ 2555 ตำแหน่งหัวหน้าโครงการวิจัย